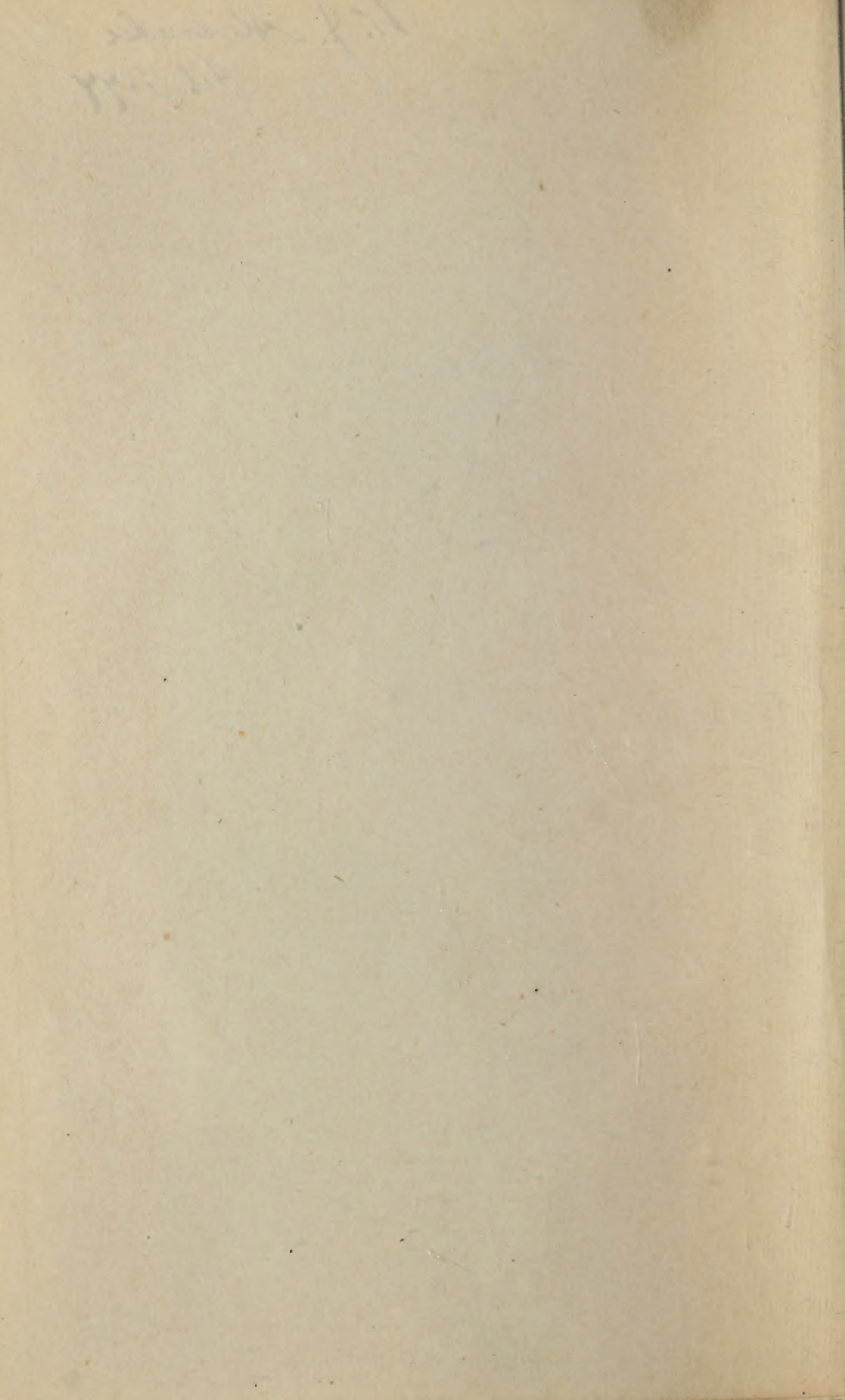

3 1761 08824763 0

UNIVERSITY OF TORONTO
VELUT ARBOR ÆVO

W. J. Alexander A
Feb. 1877

E A Crane

E. A. Crane.

THEOCRITUS.

RECENSUIT ET BREVI ANNOTATIONE INSTRUXIT

F. A. PALEY, M.A.

CANTABRIGIAE:
DEIGHTON, BELL, ET SOC.
LONDINI: BELL ET DALDY.
MDCCCLXIII.

Cantabrigiæ:
TYPIS ACADEMICIS EXCUDEBAT
C. J. CLAY, A.M.

LECTORI.

THEOCRITI edendi consilium, abhinc multos annos susceptum, aliis negotiis diu intermissum, nunquam tamen plane abjectum, ita demum absolvi, ut brevissima tantum annotatione singulis paginis subjecta lectoris usui consulere maluerim, quam commemoranda scripturae varietate junioribus taedium afferre, si quaestionibus criticis verborum interpretationem postponere viderer. Et lectionum quidem cum satis largam in Theocrito silvam praebeant libri MSSti et editi, nec multo minor copia a criticorum conjecturis accesserit; nolui opus repetere quod a multis accurate, a Zieglero autem anno 1844 plenissime et diligentissime tractatum esset, et melius me facturum putavi, si iis copiis ita ad Theocriti textum recensendum uterer, ut quae mihi optima videretur librorum scriptura, eam plerumque tacite reciperem, conjecturas raro nisi monito lectore admitterem. Illud saltem affirmare licet, nullum esse in toto auctore versum cujus ego scripturam, sensum, nexum, auctoritatem, non diu et diligenter perpenderim.

Theocriti Eidyllia cum pluribus in locis corrupta ad nos devenerint, in iisque emendandis certatim operam posuerint Viri Graecae linguae peritissimi,

factum est, quod fere in talibus fieri solet, ut omnium in omnibus rebus consensus nequaquam sperandus sit. In Doricarum vocum formis saepissime discrepant, raro sibi constant libri; et temerarius esset, meo quidem judicio, qui omnes ad unam normam ubique exigeret, praesertim cum diversissimi generis carmina hodie sub Theocriti nomine circumferantur. Itaque in his librorum antiquissimorum auctoritatem, potius quam Valckenaerii, Wintertoni, Briggsii, aliorum emendandi licentiam, sequendam putavi. Probatissimas Theocriti editiones, Wuestemanni, Wordsworthii, Ahrensii, Meinekii, Ziegleri, diligenter adhibui; ita tamen, ut in quibusdam nulli eorum plane assentirem. Hermanni, Schaeferi, aliorum notas obiter, Scholiastae autem commentarios omnes perlegi; et si qua ex Photio et Hesychio ad illustrandum verborum sensum afferri possent, ne ea quidem plane neglexi.

Eo autem consilio commentariolum meum in Theocritum conscripsi, ut plana et aperta plerumque silentio transirem, nullum tamen locum, quem tironibus obscurum videri usu cognovissem, sine notula prudens praetermitterem. Studuisse me brevitati non diffiteor: verum minime me latet, quod Theocritum assidue lectitando et discipulis interpretando perdidici, vix ullum inter Graecos poetas reperiri, qui Theocrito intellectu difficilior habendus sit. Quamobrem erunt fortasse quibus vel festinanter vel paullo negligentius operam tanto poetae navasse videar. Nec tamen parum laboris aut diligentiae in hoc opusculo

absolvendo adhibui. Et fortasse, quos notulae meae non multum morabuntur, ne iis quidem ingratum erit Theocriti textum sedulo recensitum, accurate impressum, tam facili pretio comparare posse.

De origine poesis bucolicae nihil certi compertum est. Credunt plerique Graeco ingenio defuisse eum amorem quo nos fere ruris amoenitates totis oculis haurire solemus. Id vero nequaquam in Theocritum cadit, neque in imitatorem ejus Vergilium, quorum uterque suavissima pictura res rusticas et rusticae vitae simplicitatem descripsit. Neque is qui *rura mihi et rigui placeant in vallibus amnes, flumina amem sylvasque inglorius*[1] quasi naturae ipsius admiratione percussus exclamavit, nec qui *πάντ᾽ ὦσδεν θέρεος μάλα πίονος, ὦσδε δ᾽ ὀπώρας*[2] dixit, non sentiebat quantopere ad commovendos animi affectus valeret ruris aspectus, rusticorum hominum inter oves et armenta versantium convictus, amores, studia, delectationes. Veruntamen non tam in exprimenda ruris amoenitate quam in imitandis rusticorum moribus quaerenda bucolicorum carminum origo. Mimicum enim erat poesis genus, quod et ipsum nomen *Εἰδύλλιον* declarare videtur, parvam repraesentationem significans, qua scilicet rustici homines praemio proposito coram judice certare solebant; et ipsa *amoebaei* carminis ratio, qua et re et versuum numero alteri alterius aequatur responsum[3]. Alii medium

[1] Verg. *Georg.* II. 485. [2] Theocr. VII. 143.

[3] Ἰστέον ὅτι εἰδύλλιον λέγεται τὸ μικρὸν ποίημα, ἀπὸ τοῦ εἶδος, ἡ θεωρία. Grammatici cujusdam verba sunt Theocrito inter alia praemissa.

quendam locum inter narrationem (*διηγηματικὸν*) et actionem (*δραματικὸν*) hoc carminum genus habere contendunt[1]; nec male, cum plerisque Theocriti bucolicis, (quae quidem proprie sic dicuntur,) rei vel scenae vel temporis descriptio interloquentibus personis praemittatur. In ipsa Sicelia, an potius in Magna Graecia originem habuerint Bucolica, discerni non potest. Qui *τὰ βουκολικὰ ἐν Λακεδαίμονι εὑρεθῆναι* tradiderunt[2], nihil aliud fortasse voluerunt, quam quod verissime dici potuit, id genus carminis Doricae genti proprium extitisse. Sophronem et Epicharmum Syracusanos, fortasse et Stesichorum, in multis secutum esse Theocritum verisimile videtur: verum inter antiquas Italiae Atellanas, vel etiam Fescenninos versus, quibus jocularia ac mutua convicia alternis jaciebantur[3], nonnihil intercedit cum Bucolicis similitudinis, in iis praesertim, velut Theocriti 4, 5, 8, 9, 10, in quibus diverbia non sine jurgiis ac mutua exprobratione, interdum etiam aperta immodestia, peraguntur. In aliis autem, ut 1, 2, 3, 6, 11, praecipue cernitur *πάθος*, quod fere suavissima illa Moschi et Bionis Eidyllia distinguit.

Bucolicam poesim, etsi non invenit, at certe ornavit et in melius promovit Theocritus, vir praeclari ingenii, et doctrina Alexandrinorum non in jactantiam neque in putidam antiquorum imitationem im-

[1] *Τὸ δὲ βουκολικὸν ποίημα μίγμα ἐστὶ παντὸς εἴδους,—ποτὲ μὲν συγκείμενον ἐκ διηγηματικοῦ, ποτὲ δὲ ἐκ δραματικοῦ, ποτὲ δὲ ἐκ μικτοῦ, ὅτε δὲ ὡς ἂν τύχῃ.* *Ibid.*

[2] Vid. *Theocriti Vitam* (Θεοκρίτου Γένος).

[3] Vide Livium, VII. 2.

butus. Quae statim a mimis ac vetere comoedia provenit poesis bucolica, etsi nulla hodie nobis exstant exempla, eam crediderim a lusibus Satyrorum, a Priapi, Nympharum, et Ἀρτέμιδος Ἀγροτέρας cultu, a ritibus Bacchicis atque adeo Phallicis non plane abhorruisse: quod et ipse cultus ostendere videtur, quo bucolica vel agi vel cantari solebant[1]. Quod de comoedia, idem fortasse de poesi bucolica dici potest, non certo quodam in loco, verum in ipsa rusticorum hominum natura originem habuisse. Sordet rus, dum urbes excoluntur; quod vero rus, id rusticum prae se plerumque fert ingenium, donec, quod fecit Theocritus, elegantia urbana nativam simplicitatem expoliverit. Non recte igitur dicitur, invenisse Bucolica Theocritum[2], cum potius obscura ea latuissent inter rusticos homines, donec Theocriti ingenium rem neglectam ac fere ignotam ad doctorum studia protulisset.

Theocritus autem cum fuerit, quod modo diximus, vir elegantissimae doctrinae, vix credibile videtur, quod ipse de se sub Simichidae nomine narravit[3], eum carmina sua *ἀν' ὤρεα βωκολέοντα* scripsisse, quae postea in magnam hominum, fortasse ipsius Regis

[1] *Ἄιδειν δέ φασιν αὐτοὺς ἄρτον ἐξηρτημένους, θηρίων ἐν ἑαυτῷ τύπους ἔχοντα* (l. *ἑαυτοῖς—ἔχοντας*), *καὶ πήραν πανσπερμίας ἀνάπλεων, καὶ οἶνον φέρειν ἐν αἰγείῳ ἀσκῷ, σπονδὴν νέμοντας τοῖς ὑπαντῶσι, στέφανόν τε περικεῖσθαι καὶ κέρατα ἐλάφων προκεῖσθαι, καὶ μετὰ χεῖρας ἔχειν λαγωβόλον.* (Grammaticus *περὶ διαφ. τῶν βουκ.*)

[2] Vid. *Historiam Graecam* a Gul. Smith conscriptam, p. 600 (ed. 1860).

[3] *Id.* VII. 92.

Ptolemaei[1], existimationem venerint. Simichus fortasse fictum nomen est a *σιμὸς*, formatum ut *Ἀμύντιχος*, *Θυώνιχος*[2], quo *simulum* sive *Σατυροειδῆ* patrem suum finxerit poeta, utpote inter capros degentem. Nec bucolica modo, verum et alia carmina diversissimi generis scripsit Theocritus; quorum plura sunt vere epica, etsi dorismis paullo rarioribus distincta, ut 13, 18, 22, 24, 26; nonnulla encomia, lyricis quam heroicis propiora, qualia sunt 16, 17; amatoria etiam, ut 12, 19, 20, 23, 29; dramatica, ut 14, 15, 21. Quae quidem utrum omnia a Theocrito auctore an ab aliis profecta sint, certo dijudicari non potest, nec multum nunc attinet quaerere.

De codicibus et editionibus Theocriti scripserunt Gaisfordius, Zieglerus, Wordsworthius, alii. Nihil ego novi in re critica molitus sum; verum copia lectionum jam ab aliis prolatarum satis diligenter usus sum in hoc opusculo adornando.

Epigrammata XXII vel XXIV quae vulgo Theocrito tribuuntur, non addidi, cum incertum videatur, vel Suida teste[3], an revera ab eo scripta sint.

[1] Ibid. *τὰ δὴ καὶ Ζηνὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα.*

[2] Ibid. VII. 132. XIV. 1. Intellexit id Donaldson. *Hist. Graec. Lit.*, Vol. II. p. 450; sed praeiverat Grammaticus, qui in vita Theocriti sic scribit: *ἔνιοι δὲ τὸ Σιμιχίδης ἐπώνυμον εἶναι λέγουσι· δοκεῖ γὰρ σιμός τις τὴν πρόσοψιν εἶναι, πατέρα δὲ ἐσχηκέναι Πραξαγόραν καὶ μητέρα Φίλινναν.*

[3] *τινὲς δὲ ἀναφέρουσιν εἰς αὐτὸν—ἐπιγράμματα.*

SCRIBEBAM CANTABRIGIAE,

ANNO MDCCCLXIII.

I.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Α.

ΘΥΡΣΙΣ Η ΩΙΔΗ.

Thyrsis pastor, a caprario quodam, cui forte obvius fuerat, ad canendum spe praemii incitatus, carmen de *Daphnidis amoribus*, quod et antea saepius cantaverat, (v. 19,) rursus decantat. Cujus haec quidem summa est, ut obstinatus contra amorem Daphnis perire quam illecebris ejus cedere maluerit.

ΘΥΡΣΙΣ.

Ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἁ πίτυς, αἰπόλε, τήνα
ἁ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσδεται, ἁδὺ δὲ καὶ τὺ
συρίσδες· μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἆθλον ἀποισῇ.
αἴκα τῆνος ἕλῃ κεραὸν τράγον, αἶγα τὺ λαψῇ·
αἴκα δ' αἶγα λάβῃ τῆνος γέρας, ἐς τὲ καταρρεῖ
ἁ χίμαρος· χιμάρω δὲ καλὸν κρέας, ἔστε κ' ἀμέλξῃς.

1. *ψιθύρισμα* accusativus a *μελίσδεται* pendet. *καὶ ἁ πίτυς*, *etiam* pinus illa etc.

5. *καταρρεῖ*, *proximo gradu descendit*, consulto fortasse utitur propter lusum quendam inter *χίμαρος* et *χειμάρρους*. Schol. *καταρρεύσει, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ὕδατος.* Bion. I. 55, *τὸ δὲ πᾶν καλὸν ἐς σὲ καταρρεῖ.* Sanum esse *καταρρεῖ* negat Meinekius.—*κρέας*, cf. vi. 139. Vulgatum *κρῆς* prætulerunt Wuestemannus et Zieglerus; sed pausam sive caesuram post dactylum in quarto pede plerumque ponit Theocritus, saltem in decem prioribus idylliis. Callimachus potius ante finem tertii dactyli versum incidit, ut H. Ap. 34, *χρύσεα καὶ τὰ πέδιλα· πολύχρυσος γὰρ Ἀπόλλων*, quanquam saepe Theocriteo rhythmo utitur.

Recte autem observat Meinekius, ut pastor *hircum*, *capellam*, *haedum* memoret, debere sic caprarium tertium aliquid praeter *ovem* et *agnum* afferre. Consisteret comparatio, si *νέον τόκον* vel simile quid pro *δὲ τὰν ὄϊν* in v. 11 scriberetur. Magis me movet, ut suspicer vitium subesse, quod sex versus Thyrsis, quinque tantum recitat caprarius.—Ceterum totius loci sensus est; caprarium Pani vix cedere fistula, pastorem vix Musis canendi arte.

ΑΙΠΟΛΟΣ.

ἅδιον, ὦ ποιμάν, τὸ τεὸν μέλος, ἢ τὸ καταχὲς
τῆν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ.
αἴκα ταὶ Μῶσαι τὰν οἴιδα δῶρον ἄγωνται,
ἄρνα τὺ σακίταν λαψῇ γέρας· αἰ δέ κ' ἀρέσκῃ
τήναις ἄρνα λαβεῖν, τὺ δὲ τὰν ὄϊν ὕστερον ἀξῇ.

ΘΥΡΣΙΣ.

λῇς, ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν, λῇς, αἰπόλε, τεῖδε καθίξας,
ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον, ᾇ τε μυρῖκαι,
συρίσδεν; τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῷδε νομευσῶ.

ΑΙΠΟΛΟΣ.

οὐ θέμις, ὦ ποιμάν, τὸ μεσαμβρινὸν οὐ θέμις ἄμμιν
συρίσδεν· τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες· ἦ γὰρ ἀπ' ἄγρας
τανίκα κεκμακὼς ἀμπαύεται· ἐντὶ δὲ πικρός,
καί οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται.
ἀλλὰ (τὺ γὰρ δή, Θύρσι, τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἄειδες,
καὶ τᾶς βωκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλέον ἵκεο μώσας,)
δεῦρ' ὑπὸ τὰν πτελέαν ἑσδώμεθα, τῶ τε Πριήπω
καὶ τᾶν Κρανιάδων κατεναντίον, ᾇπερ ὁ θῶκος
τῆνος ὁ ποιμενικὸς καὶ ταὶ δρύες. αἰ δέ κ' ἀείσῃς,
ὡς ὄκα τὸν Λιβύαθε ποτὶ Χρόμιν ᾆσας ἐρίσδων,
αἶγά τέ τοι δωσῶ διδυματόκον ἐς τρὶς ἀμέλξαι,

9. *οἴιδα* non est diminutivum, sed pro *ὄιν*, ut apparet etiam a v. 11. Formatur ut *ὄπιδα* et *ὄπιν*, *ἀψῖδα* et *ἄψιν* etc. viderturque ab *ὄϜϜις* profluxisse.

13. Occurrit hic versus etiam v. 101.—*ὡς* pro *ὅπου*, ut v. 103.—*ᾇ τε* simpliciter valet *ᾇ*. *αἴ τε* Valck.

17. *τανίκα*, *ea hora*. *Siesta* hodie dicitur. Cf. VII. 22. X. 48.

19. *ἄειδες*, *cantare solebas*. Huc respicit v. 65, ubi antea se celebrem fuisse innuit; et v. 61, ubi *ὁ ἐφίμερος ὕμνος* saepius auditum carmen indicat. Alii *ἄλγεα εἶδες*. At *τὰ Δάφνιδος ἄλγεα* jam olim notissima pastoribus fabula fuit: cf. id. V. 20.

21. Locum eligit Priapo et Nymphis sacrum, et fortasse ara rustica vel imagine sive oscillo ornatum, ubi de Panis ira securiores cantarent.

ἃ δύ' ἔχοισ' ἐρίφως ποταμέλξεται ἐς δύο πέλλας,
καὶ βαθὺ κισσύβιον κεκλυσμένον ἁδέϊ καρῷ,
ἀμφῶες, νεοτευχές, ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον·
τῶ περὶ μὲν χείλη μαρύεται ὑψόθι κισσός,
κισσὸς ἑλιχρύσῳ κεκονιμένος· ἁ δὲ κατ' αὐτὸν
καρπῷ ἕλιξ εἱλεῖται ἀγαλλομένα κροκόεντι.
ἔντοσθεν δὲ γυνά τι θεῶν δαίδαλμα τέτυκται,
ἀσκητὰ πέπλῳ τε καὶ ἄμπυκι· πὰρ δέ οἱ ἄνδρες
καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
νεικείουσ' ἐπέεσσι· τὰ δ' οὐ φρενὸς ἅπτεται αὐτᾶς·
ἀλλ' ὁκὰ μὲν τῆνον ποτιδέρκεται ἄνδρα γελᾶσα,
ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ῥιπτεῖ νόον. οἱ δ' ὑπ' ἔρωτος
δηθὰ κυλοιδιόωντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
τὼς δὲ μέτα γριπεύς τε γέρων πέτρα τε τέτυκται
λεπράς, ἐφ' ᾇ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἕλκει
ὁ πρέσβυς, κάμνοντι τὸ καρτερὸν ἀνδρὶ ἐοικώς.

26. *ἐς* non est *in*, sed *ad*. Confer autem v. 84.

27. Photius: *κισσύβιον· ἐκ κισυβίνου* (l. *κισσίνου*) *ξύλου ποτήριον κυρίως.* Imo quia hederae imaginem circa oram ferebat. Cf. Od. IX. 346. Eur. Alc. 756. Athen. XI. 2, 7.—*καρῷ*, cera litum ne lac infusum acesceret.

29. Photius: *μηρεύεται· σωρεύεται· εἱλεῖται.—μηρυομένη· ἐκτεινομένη.*

30. *κεκονιμένος*, *interspersus*. *κεκομημένος* Ahrensius. Cf. Callim. H. in Dian. 41, *ὄρος κεκομημένον ὕλῃ*. *κεχροϊσμένος* audacter Meinekius. Exterior poculi margo hederam helichryso contextam ac quasi distinctam, interior (*ἔντοσθεν* v. 32) rixantes amatores ligno insculptos habebat. De v. *χεῖλος* quaedam annotavi ad Aesch. Ag. 720. Alii *ἔντοσθεν* de *paterae fundo* intelligunt. Sed plurale *χείλη* ad exteriorem et interiorem marginem respicit, *ὑψόθι* ad summam poculi oram. *κατ' αὐτὸν*, sc. *ἕλιξ κισσοῦ εἱλεῖται κατὰ ἑλίχρυσον.* Non recte Schol. *κατὰ κισσὸν* intellexit.

36. *γελᾶσα* pro *γελῶσα*, ut *πρᾶτος* pro *πρῶτος*, *παρελᾶντα* pro *παρελῶντα* v. 89. Alii *γελεῦσα, γελῶσα, γελοῖσα.*

38. Photius: *κύλα· τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν μέρη· καὶ κυλοιδιᾷν, ἐπειδὴ οἰδῇ ταῦτα.* Idem fere addit sub v. *κυλοιδιᾷν*. Et *κοῖλα· τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν.* Confer *κυλλή*, sc. *χείρ*, Ar. Eq. 1083.—*ἐτώσια κ.τ.λ.* cf. vii. 48.

39. *τὼς δὲ μέτα* Meinek. pro *τοῖς δὲ μέτα.*

40. *ἕλκει*, colligit et ad se trahit. *ἐς βόλον*, Angl. *for a cast.* Schol. *εἰς ἄγραν, εἰς ῥίψαι ἐπὶ ἄγραν.*

41. Hes. Scut. H. 213, *ἐπ' ἀκταῖς ἧστο ἀνὴρ ἁλιεὺς δεδοκη-*

φαίης κεν γυίων νιν ὅσον σθένος ἐλλοπιεύειν·
ὧδέ οἱ ᾠδήκαντι κατ' αὐχένα πάντοθεν ἶνες
καὶ πολιῷ περ ἐόντι· τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἅβας.
τυτθὸν δ' ὅσσον ἄπωθεν ἁλιτρύτοιο γέροντος
πυρναίαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλωά·
τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἱμασιαῖσι φυλάσσει
ἥμενος· ἀμφὶ δέ νιν δύ' ἀλώπεκες, ἃ μὲν ἀν' ὄρχως
φοιτῇ σινομένα τὰν τρώξιμον, ἃ δ' ἐπὶ πήρᾳ
πάντα δόλον τεύχοισα τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνήσειν
φατὶ, πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ.
αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκεσσι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν
σχοίνῳ ἐφαρμόσδων· μέλεται δέ οἱ οὔτε τι πήρας
οὔτε φυτῶν τοσσῆνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.
παντᾷ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος,
Αἰολικόν τι θέημα· τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτύξαι.

μένος, εἶχε δὲ χερσὶν ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀπορρίψοντι ἐοικώς. Confer etiam Od. XII. 251.

46. πυρναίαις, *flavescentibus*. Schol. ὡρίμοις, περκαζούσαις. De nigris uvis nec loquitur poeta, nec potuit is color nativo ligno exprimi. Potuit vero uva flava, ut κισσοῦ καρπὸς κροκόεις v. 31 et ipse flos helichrysi v. 30. Utuntur artifices in his rebus variante colore materiæ.

49. τὰν τρώξιμον, sc. σταφυλήν, *si qua satis matura sit ut comedi possit*, non ὄμφαξ ὠμή.

51. Locus difficilis. Quod ad metrum, malim omissum ἢ, etsi per crasin enuntiari possit. Verbum ἀκρατίζεσθαι (ᾱ) habemus Ar. Plut. 295. Bekk. Anecd. ἀκρατίσασθαι· τὸ μικρὸν ἐμφαγεῖν πρὸ τοῦ ἀρίστου. Itaque ἀκράτιστος est *pransus*. Vossius ἢ [illegible]ριστον, *impransum*, conjicie[illegible]: cf. XV. 147. Quid sit ἐπὶ ξηροῖς καθίζειν magis etiam dubium est. Equidem hic verto: *pranso nihil se relicturam dicit* (sc. ad coenam) *praeter aridum panem*, sc. non ὄψον. Alii de nave in sicco litore destituenda cogitant, ut sit proverbium.

52. Bekk. Anecd. ἀνθέρικες· αἱ τῶν σταχύων προβολαὶ (h. e. κάλυκες). ἀνθερίκοισι Meinek. cum uno sed optimo libro. ἀνθέρικος explicatur ἀσφοδέλου καυλός.

53. μέλεται, hic pro μέλει. Soph. El. 1436. Eur. Phoen. 759.

55. παντᾷ est *utrimque* potius quam *undique*, ut XXI. 17. Et sic Romani etiam, ut *dissutis undique malis*, Persius, III. 59. Cf. Plat. Symp. p. 190. A. πρόσωπα δύο—ὅμοια πάντῃ. Ansae ex flexili acantho factae cernuntur in vasis antiquis, et ita quidem, ut ex ipsis lateribus quasi crescere et pullulare videantur. Virg. Ecl. III. 45, 'et molli circum est ansas complexus acantho.'

56. Calydonem ab Aeolibus habitatam tradit Thucyd. III. 102,

τῷ μὲν ἐγὼ πορθμεῖ Καλυδωνίῳ αἶγά τ' ἔδωκα
ὦνον καὶ τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος·
οὐδέ τί πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται
ἄχραντον. τῷ κέν τυ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν,
αἴκα μοι τὺ φίλος τὸν ἐφίμερον ὕμνον ἀείσῃς.
κοὔτι †τυ κερτομέω. πόταγ', ὦ 'γαθέ· τὰν γὰρ ἀοιδὰν
οὔτι πα εἰς Ἀΐδαν γε τὸν ἐκλελάθοντα φυλαξεῖς.

ΘΥΡΣΙΣ.

ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Θύρσις ὅδ' ὡξ Αἴτνας· καὶ Θύρσιδος ἁδέα φωνά.
πᾷ ποκ' ἄρ' ἦσθ', ὅκα Δάφνις ἐτάκετο, πᾷ ποκα, Νύμφαι;
ἢ κατὰ Πηνειῶ καλὰ τέμπεα, ἢ κατὰ Πίνδω;
οὐ γὰρ δὴ ποταμῶ γε μέγαν ῥόον εἴχετ' Ἀνάπω,
οὐδ' Αἴτνας σκοπιάν, οὐδ' Ἄκιδος ἱερὸν ὕδωρ.
ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο,
τῆνον χὠκ δρυμοῖο λέων ἔκλαυσε θανόντα.
ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
πολλαί οἱ πὰρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι,
πολλαὶ δ' αὖ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο.

ut bene monet Meinekius. Vid. Hesych. in *Αἰολικὸν θέαμα*. Aut *τι θέημα* cum Meinekio, *τοι θᾶμα* cum Ahrensio, aut *θάημα* omisso *τι* scribendum. Cf. xv. 84. Confer autem *τι θεῶν δαίδαλμα* v. 32. —*τῶ*—*ὦνον*, ut Il. XXIII. 746.

58. *τυρόεντα* (sc. *ἄρτον* vel *πλακοῦντα*, quod et ipsum est *πλακόεις ἄρτος*,) per synizesin pronuntiandum.

59. Construe: *οὔπω τὸ ἐμὸν χεῖλος προσέθιγεν αὐτοῦ.*

62. *κοὔτι τυ κερτομέω* var. scriptura in scholiis est, recepitque eam Meinek. pro *κοὔτοι τι* (vel *τοι*) *φθονέω*. *κερτομέω* etiam in optimis libris servatum est.

63. *ἐκλελάθω*, ut *δεδύκω* inf. 102, *πεφύκω* XI. 1, *δεδοίκω* XV. 58, *τετύπω* Callim. H. Dian. 61, *πεπλήγω* ibid. H. in Jov. 53, praesens est ab aoristo Homerico *ἐκλέλαθον κιθαριστὺν*, Il. II. 600. Significat autem *oblitum facere*, et sic Hom. Hymn. *εἰς Ἀφρ.* 40, *Ἥρης ἐκλελαθοῦσα*, sc. *τὸν Δία*. Schol. *λήθης ποιητικόν*.

65. *ἁδέα*, pro *ἡδεῖα*, ut *ἁδέα τέρψις* III. 20. cf. VIII. 76. XXIX. 1. *ἁδέα πόρτιν* Mosch. III. 83.

71—5. Et ferae et pecudes illum qui se cantu delectaverat, mortuum deflebant.

ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ἦνθ' Ἑρμᾶς πράτιστος ἀπ' ὤρεος, εἶπε δέ· Δάφνι,
τίς τυ κατατρύχει; τίνος, ὦ 'γαθέ, τόσσον ἐρᾶσαι;
ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ἦνθον τοὶ βῶται, τοὶ ποιμένες, ᾡπόλοι ἦνθον,
πάντες ἀνηρώτευν, τί πάθοι κακόν. ἦνθ' ὁ Πρίηπος
κἤφα, Δάφνι τάλαν, τί νυ τάκεαι; ἁ δέ τε κώρα
πάσας ἀνὰ κράνας, πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται,—
ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς,—
ζατεῦσ'· ἆ δύσερώς τις ἄγαν καὶ ἀμάχανός ἐσσι.
βώτας μὰν ἐλέγευ, νῦν δ' αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.
ᾡπόλος, ὅκκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας, οἷα βατεῦνται,
τάκεται ὀφθαλμώς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο·
ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
καὶ τὺ δ', ἐπεί κ' ἐσορῇς τὰς παρθένος, οἷα γελᾶντι,
τάκεαι ὀφθαλμώς, ὅτι οὐ μετὰ ταῖσι χορεύεις.
τὼς δ' οὐδὲν ποτελέξαθ' ὁ βωκόλος, ἀλλὰ τὸν αὑτῶ
ἄνυε πικρὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τέλος ἄνυε μοίρας.
ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ἦνθέ γε μὰν ἁδεῖα καὶ ἁ Κύπρις γελάοισα,

78. *ἐρᾶσαι*. Vide ad II. 149.

82. *νυ* pro *τυ* Ahrensio debetur.—Idem *ἁ δ' ἔτι κ*.

85. *ζατεῦσα*, *ultro te quaerens*. Itaque *δύσερως*, *tardus in amorem*, vocatur Daphnis qui cupidam puellam nolit adire, et sine causa solus moereat. Id autem fecerat ex superbia et ex proposito sibi consilio non cedendi amori; cf. 97. Vix recte Schol.: *εἰρωνεύεται δέ· ζητεῖ γὰρ αὐτὸς μᾶλλον, ἢ οὐ ζητεῖται ὑπὸ τῆς νύμφης*. Interponitur v. 84 etiam abrupta sententia, quia post quatuor versus hic quoque ut in ceteris repetendus erat. Sic et II. 105.

86. *αἰπόλῳ*, hominis minoris pretii. Hoc autem Daphnidi exprobrat, tanquam exclusus esset a puellis (v. 91), cum revera nollet eas adire. Absurde Schol.: *παρ' ὅσον οἱ μὲν βουκόλοι πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἐγκρατεῖς, οἱ δὲ αἰπόλοι, λάγνοι*.

87. Consentaneum erat talia dicere Priapum ut tardum Daphnidis animum stimularet, suo scilicet ingenio parem eum esse ratus.

95. *γε μὰν*, *tamen*. Prioribus nihil responderat Daphnis: cum tamen accessisset Venus, ei (v. 100) demum responsum dedit. Ordo verborum videtur esse, *ἦνθεν ἁ Κύπρις ἁδεῖα καὶ γελάοισα*, *blanda* (sc. aspectu) *et arridens*,

λάθρια μὲν γελάοισα, βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα,
κῆπε· τύ θην τὸν ἔρωτα κατεύχεο, Δάφνι, λυγιξεῖν·
ἆρ' οὐκ αὐτὸς ἔρωτος ὑπ' ἀργαλέω ἐλυγίχθης;
ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
τὰν δ' ἄρα χὠ Δάφνις ποταμείβετο· Κύπρι βαρεῖα,
Κύπρι νεμεσσατά, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής·
ἤδη γὰρ φράσδει πάνθ' ἅλιον ἄμμι δεδύκειν·
Δάφνις κὴν ἀΐδα κακὸν ἔσσεται ἄλγος ἔρωτι.
ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
οὐ λέγεται τὰν Κύπριν ὁ βωκόλος, ἕρπε ποτ' Ἴδαν,
ἕρπε ποτ' Ἀγχίσαν· τηνεῖ δρύες, ὧδε κύπειρος.
[ὧδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι.]
ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὡραῖος χὤδωνις, ἐπεὶ καὶ μᾶλα νομεύει,
καὶ πτῶκας βάλλει καὶ θηρία πάντα διώκει.
ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
αὖτις ὅπως στασῇ Διομήδεος ἆσσον ἰοῖσα,
καὶ λέγε· τὸν βώταν νικῶ Δάφνιν, ἀλλὰ μάχευ μοι.
ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.

dolose autem, *λάθρια*, cum revera animum iratum haberet quia Daphnis amorem recusaverat. *ἀνέχειν* hic est *tacite fovere*, fere ut Soph. Oed. Col. 674. Ajax, 212.

97. Photius: *λυγίζει· στρέφει· κάμπτει· ἀπὸ τῶν λύγων.* Metaphora sumpta est ab athletis. Confer XXIII. 54.

101. *νεμεσσατά*, Schol. *ἀξία μέμψεως.* Imo *propter vindictam metuenda*, ut Il. XI. 649.

102. *φράζει*, *vides, intelligis.* *γὰρ* est *quoniam*, nam praemittitur causa cur mortuus etiam obstinato contra amorem animo duraturus sit. Libri fere et Schol. *ἅλιος.*

105. *λέγεται.* Aposiopesin puta *κατ' εὐφημισμόν.* Sic Verg. Novimus et qui te, &c. Ecl. iii. 8. Ar. Vesp. 1178, *ἔπειτα δ' ὡς ὁ Καρδοπίων τὴν μητέρα.* Ceterum haec usque ad v. 113 sunt convicia Daphnidis in Venerem, quam sibi hostilem agnoscit v. 101; hortaturque *εἰρωνικῶς* ut amori indulgeat, quem ipse recuset, etc.

106. *ὧδε κ. τ. λ.* hic tantum modo humilis ulva.

109. *ὡραῖος*, pubertatem jam attigit, quoniam virilia opera aggreditur. Schol. *ἀκμάζων καὶ εὐειδής.* Vel, ut alii; pulcher tibi visus est, quia pastor. Sententia est: Si vis *pastores* vexare, en tibi Anchisem et Adonidem.

112. *ὅπως στάσῃ.* sc. si putas te invictam esse, quia vincis pastores. Cf. Il. v. 336 seqq.

ὦ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἀν' ὤρεα φωλάδες ἄρκτοι,
χαίρεθ'· ὁ βωκόλος ὔμμιν ἐγὼ Δάφνις οὐκ ἔτ' ἀν' ὕλαν,
οὐκ ἔτ' ἀνὰ δρυμώς, οὐκ ἄλσεα. χαῖρ' Ἀρέθοισα,
καὶ ποταμοί, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ Θύμβριδος ὕδωρ.
ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Δάφνις ἐγὼν ὅδε τῆνος, ὁ τὰς βόας ὧδε νομεύων,
Δάφνις ὁ τὼς ταύρως καὶ πόρτιας ὧδε ποτίσδων.
ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὦ Πὰν Πάν, εἴτ' ἐσσὶ κατ' ὤρεα μακρὰ Λυκαίω,
εἴτε τύ γ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον, ἔνθ' ἐπὶ νᾶσον
τὰν Σικελάν, Ἕλικας δὲ λίπ' ἠρίον αἰπύ τε σᾶμα
τῆνο Λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγατόν.
λήγετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς.
ἔνθ', ὦναξ, καὶ τάνδε φέρ' εὐπάκτοιο μελίπνουν
ἐκ κηρῶ σύριγγα καλάν, περὶ χεῖλος ἑλικτάν.
ἦ γὰρ ἐγὼν ὑπ' ἔρωτος ἐς Ἅϊδος ἕλκομαι ἤδη.
λήγετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς.
νῦν δ' ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι,

115. Photius: *θώων* (l. *θῶες*). *θηρία ἐξ ὑαίνης καὶ λύκου γεννώμενα.* Satis absurde. Ceterum legendum fortasse *ὦ θῶες καὶ ἀν' ὤρεα, κ. τ. λ.* Sed cf. xv. 123.

118. *κατὰ Θύμβριδος* aut de monte vel scopulo ignoto, aut de ipsius fluminis alveo praecipiti intelligendum. Si hoc malis, *ποταμοὶ* de pluribus amnibus in unum confluentibus necessario accipies. Servius ad Aen. III, 500 'fossam circa Syracusas' esse dicit.

120—1. Transponendi fortasse post v. 130, omisso v. 119, ut fecit Meinekius.

125. *ἠρίον* pro *ῥίον* admittendum videtur: cf. XVI. 75, *ὅθι Φρυγὸς ἠρίον Ἴλου*, et II. 13.) Et Helice (i. e. Callisto) et Helicas, Lycaonis proles, tumulos in Arcadia habebant, teste Pausan. VIII. 3 fin. et 9, 3. Erant autem *χώματα* sc. *χωστοὶ τάφοι*, ut recte *αἰπὺ* dixerit poeta. Photius: *ἠρία· οἱ τάφοι—κατ' ἐξαίρετον δὲ τοὺς μὴ ἐν ὕψει ᾠκοδομημένους.* At hoc ex opinione eorum quos inepte ab *ἔρα* derivasse dicit.

128. *μελίπνουν ἐκ κηροῦ* interpretor, *quae mel redolet propter ceram qua compacta est.* Confer v. 149 cum v. 27. Sed lusus est in altero sensu *τοῦ μελίπνουν*, *dulcem sonum edentem.* Recte Schol. *μελίπνουν, τὴν ὀδωδυῖαν διὰ τὸν κηρόν.*—*φέρευ πακτοῖο μ.* Ahrens.

129. *ἑλικτὰν περὶ χεῖλος*, *cui labra aptantur.* Lucr. v. 1406, 'Et supera calamos unco percurrere labro.'

131. *λήγετε κ. τ. λ.* Mutat orationem utpote jam moribundus.

ἁ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι·
πάντα δ' ἔναλλα γένοιτο, καὶ ἁ πίτυς ὄχνας ἐνείκαι,
Δάφνις ἐπεὶ θνάσκει· καὶ τὼς κύνας ὤλαφος ἕλκοι,
κἠξ ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι δηρίσαιντο.
λήγετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς.
χὡ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δ' Ἀφροδίτα
ἤθελ' ἀνορθῶσαι· τά γε μὰν λίνα πάντα λελοίπει
ἐκ Μοιρᾶν· χὡ Δάφνις ἔβα ῥόον· ἔκλυσε δίνα
τὸν Μώσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ Νύμφαισιν ἀπεχθῆ.
λήγετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς.
καὶ τὺ δίδου τὰν αἶγα τό τε σκύφος, ὥς μιν ἀμέλξας
σπείσω ταῖς Μοίσαις. ὦ χαίρετε πολλάκι, Μοῖσαι,
χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὔμμιν καὶ ἐς ὕστερον ἅδιον ᾀσῶ.

ΔΙΠΟΛΟΣ.

πλῆρές τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα, Θύρσι, γένοιτο,
πλῆρές τοι σχαδόνων, καὶ ἀπ' Αἰγίλω ἰσχάδα τρώγοις
ἁδεῖαν, τέττιγος ἐπεὶ τύ γα φέρτερον ᾄδεις.
ἠνίδε τοι τὸ δέπας· θᾶσαι, φίλος, ὡς καλὸν ὄσδει·
Ὡρᾶν πεπλύσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκασεῖς.
ὧδ' ἴθι, Κισσαίθα· τὺ δ' ἄμελγέ νιν· αἱ δὲ χίμαιραι
οὐ μὴ σκιρτασεῖτε, μὴ ὁ τράγος ὔμμιν ἀναστῇ.

134. ἔναλλα. *Omnia vel medium fiant mare*, vertit Maro, Ecl. VIII. 58. Qui ut hunc locum perverse intellexerit, non adeo absurdus est error, quod ἄλλος cum *alius* comparatum, μᾶλλον pro μάλιον, φύλλον pro φολλίον (*folium*), alia ostendunt.

136. δηρίσαιντο præclare Scaliger pro γηρύσαιντο. Vertit enim Vergilius *certent et cycnis ululæ*, Ecl. VIII. 55. δηρίομαι legitur etiam XXII. 70. Od. VIII. 76. Pind. Ol. XIII. 44. In scholiis εἰς ἔριν φωνῆς ἐλθέτωσαν inventum rem conficit. ἀδήριτος autem legitur Il. XVII. 42. Aesch. Prom. 105.

139. λελοίπει, *defecerant.*

143. Cf. VI. 44.

147. σχαδόνων, *favorum.* Photius: σχάδονας· τὰ τῶν κηφήνων (μελισσῶν Hesych.) κηρία.—ἀπ' Αἰγίλω. Schol. Αἴγιλος δῆμος τῆς Ἀττικῆς· ὅτι δὲ αἱ Ἀττικαὶ ἰσχάδες ἡδεῖαι, καὶ Δείνων μαρτυρεῖ.

149. θεᾶσθαι de quovis sensu. Cf. V. 142. X. 41.—ὄσδει, cf. V. 27—8.

150. Malim δοκάσαις, *putares.* Cf. III. 54. IV. 11.

152. οὐ μὴ σκιρτασεῖτε sensu imperativo, ut οὐ σῖγ' ἀνέξει μηδὲ δειλίαν ἀρεῖς Soph. Aj. 75. Sensus: nolite saltare ac gestire, dum abest a nobis Cissaetha.

II.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Β.

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΡΙΑ.

Simaetha, neglectam se ab amatore suo rata, magicis artibus devovere eum parat. Media autem nocte incantationem fieri puta.

Πᾷ μοι ταὶ δάφναι; φέρε, Θέστυλι· πᾷ δὲ τὰ φίλτρα;
στέψον τὰν κελέβαν φοινικέῳ οἰὸς ἀώτῳ,
ὡς τὸν ἐμὸν βαρὺν εὖντα φίλον καταθύσομαι ἄνδρα.
ὅς μοι δωδεκαταῖος ἀφ' ὧ τάλας οὐδὲ ποθίκει,
οὐδ' ἔγνω πότερον τεθνάκαμες ἢ ζοοὶ εἰμές,
οὐδὲ θύρας ἄραξεν ἀνάρσιος. ἦ ῥά οἱ ἄλλᾳ
ᾤχετ' ἔχων ὅ τ' Ἔρως ταχινὰς φρένας ἅ τ' Ἀφροδίτα;
βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν
αὔριον, ὥς νιν ἴδω· καὶ μέμψομαι οἷά με ποιεῖ.
νῦν δέ νιν ἐκ θυέων καταθύσομαι. ἀλλά, Σελάνα,
φαῖνε καλόν· τὶν γὰρ ποταείσομαι ἅσυχα, δαῖμον,
τᾷ χθονίᾳ θ' Ἑκάτᾳ, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι
ἐρχομέναν νεκύων ἀνά τ' ἠρία καὶ μέλαν αἷμα.

2. *φοινικέῳ.* Nam is color in sacris adhibebatur, praesertim in cultu inferorum. Vide ad Aesch. Eum. 982. Propert. v. 9, 27.

3. *εὖντα* insolenter quidem, sed fere ut *εὖσα* inf. v. 76, ponitur. *ἔντα* conj. Wordsworthius. *ἔσσαν* pro *εὖσαν* legitur XXVIII. 16. *βαρυνεῦντα* Ziegler. cum bonis libris. *καταδήσομαι* Ahrensius, quod videtur pro var. lect. habuisse Schol. Et Photius: *καταδεδέσθαι· ἀντὶ τοῦ πεφαρμακεῦσθαι καὶ δεδέσθαι φαρμάκοις.* Sic *ὕμνος δέσμιος* Aesch. Eum. 296. Cf. v. 159. Videtur tamen *καταθύεσθαι* respondere Romanorum verbo *devovere*.

6. *ἄλλᾳ.* Cf. v. 150.—*ἀνάρσιος, ἄστοργος*, v. 112.

11. *ἅσυχα*, submissa voce, ut in re magica ac mystica. Rogat Deam ut adsit *ἐναργὴς* cantilenae suae, quam ei soli quasi in aurem insusurret.

χαῖρ', Ἑκάτα δασπλῆτι, καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὀπάδει,
φάρμακα ταῦτ' †ἔρδοισα χερείονα μήτε τι Κίρκας
μήτε τι Μηδείας, μήτε ξανθᾶς Περιμήδας.
  ἴϋγξ, ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἄλφιτά τοι πρᾶτον πυρὶ τάκεται· ἀλλ' ἐπίπασσε,
Θέστυλι· δειλαία, πᾷ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
ἦ ῥά γέ τοι, μυσαρά, καὶ τὶν ἐπίχαρμα τέτυγμαι;
πάσσ' ἅμα καὶ λέγε ταῦτα· τὰ Δέλφιδος ὀστία πάσσω.
  ἴϋγξ, ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Δέλφις ἔμ' ἀνίασεν· ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν
αἴθω· χ' ὡς αὕτα λακεῖ μέγα καππυρίσασα
κἠξαπίνας ἅφθη, κοὐδὲ σποδὸν εἴδομες αὐτᾶς·
οὕτω τοι καὶ Δέλφις ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνοι.
  ἴϋγξ, ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ὡς τοῦτον τὸν καρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω,
ὣς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφις·
χ' ὡς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος ὁ χάλκεος, ἐξ Ἀφροδίτας
ὣς τῆνος δινοῖτο ποθ' ἁμετέρῃσι θύρῃσιν.
  ἴϋγξ, ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα. τὰ δ', Ἄρτεμι, καὶ τὸν ἐν ᾅδα

14. *ἐς τέλος*, donec id quod volo perfecero. De *δασπλῆτι* cf. IV. 3. Hom. Od XV. 234, *θεὰ δασπλῆτις Ἐρινύς*.

15. *ἔρδοισα*, *efficiens ut sint etc.* Sed veram lectionem crediderim *ἔρδοισι*, *mihi facienti etc.*

17. *ἴϋγξ*. Photius in v., *ἔστι δὲ καὶ ὀργανόν τι Ἴυγξ καλούμενον, ὅπερ εἰώθασιν αἱ φαρμακίδες στρέφειν ὡς κατακαλούμεναι* (l. *κατακηλούμεναι*) *τοὺς ἀγαπωμένους· ἔστι δὲ καὶ ὀρνεόν τι ᾧ πρόκειται τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχειν· ὅθεν δεσμεύουσι τοῖς τροχίσκοις*. Videtur avis nomen habuisse a sono *ἰοῦ*. Ex hoc usu *ἴυγξ* significabat *πόθον* vel *τέρψιν*, ut apud Aesch. Pers. 968. Confer Pind. Pyth. IV. 381. Nem. IV. 56.

18. *τάκεται*, sc. ex solemni more in sacris hujusmodi. Schol. *ὡς τῶν μαγευουσῶν ἄλφιτα θυουσῶν*.

20. *καὶ τίν*. Etiam tibi, quae serva es? Pro *τοι* fort. leg. *πα*, ut VII. 149.

24. *καταπυρίζειν* proprie est *igne absumere*, non *ignem concipere;* hic autem (ut alia in -*ίζω*) intransitivam vim habet. Confer *καταφλογίζειν*.

31. *δινοῖτο*, *ἰλιγγιῴη*, versetur ab amore cum nostras fores accesserit.

33. *τὰ δ'* pro *τὺ δ'* Ahrensius. Vulgata lectio in v. proximo, *κινήσαις ῥ' ἀδάμαντα*, indicio est, olim extitisse hiatum, *κινήσαι*

κινῆσαι κ' ἀδάμαντα, καὶ εἴτι περ ἀσφαλὲς ἄλλο.
Θέστυλι, ταὶ κύνες ἄμμιν ἀνὰ πτόλιν ὠρύονται.
ἁ θεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκίον ὡς τάχος ἄχει.
ἴϋγξ, ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἠνίδε σιγῇ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἆηται·
ἁ δ' ἐμὰ οὐ σιγῇ στέρνων ἔντοσθεν ἀνία,
ἀλλ' ἐπὶ τήνῳ πᾶσα καταίθομαι, ὅς με τάλαιναν
ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον ἦμεν.
ἴϋγξ, ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἐς τρὶς ἀποσπένδω, καὶ τρὶς τάδε, πότνια, φωνῶ·
εἴτε γυνὰ τήνῳ παρακέκλιται εἴτε καὶ ἀνήρ,
τόσσον ἔχοι λάθας, ὅσσον ποκὰ Θησέα φαντὶ
ἐν Δίᾳ λασθῆμεν ἐϋπλοκάμω Ἀριάδνας.
ἴϋγξ, ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἱππομανὲς φυτόν ἐστι παρ' Ἀρκάσι· τῷ δ' ἔπι πᾶσαι
καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν' ὤρεα καὶ θοαὶ ἵπποι.
ὣς καὶ Δέλφιν ἴδοιμι· καὶ ἐς τόδε δῶμα περάσαι
μαινομένῳ ἴκελος λιπαρᾶς ἔκτοσθε παλαίστρας.
ἴϋγξ, ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὤλεσε Δέλφις,
ὡγὼ νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω.
αἰαῖ ἔρως ἀνιηρέ, τί μευ μέλαν ἐκ χροὸς αἷμα
ἐμφὺς ὡς λιμνᾶτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας;
ἴϋγξ, ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
σαύραν τοι τρίψασα κακὸν ποτὸν αὔριον οἰσῶ.

ἀδάμαντα, (sc. omissa *κε* particula,) quem alii postea suppleverint inserendo *ῥα*, alii *κινήσαις* scribendo. Tum probabiliter Ahr. *καὶ τὸν ἀναιδῆ κ.τ.λ.* Sed fingunt poetae apud inferos *non exorato stare adamante vias*, Propert. V. 11, 4.

36. *ἄχει*, *sona*, ad avertendum malum. Cf. Ovid. Fast. V. 441. Mart. XII. 57, 16.

41. Cf. XXVII. 63. Soph. Trach. 148.

45. *ἔχοι*, sc. Delphis.

48. Haec dicens, herbam ipsam sacris adjicit.

49. *ὡς πῶλοι* conj. Schaeferus, commate post *ἵπποι* posito.

53. *κράσπεδον*. Cf. Ar. Vesp. 475; Eur. Hipp. 514, *δεῖ δ' ἐξ ἐκείνου δή τι τοῦ ποθουμένου—πέπλων ἄπο ἔχειν*. Et Virg. Ecl. VIII. 90.

Θέστυλι, νῦν δὲ λαβοῖσα τὺ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαξον
τᾶς τήνω φλιᾶς καθυπέρτερον, ἇς ἔτι καὶ νῦν
ἐκ θυμῶ δέδεμαι· †ὁ δέ μευ λόγον οὐδένα ποιεῖ·
καὶ λέγ' ἐπιφθύζοισα· τὰ Δέλφιδος ὀστία μάσσω.
ἴϋγξ, ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
νῦν δὴ μούνη ἐοῖσα πόθεν τὸν ἔρωτα δακρυσῶ;
ἐκ τίνος ἄρξωμαι; τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο;
ἦνθ' ἁ τῶ 'υβούλοιο καναφόρος ἄμμιν 'Αναξὼ
ἄλσος ἐς 'Αρτέμιδος· τᾷ δὴ τόκα πολλὰ μὲν ἄλλα
θηρία πομπεύεσκε περισταδόν, ἐν δὲ λέαινα.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ', ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
καί μ' ἁ Θευχαρίδα Θρᾷσσα, τροφὸς ἁ μακαρῖτις,
ἀγχίθυρος ναίοισα, κατεύξατο καὶ λιτάνευσε
τὰν πομπὰν θάσασθαι· ἐγὼ δέ οἱ ἁ μεγάλοιτος
ὡμάρτευν βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα,
κἀμφιστειλαμένα τὰν ξυστίδα τὰν Κλεαρίστας.

59. Genitivus φλιᾶς (cf. XXIII. 18), ab ὑπόμαξον pendet. καθυπέρτερον est, *ad partem superiorem;* nam φλιὰ non est *limen*, sed *postes*.

61. Pro ποιεῖ expectabas ποιεῖται. Dem. p. 960, σὺ δ' οὐδένα ποιεῖ λόγον. Cf. III. 33. An τὺ δέ μευ? Omittit hunc versum Ahrensius cum uno MS., sed pessumdata syntaxi. Sane post exitum ancillae (v. 62), non hoc loco, *quinque* versus, non *quatuor*, sequi debebant, interposito isto ἴϋγξ vel φράζεο etc.

62. μάσσω, *venenis illino*, Wuestemann. Et sic Meinek. et Ziegler. Imo *mollio* et *digitis premo*. Photius: μάσσει· φυρᾷ· ζυμοῖ. Libri πάσσω.—ἐπιφθύζοισα, *despuens*, sc. ut malum a te ipsa arceas, cum feras venenum. Cf. VII. 127. Schol. μετὰ ψιθυρισμοῦ ἐπιπτύουσα.

66. Totam rem ordine Lunae narratura. primum id ponit, quomodo factum sit ut Delphin casu viderit.

70. ἁ Θευχαρίδα Θρᾷσσα est *Theucharidae* (viri scilicet) *ancilla*. Sic III. 35, et X. 15. Ar. Ach. 273, τὴν Στρυμοδώρου Θρᾷτταν.—τροφὸς ἁ μακαρῖτις, *olim nutrix mea, nuper mortua*. Erat, ut videtur, vetula, quae in familiam Theucharidae transierat. Vulgo explicant; *Theucharidae nutrix:* alii Theucharilam mulierem Anaxus nutricem fuisse putant. Θευμαρίδα Zieglerus.

71. Bekk. Anecd. ἀγχίθυρος· γείτων.

74. Photius: ξυστίς· γυναικεῖόν τι ἔνδυμά ἐστι πεποικιλμένον. Iterum: χιτὼν ποδήρης γυναικεῖος—παρὰ τὸ ἐξύσθαι. Cf. Ar. Nub. 70, (ubi ἱππικὸν ἔνδυμα est,) et Il. XIV. 179, ἑανὸν—ὅν οἱ 'Αθήνη ἔξυσ' ἀσκήσασα. De more

φράζεό μευ τὸν ἔρωθ', ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
ἤδη δ' εὖσα μέσαν κατ' ἀμαξιτόν, ᾇ τὰ Λύκωνος,
εἶδον Δέλφιν ὁμοῦ τε καὶ Εὐδάμιππον ἰόντας.
τοῖς δ' ἦν ξανθοτέρα μὲν ἑλιχρύσοιο γενειάς,
στήθεα δὲ στίλβοντα πολὺ πλέον ἢ τύ, Σελάνα,
ὡς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἄρτι λιπόντων.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ', ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
χὠς ἴδον, ὡς ἐμάνην, ὥς μευ πέρι θυμὸς ἰάφθη
δειλαίας· τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο, κοὐδέ τι πομπᾶς
τήνας ἐφρασάμαν, οὐδ' ὡς πάλιν οἴκαδ' ἀπῆνθον
ἔγνων· ἀλλά μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξαλάπαξε·
κείμαν δ' ἐν κλιντῆρι δέκ' ἄματα καὶ δέκα νύκτας.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ', ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
καί μευ χρὼς μὲν ὁμοῖος ἐγίνετο πολλάκι θάψῳ·
ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες· αὐτὰ δὲ λοιπὰ
ὀστί' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα· καὶ ἐς τίνος οὐκ ἐπέρασα,
ἢ ποίας ἔλιπον γραίας δόμον, ἅτις ἐπᾷδεν;
ἀλλ' ἦς οὐδὲν ἐλαφρόν· ὁ δὲ χρόνος ἄνυτο φεύγων.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ', ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
χ' οὕτω τᾷ δώλᾳ τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα·
εἰ δ' ἄγε Θέστυλί μοι χαλεπᾶς νόσω εὑρέ τι μᾶχος.
πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος. ἀλλὰ μολοῖσα
τήρησον ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν·
τηνεῖ γὰρ φοιτῇ, τηνεῖ δέ οἱ ἁδὺ καθῆσθαι.

conducendae vestis ad festivum apparatum, vide Eur. El. 191. Juv. VI. 352.

76. *μέσαν.* Sic *μεσάταν ὁδὸν* VII. 10.—*τὰ Λύκωνος,* sc. *δώματα,* ut Dem. p. 1259, *ἐγγὺς τῶν Πυθοδώρου.*

77. *Εὐδάμνιππον* cum Hermanno, et in Ar.Eq. 325 *Ἱπποδάμνου* legendum videtur, aut utroque loco nomen quasi per *μμ* pronunciandum est.

80. *ὡς κ.τ.λ. λιπαροῖς* scilicet, oleo unctis.

82. *πέρι, valde.*

88. Photius: *θάψινον χρῶμα· ἀντὶ τοῦ ξανθόν. θάψος· ξύλον ᾧ ξανθίζουσι τὰ ἔρια καὶ τὰς τρίχας.* Sic *γυνὴ θαψίνη* Ar. Vesp. 1412. —*πολλάκι, omnino.* Cf. I. 144. V. 57.

92. *ἐλαφρόν.* Cf. XI. 3, ubi carmen *κοῦφον,* i.e. *κουφίζον,* vocatur.

94. *τὸν ἀλαθέα,* h. e. confitendo me amare. Cf. 96.

φράζεό μευ τὸν ἔρωθ', ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
κἠπεί κά νιν ἐόντα μάθῃς μόνον, ἄσυχα νεῦσον,
κἦφ', ὅτι Σιμαίθα τὺ καλεῖ, καὶ ὑφάγεο τᾷδε.
ὣς ἐφάμαν· ἃ δ' ἦνθε καὶ ἄγαγε τὸν λιπαρόχρων
εἰς ἐμὰ δώματα Δέλφιν· ἐγὼ δέ νιν ὡς ἐνόησα
ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφῳ,
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ', ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα,
πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον, ἐκ δὲ μετώπω
ἱδρώς μευ κοχύδεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἐέρσαις,
οὐδέ τι φωνᾶσαι δυνάμαν, οὐδ' ὅσσον ἐν ὕπνῳ
κνυζεῦνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα·
ἀλλ' ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χρόα πάντοθεν ἶσα.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ', ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
καί μ' ἐσιδὼν ὥστοργος ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πήξας
ἕζετ' ἐπὶ κλιντῆρι, καὶ ἑζόμενος φάτο μῦθον·
ἦ ῥά με, Σιμαίθα, τόσον ἔφθασας, ὅσσον ἐγώ θην
πράν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἔφθαξα Φιλῖνον,
ἐς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε στέγος, ἤ με παρῆμεν.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ', ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
ἦνθον γὰρ κἠγών, ναὶ τὸν γλυκύν, ἦνθον, ἔρωτα,
ἢ τρίτος ἠὲ τέταρτος ἐὼν φίλος, αὐτίκα νυκτός,
μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσων,
κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν, Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος,
πάντοθε πορφυρέῃσι περὶ ζώστρῃσιν ἑλικτάν.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ', ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

101. *Σιμαίθα.* Scorti nomen Doricum est ap. Ar. Ach. 524. Hic vero ita loqui videtur mulier ut aliquam se esse sentiat.

112. *ὥστοργος.* "Designatur juvenis qualem nunc se praebeat adversus Simaetham." *Wuestemannus.* Cf. *ἀνάρσιος,* v. 6.

115. *τὸν χαρίεντα Φιλῖνον.* Idem fortasse innuitur qui memoratur VII. 105, 118, ut *μαλθακὸς* et *ἱμερόεις.*—*ἔφθασας καλέσασα ἢ κ.τ.λ.* pro *πρὶν ἐκάλεσας,* h.e. *ἐκάλεσας πρὶν ἤ.*

118. *κἠγών,* i.e. *κα ἐγών,* non *καὶ ἐγών.*

119. *τρίτος, κ.τ.λ.* Utpote victor *κωμάζων.* Sequitur enim coronae et taeniarum mentio; de quibus cf. Plat. Symp. p. 212 E.

καί κ' εἰ μέν μ' ἐδέχεσθε, τάδ' ἦς φίλα· καὶ γὰρ ἐλαφρὸς
καὶ καλὸς πάντεσσι μετ' ἠϊθέοισι καλεῦμαι.
εὗδον δ', αἴ κε μόνον τὸ καλὸν στόμα τεῦς ἐφίλασα·
εἰ δ' ἄλλᾳ μ' ὠθεῖτε καὶ ἁ θύρα εἴχετο μοχλῷ,
πάντως κα πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὑμέας.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ', ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
νῦν δὲ χάριν μὲν ἔφαν τᾷ Κύπριδι πρᾶτον ὀφείλειν,
καὶ μετὰ τὰν Κύπριν τύ με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἷλευ,
ὦ γύναι, ἐσκαλέσασα τεὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον
αὔτως ἡμίφλεκτον· Ἔρως δ' ἄρα καὶ Λιπαραίου
πολλάκις Ἁφαίστοιο σέλας φλογερώτερον αἴθει.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ', ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
σὺν δὲ κακαῖς μανίαις καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο
καὶ νύμφαν ἐφόβησ' ἔτι δέμνια θερμὰ λιποῖσαν
ἀνέρος· ὣς ὁ μὲν εἶπεν· ἐγὼ δέ οἱ ἁ ταχυπειθὴς
χειρὸς ἐφαψαμένα μαλακῶν ἔκλιν' ἐπὶ λέκτρων·
καὶ ταχὺ χρὼς ἐπὶ χρωτὶ πεπαίνετο, καὶ τὰ πρόσ-
ωπα
θερμότερ' ἦς ἢ πρόσθε· καὶ ἐψιθυρίσδομες ἁδύ.
χὤς κά τοι μὴ μακρὰ φίλα θρυλέωμι Σελάνα,
ἐπράχθη τὰ μέγιστα, καὶ ἐς πόθον ἤνθομες ἄμφω.
κοὔτε τι τῆνος ἐμὶν ἐπεμέμψατο μέσφα τοι ἐχθές,
οὔτ' ἐγὼ αὖ τήνῳ· ἀλλ' ἦνθέ μοι ἅ τε Φιλίστας
†μάτηρ τᾶς ἁμᾶς αὐλητρίδος, ἅ τε Μελιξοῦς,

124—8. Haec dicit, non tam ut amator, quam ut sui amans, et aegre laturus si a Simaetha sperneretur.

126. *εὗδον*, dormivissem (cf. 119), sc. domum contentus rediissem.

136. *καὶ παρθένον*. Quasi dicat: itaque noli mirari te amore mei, qui tam pulcher sim, incendi.

137. *ἔτι θερμὰ*, sc. vixdum a marito relicta.

139. *ἔκλινα*, traxi, inclinavi eum.

141. Cf. XXVII. 66.

146. Locus corruptus. Schol. *τῆς ἐμῆς γείτονος* interpretatur. Fort. *τᾶς ὁμόρας αὐλιστρίδος*. Photius: *ὅμορος· πλησιόχωρος*. Certum est, *ἅ τε Μελιξοῦς* alteram mulierem indicare: sed *ἁ ξεῖνα* tantum memoratur v. 154. Suspicor hunc versum insiticium esse, et legendum *ἀλλ' ἦλθέ μοι*

σάμερον, ἀνίκα πέρ τε ποτ' οὐρανὸν ἔτρεχον ἵπποι,
ἀῶ τὰν ῥοδόπαχυν ἀπ' Ὠκεανοῖο φέροισαι·
κῆπέ μοι ἄλλα τε πολλά, καὶ ὡς ἄρα Δέλφις ἐρᾶται·
κεἴτε νιν αὖτε γυναικὸς ἔχει πόθος, εἴτε καὶ ἀνδρός,
οὐκ ἔφατ' ἀτρεκὲς ἴδμεν, ἀτὰρ τόσον· αἰὲν ἔρωτος
ἀκράτω ἐπεχεῖτο, καὶ ἐς τέλος ᾤχετο φεύγων,
καὶ φάτο οἱ στεφάνοισι τὰ δώματα τῆνα †πυκάσδεν.
ταῦτά μοι ἁ ξεῖνα μυθήσατο· ἔστι δ' ἀλαθής·
ἦ γάρ μοι καὶ τρὶς καὶ τετράκις ἄλλοκ' ἐφοίτη,
καὶ παρ' ἐμὶν ἐτίθει τὰν Δωρίδα πολλάκις ὄλπαν·
νῦν δέ τε δωδεκαταῖος ἀφ' ὧτέ νιν οὐδὲ ποτεῖδον.
ἦ ῥ' οὐκ ἄλλο τι τερπνὸν ἔχει, ἁμῶν δὲ λέλασται;
νῦν μὰν τοῖς φίλτροις καταθύσομαι· αἰ δ' ἔτι κά με
λυπῇ, τὰν Ἀΐδαο πύλαν, ναὶ Μοῖρας, ἀραξεῖ.
τοῖά οἱ ἐν κίστᾳ κακὰ φάρμακα φαμὶ φυλάσσειν,
Ἀσσυρίω, δέσποινα, παρὰ ξείνοιο μαθοῖσα.
   ἀλλὰ τὺ μὲν χαίροισα ποτ' Ὠκεανὸν τρέπε πώλους,
πότνι'· ἐγὼ δ' οἰσῶ τὸν ἐμὸν πόνον, ὥσπερ ὑπέσταν.
χαῖρε, Σελαναία λιπαρόχροε· χαίρετε δ', ἄλλοι
ἀστέρες, εὐκάλοιο κατ' ἄντυγα νυκτὸς ὀπαδοί.

ἁ Κλεαρίστα, eadem sc. quae memoratur v. 74, vel *ἦνθέ μοι ἇδε Φιλίστα*, ut *ἇδε* pro *ὧδε* vulgo legitur IV. 48. Sic *ὧδε* pro *ἐνθάδε* XXV. 11, 54.

149. *ἐρᾶται.* Verbi medii unicum, ut videtur, exemplum, praeter Il. XVI. 208, ubi *ἐράασθε* legitur, et sup. I. 78, ubi variant libri inter *ἐρᾶσαι* (*ἔρασαι*) et *ἔρασσαι.*

150. *αὖτε.* Sciebat enim eum non nunc primum amasse.

151. *ἔρωτος, in honorem* sc. *gratiam amoris.* Cf. XIV. 18.—*ἀκράτω,* sc. *μέρος τι.* Vinum continuo sibi infundi jubebat, amicae nomen invocans, ut moris erat, sed fortasse submissa voce, ut non plane audiret mulier. Confer *σπένδειν ἀγαθοῦ δαίμονος,* Ar. Eq. 106.

153. Libenter legerem *πυκασσεῖν.*—*οἱ,* sc. *τῷ ἐρωμένῳ.*

154. *ἀλαθὴς, verax,* ut XXIX. 2.

159. Non *ἐμὲ,* sed *με* requiritur. Recte igitur *κά με* Ahrens. Meinek. pro *κἠμέ.*

160. *τὰν Ἀΐδαο,* sc. non jam meam. Cf. 127.

162. Propter magicas artes et venenorum scientiam famosi erant Assyrii.

164. *οἰσῶ πόνον, laborem perferam,* viz. hominis artibus meis reducendi: ego, inquit, non desistam, priusquam, quae promisi, ea effecero.

166. *κατ' ἄντυγα,* pone cur-

III.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Γ.

ΑΙΠΟΛΟΣ, Η ΑΜΑΡΥΛΛΙΣ, Η ΚΩΜΑΣΤΗΣ.

Carmen amatorium caprarii cujusdam de dura puella.

Κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα· ταὶ δέ μοι αἶγες
βόσκονται κατ᾽ ὄρος, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.
Τίτυρ᾽, ἐμὶν τὸ καλὸν πεφιλαμένε, βόσκε τὰς αἶγας,
καὶ ποτὶ τὰν κράναν ἄγε, Τίτυρε· καὶ τὸν ἐνόρχαν
τὸν Λιβυκὸν κνάκωνα φυλάσσεο, μή τυ κορύψῃ.
ὦ χαρίεσσ᾽ Ἀμαρυλλί, τί μ᾽ οὐκ ἔτι τοῦτο κατ᾽ ἄντρον
παρκύπτοισα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον; ἦ ῥά με μισεῖς;
ἦ ῥά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἦμεν,
νύμφα, καὶ προγένειος; ἀπάγξασθαί με ποιησεῖς.
ἠνίδε τοι δέκα μᾶλα φέρω· τηνῶθε καθεῖλον,

rum; ad posteriorem currus partem.

1. κωμάσδω. 'Dum peto Amaryllidem visendi causa (ut amicas suas solent οἱ κωμασταί,) Tityro amico commendo oves meas.' Scilicet accessurus est ad antrum ubi delituit puella; ibique incipit v. 6.

3. τὸ καλὸν πεφιλαμένε, *bene amate*. Sic ὦ φιλούμενε pro ὦ φίλε Plat. Symp. p. 201. c.

5. Λιβυκόν. Od. IV. 85, καὶ Λιβύην ὅθι τ᾽ αἶγες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσιν·—κνάκωνα, gilvum vel subalbidum, VII. 16.

7. παρακύπτειν proprie de feminis dicitur cum e foribus vel fenestris prospectant, Ar. Thesm. 797. Pac. 982.—ἐρωτύλον, ὑποκόρισμα pro amatore. Cur non jam vocitor a te ὁ ἐρωτύλος?

8. σιμὸς est qui nasum non tam exstantem quam depressum habet; προγένειος, cui mentum prominet. Utrumque in sculptis satyris conspicitur.

ὤ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τύ· καὶ αὔριον ἄλλα τοι οἰσῶ.
θᾶσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος· αἴθε γενοίμαν
ἁ βομβεῦσα μέλισσα, καὶ ἐς τεὸν ἄντρον ἱκοίμαν,
τὸν κισσὸν διαδὺς καὶ τὰν πτέριν, ἅ τυ πυκάσδῃ.
νῦν ἔγνων τὸν Ἔρωτα· βαρὺς θεός· ἦ ῥα λεαίνας
μασδὸν ἐθήλασδε, δρυμῷ τέ νιν ἔτρεφε μάτηρ·
ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὀστίον ἄχρις ἰάπτει.
ὦ τὸ καλὸν ποθορεῦσα, τὸ πᾶν λίθος· ὦ κυάνοφρυ
νύμφα, πρόσπτυξαί με τὸν αἰπόλον, ὥς τυ φιλάσω.
ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἁδέα τέρψις.
τὸν στέφανον τῖλαί με καταυτίκα λεπτὰ ποιησεῖς,
τόν τοι ἐγών, Ἀμαρυλλὶ φίλα, κισσοῖο φυλάσσω,
ἀμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐόδμοισι σελίνοις.
ὤ μοι ἐγώ, τί πάθω; τί ὁ δύσσοος; οὐχ ὑπακούεις;
τὰν βαίταν ἀποδὺς ἐς κύματα τηνῶ ἀλεῦμαι,
ὧπερ τὼς θύννως σκοπιάζεται Ὄλπις ὁ γριπεύς.
καἴκα μὴ 'ποθάνω, τό γε μὰν τεὸν ἁδὺ τέτυκται.
ἔγνων πρὰν, ὅκα μευ μεμναμένω εἰ φιλέεις με

11. *ἐκέλευ κ.τ.λ.* ea ipsa quae te cupere mihi dicebas. Lucr. V. 965, 'vel pretium glandes atque arbuta vel pira lecta.' Propert. IV. 12. 27. Verg. Ecl. III. 71 etc.

17. *ἰάπτειν* de vulnere amoris II. 82.

18. *ποθορεῦσα.* Cf. VI. 8.

19. *τὸν αἰπόλον*, me qui (i.e. quamvis) caprarius sum, homo sc. nihili habitus. Cf. I. 86. V. 88.

21. *τίλλειν* (cf. II. 54) *λεπτὰ* est comminuere, decerpere, fere ut *πέντε ταμὼν* IX. 27.—*καὶ αὐτίκα* Meinekius, probabiliter.

24. Nihilne respondes?

25. *τηνῶ*, *ibi*, pro *αὐτοῦ*. Vulg. *τῆνα.* Nisi *ἅλλεσθαι* cum Ϝ, ut saepe apud Homerum. Schol. autem *ἐκεῖθεν*, qui *τηνόθ' ἀλεῦμαι* legisse videtur.

26. Etiam si non moriar, at saltem tibi jucundum erit, sc. me tui causa periclitatum esse. Cf. v. ult. Hoc dicere videtur: velle quidem se perire; sin minus, aliquid saltem commodi laturum. Schol. *ἐὰν μὴ ἀποθάνω, ὅμως εὐφρανθήσῃ ὅτι ἔρριψα ἐμαυτόν.*—*τὸ τεὸν ἡδὺ* est *ἡ σὴ ἡδονὴ*, vel *τό σοι ἡδύ*. *δὴ 'ποθάνω* Meinekius cum Graefio.

28. *μεμναμένω*, nomen invocanti (ut scirem per omen *τοῦ τηλεφίλου*) an me amares. Cf. VII. 69. XVIII. 41. Applicabant autem folium papaveris ad ulnam, eoque percusso crepitum observabant. Vide ad XI. 57. Alii *ποτεμάξατο τὸ πλ.* Legendum fortasse aut *ποτιμασσόμενον πλατάγησεν*, (cf. XII. 32. XVII. 122,) aut *ποτιμαξάμενος πλατάγησα*, collato VIII. 88. IX. 22. *ποτιμαξαμένῳ* dedit Meinekius.

οὐδὲ τὸ τηλέφιλον †ποτιμαξάμενον πλατάγησεν,
ἀλλ' αὔτως ἁμαλῷ ποτὶ πάχεος ἐξεμαράνθη.
εἶπε καὶ Ἀγροιὼ τἀλαθέα κοσκινόμαντις,
ἁ πρὰν ποιολογεῦσα παραιβάτις, οὕνεκ' ἐγὼ μὲν
τὶν ὅλος ἔγκειμαι· τὺ δέ μευ λόγον οὐδένα ποιῇ.
ἦ μάν τοι λευκὰν διδυματόκον αἶγα φυλάσσω,
τάν με καὶ ἁ Μέρμνωνος ἐριθακὶς ἁ μελανόχρως
αἰτεῖ· καὶ δωσῶ οἱ, ἐπεὶ τύ μοι ἐνδιαθρύπτῃ.
ἄλλεται ὀφθαλμός μευ ὁ δεξιός· ἆρά γ' ἰδησῶ
αὐτάν; ᾀσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ὧδ' ἀποκλινθείς·
καί κέ μ' ἴσως ποτίδοι, ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντίνα ἐντί.
Ἱππομένης, ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἤθελε γᾶμαι,
μᾶλ' ἐν χερσὶν ἑλὼν δρόμον ἄνυεν· ἁ δ' Ἀταλάντα
ὡς ἴδεν, ὡς ἐμάνη, ὡς ἐς βαθὺν ἅλατ' ἔρωτα.
τὰν ἀγέλαν χὠ μάντις ἀπ' Ὄθρυος ἆγε Μελάμπους
ἐς Πύλον· ἁ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐκλίνθη,
μάτηρ ἁ χαρίεσσα περίφρονος Ἀλφεσιβοίας.
τὰν δὲ καλὰν Κυθέρειαν ἐν ὤρεσι μᾶλα νομεύων
οὐχ οὕτως Ὤδωνις ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας,
ὥστ' οὐδὲ φθίμενόν νιν ἄτερ μασδοῖο τίθητι;
ζαλωτὸς μὲν ἐμὶν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων

30. *ἁμαλῷ* dedi pro *ἀπαλῷ*.

31. *κοσκίνῳ μαντεύεσθαι* memorat Lucianus, Alexandr. p. 217.

32. *ποιολογεῦσα κ.τ.λ.* vulgo interpretantur: quae nuper messores subsequens segetem (*τὰ δράγματα*) colligebat. Cf. x. 44. Photius: *ποίαν· πᾶσαν βοτάνην*. Meinekio *Παραιβάτις* est nomen proprium, quod *ἁ γραία* pro *Ἀγροιὼ* postulat. Sermo fortasse de serva est, quae assistat messoribus ut tollat gramen.

35. *ἐριθακὶς*, *servula*, *ὑποκόρισμα*. Vide ad II. 70.—*μελανόχρως*, i. e. quamvis minus pulcra et candida. Cf. x. 26.

37. *ἆρά γε* ut VII. 149, vel *ϝιδησῶ* quasi a *ϝιδέω*, *video*.

38. *πρὸς πίτυν*, ut Eur. Bacch. 684, *πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην*.

40. seqq. Cogitat secum quibus artibus alii amatores duram puellam deleniverint.

46. *μᾶλα νομεύων*. Itaque si pastorem dilexit Venus, fieri potest ut me quoque caprarium non plane spernat Amaryllis. Cf. VIII. 52.—*λύσσας*, *μανίας*. Cf. autem I. 20. et I. 109.

48. *ἄτερ μασδοῖο*, si sanum, *a pectore suo removet* vertendum.

49. *ζαλωτὸς*, quia amore po-

Ἐνδυμίων· ζαλῶ δέ, φίλα γύναι, Ἰασίωνα,
ὃς τόσσων ἐκύρησεν, ὅσ' οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι.
ἀλγέω τὰν κεφαλάν· τὶν δ' οὐ μέλει. οὐκ ἔτ' ἀεισῶ,
κεισεῦμαι δὲ πεσών, καὶ τοὶ λύκοι ὧδέ μ' ἔδονται.
ὡς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

IV.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Δ.

Ν Ο Μ Ε Ι Σ.

Battus caprarius Corydoni boves pascenti obvius factus et de absente Aegone magistro et de bubus non optime curatis a Corydone colloquium habet.

ΒΑΤΤΟΣ.

Εἰπέ μοι, ὦ Κορύδων, τίνος αἱ βόες; ἦ ῥα Φιλώνδα;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

οὔκ, ἀλλ' Αἴγωνος· βόσκεν δέ μοι †αὐτὰς ἔδωκεν.

ΒΑΤΤΟΣ.

ἦ πά ψε κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πᾶσας ἀμέλγες;

titus est, quod mihi non contigit.—*ἄτροπον*, unde non rediit ad se. Apollodor. I. 7. 5. *ὁ δὲ (Ἐνδυμίων) αἱρεῖται κοιμᾶσθαι διὰ παντὸς ἀθάνατος καὶ ἀγήρως μένων.* Cf. inf. XVIII. 55.

50. Ἐνδυμίων. Cf. XX. 37. De Iasione sive Iasio vide Od. V. 125. Hes. Theog. 970. Videtur haec fabula pertinuisse ad Mysteria.

52. *ἀεισῶ* (vulg. *ἀείδω*) ut I. 145. VII. 72. XXII. 26. Callim. H. in Del. I.

54. *γένοιτο*, sc. *ἄν*. Vid. ad I. 150.

2. *αὐτάς*. *αὐτὸς* legisse videtur Vergilius, qui vertit *non, verum Aegonis: nuper mihi tradidit Aegon*, Ecl. III. 2. Et multo hoc fortius: '*ipse* mihi commisit, ne tu de jure meo dubites.'

3. *ψε* pro *σφε*, eadem fere literarum transpositione qua *vos*

ΚΟΡΥΔΩΝ.

ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία κἠμὲ φυλάσσει.

ΒΑΤΤΟΣ.

αὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος ὁ βωκόλος ᾤχετο χώραν;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

οὐκ ἄκουσας; ἄγων νιν ἐπ' Ἀλφεὸν ᾤχετο Μίλων.

ΒΑΤΤΟΣ.

καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

φαντί νιν Ἡρακλῆϊ βίην καὶ κάρτος ἐρίσδεν.

ΒΑΤΤΟΣ.

κἤμ' ἔφαθ' ἁ μάτηρ Πολυδεύκεος ἦμεν ἀμείνω.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

κ' ᾤχετ' ἔχων σκαπάναν τε καὶ εἴκατι τουτόθε μᾶλα.

ΒΑΤΤΟΣ.

πείσαι κα Μίλων καὶ τὼς λύκος αὐτίκα λυσσῆν.

ex σφῶ factum, et δασπλῆτι (II. 14) a σδα (ζὰ, διὰ) et πλήσσειν. — Confer autem de more mulgendi (βδάλλειν) qui hic respicitur, Plat. Theaet. p. 174. D.

4. ὁ γέρων, Aegonis pater, ut videtur; qui infra v. 58 τὸ γερόντιον vocatur.—ὑφίητι, IX. 3.

7. καὶ πότε, ut semper fere καὶ πῶς, dubitantis sive aegre credentis est. cf. v. 39. *At vero ille nunquam in palaestra versatus est.*—ὀπώπει, ut πεφύκει XI. 1. λελόγχει inf. 40. πεπόνθεις X. 1. πεποίθει V. 28, quae omnia vim perfecti habent.

10. εἴκατι. Dictum καθ' ὑπερβολὴν de hominis voracitate. Cf. 34.—τουτόθε, *hinc*, sc. ex grege hic pascente. Noli construere cum ᾤχετο.

11. λύκος. κύνας conjicit Meinekius. Si sanum λύκος, hoc dicere videtur: Milonem, qui dominum armento abstraxerit, lupis persuasurum ut in neglectum pecus (nec satis a Corydone custoditum) saeviant. Schol. τοὺς λύκους ἐκμῆναι ἂν ὁ Μίλων, ὅπου καὶ τὸν Αἴγωνα τὸν ἄγροικον ἐπὶ τὸν ἀγῶνα ἀποδύσασθαι ἠνάγκασε.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκώμεναι ὧδε ποθεῦντι.

ΒΑΤΤΟΣ.

δειλαῖαί γ' αὗται, τὸν βωκόλον ὡς κακὸν εὗρον.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

ἦ μὰν δειλαῖαί γε· καὶ οὐκ ἔτι λῶντι νέμεσθαι.

ΒΑΤΤΟΣ.

τήνας μὲν δή τοι τᾶς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται
τὠστία. μὴ πρῶκας σιτίζεται, ὥσπερ ὁ τέττιξ;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

οὐ δᾶν· ἀλλ' ὀκὰ μέν νιν ἐπ' Αἰσάροιο νομεύω,
καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι·
ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ Λάτυμνον.

ΒΑΤΤΟΣ.

λεπτὸς μὰν χὠ ταῦρος ὁ πύρριχος· αἴθε λάχοιεν
τοὶ τῶ Λαμπριάδα, τοὶ δαμόται, ὅκκα θύωντι
τᾷ Ἥρᾳ, τοιόνδε· †κακοφράσμων γὰρ ὁ δᾶμος.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

καὶ μὰν ἐς Στομάλιμνον ἐλαύνεται, ἔς τε τὰ Φύσκω,

13. *τὸν βωκόλον.* Aegonem dicit, non Corydonem. Nam assentitur Corydon v. seq. et *βωκόλος* vocatur Aegon etiam v. 5.

15. *αὐτά.* Vide ad XXI. 2.

16. *πρῶκας, rorem.* Callim. h. Apoll. 41, *ᾧ κεν ἐκεῖναι πρῶκες ἔραζε πέσωσιν* etc. Videtur innuere, subtractum ei esse pabulum Corydonis fraudibus. Cui ille 'non, per terram! sed praebeo quae necessaria sunt.'

18. Photius: *κώμυθα· δέσμη* (l. *δέσμην*) *χόρτου.*

21. Lampriades heros eponymus Crotoniatarum vel Sybaritarum fuisse videtur, unde *Lampriadae populares* hic de demi populo accipiendi. Imprecatur homo Junonis iram inimico (*κακὰ φρονοῦντι*) sibi ac suis vico. Libri fere omnes *κακοχράσμων.*

23. *Στομάλιμνον* nomen proprium esse videtur, quamquam vox satis mire formata est. *τὸ Μάλιμνον* libri, quos secutus est Wuestem. Sed Schol. *στόμα λίμνης περὶ τὴν Κρότωνα.*

καὶ ποτὶ τὸν Νήαιθον· ὅπᾳ καλὰ πάντα φύοντι,
αἰγίπυρος καὶ κνύζα καὶ εὐώδης μελίτεια.

ΒΑΤΤΟΣ.

φεῦ, φεῦ· βασεῦνται καὶ ταὶ βόες, ὦ τάλαν Αἴγων,
εἰς Ἀΐδαν, ὅκα καὶ τὺ κακᾶς ἠράσσαο νίκας·
χἀ σῦριγξ εὐρῶτι παλύνεται, ἅν ποκ' ἐπάξα.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

οὐ τήνα γ', οὐ Νύμφας· ἐπεὶ ποτὶ Πῖσαν ἀφέρπων
δῶρον ἐμίν νιν ἔλειπεν· ἐγὼ δέ τις εἰμὶ μελικτάς,
κῆυ μὲν τὰ Γλαύκας ἀγκρούομαι, εὖ δὲ τὰ Πύρρω.
αἰνέω τάν τε Κρότωνα· καλὰ πόλις ἅ τε Ζάκυνθος,
καὶ τὸ ποταῷον τὸ Λακίνιον, ᾇπερ ὁ πύκτας
Αἴγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάσδας.
τηνεῖ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὤρεος ᾆγε πιάξας
τᾶς ὁπλᾶς, κἤδωκ' Ἀμαρυλλίδι· ταὶ δὲ γυναῖκες
μακρὸν ἀνάϋσαν, χὡ βωκόλος ἐξεγέλασσεν.

ΒΑΤΤΟΣ.

ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, μόνας σέθεν οὐδὲ θανοίσας
λασεύμεσθ'· ὅσον αἶγες ἐμὶν φίλαι, ὅσσον ἀπέσβας.

24. *φύοντι*, *crescunt*, VII. 75.—Bekk. Anecd. *αἰγίπυρος· πόα πυρρὰ, ἣν αἶγες νέμονται.* Hesych. *κνύζα· ἡ κόνυζα κατὰ συγκοπήν.*

28. *παλύνεται*, Angl. '*is getting speckled with mould.*'—*ἐπάξα*, i.e. *ἐπήξω.*

31. Meinekius ad XVI. 76; "Glaucam Chiam et Pyrrhum Erythraeum, illam nobilem citharoedam, hunc poetam melicum, sic commemorat, ut certissima (?) inde conjectura capi possit, cum utroque familiariter vixisse" Theocritum.

32. *αἰνέω κ.τ.λ.* Cantare possum nota illa locorum encomia qualia sunt, *Αἰνεῖτε τὰν Κρότωνα*, et *Καλὰ πόλις Ζάκυνθος*, et *Τὸ ποταῷον (κλείων) Λακίνιον*, vel simile quid. Putantur autem haec loca fuisse vici urbis Crotoniatarum. Citat Wuestem. Livium, XXIV. 3. "Quae Zacynthos intelligenda sit, non constat." Zieglerus.

34. *μόνος*. Cf. Ar. Ran. 551. Ar. Eth. II. 6, 7.

37. *ὁ βωκόλος*, sc. armentis unde bovem abstulerat Aegon.

38. Vel rivalis Aegonis erat Battus, vel mitem et mansuetam dominam experta erat Amaryllidem.

39. *ὅσσον*, pro *τόσσον*, ut videtur. Cf. IX. 20. Sed legendum fortasse: *λασεῦμαι· τόσον αἶγες ἐμὶν φίλαι, ὅσσον ἀπέσβας.*

αἰαῖ τῶ σκληρῶ μάλα δαίμονος, ὅς με λελόγχει.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

θαρσεῖν χρή, φίλε Βάττε· τάχ' αὔριον ἔσσετ' ἄμεινον.
ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν· ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.
χὡ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.

ΒΑΤΤΟΣ.

θαρσέω. βάλλε κάτωθε τὰ μοσχία· τᾶς γὰρ ἐλαίας
τὸν θαλλὸν τρώγοντι τὰ δύσσοα. σίτθ' ὁ Λέπαργος.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

σίτθ' ἁ Κυμαίθα ποτὶ τὸν λόφον· οὐκ ἐσακούεις;
ἡξῶ, ναὶ τὸν Πᾶνα, κακὸν τέλος αὐτίκα δωσῶν,
εἰ μὴ ἄπει τουτῶθεν· ἴδ' αὖ πάλιν ἅδε ποθέρπει.
αἴθ' ἦν μοι ῥοικὸν τὸ λαγωβόλον, ὥς τυ πάταξα.

ΒΑΤΤΟΣ.

θᾶσαί μ', ὦ Κορύδων, ποττῶ Διός· ἁ γὰρ ἄκανθα
ἁρμοῖ μ' ὧδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν. ὡς δὲ βαθεῖαι
τἀτρακτυλλίδες ἐντί· κακῶς ἁ πόρτις ὄλοιτο·
ἐς ταύταν ἐτύπαν χασμεύμενος. ἦ ῥά γε λεύσσεις;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

ναί, ναί, τοῖς ὀνύχεσσιν ἔχω τέ νιν· ἅδε καὶ αὐτά.

ΒΑΤΤΟΣ.

ὅσσιχόν ἐστι τὸ τύμμα, καὶ ἁλίκον ἄνδρα δαμάσδει.

Nam *τόσσον* pro *ὅσσον* exhibent boni libri.

44. *κάτωθε*, ab inferiore parte ad collem, *ποτὶ τὸν λόφον*, v. 46. —*τὰ δύσσοα, perditae.* Cf. III. 24.

49. Utinam, inquit, mihi pedum esset *ῥοικὰ κορύνα* (VII. 18), tunc enim te percussissem, h. e. jaciendo, ut pastor *τὸν καλαύροπα*, Il. XXIII. 846. Vide inf. ad VII. 128. Schol. *ῥάβδον οὖσαν ὀρθὴν ἐπεύχεται γενέσθαι καμπύλην, ἵνα μὴ ἔγκυον οὖσαν βλάψῃ τὴν βοῦν.* Alii hic volunt *ῥοικόν τι λαγωβόλον.* Scripsi autem *πάταξα* pro *πατάξω*, et idem conjecisse video Meinekium.

51. *ἁρμοῖ, modo.* Aesch. Prom. 633.

54. *ἔχω τε*, i. e. *καὶ λεύσσω καὶ ἔχω νιν.* *ἔχω γε* Ziegler.

55. *ἁλίκον*, quam magnae staturae hominem. Confer XIX. 6.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

εἰς ὄρος ὄκχ᾽ ἕρπῃς, μὴ ἀνάλιπος ἔρχεο, Βάττε·
ἐν γὰρ ὄρει ῥάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι κομόωντι.

ΒΑΤΤΟΣ.

εἴπ᾽ ἄγε μ᾽, ὦ Κορύδων, τὸ γερόντιον ἦ ῥ᾽ ἔτι μύλλει
τήναν τὰν κυάνοφρυν ἐρωτίδα, τᾶς ποκ᾽ ἐκνίσθη;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

ἀκμάν γ᾽, ὦ δειλαῖε· πρᾴαν γε μὲν αὐτὸς ἐπενθὼν
καὶ ποτὶ τᾷ μάνδρᾳ κατελάμβανον ἆμος ἐνήργει.

ΒΑΤΤΟΣ.

εὖ γ᾽, ὤνθρωπε φιλοῖφα· τό τοι γένος ἢ Σατυρίσκοις
ἐγγύθεν ἢ Πάνεσσι κακοκνάμοισιν ἐρίσδεις.

V.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Ε.

ΟΔΟΙΠΟΡΟΙ Η ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ.

Rixati aliquantum inter se Comatas et Lacon pastores, tandem coram Morsone judice canere incipiunt.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Αἶγες ἐμαί, τῆνον τὸν ποιμένα, †τόνδε Σιβύρτα,

56. *ἀνάλιπος*, id. quod *νηλίπους* Soph. Oed. Col. 349. Cf. Plaut. Capt. 185—7; 'Nam meus scruposam victus commeat viam.—Cum calceatis dentibus veniam tamen.' Hesych. *ἀναίλιπος· ἀνυπόδητος.*

57. Bekk. Anecd. *ἀσπάλαθος· εἶδος ἀκάνθης τραχυτάτης.*

58. *τὸ γερόντιον.* Vide ad v. 4.

60. Bekk. Anecd. (Antiatt.) *ἀκμήν· ἀντὶ τοῦ ἔτι.*

61. *καὶ ποτὶ etiam ad* cet., sc. locum parum opportunum.—*ἐπενθὼν superveniens.*—*ἐνήργει, ἐν τῷ ἔργῳ ἦν.*

62. *τὸ γένος*, stirpe sc. natura tua. Plerique *ἐρίσδει*, quasi esset *τὸ σὸν γένος ἐρίζει Σατύροις.*

1. *τόνδε Σιβύρτα* Herman-

φεύγετε, τὸν Λάκωνα· τό μευ νάκος ἐχθὲς ἔκλεψεν.

ΛΑΚΩΝ.

οὐκ ἀπὸ τᾶς κράνας; σίττ' ἀμνίδες· οὐκ ἐσορῆτε
τόν μευ τὰν σύριγγα πρώαν κλέψαντα Κομάταν;

ΚΟΜΑΤΑΣ.

τὰν ποίαν σύριγγα; τὺ γάρ ποκα, δῶλε Σιβύρτα,
ἐκτάσω σύριγγα; τί δ' οὐκέτι σὺν Κορύδωνι
ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι;

ΛΑΚΩΝ.

τάν μοι ἔδωκε Λύκων, ὦ 'λεύθερε. τὶν δὲ τὸ ποῖον
Λάκων ἐκκλέψας ποκ' ἔβα νάκος; εἰπέ, Κομᾶτα·
οὐδὲ γὰρ Εὐμάρᾳ τῷ δεσπότᾳ ἦς τοι ἐνεύδεν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

τὸ Κροκύλος μοι ἔδωκε, τὸ ποικίλον, ἁνίκ' ἔθυσε
ταῖς Νύμφαις τὰν αἶγα· τὺ δ', ὦ κακέ, καὶ τόκ' ἐτάκευ
βασκαίνων, καὶ νῦν με τὰ λοίσθια γυμνὸν ἔθηκας.

ΛΑΚΩΝ.

οὐ μάν, οὐ τὸν Πᾶνα τὸν ἄκτιον, οὔ σέ γε Λάκων
τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ Καλαίθιδος· ἢ κατὰ τήνας

nus. Libri *τὸν Συβαρίταν*, quod cum v. 72 vix congruit, cum Laconis dominus ad Thyrios, Comatae ad Sybarin pertineat. Fatendum tamen, aliquid duri habere *τῆνον* sequente *τόνδε*. Sed v. 5 Lacon aperte designatur *δοῦλος Σιβύρτα*. Vid. inf. ad 72.

2. Photius: *νάκος· ἔντριχον δέρμα, ἤτοι δορὰ προβάτου.*

4. *πρώαν*. Vide ad XV. 15.

7. *ποππύζειν* est, compressis labris sibilum edere. Idem fere *ποππυλιάζειν* inf. 89.

8. *τίν*. i.e. *σοί*. Et hoc fere ut *ὠνήσομαί σοι*, Ar. Ach. 815 etc.

10. *Εὐμαρίδᾳ* Meinekius. Nomen non ab *εὐμᾰρὴς* deduci videtur, sed fortasse a *μᾱρος* = *νᾱρος*, i.e. *ῥευστικὸς*, cognato Latinae voci *mare*. *ἦς*, i.e. *ἦν νάκος*.

15. Malis *ὁ Καλαιθίδου*. Confer tamen poetae nomen, *Ἄριστις*, VII. 99. *Σπέρχις* XV. 98. *Θῆρις* Callim. Ep. XI; et sic *Δάφνις*, *Θύρσις*, *Θέογνις*, *Ὄλπις*, alia multa virorum nomina in *ις* desinentia. Ceterum hoc dicit, quia servis non ascribebantur patres. Cf.

τᾶς πέτρας, ὦ 'νθρωπε, μανεὶς ἐς Κρᾶθιν ἁλοίμαν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

οὐ μάν, οὐ ταύτας τὰς λιμνάδας, ὦ 'γαθέ, Νύμφας,
αἵτε μοι ἵλαοί τε καὶ εὐμενέες τελέθοιεν,
οὔ τευ τὰν σύριγγα λαθὼν ἔκλεψε Κομάτας.

ΛΑΚΩΝ.

αἴ τοι πιστεύσαιμι, τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἀροίμαν.
ἀλλ' οὖν αἴκα λῇς ἔριφον θέμεν, ἐντὶ μὲν οὐδὲν
ἱερόν, ἀλλά γέ τοι διαείσομαι, ἔστε κ' ἀπείπῃς.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ὗς ποκ' Ἀθαναίᾳ ἔριν ἤρισεν. ἡνίδε κεῖται
ὥριφος· ἀλλ' ἄγε, καὶ τὺ τὸν εὔβοτον ἀμνὸν ἔρειδε.

ΛΑΚΩΝ.

καὶ πῶς, ὦ κιναδεῦ, τάδε γ' ἔσσεται ἐξ ἴσου ἄμμιν;
τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο; τίς δέ, παρεύσας
αἰγὸς πρωτοτόκοιο, κακὰν κύνα δήλετ' ἀμέλγεν;

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ὅστις νικασεῖν τὸν πλατίον, ὡς τύ, πεποίθει,
σφὰξ βομβέων τέττιγος ἐναντίον. ἀλλὰ γὰρ οὔ τοι
ὥριφος ἰσοπαλής· τυΐδ' ὁ τράγος οὗτος· ἔρισδε.

XXVII. 40—2. Negat autem se esse *λωποδύτην*.—*ἐκδύειν τινά τι*, Aesch. Ag. 1240.

16. *μανείς*. A Pane scilicet si pejero.

18. *ἵλαοι*. sc. *μὴ γενοίμην νυμφόληπτος*, insanus. *ἵλᾱος* etiam Aesch. Eum. 992.

21. *οὐδὲν ἱερόν*. Non hic pascuntur *ἄφετοι*, dis consecratae victimae. Cf. Livium, XXIV. 3. inf. XXV. 130. Schol. *παροιμία ἐστι ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων*.—*διαείσομαι*, *contendam tecum canendo*. Sic apud Aristoph. *διαθεῖν, διαπίνειν, διορχεῖσθαι, διακεκραγέναι*.

23. *ὗς—ἤρισεν*. Haec, ut opinor, secum dicit, miratus scilicet hominis impudentiam.

25. *κιναδεῦ*, *vafer*; vel fortasse, *agnorum raptor*. Formatum a *κίναδος*, *vulpes*, ut *κυνιδεὺς, λυκιδεύς*. Meinekius post Wordsworthium, *ὦ κίναδος σὺ τάδ' ἔσσεται κ.τ.λ.* Vult autem, capellam agnae haud parem esse pretio. *ὦ κίναιδε* Ahrensius, probabiliter.

27. Hesych. *δήλεσθαι· θέλειν· βούλεσθαι*.

30. *τυΐδ'*. *Huc veni, caper.*

ΛΑΚΩΝ.

μὴ σπεῦδ᾽· οὐ γάρ τοι πυρὶ θάλπεαι· ἅδιον ᾀσῇ
τεῖδ᾽ ὑπὸ τὰν κότινον καὶ τἄλσεα ταῦτα καθίξας.
ψυχρὸν ὕδωρ τηνεῖ καταλείβεται· ὧδε πεφύκει
ποία, χἁ στιβὰς ἅδε, καὶ ἀκρίδες ὧδε λαλεῦντι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ἀλλ᾽ οὔ τι σπεύδω· μέγα δ᾽ ἄχθομαι, εἴ τύ με τολμῇς
ὄμμασι τοῖσδ᾽ ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν, ὅν ποκ᾽ ἐόντα
παῖδ᾽ ἔτ᾽ ἐγὼν ἐδίδασκον· ἴδ᾽ ἁ χάρις ἐς τί ποθ᾽ ἕρπει.
θρέψαι καὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας, ὥς τυ φάγωντι.

ΛΑΚΩΝ.

καὶ πόκ᾽ ἐγὼν παρὰ τεῦς τι μαθὼν καλὸν ἢ καὶ ἀκούσας
μέμναμ᾽, ὦ φθονερὸν τὺ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίον αὔτως;

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ἀνίκ᾽ ἐπύγιζόν τυ, τὺ δ᾽ ἄλγεες· αἱ δὲ χίμαιραι
αἵδε κατεβληχῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη.

ΛΑΚΩΝ.

μὴ βάθιον τήνω πυγίσματος ὑβὲ ταφείης.
ἀλλὰ γὰρ ἕρφ᾽ ὧδ᾽, ἕρπε· καὶ ὕστατα βωκολιαξῇ.

(Ecce jam;) *certamen incipe.*—*ἰσοπαλής, agnae par.* Hesych. τυΐ· ὧδε· Κρῆτες.—τῦδε· ἐνταῦθα· Αἰολεῖς.

31. *οὐ γάρ τοι κ.τ.λ.* Tanquam calor solis cito fugiendus esset. Cf. XII. 8. *θάλπεσθαι* de domus incendio vix recte intelligitur.

33. *τηνεῖ, δεικτικῶς,* verum ut de sua statione loquatur. Cf. 45, 47. *τευτεῖ* Zieglerus cum tribus libris.

36. *τοῖσδ᾽* Hermannus pro *τοῖς.* Idem ego conjeceram, ut *φαιδροῖσι τοισίδ᾽ ὄμμασι* Ag. 503. Sensus est; quod tam confidenter me provocas.

37. *ἕρπει.* Fortasse *ἑρψεῖ.* Cf. v. 45.

38. *θρέψαι, ironice.* I nunc, lupos educa et canes, nimirum ut postea in te saeviant.

39. *καὶ πόκα.* Vide ad IV. 7.

44. *ὕστατα, supremum.* Sic te devincam, ut in posterum sileas.—*ἀλλὰ γὰρ* est: *sed, ut dixi.* Respicit v. 32.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

οὐχ ἑρψῶ τηνεί· τουτεῖ δρύες, ὧδε κύπειρος,
ὧδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι·
ἔνθ' ὕδατος ψυχρῶ κρᾶναι δύο· ταὶ δ' ἐπὶ δένδρων
ὄρνιχες λαλαγεῦντι· καὶ ἁ σκιὰ οὐδὲν ὁμοία
τᾷ παρὰ τίν· βάλλει δὲ καὶ ἁ πίτυς ὑψόθε κώνους.

ΛΑΚΩΝ.

ἦ μὰν ἀρνακίδας τε καὶ εἴρια τᾷδε πατησεῖς,
αἴκ' ἔνθῃς, ὕπνω μαλακώτερα· ταὶ δὲ τραγεῖαι
ταὶ παρὰ τὶν ὄσδοντι κακώτερον ἢ τύ περ ὄσδεις.
στασῶ δὲ κρητῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος
ταῖς Νύμφαις· στασῶ δὲ καὶ ἁδέος ἄλλον ἐλαίω.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

αἰ δέ κε καὶ τὺ μόλῃς, ἁπαλὰν πτέριν ὧδε πατησεῖς,
καὶ γλάχων' ἀνθεῦσαν· ὑπεσσεῖται δὲ χιμαιρᾶν
δέρματα, τᾶν παρὰ τὶν μαλακώτερα πολλάκις ἀρνῶν.
στασῶ δ' ὀκτὼ μὲν γαυλὼς τῷ Πανὶ γάλακτος,
ὀκτὼ δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχοίσας.

ΛΑΚΩΝ.

αὐτόθε μοι ποτέρισδε, καὶ αὐτόθε βωκολιάσδευ·
τὰν σαυτῶ πατέων ἔχε τὰς δρύας. ἀλλὰ τίς ἄμμε
τίς κρινεῖ; αἴθ' ἔνθοι ποθ' ὁ βωκόλος ὧδε Λυκώπας.

45. τουτεῖ κ.τ.λ. Cf. I. 106. Suum locum in omnibus praestare dicit; quercum oleastro alterius (v. 32), duos fontes uni (v. 33); aves cicadis etc.

49. Photius: κῶνοι· στρόβιλοι. Martial. XIII. 25, '*Nuces pineae.* Poma sumus Cybeles; procul hinc discede, viator, Ne cadat in miserum nostra ruina caput.' Sunt enim admodum grandes; timendasque dicit Comata, si eat ubi jubeat Lacon. Hinc recte additur ὑψόθε.

51. Cf. XV. 125.

56. ἀνθεῦσαν. Nempe *flos* pulegii praecipue in pretio habebatur. Confer Ar. Ach. 869 et Pac. 712.

60. αὐτόθε, ex eo loco ubi nunc stas.—τὰς δρύας, habe tibi quercus tuas. Cf. V. 45.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

οὐδὲν ἐγὼ τήνῳ ποτιδεύομαι· ἀλλὰ τὸν ἄνδρα,
αἰ λῇς, τὸν δρυτόμον βωστρήσομες, ὃς τὰς ἐρείκας
τήνας τὰς παρὰ τὶν ξυλοχίσδεται· ἐντὶ δὲ Μόρσων.

ΛΑΚΩΝ.

βωστρέωμες.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

τὺ κάλει νιν.

ΛΑΚΩΝ.

ἴθ', ὦ ξένε, μικκὸν ἄκουσον
τεῖδ' ἐνθών. ἄμμες γὰρ ἐρίσδομες, ὅστις ἀρείων
βωκολιαστάς ἐστι. τὺ δ', ὦ 'γαθέ, μήτ' ἐμέ, Μόρσων,
ἐν χάριτι κρίνῃς, μήτ' ὦν τύ γα τοῦτον ὀνάσῃς.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ναὶ, ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν, Μόρσων φίλε, μήτε Κομάτᾳ
τὸ πλέον ἰθύνῃς, μήτ' ὦν τύ γα τῷδε χαρίξῃ.
ἅδε τοι ἁ ποίμνα τῶ Θουρίω ἐστὶ Σιβύρτα·
Εὐμάρα δὲ τὰς αἶγας ὁρῇς, φίλε, τῶ Συβαρίτα.

ΛΑΚΩΝ.

μή τύ τις ἠρώτη, ποττῶ Διός, αἴτε Σιβύρτα
αἴτ' ἐμόν ἐστι, κάκιστε, τὸ ποίμνιον; ὡς λάλος ἐσσί.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

βέντισθ' οὗτος, ἐγὼ μὲν ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω,
κοὐδὲν καυχέομαι· τὺ δ' ἄγαν φιλοκέρτομος ἐσσί.

ΛΑΚΩΝ.

εἶα λέγ', εἴ τι λέγεις· καὶ τὸν ξένον ἐς πόλιν αὖθις

65. Photius: *ξύλοχον. ὑλώδη τόπον.*

72. Vide sup. ad 1, ubi Schol. *Σύβαρις δὲ καὶ Θουρία ἡ αὐτή.* Refutat eum Meinek. ibid.

75. *ἐμόν.* Nempe servi interdum *peculium* habebant.

78. *ἐς πόλιν.* Scilicet ut ibi vendat ericae maniplos. Cf. v. 65. Frustra *ἐς πάλιν* emendant.

ζῶντ' ἄφες· ὦ Παιάν, ἦ στωμύλος ἦσθα, Κομάτα.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ταὶ Μῶσαί με φιλεῦντι πολὺ πλέον ἢ τὸν ἀοιδὸν
Δάφνιν· ἐγὼ δ' αὐταῖς χιμάρως δύο πράν ποκ' ἔθυσα.

ΛΑΚΩΝ.

καὶ γὰρ ἔμ' Ὡπόλλων φιλέει μέγα· καὶ καλὸν αὐτῷ
κριὸν ἐγὼ βόσκω. τὰ δὲ Κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρπει.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

πλὰν δύο τὰς λοιπὰς διδυματόκος αἶγας ἀμέλγω,
καί μ' ἁ παῖς ποθορεῦσα, τάλαν, λέγει, αὐτὸς ἀμέλ-
γεις;

ΛΑΚΩΝ.

φεῦ, φεῦ, Λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἴκατι πληροῖ
τυρῶ, καὶ τὸν ἄναβον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἁ Κλεαρίστα
τὰς αἶγας παρελᾶντα, καὶ ἁδύ τι ποππυλιάσδει.

ΛΑΚΩΝ.

κἠμὲ γὰρ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λεῖος ὑπαντῶν
ἐκμαίνει· λιπαρὰ δὲ παρ' αὐχένα σείετ' ἔθειρα.

79. Hesych. *στωμύλος· ὁ λάλος.*

84. Confer I. 26.

86. *φεῦ* dicit tanquam miserans hominem tam vilia jactantem. Recte Schol. *τὸ φεῦ ἐπὶ θαύματος.* Anglice fere dicimus *pooh, pooh, tut, tut,* &c. Ipse enim et plus lactis et potiorem amasium habere se dicit.

88. *ἁ Κλεαρίστα* Clearistae (*τοῦ Κλεαρίστου*) filiam Alcippen (v. 132) interpretatur Schol. At et Cratidan et Eumeden pueros amabat Lacon. Cf. 134.

89. *ποππυλιάσδει.* Vide ad v. 7. Plaut. Mil. Glor. 93.

90. *λεῖος ὑπαντῶν* necessario construenda; *levem se mihi objiciens.* Sed probanda videtur Valckenaerii emendatio, *λεῖος ὑπάναν* (*ὑπήναν*), i.e. *πρῶτον ὑπηνήτης, τοῦπερ χαριεστάτη ἥβη,* ut dixit Homerus Il. XXIV. 348.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ἀλλ᾽ οὐ σύμβλητ᾽ ἐστὶ κυνόσβατος οὐδ᾽ ἀνεμώνα
πρὸς ῥόδα, τῶν ἄνδηρα παρ᾽ αἱμασιαῖσι πεφύκει.

ΛΑΚΩΝ.

οὐδὲ γὰρ οὐδ᾽ ἀκύλοις ὀρομαλίδες· αἱ μὲν ἔχοντι
λεπρὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον, αἱ δὲ μελιχραί.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

κἠγὼ μὲν δωσῶ τᾷ παρθένῳ αὐτίκα φάσσαν,
ἐκ τᾶς ἀρκεύθω καθελών· τηνεῖ γὰρ ἐφίσδει.

ΛΑΚΩΝ.

ἀλλ᾽ ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον, ὁππόκα πέξω
τὰν οἶν τὰν πελλάν, Κρατίδᾳ δωρήσομαι αὐτός.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

σίττ᾽ ἀπὸ τᾶς κοτίνω, ταὶ μηκάδες· ὧδε νέμεσθε,
ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον, ᾇ τε μυρῖκαι.

ΛΑΚΩΝ.

οὐκ ἄπο τᾶς δρυὸς οὗτος ὁ Κώναρος, ἅ τε Κυναίθα,
τουτεῖ βοσκησεῖσθε ποτ᾽ ἀντολάς, ὡς ὁ Φάλαρος;

92. At non magis comparaveris anemonen rosae, quam puerum puellae. Schol. *λέγει δὲ τὴν διαφορὰν τῆς θηλείας ἀπὸ τοῦ ἄρρενος.*

93. *ἄνδηρα* (*τὰ*), *πρασιαί*, Angl. *borders*. Proprie *ἄνδηρον* est suggestus margo rivuli, ut Mosch. IV. 102. Hesychius: *ἄνδηρον· ἄκρον· ἢ τὰ χείλη τῶν ποταμῶν.*

94. *αἱ μὲν*, sc. glandes, quae asperum calycem habent; sed *ὀρομαλίσιν* color est subflavus. Haec autem allegorice dicit, puellam puero postponens. Asperior (inquit) et fortior, h.e. virilis sexus fusca muliercula potior est. Cf. X. 27. Minus recte *μελιχραὶ* *dulces* vel *mellitas* interpretantur.

100. Photius: *μηκάδες· ἐπιθετικῶς αἱ αἶγες· ἀπὸ τοῦ ἰδιώματος τῆς φωνῆς.* Cf. I. 87. Il. XI. 383.

102. Dedi *ἄπο*, sc. *πόρρω*.—*Φάλαρος*, aries alba macula in facie notatus. Cf. VIII. 27.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ἐντὶ δέ μοι γαυλὸς κυπαρίσσινος, ἐντὶ δὲ κρητήρ,
ἔργον Πραξιτέλευς· τᾷ παιδὶ δὲ ταῦτα φυλάσσω.

ΛΑΚΩΝ.

χ' ἁμῖν ἐστὶ κύων φιλοποίμνιος, ὃς λύκος ἄγχει·
ὃν τῷ παιδὶ δίδωμι, τὰ θηρία πάντα διώκεν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ἀκρίδες, αἳ τὸν φραγμὸν ὑπερπηδῆτε τὸν ἁμόν,
μή μευ λωβάσησθε τὰς ἀμπέλος· ἐντὶ γὰρ †ἁβαί.

ΛΑΚΩΝ.

τοὶ τέττιγες, ὁρῆτε, τὸν αἰπόλον ὡς ἐρεθίσδω·
οὕτω χὔμες θὴν ἐρεθίζετε τὼς καλαμευτάς.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

μισέω τὰς δασυκέρκος ἀλώπεκας, αἳ τὰ Μίκωνος
αἰεὶ φοιτῶσαι τὰ ποθέσπερα ῥαγίζοντι.

ΛΑΚΩΝ.

καὶ γὰρ ἐγὼ μισέω τὼς κανθάρος, οἳ τὰ Φιλώνδα
σῦκα κατατρώγοντες ὑπηνέμιοι ποτέονται.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ἦ οὐ μέμνασ', ὅτ' ἐγών τυ κατήλασα, καὶ τὺ σεσαρὼς
εὖ ποτεκιγκλίσδευ, καὶ τᾶς δρυὸς εἴχεο τήνας;

109. Pro ἀβαὶ vel ἆβαι Wordsworthius *ὠμαὶ* conjecit. *αὖαι* Ziegler. cum opt. libb. Fort. ἁδραί, *grandes.*

111. *ἐρεθίζετε*, medio die dormientes cantu suscitatis ad laborem. Cf. Plat. Phaedr. p. 259 A.

112—5. Furta vel nefanda facinora invicem exprobrare homines rusticos non sine causa suspicatur Jacobsius apud Wuestemann. Eo enim factum, ut in mutua convicia statim prorumpant, v. 116 seqq. Et sic fere Schol., qui *ῥαγίζοντι* de Lacone Miconi vim inferente intelligit. Proprie est *βοτρῦς τρυγᾶν.*

117. Vide ad XXI. 65.

ΛΑΚΩΝ.

τοῦτο μὲν οὐ μέμναμ'· ὅκα μάν ποκα τεῖδέ τυ δάσας
Εὐμάρας ἐκάθηρε, καλῶς μάλα τοῦτό γ' ἴσαμι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ἤδη τις, Μόρσων, πικραίνεται· οὐχὶ παρῄσθευ;
σκίλλας ἰὼν γραίας ἀπὸ σάματος αὐτίκα τίλλοις.

ΛΑΚΩΝ.

κἠγὼ μὲν κνίσδω, Μόρσων, τινά· καὶ τὺ δὲ λεύσσεις.
ἐνθὼν τὰν κυκλάμινον ὄρυσσέ νυν ἐς τὸν Ἄλεντα.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἱμέρα ἀνθ' ὕδατος ῥείτω γάλα, καὶ τὺ δέ, Κρᾶθι,
οἴνῳ πορφύροις, τὰ δέ τοι σία καρπὸν ἐνείκαι.

ΛΑΚΩΝ.

ῥείτω χά Συβαρῖτις ἐμὶν μέλι· καὶ τὸ πότορθρον
ἁ παῖς ἀνθ' ὕδατος τᾷ κάλπιδι κηρία βάψαι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ταὶ μὲν ἐμαὶ κύτισόν τε καὶ αἴγιλον αἶγες ἔδοντι,
καὶ σχῖνον πατέοντι, καὶ ἐν κομάροισι κέονται.

ΛΑΚΩΝ.

ταῖσι δ' ἐμαῖς ὀΐεσσι πάρεστι μὲν ἁ μελίτεια
φέρβεσθαι, πολλὸς δὲ καὶ ὡς ῥόδα κίσθος ἐπανθεῖ.

121. Haec Laconi: 'bilis remedium quaere collectis ex tumulo (ubi optime crescere putabantur, Propert. V. 5, 11,) herbis.' Similia Comatae retorquet Lacon.

123. Photius: κυκλάμινος· ὁ τῆς κομάρου καρπός· ὃν οἱ πλεῖστοι φαγόντες κεφαλαλγοῦντες διατελοῦσι. *Hales* fluvius (ἁλὲν ὕδωρ, *collectam aquam*, dixerat Homerus,) est *Alento*, Lucaniae fluvius.

126. Συβαρῖτις, sc. κρήνη, v. 146.

128—9. αἴγιλον et σχῖνον ut pabulum capris dilectum jungit Babrius Fab. III 4.—κέονται in optimis libris, non κέχυνται, repertum est.

131. ὡς ῥόδα, *rosae similis.*

ΚΟΜΑΤΑΣ.

οὐκ ἔραμ' Ἀλκίππας, ὅτι με πρὰν οὐκ ἐφίλασε
τῶν ὤτων καθελοῖσ', ὅκα οἱ τὰν φάσσαν ἔδωκα.

ΛΑΚΩΝ.

ἀλλ' ἐγὼ Εὐμήδευς ἔραμαι μέγα· καὶ γὰρ ὅκ' αὐτῷ
τὰν σύριγγ' ὤρεξα, καλόν τί με κάρτ' ἐφίλασεν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

οὐ θεμιτόν, Λάκων, ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδεν,
οὐδ' ἔποπας κύκνοισι· τὺ δ', ὦ τάλαν, ἐσσὶ φιλεχθής.

ΜΟΡΣΩΝ.

παύσασθαι κέλομαι τὸν ποιμένα. τὶν δὲ, Κομάτα,
δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίδα· καὶ τὺ δὲ θύσας
ταῖς Νύμφαις Μόρσωνι καλὸν κρέας αὐτίκα πέμψον.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

πεμψῶ, ναὶ τὸν Πᾶνα. φριμάσσεο πᾶσα τραγίσκων
νῦν ἀγέλα· κἠγὼν γὰρ ἴδ' ὡς μέγα τοῦτο καχαξῶ
καττῶ Λάκωνος τῶ ποιμένος, ὅττι ποκ' ἤδη
ἀνυσάμαν † τὰν ἀμνόν· ἐς οὐρανὸν ὔμμιν ἀλεῦμαι.
αἶγες ἐμαὶ θαρσεῖτε κερουχίδες· αὔριον ὔμμε
πᾶσας ἐγὼ λουσῶ Συβαρίτιδος ἔνδοθι κράνας.

Cistum et rosam flore simillimos esse nemo nescit. Vulgo *κισσός*. Alii *ῥοδόκισθος*. Schol. *ῥοδάκισσος* pro var. lect.

133. *καθελοῖσα*, trahens me ad se, auribus scil. prehensum. Tale savium *χύτρα* vocabatur, ut docent lexica. Tibull. II. 5, 91, 'Natusque parenti Oscula comprensis auribus eripiet.'

138. *τὸν ποιμένα*, Laconem qui jure suo debebat respondere, cum incepisset Comatas, v. 80.

142. *ἴδε*, *audi*. Vid. ad I. 149. VII. 50.—*τῶ ποιμένος* addit *σκωπτικῶς*, quia pastores caprariis se praeferebant.

144. *τόνδ'* pro *τὸν* Meinekius. Alii *τάν*. Theocrito fortasse *Ϝαμνὸν*, ut et VIII. 14.—*ἀνυσάμαν*, *tuli*; cf. XVIII. 17. Schol. *τὴν νίκην ἔλαβον*, qui fortasse legebat *ἀνυσάμαν τόδ' ἄεθλον*, cujus glossa fuerit *τὸν ἀμνόν*.

146. *λουσῶ*, in honorem Nympharum, quibus sacrificium cum

οὗτος ὁ λευκίτας ὁ κορυπτίλος, εἴ τιν' ὀχευσεῖς
τᾶν αἰγᾶν, φλασσῶ τυ, πρὶν ἤ γέ με καλλιερῆσαι
ταῖς Νύμφαισι τὸν ἀμνόν. ὁ δ' αὖ πάλιν· ἀλλὰ γενοίμαν,
αἰ μή τυ φλάσσαιμι, Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα.

VI.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΣΤ.

ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ.

Mimicum quoddam habet hoc idyllium, fortasse ex dramate quodam satyrico desumptum. Daphnis autem partes agit alicujus Polyphemum ad amorem excitantis; Damoetas ipsius Polyphemi, qui amicae blandimenta spernit, pulchritudinis suae admiratione caecatus.

Δαμοίτας καὶ Δάφνις ὁ βωκόλος εἰς ἕνα χῶρον
τὰν ἀγέλαν ποκ', Ἄρατε, συνάγαγον· ἧς δ' ὁ μὲν αὐτῶν
πυρρός, ὁ δ' ἡμιγένειος· ἐπὶ κράναν δέ τιν' ἄμφω
ἑσδόμενοι θέρεος μέσῳ ἄματι τοιάδ' ἄειδον.
πρᾶτος δ' ἄρξατο Δάφνις, ἐπεὶ καὶ πρᾶτος ἔρισδεν·

summa religione facturus erat. Eodem spectat prohibitio concubitus v. seq. Construe autem, *εἴ τιν' ὀχευσεῖς πρὶν κ.τ.λ.*, quod Wuestemannum fefellit.

147. Hesych. *κορυπτόλης· κερατιστής.*

148. *φλασσῶ* (*φλάω*), *feriam te. Castrabo,* intellexit Schol., fortasse recte.

150. *Μελάνθιος.* Od. XVII. 369 etc.

1. *ὁ βωκόλος*, monente Schol., et ad Daphnin et ad Damoetam pertinet, siquidem *τὰν ἀγέλαν συνάγειν* necessario de utroque dicitur. Confer V. 44.

2. *Ἄρατε.* Celeberrimus hic auctor *τῶν φαινομένων* iterum VII. 98 ut Theocrito amicus inducitur.

3. *πυρρὸς*, prima lanugine pubescens. Cf. II. 78. Eur. Phoen. 32, *πυρσαῖς γένυσιν ἐξανθρούμενος.*

4. *μέσῳ ἄματι.* Cf. I. 15. *θέρεος* genitivus temporis est.

5. Et hic versus et v. 20 nescio an ab interpolatore profecti sint.

ΔΑΦΝΙΣ.

βάλλει τοι, Πολύφαμε, τὸ ποίμνιον ἁ Γαλάτεια
μάλοισιν, δυσέρωτα τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα·
καὶ τύ νιν οὐ ποθόρησθα τάλαν, τάλαν, ἀλλὰ κάθησαι
ἁδέα συρίσδων. πάλιν ἅδ', ἴδε, τὰν κύνα βάλλει,
ἅ τοι τᾶν οἴων ἕπεται σκοπός· ἁ δὲ βαΰσδει
εἰς ἅλα δερκομένα· τὰ δέ νιν καλὰ κύματα φαίνει
ἅσυχα καχλάζοντος ἐπ' αἰγιαλοῖο †θέοισαν.
φράζεο, μὴ τᾶς παιδὸς ἐπὶ κνάμαισιν ἰρούσῃ
ἐξ ἁλὸς ἐρχομένας, κατὰ δὲ χρόα καλὸν ἀμύξῃ.
ἁ δὲ καὶ αὐτόθε τοι διαθρύπτεται, ὡς ἀπ' ἀκάνθας
ταὶ καπυραὶ χαῖται, τὸ καλὸν θέρος ἁνίκα φρύγει·
καὶ φεύγει φιλέοντα, καὶ οὐ φιλέοντα διώκει·
καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον· ἦ γὰρ ἔρωτι
πολλάκις, ὦ Πολύφαμε, τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται.
τῷ δ' ἔπι Δαμοίτας ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδεν·

7. *δυσέρωτα*, I. 85. Construe *καλ. τὸν αἰπ. δυσ. ἄνδρα.*

8. *ποθόρησθα*, ut *ἐθέλησθα* XXIX. 4, a *προσόρημι.* (inf. 25). *ποθορεῦσα* III. 18.

11. *νιν*, sc. canem, quam lucida unda ostendit, non sibi, sed Galateae sub aqua latitanti, dum ea, viz. canis latrans currit ad marginem, atque ita pomis petitur a Galatea subinde se erigente. Malim tamen *θεοίσᾳ*, ut sit: fluctus ostendit Galateam cani in litore currenti. Non recte explicat Wuest. "suam imaginem conspicatur canis in fluctibus." Nullo id modo fieri posset, si vel minime turbaretur mare. Cf. inf. 35.

15. *αὐτόθε*, ex aqua se erigens. Cf. v. 60. *οἴκοθε*, ut videtur, legebat Scholiastes.—*διαθρύπτεται*, Angl. *coquettes;* cf. III. 36. XV. 99.—*ὡς χαῖται*, sc. non minus levis et inconstans quam arescentis cardui pappus vento dispersus. Hoc videtur dicere: separat illa ac quasi diffringit se a me, ut diffugiunt et disperguntur procul a carduo pappi. Itaque *ὡς ἀπ' ἀκάνθας διαθρύπτονται χαῖται* supplendum.

18. *τὸν ἐν γραμμῇ λίθον κινεῖ ἀπὸ γραμμᾶς.* Nota structura: vide ad Aesch. Cho. 498. Photius: *τὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς· ἐν τῇ τῶν πέττων παιδιᾷ.* Similis erat Romanorum ludus duodecim scriptorum, (Bekker, Gallus, p. 503), nisi quod Graeci quinque tantum lineis utebantur, quorum mediam (*τὴν ἱερὰν*) non licebat transire. Sensus est: omnia tentat, quasi ad incitas redacta.

19. *καλά.* Cf. XIII. 3. Callim. H. Jov. 55, *καλὰ μὲν ἠέξευ, καλὰ δ' ἔτραφες.* Cum levi ironia Polyphemi *ἀμορφίαν* deridet.

20. *ἀνεβάλλετο*, cantus praeludium tibia insonuit. Cf. VIII. 71. Od. VIII. 266.

ΔΑΜΟΙΤΑΣ.

εἶδον, ναὶ τὸν Πᾶνα, τὸ ποίμνιον ἀνίκ' ἔβαλλεν,
κοὔ μ' ἔλαθ', οὐ τὸν ἐμὸν τὸν ἕνα γλυκύν, ᾧ ποθορῶμι
ἐς τέλος· αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος, ἔχθρ' ἀγορεύων,
ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάξῃ.
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίσδων πάλιν οὐ ποθόρημι,
ἀλλ' ἄλλαν τινὰ φαμὶ γυναῖκ' ἔχεν· ἁ δ' ἀΐοισα
ζαλοῖ μ', ὦ Παιάν, καὶ τάκεται· ἐκ δὲ θαλάσσας
οἰστρῇ παπταίνοισα ποτ' ἄντρα τε καὶ ποτὶ ποίμνας.
σίξα δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τᾷ κυνί· καὶ γάρ, ὅκ' ἤρων
αὐτᾶς, ἐκνυζᾶτο ποτ' ἰσχία ῥύγχος ἔχοισα.
ταῦτα δ' ἴσως ἐσορεῦσα ποιεῦντά με πολλάκι πεμψεῖ
ἄγγελον. αὐτὰρ ἐγὼ κλαξῶ θύρας, ἔστε κ' ὀμόσσῃ
αὐτά μοι στορέσειν καλὰ δέμνια τᾶσδ' ἐπὶ νάσω.
καὶ γάρ θην οὐδ' εἶδος ἔχω κακόν, ὥς με λέγοντι.
ἦ γὰρ πρὰν ἐς πόντον ἐσέβλεπον, (ἦς δὲ γαλάνα)
καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δέ μοι ἁ μία κώρα
(ὡς παρ' ἐμὶν κέκριται) κατεφαίνετο· τῶν δέ τ' ὀδόντων
λευκοτέραν αὐγὰν Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο.

22. An bene Graecum sit *ὁ ἐμὸς ὁ εἷς γλυκὺς* (ut de omisso *ὀφθαλμὸς* taceam) valde dubito. Accusativum satis defendit v. 14. Si sana scriptura, aposiopesis quaedam sermonem abrumpit, quasi esset *οὐ μὰ* (vel *οὐδὲ ἔλαθε*) *τὸν ἐμὸν ὀφθαλμόν, τὸν ἕνα γλυκὺν ἐκεῖνον ᾧ κ.τ.λ.* Cf. XI. 53.—*ποθορῷμι* an *ποθορήσω* reponendum sit pro vulg. *ποθόρημι* (ex v. 25 corrupto) incertum est.

23 *Τήλεμος.* Cf. Od. IX. 509. Ibid. II. 178, *εἰ δ' ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν οἴκαδ' ἰών.*

25. *Ut invidia torqueam eam invicem, non respicio.* Cf. sup. 8. Hoc versu explicat cur id fecerit. *κνίσδων* Scholiastes *εἰς ἔρωτα διεγείρων* explicat. Vide v. 122.

28. Photius: *οἰστρᾷ· συντόνως καὶ μανικῶς κινεῖται.* Idem: *οἰστρεῖ. ἐρεθίζει. ἐκμαίνει.*

29. *σίξα, incito.* Ita Ruhnken. pro *σῖγα.* Explicat, quod cavendum dixerat alter v. 13.—*καὶ γὰρ,* sc. olim adeo familiaris ei erat canis, ut prae gaudio allatraret et amice baubaretur, ad femora ejus rostrum sc. caput inclinans. Sic saepe *κνυζεῖσθαι* de cane dicitur, e.g. Ar. Vesp. 977. Soph. Oed. Col. 1571.

31. *ταῦτα,* sc. simulantem discidium.

34. *ὥς με λέγοντι,* ut dicunt me habere; sc. deformem esse.

37. Fortasse *τῶνδέ γ' ὀδόντων.* Sed cf. I. 74.

38. *ὑπέφαινε,* sc. *πόντος.*

ὡς μὴ βασκανθῶ δέ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον.
ταῦτα γὰρ ἁ γραία με Κοτυτταρὶς ἐξεδίδαξεν.
  τόσσ' εἰπὼν τὸν Δάφνιν ὁ Δαμοίτας ἐφίλασε·
χὼ μὲν τῷ σύριγγ', ὁ δὲ τῷ καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν.
αὔλει Δαμοίτας, σύρισδε δὲ Δάφνις ὁ βώτας·
ὠρχεῦντ' ἐν μαλακᾷ ταὶ πόρτιες αὐτίκα ποίᾳ·
νίκη μὰν οὐδαλλος, ἀνάσσατοι δ' ἐγένοντο.

VII.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Ζ.

ΘΑΛΥΣΙΑ

Η ΕΑΡΙΝΗ ΟΔΟΙΠΟΡΙΑ.

Narrat poeta sub persona Simichidae quomodo cum amicis iter faciens in Lycidam quendam inciderit, utque carmine viam uterque fefellerit. Scena utrum in insula Co an in Magna Graecia prope Veliam posita sit, non plane constat. Creditur autem per totum carmen pleraque ficta esse personarum nomina, et poetam de notis sibi hominibus loqui.

Ἧς χρόνος ἁνίκ' ἐγώ τε καὶ Εὔκριτος ἐς τὸν Ἄλεντα
εἵρπομες ἐκ πόλιος· σὺν δὲ τρίτος ἄμμιν Ἀμύντας·

39. *ὡς μὴ β.* sc. ne fortunae invidia opprimerer, qui nimis formosus mihi ipsi viderer. Nam *παρῆν Νέμεσις ἢ τὰ γαῦρα πημαίνει*, Babrius, Fab. XLIII. 6.

43. *αὔλει.* Etsi imperfectum tempus de more et arte canendi usurpari videatur, tamen et *ὠρχεῦντο*, sc. ad tibiam, (collato x. 34—5) et similis locus IX. 27, faciunt ut hic de tentandis donis potius interpretemur. Sic etiam I. 143, poculi dono ad lac recipiendum statim utitur Thyrsis.

45. *νίκη, ἐνίκα*, Pind. Nem. V. 5.—*οὐδ' ἄλλος* pro *οὐδέτερος*. Cf. XXII. 205. XXIV. 61.

1. Schol. *Ἄλεντα. ἢ δῆμος τῆς Κῶ ἢ τόπος ἐν Κῷ.*

τᾷ Δηοῖ γὰρ ἔτευχε θαλύσια καὶ Φρασίδαμος
κἀντιγένης, δύο τέκνα Λυκώπεος· εἴ τί περ ἐσθλὸν
χαῶν τῶν ἐπάνωθεν, ἀπὸ Κλυτίας δὲ καὶ αὐτῶ
Χάλκωνος, Βούριννιαν ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυσε κράναν,
εὖ ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ· ταὶ δὲ παρ᾽ αὐτὰν
αἴγειροι πτελέαι τε † ἐΰσκιον ἄλσος ὕφαινον
χλωροῖσιν πετάλοισι κατηρεφέες κομόωσαι.
κοὔπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄνομες, οὐδὲ τὸ σᾶμα
ἁμῖν τῶ Βρασίλα κατεφαίνετο· καί τιν᾽ ὁδίταν
ἐσθλὸν σὺν Μοίσαισι Κυδωνικὸν εὕρομες ἄνδρα,
ὤνομα μὲν Λυκίδαν, ἦς δ᾽ αἰπόλος· οὐδέ κέ τίς νιν
ἠγνοίησεν ἰδών, ἐπεὶ αἰπόλῳ ἔξοχ᾽ ἐῴκει.
ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο
κνακὸν δέρμ᾽ ὤμοισι, νέας ταμίσοιο ποτόσδον·
ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος
ζωστῆρι πλακερῷ, ῥοικὰν δ᾽ ἔχεν ἀγριελαίω
δεξιτερᾷ κορύναν· καί μ᾽ ἀτρέμας εἶπε σεσαρὼς
ὄμματι μειδιόωντι, γέλως δέ οἱ εἴχετο χείλευς·
Σιμιχίδα, πᾷ δὴ † τὺ μεσαμέριον πόδας ἕλκεις,

3. *θαλύσια.* Vid. Hom. Il. IX. 534.

4. Supplendum: *ἐσθλοί, εἴ τι ἐσθλόν ἐστι κ.τ.λ.*—*χαῶν* (sive potius *χᾳῶν*), sc. *ἀγαθῶν*, ut explicat Hesych. et schol. Med. ad Aesch. Suppl. 838 (858), qui formam *χάοι* (sic) non *χάϊοι*, agnoscit. Radix est *χαϝ* (*cav*), et ii significantur qui quasi ex profunda antiquitate stirpem deducunt.

5. Schol. *Κλυτία θυγάτηρ Μέροπος ἐγέννησε τὸν Χάλκωνα τὸν τὴν βασίλειαν τῶν Κῴων διαδεξάμενον.*

7. *γε* post *εὖ* vulgo insertum omisit Meinek. cf. XIII. 15. XVI. 13. Sic apud Hom. *εὖ ἐναρηρὸς*, Od. V. 236 etc. Cf. Aesch. Ag. 64, *γόνατος κονίαις ἐνερειδομένου.* Burinna fons in Co insula fuisse perhibetur.

8. *ἐΰσκιον.* Mirus hiatus. An *βαθύσκιον*? Cf. IV. 19.

10. *μέσατος* formatur ut *νέατος.* Vid. Ar. Vesp. 1502. Confer autem II. 76. XXI. 19.—*ἄνομες* pro *ἄνυμες* Meinekius. Sic *ἦνον ὁδὸν* Od. III. 496.

12. *σὺν Μοίσαις.* Musarum beneficio factum est ut inveniremus. Vide ad XVI. 69. Sic *σὺν δαίμονι*, II. 28.

16. Confer III. 5. I. 28. XI. 66.

17. Cf. *γέρων λέμβος* XXI. 12. Ceterum *ζωστὴρ πλακερὸς*, qui hic memoratur, ut et *βαίτη* sive *σισύρνη*, hodieque obtinet apud Hungariae pastores.

21. *πόδας ἕλκειν* dicitur etiam

ἁνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐφ' αἱμασιαῖσι καθεύδει,
οὐδ' ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλλίδες ἠλαίνοντι;
ἢ μετὰ δαῖτα κλητὸς ἐπείγεαι; ἤ τινος ἀστῶν
λανὸν ἐπιθρώσκεις; ὥς τευ ποσὶ νισσομένοιο
πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν ἀείδει.
τὸν δ' ἐγὼ ἀμείφθην· Λυκίδα φίλε, φαντί τυ πάντες
συρίκταν ἔμεναι μέγ' ὑπείροχον ἔν τε νομεῦσιν
ἔν τ' ἀμητήρεσσι· τὸ δὴ μάλα θυμὸν ἰαίνει
ἁμέτερον· καί τοι, κατ' ἐμὸν νόον, ἰσοφαρίσδεν
ἔλπομαι· ἁ δ' ὁδὸς ἅδε Θαλυσιάς· ἦ γὰρ ἑταῖροι
ἀνέρες εὐπέπλῳ Δαμάτερι δαῖτα τελεῦντι
ὄλβω ἀπαρχόμενοι· μάλα γάρ σφισι πίονι μέτρῳ
ἁ δαίμων εὔκριθον ἀνεπλήρωσεν ἀλωάν.
ἀλλ' ἄγε δή, (ξυνὰ γὰρ ὁδός, ξυνὰ δὲ καὶ ἀώς)
βωκολιασδώμεσθα· τάχ' ὥτερος ἄλλον ὀνασεῖ.
καὶ γὰρ ἐγὼ Μοισᾶν καπυρὸν στόμα, κἠμὲ λέγοντι
πάντες ἀοιδὸν ἄριστον· ἐγὼ δέ τις οὐ ταχυπειθής,
οὐ Δᾶν· οὐ γάρ πω, κατ' ἐμὸν νόον, οὔτε τὸν ἐσθλὸν
Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ Σάμω οὔτε Φιλητᾶν
ἀείδων, βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὥς τις ἐρίσδω.
ὣς ἐφάμαν ἐπίταδες· ὁ δ' αἰπόλος ἁδὺ γελάξας,
τάν τοι, ἔφα, κορύναν δωρύττομαι, οὕνεκεν ἐσσὶ
πᾶν ἐπ' ἀλαθείᾳ πεπλασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος.

de properante cursore, ut Eur. Med. 1181, *ἕλκων κῶλον—ταχὺς βαδιστής*. Ceterum aut *τὸ μεσαμέριον* (I. 15) aut *τὺ μεσαμέριος* legendum videtur.

23. *ἐπιτυμβίδιοι*, non *cristatae*, sed *tumulis insidentes*. *κορυδαλλὸς οὖν τάφοις παίζων*, Babrius, Fab. LXXII. 20. Eodem sensu *θρῆνος ἐπιτυμβίδιος* Aesch. Cho. 334.

36. *ἄλλος* pro *ἕτερος* etiam VI. 45.

37. *ἐγώ*. Fortasse *ἐμοί*. Nam *ἐγὼ* a var. lect. *ἔχω* facile venisset.—*καπυρὸν* est *fervidum, eloquens*, ut Moscho III. 73 Homerus est *Καλλιόπας γλυκερὸν στόμα*. Cf. ib. 94.

40. Sicelidae nomine innuitur Asclepiades Samius, epigrammatum scriptor, monente Schol., et Theocriti praeceptor, ut et Philetas Cous fuisse dicitur. Confer Moschi Id. III. 96—9.

42. *ἐπίταδες*, *consulto*, sc. ne forte a certando eos deterreret nimia aestimatio mei.

44. *ἔρνος*. Fortasse *ἄγγος*. Candidum, honestum, minime

ὥς μοι καὶ τέκτων μέγ' ἀπέχθεται, ὅστις ἐρευνῇ
ἶσον ὄρευς κορυφᾷ τελέσαι δόμον Ὠρομέδοντος,
καὶ Μοισᾶν ὄρνιχες, ὅσοι ποτὶ Χῖον ἀοιδὸν
ἀντία κοκκύζοντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
ἀλλ' ἄγε, βωκολικᾶς ταχέως ἀρχώμεθ' ἀοιδᾶς,
Σιμιχίδα. κἠγὼ μέν, ὅρη φίλος, εἴ τοι ἀρέσκει
τοῦθ' ὅ τι πρὰν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα.
  ἔσσεται Ἀγεάνακτι καλὸς πλόος ἐς Μιτυλάναν,
χὤταν ἐφ' ἑσπερίοις ἐρίφοις νότος ὑγρὰ διώκῃ
κύματα, χὠρίων ὅτ' ἐπ' Ὠκεανῷ πόδας ἴσχῃ,
αἴκεν τὸν Λυκίδαν ὀπτεύμενον ἐξ Ἀφροδίτας
ῥύσηται· θερμὸς γὰρ ἔρως αὐτῶ με καταίθει·
χἀλκυόνες στορεσεῦντι τὰ κύματα τάν τε θάλασσαν,
τόν τε νότον τόν τ' εὖρον, ὃς ἔσχατα φυκία κινεῖ·
ἀλκυόνες, γλαυκαῖς Νηρηΐσι ταί τε μάλιστα
ὀρνίχων ἐφίλαθεν, ὅσαις τέ περ ἐξ ἁλὸς ἄγρα.
Ἀγεάνακτι πλέον διζημένῳ ἐς Μιτυλάναν
ὥρια πάντα γένοιτο, καὶ εὔπλοον ὅρμον ἵκοιτο.
κἠγὼ τῆνο κατ' ἆμαρ ἀνήθινον ἢ ῥοδόεντα
ἢ καὶ λευκοΐων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσων

jactabundum eum esse significat, *ἄνδρα τετράγωνον καὶ ἄνευ ψόγου τετυγμένον*. Plat. Symp. p. 339.

46. Mons ignotus Oromedon. In Co insula ponit Schol. *Ὠρομέδοντος, ὄρους ἐν Κῷ.* Alii *Εὐρυμέδοντος. εὐρυμέδοντος* Ahrensius.

48. *κοκκύσδοντες.* Fortasse *κοκκύσδουσιν.* Confer autem Pind. Ol. II. 87. Apollonium Rhodium hic tangi quidam putaverunt.

50. *ὄρη.* Cf. v. 142.

53—4. 'Et cum, post casum capellae, pluviis saevit mare, et cum Orion occasurus est.' Utroque signo mala tempestas navigantibus portenditur. Ovid. Fast. v. 113, 'Nascitur Oleniae signum pluviale capellae.' Callim. Ep. XVIII. 5, *φεῦγε θαλάσσῃ συμμίσγειν ἐρίφων, ναυτίλε, δυομένων.* Hor. Carm. III. 27. 18, 'sed vides quanto trepidet tumultu Pronus Orion.' Qui *πόδας ἴσχῃ* de surgente Orione intelligunt, iis praesto est Vergilianum illud 'Oceani spretos pede repulit amnes.' Citat Wuestem. Aen. x. 763, 'Orion quum pedes incedit medii per maxima Nerei stagna viam scindens.' Schol. *ὅταν ὁ Ὠρίων ἐς τὸν ὠκεανὸν καταφέρηται.*

62. fort. *εὔπλοος.* Schol. *ὥρια, ἔγκαιρα, ἐπιτήδεια.*

64. *φυλάσσων, servans,* ut meo detractum illius capiti imponam.

τὸν Πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρητῆρος ἀφυξῶ
πὰρ πυρὶ κεκλιμένος· κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρυξεῖ,
χ' ἁ στιβὰς ἐσσεῖται πεπυκασμένα ἔστ' ἐπὶ πᾶχυν
κνύζᾳ τ' ἀσφοδέλῳ τε πολυγνάμπτῳ τε σελίνῳ.
καὶ πίομαι μαλακῶς μεμναμένος Ἀγεάνακτος,
αὐταῖσιν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων.
αὐλησεῦντι δέ μοι δύο ποιμένες· εἷς μὲν Ἀχαρνεύς·
εἷς δὲ Λυκωπίτας· ὁ δὲ Τίτυρος ἐγγύθεν ᾀσεῖ,
ὥς ποκα τᾶς †Ξενίας ἠράσσατο Δάφνις ὁ βώτας,
χ' ὡς ὄρος ἀμφεπολεῖτο, καὶ ὡς δρύες αὐτὸν ἐθρήνευν,
Ἱμέρα αἵτε φύοντι παρ' ὄχθαισιν ποταμοῖο,
εὖτε χιὼν ὥς τις κατετάκετο μακρὸν ὑφ' Αἷμον,
ἢ Ἄθω ἢ Ῥοδόπαν ἢ Καύκασον ἐσχατόωντα.
ᾀσεῖ δ', ὥς ποκ' ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ
ζωὸν ἐόντα, κακαῖσιν ἀτασθαλίαισιν ἄνακτος·
ὥς τέ νιν αἱ σιμαὶ λειμωνόθε φέρβον ἰοῖσαι
κέδρον ἐς ἁδεῖαν μαλακοῖς ἄνθεσσι μέλισσαι,
οὕνεκά οἱ γλυκὺ Μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ.
ὦ μακαριστὲ Κομᾶτα, τὺ θὴν τάδε τερπνὰ πεπόνθεις,
καὶ τὺ κατεκλάσθης ἐς λάρνακα, καὶ τὺ μελισσᾶν
κηρία φερβόμενος ἔτος ὥριον ἐξεπόνασας.

Cf. III. 22. Plat. Symp. 212 E ubi Alcibiades: *ἵνα ἀπὸ τῆς ἐμῆς κεφαλῆς τὴν τοῦ σοφωτάτου καὶ καλλίστου κεφαλὴν—ἀναδήσω.*

66. Ad hunc v. cf. Ar. Ach. 751 et Pac. 1144.

69. *μεμναμένος, mentionem faciens.* Cf. III. 28.

70. *αὐταῖσιν κ.*, quasi ipsum poculum cum faece hausurus; dictum *ὑπερβολικῶς*. Fort. *αὐταῖς ἐν κυλίκεσσι, poculo labra affigens.* Cf. sup. V. 7.

72. Lycope urbs Aetoliae, sec. Schol. *Ἀχαρνεὺς*, ab Attico demo.

73. *Ξενίας*, Nymphae scilicet. Vulg. *ξενέας*. Incerta videtur scriptura.

76. Vide ad XII. 8.

78. *ᾀσεῖ δ'*. Cf. III. 52. Altera cantilena de pastore quodam Comata, a domino in cistam incluso, sed ab apibus mel afferentibus servato.

82. *οὕνεκα κ.τ.λ.* quia et ipse mel, i.e. carmina, faciebat. Poetarum labris advolare apes notum antiquis.

85. *ἔτος ὥριον* pro *ὥραν ἔτους, aestatem.* Notandum, quod Ϝέτος pronunciabatur. Schol. *ἐξεπόνασας· μετὰ πόνου διήνυσας.—ἔτος ὥριον, τὸ ἔαρ.*

αἴθ' ἐπ' ἐμεῦ ζωοῖς ἐναρίθμιος ὤφελες ἦμεν,
ὥς τοι ἐγὼν ἐνόμευον ἀν' ὤρεα τὰς καλὰς αἶγας
φωνᾶς εἰσαΐων· τὺ δ' ὑπὸ δρυσὶν ἢ ὑπὸ πεύκαις
ἁδὺ μελισδόμενος κατακέκλισο, θεῖε Κομᾶτα. 89
χὣ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δὲ μετ' αὖθις
κἠγὼν τοῖ' ἐφάμαν· Λυκίδα φίλε, πολλὰ μὲν ἄλλα
Νύμφαι κἠμὲ δίδαξαν ἀν' ὤρεα βωκολέοντα
ἐσθλά, τά που καὶ Ζανὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα·
ἀλλὰ τόγ' ἐκ πάντων μέγ' ὑπείροχον, ᾧ τυ γεραίρεν
ἀρξεῦμ'· ἀλλ' ἐπάκουσον, ἐπεὶ φίλος ἔπλεο Μοίσαις.
Σιμιχίδᾳ μὲν Ἔρωτες ἐπέπταρον· ἦ γὰρ ὁ δειλὸς 96
τόσσον ἐρᾷ Μυρτοῦς, ὅσον εἴαρος αἶγες ἔρανται.
ὤρατος δ', ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι τήνῳ,
παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἔχει πόθον. οἶδεν Ἄριστις,
ἐσθλὸς ἀνήρ, μέγ' ἄριστος, ὃν οὐδέ κεν αὐτὸς ἀείδεν 100
Φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγαίροι,
ὡς ἐκ παιδὸς Ἄρατος ὑπ' ὀστέον αἴθετ' ἔρωτι.
τόν μοι, Πάν, Ὁμόλας ἐρατὸν πέδον ὅστε λέλογχας,
ἄκλητον τήνοιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείσαις,
εἴτ' ἔστ' ἆρα Φιλῖνος ὁ μαλθακός, εἴτε τις ἄλλος. 105
κἢν μὲν ταῦθ' ἔρδῃς, ὦ Πὰν φίλε, μή τί τυ παῖδες
Ἀρκαδικοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὤμους
τανίκα μαστίσδοιεν, ὅτε κρέα τυτθὰ παρείη·

95. *ἐπάκουσον* dedi pro *ὑπάκουσον*. Cf. VIII. 28.

96. *Σιμιχίδᾳ.* Seipsum dicit Theocritus; ut sup. v. 21. Confer autem XVIII. 16.

99. *Ἄριστις,* ut *Κάλαιθις* v. 15. Ludit autem in nomine dum addit *μέγ' ἄριστος.* Meinekius:—"Poetam fuisse Aristin ipsa Theocriti verba indicant; quod autem Aristin scire dicit quanto amore pueri Aratus exarserit, indicio esse videtur, Aristin amores Arati carmine celebrasse."

101. *σὺν φόρμιγγι.* sc. in dithyrambo vel in *κυκλίῳ χορῷ.* Fuit igitur lyricus poeta.

103. *Ὀμόλη* vel *Ὄμολος* mons Thessaliae fuisse perhibetur. *Μαλέας* satis audacter dedit Meinekius.

105. *εἴτ' ὦν ἐστὶ Φιλῖνος* Zieglerus probabiliter.

108. *κρέα,* sc. sacrificio peracto. Cf. V. 140. Hic mos statuam flagellandi, sed mollibus potius quam acribus herbis, respici videtur Ar. Ran. 621, *πρά-*

εἰ δ' ἄλλως νεύσαις, κατὰ μὲν χρόα πάντ' ὀνύχεσσι
δακνόμενος κνάσαιο, καὶ ἐν κνίδαισι καθεύδοις,
εἴης δ' Ἠδωνῶν μὲν ἐν ὤρεσι χείματι μέσσῳ
Ἕβρον πὰρ ποταμὸν τετραμμένος ἐγγύθεν ἄρκτου,
ἐν δὲ θέρει πυμάτοισι παρ' Αἰθιόπεσσι νομεύοις
πέτρᾳ ὑπὸ Βλεμύων, ὅθεν οὐκέτι Νεῖλος ὁρατός.
ὔμμες δ' Ὑετίδος καὶ Βυβλίδος ἁδὺ λιπόντες
νᾶμα, καὶ Οἰκεῦντα, ξανθᾶς ἕδος αἰπὺ Διώνας,
ὦ μάλοισιν Ἔρωτες ἐρευθομένοισιν ὁμοῖοι,
βάλλετέ μοι τόξοισι τὸν ἱμερόεντα Φιλῖνον,
βάλλετ'· ἐπεὶ τὸν ξεῖνον ὁ δύσμορος οὐκ ἐλεεῖ μευ.
καὶ δὴ μὰν ἀπίοιο πεπαίτερος· αἱ δὲ γυναῖκες,
αἰαῖ, φαντί, Φιλῖνε, τό τοι καλὸν ἄνθος ὑπορρεῖ.
μηκέτι τοι φρουρέωμες ἐπὶ προθύροισιν, Ἄρατε,
μηδὲ πόδας τρίβωμες· ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ
κοκκύσδων νάρκαισιν ἀνιηραῖσι διδοίη·
εἷς δ' ἐπὶ τᾶσδε, φέριστε, Μόλων ἄγχοιτο παλαίστρας·

σῴ μὴ τύπτε τοῦτον μηδὲ γητείῳ νέῳ.

110. *ὕστερον πρότερον.* Dormias in urticis, et scabendo te ipsum unguibus laceres. Statuam scilicet in senticeta conjiciebant pueri.

112. *τετραμμένος* fortasse corruptum. Quid enim est *τετράφθαι παρὰ ποταμόν*? Multi libri *κεκλιμένος*. *τετρυμένος* dedit Meinekius.

113. *νομεύοις.* Absolute, degas inter oves, ut XX. 35.

116. *Οἰκεῦντα* pro *οἰκεῦντες* Ahrensius et Meinekius cum Schol. Erat autem oppidum Lydiae, ubi Veneris sacellum, teste Schol. ad Dion. Perieg. 825.—*Ὑετὶς* et *Βυβλὶς* fontes erant juxta Miletum, ubi colebatur Cypris. Cf. XXVIII. 4. Deos itaque invocat amicus Arato poeta, Panem ut amasium ei adducat, Cupidines, ut amorem inspirent.

118. *Φιλῖνον.* Vide ad II. 115.

120. *μὴν* hic est *at*, et *καὶ δὴ* *jam nunc* significat. *μᾶλ'* pro *μὰν* cum tribus MSS. dedit Meinekius, i.e. *genas*. Confer autem XXIX. 26. Sensus est: at debebat *χαρίζεσθαι* amico meo, cum jam in eo sit ut deflorescat aetas.

124. Prop. I. 16, 23; Me mediae noctes, me sidera prona jacentem, Frigidaque Eoo me dolet aura gelu. Haec autem dicit poeta tanquam Arati socius, et quasi audire posset Philinus, seque propter superbiam spretum intelligeret.

125. *παλαίστρα* et *παλαίστης* metaphorice de amore adhibentur. Vide ad Aesch. Ag. 1177. Molon fortasse poetae rivalis erat, vel etiam Arati, ut docet Schol.

ἄμμιν δ' ἀσυχία τε μέλοι γραία τε παρείη,
ἅτις ἐπιφθύζοισα τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι.
τόσσ' ἐφάμαν· ὃ δέ μοι τὸ λαγωβόλον, ἁδὺ γελάσσας,
ὡς πάρος, ἐκ Μοισᾶν ξεινήϊον ὤπασεν εἶμεν.
χὠ μὲν ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερὰ τὰν ἐπὶ Πύξας
εἶρφ' ὁδόν· αὐτὰρ ἐγώ τε καὶ Εὔκριτος ἐς Φρασιδάμω
στραφθέντες χὠ καλὸς Ἀμύντιχος ἔν τε βαθείαις
ἁδείας σχίνοιο χαμευνίσιν ἐκλίνθημες,
ἔν τε νεοτμάτοισι γεγαθότες οἰναρέοισι.
πολλαὶ δ' ἄμμιν ὕπερθε †κατὰ κρατὸς δονέοντο
αἴγειροι πτελέαι τε· τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ
Νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυσδε.
τοὶ δὲ ποτὶ σκιεραῖς ὀροδαμνίσιν αἰθαλίωνες
τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον· ἁ δ' ὀλολυγὼν
τηλόθεν ἐν πυκιναῖσι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθαις.
ἄειδον κόρυδοι καὶ ἀκανθίδες, ἔστενε τρυγών·
πωτῶντο ξουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.
πάντ' ὦσδεν θέρεος μάλα πίονος, ὦσδε δ' ὀπώρας.
ὄχναι μὲν πὰρ ποσσί, παρὰ πλευραῖσι δὲ μᾶλα
δαψιλέως ἁμῖν ἐκυλίνδετο· τοὶ δ' ἐκέχυντο
ὄρπακες βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔρασδε·
τετράενες δὲ πίθων ἀπελύετο κρατὸς ἄλειφαρ.
Νύμφαι Κασταλίδες Παρνάσιον αἶπος ἔχοισαι,

127. *ἐπιφθύζοισα.* Cf. II. 62.—*τὰ μὴ καλά,* sc. ne quid ab infausto amore laedamur.

128. *τὸ λαγωβόλον.* Nam antea dederat Lycidas *τὰν κορύναν,* v. 43. Itaque diversa sunt. Vide ad IV. 49. Sed Schol. *λαγώβολον, ὅπερ ἄνωθεν κορύνην εἶπε.*

130. *ἐπὶ Πύξας,* ad Buxentum ferens.

132. *Ἀμύντιχος. ὑποκοριστικῶς* pro *Ἀμύντας,* v. 2, cum sc. esset formosus.

134. Photius: *οἴναρα· τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα.*

135. *ὕπερθε κρατὸς* necessario construenda. Nam *κατὰ κρατὸς* est *de capite.* An *κράτας δονέοντο,* movebantur capita?

137. Photius: *κελαρύζειν· μετὰ ἠχοῦς ῥεῖν.* Il. XXI. 261, *τὸ δέ τ' ὦκα κατειβόμενον κελαρύζει.*

139. Schol. *ὀλολυγών. εἶδος ὀρνέου· οἱ δὲ ζῷόν τι ἐν βορβορώδεσι τόποις μάλιστα διάγον* (Angl. *tree-frog*).

147. *τετράενες.* Cf. XIV. 16. Verte: 'quadrima pix a capite cadorum (sc. amphorae cervice) solvebatur.'

ἆρά γέ πᾳ τοιόνδε Φόλω κατὰ λάϊνον ἄντρον
κρητῆρ' Ἡρακλῆϊ γέρων ἐστάσατο Χείρων;
ἆρά γέ πᾳ τῆνον τὸν ποιμένα τὸν ποτ' Ἀνάπῳ
τὸν κρατερὸν Πολύφαμον, ὃς ὤρεσι νᾶας ἔβαλλε,
τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ' αὔλια ποσσὶ χορεῦσαι,
οἷον δὴ τόκα πῶμα διεκρανάσατε, Νύμφαι,
βωμῷ πὰρ Δάματρος ἁλωάδος; ἇς ἐπὶ σωρῷ
αὖτις ἐγὼ πάξαιμι μέγα πτύον· ἁ δὲ γελάσσαι
δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέραισιν ἔχοισα.

VIII.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Η.

ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ.

Simile fere argumentum atque Id. v. Quod elegos huic carmini intertexuit poeta, id fortasse Philetae Coo, praeceptori suo, in gratiam fecit: fortasse etiam ex alio opere collecti et huic idyllio per versus insiticios (30—2, 61—2) adsuti sunt.

Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνήντετο βωκολέοντι
μᾶλα νέμων, ὡς φαντί, κατ' ὤρεα μακρὰ Μενάλκας.
ἄμφω τώγ' ἤστην πυρροτρίχω, ἄμφω ἀνάβω,
ἄμφω συρίσδεν δεδαημένω, ἄμφω ἀείδεν.
πρᾶτος δ' ὦν ποτὶ Δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας·

152. *ὤρεσι*, *montibus petebat; καθ' ὑπερβολήν.* Cf. Od. IX. 431.

154. *διακρηνᾶν* videtur hic significare *aqua temperare*, h. e. sacra aqua v. 136. Conf. Hes. Opp. 595. Alii aliter interpretantur. Plerique libri *διεκρανώσατε*. Schol. *διεκρανώσατε. διεκεράσατε.*

156. Opponuntur *ἐγὼ* (*μὲν*) et *ἅ δέ*.

3. *ἀνήβος* est qui vixdum robur juventutis attigit, ut contrarium *ἔξηβος* Aesch. Theb. 11. *μικκὸν* se vocat Menalcas inf. 64, et *παῖδα* v. 66. Sic *τὸν ἄναβον παῖδα* v. 87.—*πυρροτρίχω* valet fere *imberbes*. Cf. XV. 130. VI. 3.

5. *δ' ὦν* idem fere quod simplex *οὖν* inf. 30, XIV. 29, cum aut *πρῶτος δὲ* aut *πρῶτος οὖν* dici posset.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

μυκητᾶν ἐπίουρε βοῶν Δάφνι, λῇς μοι ἀεῖσαι;
φαμί τυ νικασεῖν ὅσσον θέλω αὐτὸς ἀείδων.
τὸν δ' ἄρα χὠ Δάφνις τοιῷδ' ἀπαμείβετο μύθῳ·

ΔΑΦΝΙΣ.

ποιμὰν εἰροπόκων οἴων, συρικτὰ Μενάλκα,
οὔποτε νικασεῖς μ', οὐδ' εἴ τι πάθοις τύ γ' ἀείδων.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

χρῄσδεις ὦν ἐσιδεῖν, χρῄσδεις καταθεῖναι ἄεθλον;

ΔΑΦΝΙΣ.

χρῄσδω τοῦτ' ἐσιδεῖν, χρῄσδω καταθεῖναι ἄεθλον.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

†*ἀλλὰ τί θησεύμεσθ', ὅ κεν ἁμῖν ἄρκιον εἴη;*

ΔΑΦΝΙΣ.

μόσχον ἐγὼ θησῶ· τὺ δὲ θές γ' ἰσομάτορα ἀμνόν.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

οὐ θησῶ ποκα ἀμνόν, ἐπεὶ χαλεπός θ' ὁ πατήρ μευ
χἁ μάτηρ· τὰ δὲ μᾶλα ποθέσπερα πάντ' ἀριθμεῦντι.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλὰ τί μὰν θησεῖς; τί δὲ τὸ πλέον ἑξεῖ ὁ νικῶν;

7. *ὅσσον θέλω αὐτὸς quantum ipse velim.* Nisi legendum *αὐτόθε, ex hoc meo loco*, ut v. 60. Ad proximum cf. I. 100. Callim. H. in Del. 121, *τὴν δ' ἄρα καὶ Πηνειὸς ἀμείβετο.*

10. Schol. *οὐδ' εἰ διαρραγείης ᾄδων.*

13. Fortasse *τί δ' ἄμμι κεν ἄρκιον εἴη; καὶ τίνα θ. ὅτις ἁμῖν ἄρκιος εἴη* Ziegler et Meinekius, quod fere in melioribus libris legitur. At *καὶ τίνα* formula est aegre credentis, non quaerentis quidnam faciendum sit.

14. Fortasse *ϝισομάτορα ϝαμνόν*, cum multi libri *γε* omittant.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

σύριγγ', ἃν ἐποίησα, καλὰν ἐγὼ ἐννεάφωνον,
λευκὸν καρὸν ἔχοισαν, ἴσον κάτω, ἶσον ἄνωθεν·
ταύταν κατθείην· τὰ δὲ τῶ πατρὸς οὐ καταθησῶ.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἦ μάν τοι κἠγὼ σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον,
λευκὸν καρὸν ἔχοισαν, ἴσον κάτω, ἶσον ἄνωθεν.
πρῴαν νιν συνέπαξ'· ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἀλγῶ
τοῦτον, ἐπεὶ κάλαμός με διασχισθεὶς διέτμαξεν.
ἀλλὰ τίς ἄμμε κρινεῖ; τίς ἐπάκοος ἔσσεται ἁμέων;

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

τῆνον πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον ἦν καλέσωμες,
ᾧ ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φαλαρὸς ὑλακτεῖ.
χοὶ μὲν παῖδες ἄϋσαν, ὁ δ' αἰπόλος ἦνθ' ὑπακούσας·
χοὶ μὲν παῖδες ἄειδον, ὁ δ' αἰπόλος ἤθελε κρίνειν.
[πρᾶτος δ' ὦν ἄειδε λαχὼν ἰϋκτὰ Μενάλκας·
εἶτα δ' ἀμοιβαίαν ὑπελάμβανε Δάφνις ἀοιδὰν
βωκολικάν. οὕτω δὲ Μενάλκας ἄρξατο πρᾶτος·]

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

ἄγκεα καὶ ποταμοί, θεῖον γένος, αἴ τι Μενάλκας
 πήποχ' ὁ συρικτὰς προσφιλὲς ᾆσε μέλος,
βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνίδας· ἦν δέ ποκ' ἔνθῃ
 Δάφνις ἔχων δαμάλας, μηδὲν ἔλασσον ἔχοι.

18. *ἔχω* multi editores, Wartonum secuti: quod deterius videtur. Supplendum, *ἐγὼ μὲν καταθήσω.*—*ἴσον κ.τ.λ.*, cera utrimque, i. e. firmissime, compactam.

20. *κα θείην* Ahrens. et Meinek. Sed vide ad III. 54.

27. *φαλαρὸς* V. 103. Hesych. *λευκομέτωπος.*

28. *ὑπακούσας*, *assensus*, dedi pro *ἐπακούσας*. Ahrensius non male *ἐπακοῦσαι*. Vide ad VII. 95. In XI. 78 fere omnes libb. *ἐπακούσω* pro *ὑπακούσω* exhibent. Ceterum aut hic aut sequens versus omittendus videtur, utpote ex *διττογραφίᾳ* ortus. Alterum (29) exclusit Ahrensius.

30. *ἰϋκτά.* Verbum insolitum pro *συρικτής*, ab *ἰΰζειν*, ut videtur. Sed et hic et duo sequentes versus fortasse insiticii sunt. Schol. *ἰϋκτής, ὁ λιγύφθογγος.*—*ἰΰζειν δὲ τὸ λιγυφωνεῖν* (?)

35. *ἐκ ψυχᾶς*, quantum ipse velit.

ΔΑΦΝΙΣ.

κρᾶναι καὶ βοτάναι, γλυκερὸν φυτόν, αἴπερ ὁμοῖον
  μουσίσδει Δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσιν,
τοῦτο τὸ βωκόλιον πιαίνετε· κῆν τι Μενάλκας
  τεῖδ' ἀγάγῃ, χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

παντᾶ ἔαρ, παντᾶ δὲ νομοί, παντᾶ δὲ γάλακτος
  οὔθατα πλήθουσιν, καὶ τὰ νέα τρέφεται,
ἔνθ' ἁ καλὰ παῖς ἐπινίσσεται· αἰ δ' ἂν ἀφέρπῃ,
  χὠ ποιμὰν ξηρὸς τηνόθι χαἰ βοτάναι.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἔνθ' ὄϊς, ἔνθ' αἶγες διδυματόκοι, ἔνθα μέλισσαι
  σμάνεα πληροῦσιν, χαἰ δρύες ὑψίτεραι,
ἔνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει ποσίν· αἰ δ' ἂν ἀφέρπῃ,
  χὠ τὰς βῶς βόσκων χαἰ βόες αὐότεραι.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

ὦ τράγε, τᾶν λευκᾶν αἰγᾶν ἄνερ, ὦ βάθος ὕλας
  μυρίον, ὦ σιμαὶ δεῦτ' ἐφ' ὕδωρ ἔριφοι·
ἐν τήνῳ γὰρ τῆνος· ἴθ' ὦ κόλε, καὶ λέγε· Μίλων,

40. *νέμοι* sc. *τὰ μῆλα* (cf. v. 2), *ἐν ἀφθονίᾳ*.

41. *ποῖμναι δὲ γάλακτος κ.τ.λ.* conj. Meinekius. cf. inf. v. 69.

43. *ἔνθα καλὰ Ναΐς* Boissonadius. Nais autem cum Daphnidi nupsisse dicatur v. 93, hic non de suo sed de Daphnidis amore loquatur Menalcas necesse erit: quo fit ut nonnullis vv. 44 et 48 transponendi videantur. At *καλὰ παῖς* hic de Menalcae domina dicitur: nec sequitur, quia Daphnis mox *παιδικὰ* laudet, non potuisse eum Naida uxorem ducere. Ad *παιδικὰ* etiam plane referenda Daphnidis verba *ἀγκὰς ἔχων τυ* v. 55. Similiter autem v. 88—91 pueri et puellae amores alternis versibus contenduntur.

45—6. Omnia sc. fiunt meliora: fetus bini, copiosius mel, altior arbor etc. Respondent fere haec iis quae Menalcas in laudem puellae modo dixerat. 'Ο *ποιμὴν* autem (44) est ipse Menalcas, ut *ὁ βῶς βόσκων* (48) est Daphnis.

51. *ὦ κόλε.* Schol. *ἄπιθι ὦ κολοβέ. πρὸς τράγον τινα ἄκερων.*

χὠ Πρωτεὺς φῶκας, καὶ θεὸς ὤν, ἔνεμεν.

ΔΑΦΝΙΣ.

μή μοι γᾶν Πέλοπος, μή μοι χρύσεια τάλαντα
εἴη ἔχειν, μηδὲ πρόσθε θέειν ἀνέμων·
ἀλλ' ὑπὸ τᾷ πέτρᾳ τᾷδ' ᾄσομαι ἀγκὰς ἔχων τυ,
σύννομα μᾶλ' ἐσορῶν τὰν Σικελὰν ἐς ἅλα.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

[δένδρεσι μὲν χειμὼν φοβερὸν κακόν, ὕδασι δ' αὐχμός,
ὄρνισιν δ' ὕσπλαγξ, ἀγροτέροις δὲ λίνα·
ἀνδρὶ δὲ παρθενικᾶς ἁπαλᾶς πόθος. ὦ πάτερ, ὦ Ζεῦ,
οὐ μόνος ἠράσθην· καὶ τὺ γυναικοφίλας.
ταῦτα μὲν ὦν δι' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἄεισαν.]
τὰν πυμάταν δ' ᾠδὰν οὕτως ἐξᾶρχε Μενάλκας·
Φείδευ τᾶν ἐρίφων, φείδευ, λύκε, τῶν τοκάδων μευ,
μηδ' ἀδίκει μ', ὅτι μικκὸς ἐὼν πολλαῖσιν ὁμαρτέω.
ὦ Λάμπουρε κύων, οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τυ;
οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παιδὶ νέμοντα.
ταὶ δ' ὄϊες, μηδ' ὕμμες ὀκνεῖθ' ἁπαλᾶς κορέσασθαι
ποίας· οὔτι καμεῖσθ', ὅκκα πάλιν ἅδε φύηται·

Hesych. *κόλον· κολουστόν· μέγαν τράγον κέρατα οὐκ ἔχοντα.* Probabiliter Ahrensius: *ἴθ' "ὦ καλὲ" καὶ λέγε "Μίλων" κ.τ.λ.* Cf. v. 47. Ceterum ordo est: *ἴθι, ὦ τράγε, οὗ βάθος ὕλης ἐστιν (ἐν τήνῳ γὰρ τῆνος,* sc. *Μίλων), καὶ λέγε αὐτῷ κ.τ.λ.* In parenthesi sunt *ὦ σιμαὶ—ἔριφοι.* Vides Menalcam hic non suos, sed amici amores sustentare.

52. Confer III. 46.

53. *Κροίσοιο* probabiliter Piersonus. Sed *χρύσοιο τάλαντα* Od. IV. 129, et alibi saepius.

55. *ἔχων τυ.* Schol. *ἔχων σε τὸν Μίλωνα εἰς τὰς ἀγκάλας μου, ὁρῶν τὰ ὁμοῦ βοσκόμενα πρόβατα καὶ τὸ Σικελικὸν πέλαγος.* Qui *Σικελικάν τ' ἐς ἅλα* legisse videtur.

56. Si sana scriptura, *τετραμμένος εἰς Σ. ἅλα* intelligendum videtur. Fortasse, *μᾶλα νέμων ἐσορῶν κ.τ.λ.* Hesych. *σύννομα· σύνδρομα· ὁμόφρονα.*

57—60. Hos versus utpote *περισσεύοντας* post Daphnidis responsum, et qui alium quam Theocriti stilum sapiant, exclusit Hermannus, probantibus Meinekio et Zieglero. Menalcae carmen non hic, sed v. 63 incipere, ostendit v. 62.

61. Hunc etiam a grammatico quodam interpolatum crediderim: fortasse et proxime sequentem.

σίττα νέμεσθε, νέμεσθε· τὰ δ' οὔθατα πλήσατε πᾶσαι,
ὡς τὸ μὲν ὤρνες ἔχωντι, τὸ δ' ἐς ταλάρως ἀπόθωμαι.
δεύτερος αὖ Δάφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλετ' ἀείδεν·

ΔΑΦΝΙΣ.

κἠμὲ γὰρ ἐκ τὤντρω σύνοφρυς κόρα ἐχθὲς ἰδοῖσα
τὰς δαμάλας παρελᾶντα, καλὸν καλὸν ἦμες ἔφασκεν·
οὐ μὰν οὐδὲ λόγων ἐκρίθην ἄπο τὸν πικρὸν αὐτᾷ,
ἀλλὰ κάτω βλέψας τὰν ἁμετέραν ὁδὸν εἷρπον.
ἁδεῖ' ἁ φωνὰ τᾶς πόρτιος, ἁδὺ τὸ πνεῦμα·
ἁδὺ δὲ τῶ θέρεος παρ' ὕδωρ ῥέον αἰθριοκοιτεῖν.
τᾷ δρυῒ ταὶ βάλανοι κόσμος, τᾷ μαλίδι μᾶλα·
τᾷ βοῒ δ' ἁ μόσχος, τῷ βωκόλῳ αἱ βόες αὐταί.
ὣς οἱ παῖδες ἄεισαν, ὁ δ' αἰπόλος ὧδ' ἀγόρευεν·

ΑΙΠΟΛΟΣ.

ἁδύ τι τὸ στόμα τευ, καὶ ἐφίμερος, ὦ Δάφνι, φωνά·
κρέσσον μελπομένω τεῦ ἀκουέμεν ἢ μέλι λείχειν.
λάσδεο τὰς σύριγγας· ἐνίκησας γὰρ ἀείδων.
αἰ δέ τι λῇς με καὶ αὐτὸν ἅμ' αἰπολέοντα διδάξαι,
τήναν τὰν μιτύλαν δωσῶ τὰ δίδακτρά τοι αἶγα,
ἅτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ.

68. Non, inquit, fessae eritis sc. carpendo gramine, cum rursus inceperit crescere: h. e. rursus enim crescet, antequam taedium edendi vos ceperit.

71. Versus, ut puto, insiticius, cum proprie haec mutata persona in recitando distinguerentur. Bekk. Anecd. ἀνεβάλλετο· προοιμιάζετο· ἀνεκρούετο· ἐνήρχετο. Cf. VI. 20.

73. παρελᾶντα. Cf. V. 89.—Callim. Epigr. XXVIII. 5, Λυσανίη, σὺ δὲ ναιχὶ καλὸς καλός. Similiter τάλαν τάλαν sup. VI. 8.

76. In libris sequitur versus a IX. 7. interpolatus.

79. Confer XVIII. 29.

81. Versus interpolatus, ut 71.

84. τὰς σύριγγας, sc. τὰς δύο, praemio propositas sup. 18—21.

86. μιτύλαν, *mutilam*, κόλον.

87. Vix recte ἅτις pro ἃ posuit: nec recte compares VII. 127, ubi ἅτις de persona non definita usurpatur. Versus fortasse insiticius est. Sed Callim. H. in Apoll. 22, ὁ δακρυόεις πέτρος—ὅστις ἐνὶ Φρυγίῃ διερὸς λίθος ἐστήρικται. Vide ad XV. 98.

ὡς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη καὶ ἀνάλατο καὶ πλατάγησε
νικήσας· οὕτως ἐπὶ ματέρα νεβρὸς ἅλοιτο.
ὡς δὲ κατεσμύχθη καὶ ἀνετράπετο φρένα λύπᾳ
ὥτερος· οὕτω κα νύμφα γαμεθεῖσ' ἀκάχοιτο.
κὴκ τούτω Δάφνις παρὰ ποιμέσι πρᾶτος ἔγεντο,
καὶ νύμφαν, ἄκρηβος ἐὼν ἔτι, Ναΐδα γᾶμεν.

IX.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Θ.

ΝΟΜΕΥΣ Η ΒΟΥΚΟΛΟΙ.

Invitat aliquis duos bubulcos ad canendum. Loquitur fortasse Poeta de se ipso v. 22: quanquam dubitari possit an hoc carmen sit revera a Theocrito scriptum. Initium saltem (1—6) ab alio profectum videtur.

Βωκολιάσδεο, Δάφνι· τὺ δ' ᾠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος,
ᾠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος, ἐφαψάσθω δὲ Μενάλκας,
μόσχως βωσὶν ὑφέντες, ἐπὶ στείραισι δὲ ταύρως.
χοἱ μὲν ἁμᾶ βόσκοιντο καὶ ἐν φύλλοισι πλανῷντο
μηδὲν ἀτιμαγελεῦντες· ἐμὶν δὲ τὺ βωκολιάσδευ
[ἔμπροθεν· ἄλλοθε δ' αὖτις ὑποκρίνοιτο Μενάλκας.]

90. *κατεσμύχθη.* Cf. III. 17. —*ἀνετράπετο*, Angl. *was upset.*

91. *γαμεθεῖσα*, *desponsata.* De aetate admodum tenera, ut videtur, loquitur poeta. Sed de extremis hujus idyllii versibus (88—93) suboritur suspicio, an revera Theocriti sint.

2. *ἐφαψάσθω*, *proxime suscipiat.* Sic boni libri pro vulg. *ἐφεψάσθω.* Ab *ἅπτεσθαι*, non ab *ἕπεσθαι*, inflectitur. Quanquam Vergilius, Ecl. III. 58; 'incipe Damoeta, tu deinde *sequere*, Menalca;' et Schol. *ἐπακολουθησάτω.*

3. Vulgo *ὑπό.* Recte recentiores *ἐπὶ* sc. *admittentes.* Cf. IV. 4. XXV. 104. Vergilius tamen *submittite tauros*, Ecl. I. 46.

5. *ἀτιμαγέλαι* XXV. 132. Bekk. Anecd. *ἀτιμαγέλης· ὁ ἀποστάτης τῆς ἀγέλης ταῦρος. οὕτω Σοφοκλῆς.*

6. Versus suspectus, et in libris corrupte scriptus.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἁδὺ μὲν ἁ μόσχος γαρύεται, ἁδὺ δὲ χἀ βῶς,
ἁδὺ δὲ χἀ σῦριγξ, χὡ βωκόλος· ἁδὺ δὲ κἠγών.
ἐντὶ δέ μοι παρ' ὕδωρ ψυχρὸν στιβάς· ἐν δὲ νένασται
λευκᾶν ἐκ δαμαλᾶν καλὰ δέρματα, τάς μοι ἁπάσας
λὶψ κόμαρον τρωγοίσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξε.
τῶ δὲ θέρευς φρύγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω,
ὅσσον †ἐρῶντι πατρὸς μύθων ἢ ματρὸς ἀκούειν.
οὕτω Δάφνις ἄεισεν ἐμίν· οὕτω δὲ Μενάλκας·

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Αἴτνα μᾶτερ ἐμά, κἠγὼν καλὸν ἄντρον ἐνοικέω
κοίλαις ἐν πέτραισιν· ἔχω δέ τοι ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ
φαίνονται, πολλὰς μὲν ὄϊς, πολλὰς δὲ χιμαίρας·
ὧν μοι πρὸς κεφαλᾷ καὶ πὰρ ποσὶ κώεα κεῖται.
ἐν πυρὶ δὲ δρυΐνῳ χόρια ζέει, ἐν πυρὶ δ' αὖαι
φαγοὶ χειμαίνοντος· ἔχω δέ τοι οὐδ' ὅσον ὤραν
χείματος, ἢ νωδὸς καρύων, ἀμύλοιο παρόντος.
τοῖς μὲν ἐπεπλατάγησα, καὶ αὐτίκα δῶρον ἔδωκα,
Δάφνιδι μὲν κορύναν, τάν μοι πατρὸς ἔτραφεν ἀγρός,
αὐτοφυῆ, τὰν οὐδ' ἂν ἴσως μωμάσατο τέκτων·
τήνῳ δὲ στρόμβω καλὸν ὄστρακον, οὗ κρέας αὐτὸς

10. *ἁπάσας.* Nullam sc. earum pellis gratia occidi, sed omnes casu interciderunt. Ingeniose Meinekius *ἀπώσας.* Cf. Plat. Phaedr. p. 229 c.

13. *ἐρῶντι,* sc. *παῖδες,* quod supplendum monet Schol. *ἐρῶντε* Toupius, quem plerique secuti sunt. *ὅσσον παῖδες ἐρῶντι πατρὸς καὶ* Meinekius cum Hermanno. *ἐρῶν τὸ πατρὸς κ.τ.λ.* Wordsworthius, ex bonis libris, sc. *μελεδαίνει τὸ ἀκούειν.*

15. *κἠγών.* Ut ille aestate ad fontem jacet, sic ego quoque hieme in antro; ut ille *δαμαλᾶν δέρματα* v. 10, sic ego *κώεα* v. 18.

19. *χόρια.* Vide ad X. 11.

20. *φηγὸς* hic videtur esse *βάλανος,* glans quercus esculae. Vid. VII. 66. Sic fortasse Ar. Pac. 1137, *τήν τε φηγὸν ἐμπυρεύων.* *οὐδ' ὅσον,* i. e. *ἧσσον.* Fortasse *οὐ πλέον.* Sed cf. *ὅσσον* IV. 39. pro *ἢ* inf. 35. Rectius dixisset, *ἔχω ὤραν χείματος οὐδ' ὅσον νωδὸς κ.τ.λ.*

21. Photius: *νωδός· ὁ μὴ ἔχων ὀδόντας.*—*ἀμύλοιο,* Schol. *μαλακῆς τροφῆς, ἤγουν πλακοῦντος.*

23. *κορύναν.* Cf. VII. 43.

25. Mira locutio, *σιτεῖσθαι*

σιτῆθην πέτραισιν ἐν Ὑκκαρικαῖσι δοκεύσας,
πέντε ταμὼν πέντ' οὖσιν· ὁ δ' ἐγκαναχήσατο κόχλῳ.
βωκολικαὶ Μῶσαι, μάλα χαίρετε, φαίνετε δ' ᾠδάν,
τὰν τόκ' ἐγὼ τήνοισι παρὼν ἄεισα νομεῦσι·
μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγδόνα φύσω.
τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ,
ἴρηκες δ' ἴρηξιν· ἐμὶν δ' ἁ Μῶσα καὶ ᾠδά.
τᾶς μοι πᾶς εἴη πλεῖος δόμος· οὔτε γὰρ ὕπνος
οὔτ' ἔαρ ἐξαπίνας γλυκερώτερον, οὔτε μελίσσαις
ἄνθεα, ὅσσον ἐμὶν Μῶσαι φίλαι· οὓς γὰρ ὁρεῦντι
γαθεῦσαι, τὼς δ' οὔτι ποτῷ δαλήσατο Κίρκα.

κρέας, cum *σῖτος* proprie de frugibus dicatur. Sed fortasse vult, se conchae istius carnem ut *ὄψον ἐπὶ σίτῳ* comedisse.—*πέντε*, sc. quia tam magnus erat ut pluribus sufficeret.

27. *ἐγκαναχήσατο*, sonuit, inflavit, sc. ut dono statim uteretur. Vide ad VI. 44. Mire explicat Schol. *ἐπὶ τούτῳ ἡδέως ἐγέλασεν.*

28. *φαίνετε*, sc. *τοῖς ὑστέροις, ἐμοῦ μὴ παρόντος, ᾠδὴν ἣν παρὼν ᾔεισα.*—*τόκ'* pro *πόκ'* Vossius et Meinekius. Hoc vult:—O Musae, facite ut in posterum clarescat carmen quod ego tum respondens iis bubulcis canebam. Ipsum autem carmen videtur consulto septem versus habere, v. 30—6, ut septem et Daphnis et Menalcas cantaverant.

30. Hesychius: *ὀλοφυγδόνα. φλυκτὶς (φλύκταιναν) ἐπὶ τῆς γλώσσης.* Photius: *ὀλοφυκτίς. φλύκταινα ἐπὶ τῆς γλώττης.* Idem: *ὀλυφυκτίς. οἷον ἐπινυκτὶς ἢ δοθίην· δοκεῖ δὲ ταῦτα ἐπιγίνεσθαι τῇ γλώττῃ καὶ ὅταν ὑπὲρ ἀπόντος καλοῦ ἢ καλῆς διαλέγηται* (sc. *ἡ γλῶττα*). Recte igitur, ut videtur, *φύσω*, non *φύσῃς*, scripsit Ahrens.; et hoc legisse videtur Schol. *μήπως μου ἐπὶ γλῶσσαν φλύκταινα φύηται.* Itaque *μὴ φύσω* est hortativum, ut *μηδ' αὐτοῦ θάνω*, Soph. Trach. 802. 'De absentibus Musis nunquam loquar, verum de iis praesentibus et totius vitae comitibus: nam ut formica formicae, sic mihi Musa amicissima est.' Confer autem XII. 24. Totum versum omisit Meinekius. Plures ante eum excidisse contendit Zieglerus.

34. *ἐξαπίνας*, sc. *φανέν*, si sana scriptura. *ἔδαρ ἐργατίναις* conj. Valcken. recepit Meinekius.

36. *γαθεῦσαι.* Quem benigne respexerint, eum nulla venefica laedit, sed tutus est ab omni periculo. Cf. Propert. V. 1. 147. Plerique libri *ὁρῶντι γαθεῦσιν.* Duo optimi *ὁρῆντε*, unde *ὁρᾶντι* dedissem ut *γελᾶντι* I. 90, nisi quod *ὅρημι* et *ὁρέω* potius utitur Theocritus. Cf. III. 18. XI. 69.

X.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Ι.

ΕΡΓΑΤΙΝΑΙ Η ΘΕΡΙΣΤΑΙ.

Colloquium inter duos messores, quorum alter servulae amore correptus ab altero ridetur; carmenque ejus amatorium cum cantilena messoria, ut rei magis accommodata, componitur.

ΜΙΛΩΝ.

Ἐργατίνα βουκαῖε, τί νῦν, ᾠζυρέ, πεπόνθεις;
οὔτε τὸν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύνᾳ, ὡς τοπρὶν ἄγες,
οὔθ' ἅμα λαιοτομεῖς τῷ πλατίον, ἀλλ' ὑπολείπῃ,
ὥσπερ ὄϊς ποίμνας, τᾶς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψεν.
ποῖός τις δείλαν τε καὶ ἐκ μέσω ἄματος ἐσσῇ,
ὃς νῦν ἀρχομένω τᾶς αὔλακος οὐκ ἀποτρώγεις;

ΒΑΤΤΟΣ.

Μίλων ὀψαμᾶτα, πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνω,
οὐδαμά τοι συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων;

ΜΙΛΩΝ.

οὐδαμά. τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάτᾳ ἀνδρί;

1. *βουκαῖος* hic et inf. 57, ut *βῶκος* v. 38, de bubulco in universum, utpote homine stolido, dicitur: neque enim nunc agitur de aratione, sed de metenda segete. Hesych. *βουκαῖος· βουκόλος· οἱ δὲ θεριστής.*—*ὄγμον* explicat Photius *τὸν κατὰ στοῖχον ἔφοδον τῶν θεριστῶν.* Anglice *swathe.* Vide eundem in *ὤγμευον*, et cf. Il. XI. 68.

5. *δείλαν τε*, et inclinato die vel etiam post meridiem. *δειλαῖε* alii.

6. *ἀρχομένω*, sc. *ἤματος*, sic Ahrens. pro *ἀρχόμενος.*

7. *ὀψαμᾶτα* (ironice); cf. *ὀψαρότης* Hes. Opp. 490. Schol. *μέχρις ὀψίας θερίζων καὶ κακοπαθῶν, καὶ μὴ ἐνδιδούς.*

8. Pind. Pyth. III. 20, *ἤρατο τῶν ἀπεόντων, οἷα καὶ πολλοὶ πάθον.* Ar. Plut. 1127, *ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς.*

ΒΑΤΤΟΣ.

οὐδαμά νυν συνέβα τοι ἀγρυπνῆσαι δι' ἔρωτα;

ΜΙΛΩΝ.

μηδέ γε συμβαίη· χαλεπὸν χορίω κύνα γεῦσαι.

ΒΑΤΤΟΣ.

ἀλλ' ἐγώ, ὦ Μίλων, ἔραμαι σχεδὸν ἐνδεκαταῖος.

ΜΙΛΩΝ.

ἐκ πίθω ἀντλεῖς δῆλον· ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἅλις ὄξος.

ΒΑΤΤΟΣ.

τοιγὰρ τὰ πρὸ θυρᾶν μευ ἀπὸ σπόρω ἄσκαλα πάντα.

ΜΙΛΩΝ.

τίς δέ τυ τᾶν παίδων λυμαίνεται;

ΒΑΤΤΟΣ.

ἁ Πολυβώτα,
ἃ πρὰν ἀμώντεσσι παρ' Ἱπποκίωνι ποταύλει.

ΜΙΛΩΝ.

εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν· ἔχεις πάλαι ὧν ἐπεθύμεις.
μάντις τοι τὰν νύκτα χροϊξεῖται καλαμαία.

11. χορίω, ut sup. IX. 19, de sumine sive extis dici videtur; et male vertit Hor. deceptus verborum similitudine, 'ut canis a *corio* nunquam absterrebitur uncto.' Ad *χορίω* intellige *μέρος τι*.

13. Proverbium: 'tu nimirum dives es et boni vini copiam habes; ego poscam potito,' sc. pauper sum. Schol. *παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν περιουσίᾳ ζώντων*.

14. *ἀπὸ σπόρω*, *a segete*. Neglexi, inquit, propter amorem opera rustica, ut jam crescant herbae proxime ad ipsas fores. *ἄσκαλα*, a *σκαλεύειν*, Schol. *ἀσκάλευτα*, qui lectionem *ἄσπορα* etiam explicat. Hesych. *ἄσκαλα· ἀκάθαρτα*. Pro *πάντα* fortasse *παντᾷ* reponendum.

15. *ἁ Πολυβώτα*, sc. serva. Cf. II. 70, et de re, VII. 71.

17. Schol. *τὸ δὲ εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρὸν λέγεται ἐπὶ τῶν διδόντων δίκην τῆς ἁμαρτίας*. Hesych. *ἀλιτρόν· ἁμαρτωλόν· ἄδικον*.

18. *μάντις*, insecti genus, (Hesych. *μάντις· εἶδος ἀκρίδος*,) *καλα-*

ΒΑΤΤΟΣ.

μωκᾶσθαί μ' ἄρχῃ τύ. τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ Πλοῦτος,
ἀλλὰ καὶ ὡφρόντιστος Ἔρως. μηδὲν μέγα μυθεῦ.

ΜΙΛΩΝ.

οὐ μέγα μυθεῦμαι· τὺ μόνον κατάβαλλε τὸ λαῖον,
καί τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ· ἅδιον οὕτως
ἐργαξῇ· καὶ μὰν πρότερόν ποκα μουσικὸς ἦσθα.

ΒΑΤΤΟΣ.

Μῶσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ῥαδινάν μοι
παῖδ'· ὧν γάρ χ' ἅψησθε, θεαί, καλὰ πάντα ποιεῖτε.
Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντί τυ πάντες,
ἰσχνάν, ἁλιόκαυστον· ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.
καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐστί, καὶ ἁ γραπτὰ ὑάκινθος·
ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρᾶτα λέγονται.

μαία hic facete vocata quia serva illa, cujus nomen erat Βομβύκα, item insecti nomen gerit, et inter *καλάμας*, sc. cum messoribus, versatur. 'Uxor tibi,' inquit, 'erit ea ipsa quam deperis.' *χροϊξεῖται*, *accumbet*, ut Eur. Med. 497, *ὡς μάτην κεχρώσμεθα κακοῦ πρὸς ἀνδρός*. Heracl. 915, *Ἥβας δ' ἐρατὸν χροΐζει λέχος*. Non male alii libri *Χροΐξεται ἁ καλαμαία*. Mire explicat Zieglerus: illuminabit tibi noctem mantis culmaria; ex Hesych. glossa *χροϊζόμενον. λαμπρυνόμενον*. Recte Schol. *συγκοιμηθήσεται*.

19. Photius, *μωκωμένης, χλευαζομένης*. Vulgo *μωμᾶσθαι*.

20. Non solum Plutus caecus est, verum etiam deus ille qui minime expectantibus supervenit. Vel active, ut Xen. Conv. VI. 6, *ἆρα σύ, ὦ Σώκρατες, ὁ φροντιστὴς ἐπικαλούμενος; οὐκοῦν κάλλιον, ἔφη, ἢ εἰ ἀφρόντιστος ἐκαλούμην;*

21. *τὸ λαῖον*, *sterne segetem.* Photio *λήϊον* est *ὁ χλωρὸς σιτός*.

22. *κόρας μέλος*, *carmen de puella*; ut dicitur *λόγος τινός*.—*ἅδιον, κ.τ.λ.* Irridet homini, provocatque ut ridicula canat. Cf. inf. 38. 57.

24. *ῥαδινάν*. Lucr. IV. 1167, *ῥαδινὴ* vero est jam mortua tussi.

25. *καλά*. Omnia pulcra videntur sc. amatori, etiamsi non sint, si carmine celebrentur. cf. VI. 19. Apertum est non nimis pulcram fuisse Bombycen.

27. *μελίχλωρον*, *ὑποκόρισμα* pro *fuscam*. Cf. Lucret. IV. 1160, 'nigra *melichrus* est.' Sup. V. 95. Plat. Resp. p. 474 E. *μελιχλώρους δὲ καὶ τοὔνομα οἴει τινὸς ἄλλου ποίημα εἶναι ἢ ἐραστοῦ ὑποκοριζομένου τε καὶ εὐχερῶς φέροντος τὴν ὠχρότητα, ἐὰν ἐπὶ ὥρᾳ ᾖ*: Ceterum *Σύραν*, *nigram*, vocabant, qui vitia fuscae puellae in pejus interpretari vellent. Sic Ovid. Rem. Am. 327, 'si fusca est, nigra vocetur.'

ἁ αἶξ τὸν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει,
ἁ γέρανος τὤροτρον· ἐγὼ δ' ἐπὶ τὶν μεμάνημαι.
αἴθε μοι †ἦσαν ὅσα Κροῖσόν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι.
χρύσεοι ἀμφότεροί κ' ἀνεκείμεθα τᾷ Ἀφροδίτᾳ·
τὼς αὐλὼς μὲν ἔχοισα, καὶ ἢ ῥόδον, ἢ τύγε μᾶλον,
σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας.
Βομβύκα χαρίεσσ', οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοι τεῦς,
ἁ φωνὰ δὲ τρύχνος· τὸν μὰν τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν.

ΜΙΛΩΝ.

ἦ καλὰς ἄμμε ποιῶν ἐλελήθει βῶκος ἀοιδάς·
ὡς εὖ τὰν ἰδέαν τᾶς ἁρμονίας ἐμέτρησεν.
ὤμοι τῶ πώγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσα.
θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῶ θείω Λυτιέρσα·
 Δάματερ πολύκαρπε, πολύσταχυ, τοῦτο τὸ λαῖον
εὔεργόν τ' εἴη καὶ κάρπιμον ὅττι μάλιστα.
σφίγγετ', ἀμαλλοδέται, τὰ δράγματα, μὴ παριών τις
εἴπῃ· σύκινοι ἄνδρες, ἀπώλετο χ' οὗτος ὁ μισθός.

32. *ἦσαν*. Fort. *εἴη ὅσα κ.τ.λ.*—*χρύσεοι*, sc. statuis auro solidis. cf. XVII. 124.—*τὼς αὐλὼς*, quia *ποταύλει* sup. 16.

35. *σχῆμα, saltantis speciem.* Recte Schol. *σχῆμα ὀρχηστοῦ.*

36. *ἀστράγαλοι*, et agiles et nivei; quae dicit ut caecus amator.—Photius: *τρύχνος: τὴν πόαν θηλυκῶς λέγουσιν τὴν τρύχνον, οὐ τὸν τρύχνον—καὶ παρὰ τὴν παροιμίαν τήν, ἁπαλώτερος τρύχνου, παρῳδῶν ὁ κωμικός φησιν, Ἤδη γάρ εἰμι μουσικώτερος τρύχνου.* Itaque *τρύχνος* hic valere videtur *ἁπαλή*.—*τὸν τρόπον*, sc. crudele tuum ingenium, quae me non ames, non habeo quocum comparem. cf. XXIII. 2.

38. Fortasse aut *ἐλελήθεε* aut *ἐλελήθη ὁ βῶκος*, uti jam alii conjecerunt. *εἰρωνικῶς* loquitur.

39. *μετρεῖν ἁρμονίαν* dici videtur de rhythmo sc. tempore servando. *τὰν ἰδέαν*, sc. *ἐρωτικήν*.

40. Me vero virum esse, nec plus posse in musica! Cf. XIV. 28, *μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν*, et Pl. Theaet. p. 168 E. Alii cum Schol. *ἀνέφυσας*.

41. *θᾶσαι, audi;* ut I. 149 de sentiendo odore.

42. Photius: *Λιτυέρσαν· ᾠδήν τινα ἣν ᾄδουσιν οἱ θερίζοντες.—ἦν δὲ οὗτος Μίδα υἱὸς νόθος, οἰκῶν δὲ ἐν Κελαιναῖς τῆς Φρυγίης τοὺς παριόντας ἠνάγκαζεν σὺν αὐτῷ θερίζειν* etc.

43. *εὔεργον*, bene collectum et comportatum, Angl. '*well got up.*'

44. Hom. Il. XVIII. 553, *ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἐλλεδάνοισι δέοντο.*

45. *σύκινοι*, Schol. *ἀσθενεῖς καὶ ἀχρεῖοι.*

ἐς βορέην ἄνεμον τᾶς κόρθυος ἁ τομὰ ὔμμιν
ἢ ζέφυρον βλεπέτω· πιαίνεται ὁ στάχυς οὕτῶς.
σῖτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὕπνον·
ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει τημόσδε μάλιστα.
ἄρχεσθαι δ' ἀμῶντας ἐγειρομένω κορυδαλλῶ,
καὶ λήγειν εὕδοντος· ἐλινῦσαι δὲ τὸ καῦμα.
εὐκτὸς ὁ τῶ βατράχω, παῖδες, βίος· οὐ μελεδαίνει
τὸν τὸ πιεῖν ἐγχεῦντα· πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ.
κάλλιον, ὦ 'πιμελητὰ φιλάργυρε, τὸν φακὸν ἕψειν·
μὴ 'πιτάμῃς τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον.
ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἁλίῳ ἄνδρας ἀείδεν·
τὸν δὲ τεόν, βουκαῖε, πρέπει λιμηρὸν ἔρωτα
μυθίσδεν τᾷ ματρὶ κατ' εὐνὰν ὀρθρευοίσᾳ.

XI.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΙΑ.

Κ Υ Κ Λ Ω Ψ.

Niciae amico, poetae et medico (XIII. 2. XXVIII. 7, 20), Polyphemi amores describit et quod solatium ille in canendo invenerit.

Οὐδὲν ποττὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο,
Νικία, οὔτ' ἔγχριστον, ἐμὶν δοκεῖ, οὔτ' ἐπίπαστον,
ἢ ταὶ Πιερίδες· κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἁδὺ

46. *τομά.* Vid. ad Aesch. Cho. 221.

51. *ἐλινῦσαι.* Malis *ἐλινύειν.* De cessatione meridiana loquitur (*siesta*). Verbum fortasse Siculum, hoc sensu proprie usurpatum. Si messores, inquit, mature incipiant, sero desinant, licebit iis medio die cessare, quod non licet *τοῖς ἀλοιῶσιν.* Confer autem Hes. Opp. 574.

54. *κάλλιον ἕψειν,* melius et lautius para lentem, ac cave ne nimium parcendo ipse te laedas. Facete respicit *τοὺς κυμινοπρίστας,* Ar. Vesp. 1357. Ar. Eth. IV. I. 39, monetque ne comminuenda materie manum secet.

58. *τᾷ ματρί,* sc. non autem messoribus, qui minime *famelici* esse velint.

γίνετ' ἐπ' ἀνθρώποις· εὑρῆν δ' οὐ ῥᾴδιον ἐντί.
γινώσκειν δ' οἶμαί τυ καλῶς, ἰατρὸν ἐόντα
καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλαμένον ἔξοχα Μοίσαις.
οὕτω γοῦν ῥάϊστα διᾶγ' ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἁμῖν,
ὡρχαῖος Πολύφαμος, ὅκ' ἤρατο τᾶς Γαλατείας,
ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τὼς κροτάφως τε·
ἤρατο δ' οὐ μάλοις, †οὐδὲ ῥόδῳ, οὐδὲ κικίννοις,
ἀλλ' ὀλοαῖς μανίαις· ἁγεῖτο δὲ πάντα πάρεργα.
πολλάκι ταὶ ὄϊες ποτὶ τωὔλιον αὐταὶ ἀπῆνθον
χλωρᾶς ἐκ βοτάνας· ὁ δὲ τὰν Γαλάτειαν ἀείδων
αὐτῶ ἐπ' ἀϊόνος κατετάκετο φυκιοέσσας
ἐξ ἀοῦς, ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἕλκος,
Κύπριδος ἐκ μεγάλας τό οἱ ἥπατι πᾶξε βέλεμνον.
ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὗρε· καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρας
ὑψηλᾶς ἐς πόντον ὁρῶν ἄειδε τοιαῦτα·
ὦ λευκὰ Γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλῃ;
λευκοτέρα πακτᾶς ποτιδεῖν, ἁπαλωτέρα ἀρνός,
μόσχω γαυροτέρα, φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς·
φοιτῇς δ' αὖθ' οὕτως, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχῃ με.
οἴχῃ δ' εὐθὺς ἰοῖσ', ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με,
φεύγεις δ', ὥσπερ ὄϊς πολιὸν λύκον ἀθρήσασα.

4. *ἐπ' ἀνθρώποις*, 'in potestate hominum est.' *Wuest.* cf. XV. 72.

5. *ἰατρὸν κ.τ.λ.* cum sis et poeta et medicus. Videtur Nicias amore cujusdam correptus versus scriptitasse.

7. Hesych. *ῥᾷστα· ῥᾳδίως· εὐκόλως.*—*ὁ παρ' ἁμῖν*, sc. Siculus.—*οὕτω*, sc. canendo. Callim. Ep. XLVI. 1, *ὡς ἀγαθὰν Πολύφαμος ἀνεύρετο τὰν ἐπαοιδὰν τὠραμένῳ.*

10. *οὐ μάλοις οὐδὲ ῥόδοις*, vel *οὐδ' αὖ ῥόδοις* (*ῥόδῳ*) codd. optimi. Vulg. *οὔτι ῥόδοις οὐ μάλοις.* Secutus sum Zieglerum et Meinekium.

11. *ὀρθαῖς μανίαις* ex libro optimo reposuerunt Ziegler. Meinek. h. e. haud dubia insania. Verum *μανίαι* non est *insania*, *μανία*, sed *insaniae furores*, Angl. *mad-fits.* Cf. II. 136.

17. *τὸ*, sc. *τοῦτο, τὸ ἀείδειν*, amoris remedium repperit. Potest tamen istud *τὸ* sic intelligi ut in Plat. Phaedr. p. 230 D, *σὺ μέντοι δοκεῖς μοὶ τῆς ἐμῆς ἐξόδου τὸ φάρμακον εὑρηκέναι.* Cf. XIV. 52.

21. Photius: *φιαρόν. λαμπρόν.*

22. At sic rursus accedis, quandocunque sopor me ceperit; discedis rursus cum me dimiserit; sc. id quod modo fecisti.

ἠράσθην μὲν ἔγωγα τεοῦς, κόρα, ἀνίκα πρᾶτον
ἦνθες ἐμᾷ σὺν ματρὶ θέλοισ' ὑακίνθινα φύλλα
ἐξ ὄρεος δρέψασθαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἁγεμόνευον.
παύσασθαι δ' ἐσιδών τυ καὶ ὕστερον οὐδέ τί πω νῦν
ἐκ τήνω δύναμαι· τὶν δ' οὐ μέλει, οὐ μὰ Δί', οὐδέν.
γινώσκω, χαρίεσσα κόρα, τίνος οὕνεκα φεύγεις·
οὕνεκά μοι λασία μὲν ὀφρὺς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
ἐξ ὠτὸς τέταται ποτὶ θὤτερον ὧς μία μακρά·
εἷς δ' ὀφθαλμὸς ἔπεστι, πλατεῖα δὲ ῥὶς ἐπὶ χείλει.
ἀλλ' ὠὑτός, τοιοῦτος ἐών, βοτὰ χίλια βόσκω,
κὴκ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω·
τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπώρᾳ,
οὐ χειμῶνος ἄκρω· ταρσοὶ δ' ὑπεραχθέες αἰεί.
συρίσδεν δ' ὡς οὔτις ἐπίσταμαι ὧδε Κυκλώπων,
τίν, τὸ φίλον γλυκύμαλον, ἁμᾶ κὴμαυτὸν ἀείδων
πολλάκι νυκτὸς ἀωρί· τρέφω δέ τοι ἕνδεκα νεβρὼς
πάσας μαννοφόρως, καὶ σκύμνως τέσσαρας ἄρκτων.
ἀλλ' ἀφίκευ τὺ ποτ' ἄμμε, καὶ ἑξεῖς οὐδὲν ἔλασσον·
τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν.
ἅδιον ἐν τὤντρῳ παρ' ἐμὶν τὰν νύκτα διαξεῖς.
ἐντὶ δάφναι τηνεῖ, ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι,
ἐστὶ μέλας κισσός, ἔστ' ἄμπελος ἁ γλυκύκαρπος·
ἐστὶ ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἁ πολυδένδρεος Αἴτνα
λευκᾶς ἐκ χιόνος, ποτὸν ἀμβρόσιον, προΐητι.
τίς κα τῶνδε θάλασσαν ἔχειν ἢ κύμαθ' ἕλοιτο;
αἰ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασιώτερος ἦμεν,

37. Photius: ταρσοί· τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν. Cf. Od. IX. 219.

39. τὶν (ut νιν) hic et inf. v. 55 et 68 accusativum est.

41. μαννοφόρως, monilibus ornatas. Schol. μάννος δέ ἐστιν ὁ περιτραχήλιος κόσμος. Libri fere ἀμνοφόρως. Apertum est, tali et tam largo munere rusticum amatoris animum describi.

42. τὺ emphasin habet ad ἑξεῖς potius quam ad ἀφίκευ, quasi dixisset, ἀλλὰ καὶ τὺ οὐδὲν ἔλασσον (ἐμοῦ) ἕξεις, ἐὰν ἀφίκῃ.

43. ὀρεχθεῖν dictum ut Il. XXIII. 30. ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα Od. V. 402.

49. τίς τῶνδ' ἀντὶ conj. Wordsworthius. Libri fere τίς κἄν.

ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι, καὶ ὑπὸ σποδῷ ἀκάματον πῦρ·
καιόμενος δ' ὑπὸ τεῦς καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν
καὶ τὸν ἕν' ὀφθαλμόν, τῶ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.
ὤμοι, ὅτ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἁ μάτηρ βράγχι' ἔχοντα,
ὡς κατέδυν ποτὶ τὶν καὶ τὰν χέρα τεῦς ἐφίλασα,
αἰ μὴ τὸ στόμα λῇς· ἔφερον δέ τοι ἢ κρίνα λευκά,
ἢ μάκων' ἁπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγώνι' ἔχοισαν.
ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι·
ὥστ' οὐκ ἄν τοι ταῦτα φέρειν ἅμα πάντ' ἐδυνάθην.
νῦν μάν, ὦ κόριον, νῦν †αὐτόθι νεῖν γε μαθεῦμαι,
αἴκα τις σὺν ναΐ πλέων ξένος ὧδ' ἀφίκηται·
ὡς εἰδῶ, τί ποθ' ἁδὺ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὔμμιν.
ἐξένθοις, Γαλάτεια, καὶ ἐξενθοῖσα λάθοιο,
ὥσπερ ἐγὼν νῦν ὧδε καθήμενος, οἴκαδ' ἀπενθεῖν.
ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμὶν ἅμα, καὶ γάλ' ἀμέλγειν,
καὶ τυρὸν πᾶξαι τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα.
ἁ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέμφομαι αὐτᾷ·
οὐδὲν πήποχ' ὅλως ποτὶ τὶν φίλον εἶπεν ὑπὲρ μεῦ,
καὶ ταῦτ' ἆμαρ ἐπ' ἆμαρ ὁρεῦσά με λεπτὸν ἐόντα.
φασῶ τὰν κεφαλὰν καὶ τὼς πόδας ἀμφοτέρως μευ

52. *καιόμενος.* Ludit in duplice notione flammae, sc. amoris, quae animam cruciet, et ligni, quae invisos puellae pilos comburat. Cf. II. 133.

56. *αἰ μή, quoniam non:* nisi λῇς imperfectum fuit. Et sic Schol. *ἤθελες.*

58—9. Inepte hi versus additi videntur; quanquam citat Athenaeus, I. p. 5. Ceterum Photius: *πλαταγώνιον· τὸ μηδέν* (?). *κυρίως δὲ τὸ τῆς μήκωνος φύλλον.—ἐσημειοῦντο δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὴν τῶν ἐρωμένων στοργήν, τιθέντες ἐπί τε τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιχανοῦ, καὶ ἀντικόπτοντες· καὶ εἰ μὲν ἤχησεν, ἐστέργοντο.* Cf. III. 29.

60. *αὐτόθι, statim, illico.* Sed loci scriptura jure suspecta est. Qu. *νῦν αὐτίκα?* Schol. *λείπεται τοίνυν μαθεῖν ἐμὲ τὸ νεῖν. αὐτόγα* Ziegler. cum bonis libris, citans Hesych. *αὐτόγε· ἐπ' ἐκεῖνον τὸν τόπον.* Quod tamen corruptum crediderim pro *αὐτόσε.*

62. *ὥς κεν ἴδω.* Quasi in altum provectus fundum maris per lucidam aquam perspicere posset.

66. Photius: *τάμισος· πυτία* (Angl. *rennet*). Cf. VII. 16.

69. Qu. *λεπτυνέοντα, macrescentem?* Vide ad II. 3. Schol. *ἰσχναινόμενον καὶ λεπτυνόμενον.*

σφύσδην, ὡς ἀνιαθῇ, ἐπεὶ κἠγὼν ἀνιῶμαι.
ὦ Κύκλωψ, Κύκλωψ, πᾷ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
αἴκ' ἐνθὼν ταλάρως τε πλέκοις, καὶ θαλλὸν ἀμάσας
ταῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κα πολὺ μᾶλλον ἔχοις νῶν.
τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε· τί τὸν φεύγοντα διώκεις;
εὑρήσεις Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν.
πολλαὶ συμπαίσδεν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται,
κιχλίσδοντι δὲ πᾶσαι, ἐπεί κ' αὐταῖς ὑπακοίσω·
δηλονότ' ἐν τᾷ γᾷ κἠγὼν τὶς φαίνομαι εἶμεν.
   οὕτω τοι Πολύφαμος ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα
μουσίσδων· ῥᾷον δὲ διᾶγ', ἢ εἰ χρυσὸν ἔδωκεν.

XII.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΙΒ.

ΑΙΤΗΣ.

Alloquitur amator amasium suum, optatque ut uterque a posteris celebretur propter fidem mutuam.

Ἤλυθες, ὦ φίλε κοῦρε, τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἀοῖ·
ἤλυθες· οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἤματι γηράσκουσιν.

71. *σφύσδην.* Cf. Plat. Phaedr. p. 251 D. Photius: *σφύζει· ἐπείγει· ἢ αἱ φλέβες ἅλλονται.*

72. Subito ad meliorem mentem conversus solatur se et ad omissa opera animum revocat.

73. *αἴκ' ἐνθὼν κ.τ.λ.* Nunc enim *ἀγεῖτο πάντα πάρεργα*, v. 11.

75. *τὸν φεύγοντα.* *Ἔρωτα* fortasse significat. Confer VI. 17.

78. Photius: *κιχλισμός. ὁ λεπτὸς καὶ ἀκόλαστος γέλως.* Hesych. *κιχλίζουσι· γελῶσι, μειδιῶσιν.*

79. Eur. El. 939, *ηὔχεις τις εἶναι, τοῖσι χρήμασι σθένων.* Plat. Symp. p. 219 C, *καίτοι ἐκεῖνό γε (τὸ κάλλος) ᾤμην τι εἶναι.* Cf. Dem. Mid. p. 582 fin. Eur. Ion 596.—*ἐν τᾷ γᾷ*, *ἐν χέρσῳ*, ut tu Galatea in mari.

80. *ἐποίμαινεν*, *beguiled.*

81. *χρυσόν.* sc. *μισθὸν ἰατρῷ.* Quod lepide dicit, utpote Niciam tangens medicum.

1. *τρίτῃ.* Putas te satis tempestive venisse qui me post biduum visitasti; at vel unus dies amanti longus videtur.

ὅσσον ἔαρ χειμῶνος, ὅσον μῆλον βραβύλοιο
ἅδιον, ὅσσον ὄϊς σφετέρας λασιωτέρα ἀρνός,
ὅσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός,
ὅσσον ἐλαφροτέρη μόσχου νεβρός, ὅσσον ἀηδὼν
συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεηνῶν·
τόσσον ἔμ' εὔφρανας τὺ φανείς· σκιερὰν δ' ὑπὸ φαγὸν
ἀελίου φρύγοντος ὁδοιπόρος ἔδραμον ὥς τις.
εἴθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ἔρωτες
νῶϊν, ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδά·
"οἵω δή τινε τώδε μετὰ προτέροισι γενέσθην
"φῶθ'· ὁ μὲν εἴσπνηλος, φαίη χὠμυκλαϊάσδων,
"τὸν δ' ἕτερον πάλιν ὥς κεν ὁ Θεσσαλὸς εἴποι ἀΐταν.
"ἀλλήλους δ' ἐφίλησαν ἴσῳ ζυγῷ. ἦ ῥα τότ' ἔσσαν
"χρύσειοι πάλαι ἄνδρες, ὅτ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθείς."
εἰ γὰρ τοῦτο, πάτερ Κρονίδα, πέλοι, εἰ γάρ, ἀγήρῳ
ἀθάνατοι· γενεαῖς δὲ διηκοσίαισιν ἔπειτα
ἀγγείλειεν ἐμοί τις ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροντα·
"ἡ σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος ἀΐτεω
"πᾶσι διὰ στόματος, μετὰ δ' ἠϊθέοισι μάλιστα."
ἀλλ' ἤτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι οὐρανίωνες
ἔσσονθ', ὡς ἐθέλουσιν· ἐγὼ δὲ σὲ τὸν καλὸν αἰνέων

8. Rectius ac plenius dixisset... tanto praesentia tua mihi jucundior quam absentia.—Mox construe: *ἔδραμον* (*πρὸς σὲ*), *ὡς ὁδοιπόρος ὑπὸ φηγόν*. Similis locus est VII. 76.

12. *οἵω*, fere ut in Hesiodi *μεγάλαις* Ἢ *οἵαις*, est ipsa posterorum cantilena; ubi *τώδε* ad statuam vel picturam referri potest: *Sitis, quales hi erant.* Vulg. *δοιὼ—ἀμφοτέροισι. προτέροισι* apertum est legisse scholiastam.

13. *εἴσπνηλος*, qui *εἰσπνεῖ*, inspirat amorem, est amator: *ἀΐτης*, sive pro *ἀήτης*, seu potius ab *ἀΐω*, sc. *ὁ χαριζόμενος*, est *ὁ ἐρώμενος*, uti explicat Grammaticus in Bekk. Anecd. I. p. 348. 2. Hesychius: *ἀΐταν ἑταῖρον*.—*ἀμυκλαϊάζειν* est *Amyclaeorum* (Spartanorum) *dialecto loqui*; fere ut *πλατειάζειν* XV. 88. Sic Meinekius cum cod. optimo pro vulg. *χὠμυκλαΐζων*. *Μυκηνηΐδες* similiter dixit Euripides pro *Μυκηνίδες*, Phoen. 187. *Ἀχαρνηΐδαι* Ar. Ach. 322. Ceterum confusa est structura, inter *ὁ δ' ἕτερος, ὡς εἴποι*, et *τὸν δ' ἕτερον εἴποι*. Vide ad Aesch. Pers. 190.

16. *πάλαι*, antiquis illis temporibus, cum vixit hoc par nobile amantium. Nam haec est cantilena *τῶν ἐπεσσομένων* de iis.

17. *τοῦτο*, quod optavit v.

ψεύδεα ῥινὸς ὕπερθεν ἀραιᾶς οὐκ ἀναφύσω.
ἢν γὰρ καί τι δάκῃς, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθὺς ἔθηκας,
διπλάσιον δ' ὤνασας· ἔχων δ' ἐπίμετρον ἀπῆνθον.
Νισαῖοι Μεγαρῆες ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς,
ὄλβιοι οἰκείοιτε, τὸν Ἀττικὸν ὡς περίαλλα
ξεῖνον ἐτιμήσασθε Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.
αἰεί οἱ περὶ τύμβον ἀολλέες εἴαρι πράτῳ
κοῦροι ἐριδμαίνοντι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι·
ὃς δέ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χείλεσι χείλη,
βριθόμενος στεφάνοισιν ἑὰν ἐς μητέρ' ἀπῆνθεν.
ὄλβιος, ὅστις παισὶ φιλήματα κεῖνα διαιτᾷ.
ἦ που τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβῶται,
Λυδίῃ ἶσον ἔχειν πέτρᾳ στόμα, χρυσὸν ὁποίῃ
πεύθονται, μὴ φαῦλος, ἐτήτυμον ἀργυραμοιβοί.

10 seqq.

24. *ἀραιᾶς*, sc. super ea parte qua tenuatur nasus, sive *ἐπ' ἄκρας*. *ψεύδεα φῦσαι* dicebatur, cui pustulae ob mendacium in summo naso a diis iratis immittebantur. Cf. IX. 30.—*τὸν καλὸν*, appellans te ut *ὁ καλός*. Cf. III. 7.

25. *τὸ μὲν*, sc. illud δῆγμα facis ut nihil mihi noceat. Sic recte explicat Schol.

27 seqq. Nexus sententiae, quem desiderat Wuestemannus, hic est: utinam (cf. v. 20) nostri amores non minore habeantur in honore a posteris, quam Dioclis Megarensis (olim Attici) nunc celebratur fama, ut viri primarii in arte sua, sc. *παιδεραστίᾳ*.

29. *Διοκλῆς τις ἥρως ἐτιμᾶτο παρὰ Μεγαρεῦσιν, ᾧ καὶ ἀγῶνα τελοῦσι τὰ Διόκλεια, οὗ καὶ Θεόκριτος μέμνηται*. Schol. ad Ar. Ach. 774.

35. *ἐπιβῶται* (*ἐπιβοῆται*) MSS. nititur. Vulg. *ἐπιβωστρεῖ*, quod per se non malum. Sic *νένωται* pro *νενόηται*. *ἐβώσατο* etiam XVII. 60. Cf. Od. I. 378.

37. *illi simile, quo feneratores aurum vere explorant, an sit probum.* *μὴ φαῦλος*, sc. *ἐστί*. Schol. *εἴτε καλὸς εἴτε καὶ μή*. Photius: *Λυδία λίθος· βάσανος ἡ τὸν χρυσὸν ἐξετάζουσα*. Ceterum libri *μὴ φαῦλον*, quod correxit Schaeferus, idque in uno codice postea repertum. *μὴ φαῦλον ἔχῃ τύπον* conj. Wordsworthius, sc. an sit *παράσημος* et *κίβδηλος*.

XIII.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΙΓ.

Υ Λ Α Σ.

Narratio de Hyla a Nymphis abrepto.

Οὐχ ἁμῖν τὸν Ἔρωτα μόνοις ἔτεχ', ὡς ἐδοκεῦμες,
Νικία, ᾧ τινι τοῦτο θεῶν ποκα τέκνον ἔγεντο·
οὐχ ἁμῖν τὰ καλὰ πράτοις καλὰ φαίνεται εἶμεν,
οἳ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμες·
ἀλλὰ καὶ Ἀμφιτρύωνος ὁ χαλκεοκάρδιος υἱός,
ὃς τὸν λῖν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἤρατο παιδὸς
τῶ χαρίεντος Ὕλα, τῶ τὰν πλοκαμῖδα φορεῦντος,
καί νιν πάντ' ἐδίδαξε, πατὴρ ὡσεὶ φίλον υἷα,
ὅσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο·
χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἦς, οὐδ' εἰ μέσον ἆμαρ ὄροιτο,
[οὔθ' ὅκα ἁ λεύκιππος ἀνατρέχει ἐς Διὸς ἀώς,]
οὔθ' ὁπόκ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὁρῷεν,
σεισαμένας πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύρῳ,
ὡς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεπονημένος εἴη,
†αὐτῷ δ' εὖ ἕλκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη.

2. *ᾧ τινι.* Plat. Symp. p. 178 B, *γονῆς γὰρ Ἔρωτος οὔτ' εἰσὶν οὔτε λέγονται ὑπ' οὐδενὸς οὔτε ἰδιώτου οὔτε ποιητοῦ.*

3. *φαίνεται,* sc. *ὑπ' ἔρωτος,* qui facit etiam ut *τὰ μὴ καλὰ* videantur *καλὰ,* VI. 19.

6. *τὸν λῖν.* Res narratur XXV. 201 seqq.

11. Versus insiticius, ut mihi videtur. Quiescendi tempora, meridiem et vesperam, innuit poeta, quibus secum amasium suum praecipue habuerit Hercules.

15. *αὐτοῦ δ' εὖ εἵκων* (i.e. *ἥκων*) Ahrensius, sc. melior quam olim factus: quum perfectior evasisset. Sic *καλῶς ἥκειν βίου* Eur. Alc. 291. et similia. *αὐτῷ δ' εὖ*

ἀλλ' ὅτε τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰήσων
Αἰσονίδας, οἱ δ' αὐτῷ ἀριστῆες συνέποντο
πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι, ὧν ὄφελός τι,
ἵκετο χὡ ταλαεργὸς ἐς ἀφνειὰν Ἰαολκὸν
Ἀλκμήνας υἱὸς Μιδεάτιδος ἡρωΐνας·
σὺν δ' αὐτῷ κατέβαινεν Ὕλας εὔεδρον ἐς Ἀργώ,
[ἅτις Κυανεᾶν οὐκ ἥψατο συνδρομάδων ναῦς,
ἀλλὰ διεξάϊξε, βαθὺν δ' εἰσέδραμε Φᾶσιν,
αἰετὸς ὥς, μέγα λαῖτμα, ἀφ' ὦ τότε χοιράδες ἔσταν.]
ἆμος δ' ἀντέλλοντι Πελειάδες, ἐσχατιαὶ δὲ
ἄρνα νέον βόσκοντι, τετραμμένω εἴαρος ἤδη·
τᾶμος ναυτιλίας μιμνάσκετο θεῖος ἄωτος
ἡρώων, κοίλαν δὲ καθιδρυνθέντες ἐς Ἀργὼ
Ἑλλάσποντον ἵκοντο, νότῳ τρίτον ἆμαρ ἀέντι·
εἴσω δ' ὅρμον ἔθεντο Προποντίδος, ἔνθα Κιανῶν
αὔλακας εὐρύνοντι βόες τρίβοντες ἄροτρον.
ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο
δειελινοί· πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν.
λειμὼν γάρ σφιν ἔκειτο, μέγα στιβάδεσσιν ὄνειαρ·
ἔνθεν βούτομον ὀξὺ βαθύν τ' ἐτάμοντο κύπειρον.
κῴχεθ' Ὕλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἰσῶν

ἐλθὼν, i.e. *ἑαυτοῦ εὖ ἔχων*, conj. Meinekius. Schol. *καλῶς διερχόμενος καὶ διαβιβάζων τὸν ἑαυτοῦ βίον.* Alius Schol. *αὐτόθε* pro *αὐτῷ* legisse videtur: *ὥσπερ αὐτόθεν ἐκ νεότητος καλῶς ἕλκων*, vel saltem adverbium *αὐτοῦ*. Vulgatum *αὐτῷ δ' εὖ ἕλκων* defendi non potest, quia *αὐτῷ* sic in initio positum non est *ei*, sc. Herculi, sed *ipsi*; nec congruit cum *αὐτῷ* v. 14. Vide autem *New Cratylus*, § 258.

20. *Μιδεάτιδος*, Midea oriundus oppido regionis Argolicae. Cf. XXIV. 1.

21. *κατέβαινεν*, ad littus ubi stabat Argo. cf. 28. Pind. Pyth. IV. 188.

24. *ἔσταν.* Cf. Pind. Pyth. IV. 210. Sed insiticios esse hos versus (22—4) equidem nullus dubito.

25. Photius: *ἐσχατιάν. ἔσχατον τόπον γῆς· ἢ τὰ νομὰς ἔχοντα χωρία.*

30. *Κιανῶν.* Vide Photium in *Ὕλαν κραυγάζειν.*

32. *κατὰ ζυγὰ*, Angl. *in couples.*—*μίαν χαμεύναν*, aut quia multi *παιδικὰ* habebant, ut Hylam Hercules, aut quod satis amplam materiem construebant in qua plures simul dormirent.

αὐτῷ θ' Ἡρακλῆϊ καὶ ἀστεμφεῖ Τελαμῶνι,
(οἳ μίαν ἄμφω ἑταῖροι ἀεὶ δαίνυντο τράπεζαν,)
χάλκεον ἄγγος ἔχων· τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν
ἡμένῳ ἐν χώρῳ· περὶ δὲ θρύα πολλὰ πεφύκει,
κυάνεόν τε χελιδόνιον, χλοερόν τ' ἀδίαντον,
καὶ θάλλοντα σέλινα, καὶ εἱλιτενὴς ἄγρωστις·
ὕδατι δ' ἐν μέσσῳ Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,
Νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις,
Εὐνίκα, καὶ Μαλίς, ἔαρ θ' ὁρόωσα Νυχεία.
ἤτοι ὁ κοῦρος ἐπεῖχε ποτῷ πολυχανδέα κρωσσόν,
βάψαι ἐπειγόμενος· ταὶ δ' ἐν χερὶ πᾶσαι ἔφυσαν·
πασάων γὰρ ἔρως ἁπαλὰς φρένας ἀμφεδόνησεν
Ἀργείῳ ἐπὶ παιδί· κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ
ἀθρόος, ὡς ὅτε πυρσὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἤριπεν ἀστὴρ
ἀθρόος ἐν πόντῳ· †ναύταις δέ τις εἶπεν ἑταίροις·
κουφότερ', ὦ παῖδες, ποιεῖσθ' ὅπλα· πλευστικὸς οὖρος.
Νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γούνασι κοῦρον ἔχοισαι
δακρυόεντ' ἀγανοῖσι παρέψυχον ἐπέεσσιν·
Ἀμφιτρυωνιάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδὶ
ᾤχετο Μαιωτιστὶ λαβὼν εὐκαμπέα τόξα
καὶ ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνδανε δεξιτερὰ χείρ.
τρὶς μὲν Ὕλαν ἄϋσεν, ὅσον βαθὺς ἤρυγε λαιμός·

37. De Hercule et Telamone sociis vide Donaldson ad Pind. Isthm. v. 23. Proximus versus fortasse spurius est. Qu. *ἀμφί?*

40. *ἥμενος χῶρος* videtur esse *εἱαμενή*, (xxv. 16) locus uliginosus.—*χόρτῳ* Ziegler. Meinek. cum bonis libris.

41. Photius: *ἀδίαντον· φυτὸν παρ' ὕδασι φυόμενον τὸ καλούμενον πολύτριχον.* Filicis genus est paucis ignotum.

42. *εἱλιτενὴς* non ab *ἕλος* sed ab *ἑλίσσειν* deducit Schol., sc. quae torta radice extenditur.

46. Hesych. *πολυχανδέα· πολλὰ χωροῦσαν.*

48. *ἀμφεκάλυψεν* alii.

49. *κατήριπεν ἀθρόος*, Angl., '*fell plump.*' Hes. Scut. 421, *ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν.* Confer xxv. 252. Pulcherrima de hac re pictura est, Herculanei reperta, ap. *Raccolta di Ercolano* etc. (Napoli, 1854,) Pl. 47; descriptio autem ex hoc loco adumbrata, Propert. I. 20.

51. *ναύταις.* Fort. *ναύτας*, h. e. *ναύτης.* Alii *ἑταῖρος.*

52. *κουφότερα ποιεῖσθε, μετεωρίζετε, αἰωρεῖτε.* Cf. v. 68.

54. *παρέψυχον* dedi pro *παρεψύχοντ'*, ut sit *Ϝεπέεσσιν.*

58. Ex Hom. Il. xi. 462,

τρὶς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν· ἀραιὰ δ' ἵκετο φωνὰ
ἐξ ὕδατος· παρεὼν δὲ μάλα σχεδὸν εἴδετο πόρρω.
ὡς δ' ὁπότ' ἠϋγένειος ἀπόπροθι λῖς ἐσακούσας
νεβρῶ φθεγξαμένας τὶς ἐν οὔρεσιν, ὠμοφάγος λῖς,
ἐξ εὐνᾶς ἔσπευσεν ἑτοιμοτάταν ἐπὶ δαῖτα·
Ἡρακλέης τοιοῦτος ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις
παῖδα ποθῶν δεδόνατο, πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον.
σχέτλιοι οἱ φιλέοντες· ἀλώμενος ὅσσ' ἐμόγησεν
οὔρεα καὶ δρυμώς· τὰ δ' Ἰάσονος ὕστερα πάντ' ἦς.
ναῦς μένεν ἅρμεν' ἔχοισα μετάρσια· † τῶν παρεόντων
ἱστία δ' ἠΐθεοι μεσονύκτιον † ἐξεκάθαιρον,
Ἡρακλῆα μένοντες· ὃ δ', ᾇ πόδες ἆγον, ἐχώρει
μαινόμενος· χαλεπὰ γὰρ ἔσω θεὸς ἧπαρ ἄμυσσεν.
οὕτω μὲν κάλλιστος Ὕλας μακάρων ἀριθμεῖται.
Ἡρακλέην δ' † ἥρωες ἐκερτόμεον λιποναύταν,
οὕνεκεν ἠρώησε τριακοντάζυγον Ἀργώ·
πεσδᾳ δ' ἐς Κόλχως τε καὶ ἄξενον ἵκετο Φᾶσιν.

τρὶς μὲν ἔπειτ' ἤυσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός. — *ὑπάκουσεν, respondit.*—*ἀραιὰ, exilis.* Propert. I. 20, 50, 'sed illi nomen ab extremis fontibus aura refert.'

62. Fort. *ὠμοφαγῆσαι* (sc. *ἔσπευσεν*), cum quidam libb. *ὠμοφαγήσας* exhibeant. Nisi *ἀπόπροθεν ὠμοφάγος λῖς ἐξ εὐνᾶς ἔσπευσεν κ.τ.λ.* legendum est.

67. Callim. H. Dian. 193, *ὁ δ' ἐννέα μῆνας ἐφοίτα παίπαλά τε κρημνούς τε.* Legendum fortasse *ὅς μὲν ἐπῆλθεν* vel *οἷος ἐπῆλθεν.* Sed et breviter dici possit *ὅσσα* hoc sensu: (ut apparet ex eo quod) tot loca pererraverit.

68—9. Locus corruptus, nec conjectura facile restituendus. Fortasse *μετάρσια τῶν κελεόντων.* Photius: *κελέοντες· ἱστόποδες· καὶ πάντα τὰ μακρὰ ξύλα.* Hesych. *δοκοὺς, ἱστοὺς* addit.—*ναῦς γέμεν* Ziegler. cum Hermanno, scil. *γέμεν τῶν παρεόντων.* In *ἐξεκάθαιρον* aut *καθεῖλον* aut *καθῄρουν* latere videtur, cum *καθελεῖν* et *καθιέναι* proprie de velis dicantur, Od. IX. 72. 149. Aesch. Eum. 525. *αὖτε καθεῖλον* conj. Wordsworthius, sc. malum et antennas stantes reliquerant, velis tantummodo detractis, quae modo levata erant.

74. *ἥρωα* malit Wordsworthius, qui lusum inter *ἥρως* et *ἐρωεῖν* subesse recte indicavit: sed valde displicet hiatus. Accusativum post *ἐρωεῖν* satis defendit XXIV. 100, ac nescio an legendum sit potius Ἡρακλέην *ἥρωα δ' κ.τ.λ.*, i.e. *ἥρως λιποναύτας* audiebat quia *ἠρώησε τὴν ναῦν.* Quanquam ultimos versus 72—5, ab interpolatore profectos esse mihi quidem verisimile videtur.

XIV.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΙΔ.

ΚΥΝΙΣΚΑΣ ΕΡΩΣ

Η ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

Aeschines Cyniscae amator narrat Thyonicho quomodo ab ea spretus fuerit; quem militandi cupidum hortatur amicus ut stipendium sub Ptolemaeo Philadelpho faciat.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Χαίρην πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυώνιχον.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

ἀλλὰ τοιαῦτα
Αἰσχίνᾳ.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

ὡς χρόνιος.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

χρόνιος; τί δέ τοι τὸ μέλημα;

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

πρασσομες οὐχ ὡς λῷστα, Θυώνιχε.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

ταῦτ' ἄρα λεπτός,
χὼ μύσταξ πολὺς οὗτος, αὐσταλέοι δὲ κίκιννοι.
τοιοῦτος πρῴαν τις ἀφίκετο Πυθαγορίκτας,

1. *τὸν ἄνδρα.* Cf. v. 63.— Fort. *ἄλλα τοιαῦτα, alia ejusmodi,* sc. *τὸ χαίρειν, Aeschinae.* Libri fere *τοι* (vel *τοὶ*) *αὐτῷ,* non male.

4. Photius: *μύστακα· τὸ χεῖλος.* Hesych. *μύσταξ· αἱ ἐπὶ τῷ ἄνω χείλει τρίχες.* Angl. *moustache.* — *αὐσταλέοι, οὐ λιπαροί. Sicci capilli,* Mart. x. 72. 11.

ὠχρός, κἀνυπόδατος· Ἀθηναῖος δ᾽ ἔφατ᾽ εἶμεν.
ἤρατο μὰν καὶ τῆνος, ἐμὶν δοκεῖ, ὀπτῶ ἀλεύρω.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

παίσδεις, ὦ 'γάθ', ἔχων· ἐμὲ δ᾽ ἁ χαρίεσσα Κυνίσκα
ὑβρίσδει· λασῶ δὲ μανείς ποκα, θρὶξ ἀνὰ μέσσον.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

τοιοῦτος μὲν ἀεὶ τύ, φίλ᾽ Αἰσχίνα, †ἅσυχος, ὀξύς,
πάντ᾽ ἐθέλων κατὰ καιρόν· ὅμως δ᾽ εἶπον, τί τὸ καινόν;

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

ὡργεῖος, κἠγών, καὶ ὁ Θεσσαλὸς ἱπποδιώκτας
Ἆπις καὶ Κλεύνικος ἐπίνομες ὁ στρατιώτας
ἐν χώρῳ παρ᾽ ἐμίν. δύο μὲν κατέκοψα νεοσσὼς
θηλάζοντά τε χοῖρον· ἀνῷξα δὲ Βύβλινον αὐτοῖς
εὐώδη τετόρων ἐτέων σχεδὸν ὡς ἀπὸ λανῶ.
†βολβός τις κοχλίας ἐξηρέθη· ἧς πότος ἁδύς.
ἤδη δὲ προϊόντος, ἔδοξ᾽ ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον
ὦτινος ἤθελ᾽ ἕκαστος· ἔδει μόνον ὦτινος εἰπεῖν.

7. *ὀπτῶ ἀλεύρω* quasi *παρ᾽ ὑπόνοιαν* additum. Carne autem non vescebantur Pythagorei.

8. *παίσδεις ἔχων,* more tuo jocaris.

9. *θρὶξ ἀνὰ μέσον,* fragilis linea ab insania me distinet. Schol. *ὀλίγου δεῖται τὸ μεταξὺ τοῦ πάντῃ με μανῆναι.*

10. *τοιοῦτος ἀεί,* ut *αἰὲν ὅμοιος* XV. 10. XXIX. 20. Plat. Symp. p. 173 D, *σὺ μὲν γὰρ ἀεὶ ὅμοιος.* Videtur dicere hominem contrariam semper indolem exhibere, qui et placidus et ferox sit. Et *τὴν ὀξύτητα* quidem satis ostendit v. 34: *ἡσυχίαν* autem, quia *Κυνίσκας ὕβριν* clementius aequo tulerit. Alii *ἄσυχα* vel *ἀσυχᾷ,* quod *paullulum iracundus* interpretatur Zieglerus.

11. *κατὰ καιρὸν,* ut cujusque rei occasio tibi obvenit. Sed probabiliter Meinekius *παρὰ καιρόν.* —*εἶπον, jam dixi,* idem. Cf. 2. Alii *εἰπόν.*

16. *τετόρων.* Cf. VII. 147.—*ὡς ἀπὸ λανῶ,* non minus fragrans quam si recens a prelo fuisset.

17. Vitium haud grave contraxit hic locus, qui tamen non facile emendari potest. Hoc fere certum, poetam de eo cibo loqui, qui Martiali IV. 46. 11. *cum bulbis cochleisque caseoque* memoratur. *βολβοὶ* autem (Ar. Nub. 188) sunt, quos nos dicimus *truffles.* Cochlia (*helix pomatia*) hodieque in deliciis habetur.

18. Vide II. 152.

ἄμμες μὲν φωνεῦντες ἐπίνομες, ὡς ἐδέδοκτο·
ἁ δ' οὐδέν, παρεόντος ἐμεῦ· τίν' ἔχειν με δοκεῖς νοῦν;
"οὐ φθεγξῇ; λύκον εἶδες," ἔπαιξέ τις. "ὡς σοφός," εἶπεν
κῆφᾶπτ'· εὐμαρέως κεν ἀπ' αὐτᾶς καὶ λύχνον ἅψας.
ἐντὶ Λύκος, Λύκος ἐντί, Λάβα τῶ γείτονος υἱός,
εὐμάκης, ἁπαλός, πολλοῖς δοκέων καλὸς εἶμεν.
τούτω τὸν κλύμενον κατετάκετο τῆνον ἔρωτα.
χἁμῖν τοῦτο δι' ὠτὸς ἔγεντό ποθ' ἁσυχᾷ οὕτως·
οὐ μὰν ἐξήταξα μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν.
ἤδη δ' ὦν πόσιος τοὶ τέτταρες ἐν βάθει ἦμες,
χὠ Λαρισσαῖος τὸν ἐμὸν Λύκον ᾆδεν ἀπ' ἀρχᾶς,
Θεσσαλικόν τι μέλισμα, κακαὶ φρένες· ἁ δὲ Κυνίσκα
ἔκλαεν ἐξαπίνας θαλερώτερον ἢ παρὰ ματρὶ
παρθένος ἑξαέτις κόλπω ἐπιθυμήσασα.
τᾶμος ἐγών, τὸν ἴσᾳς τύ, Θυώνιχε, πὺξ ἐπὶ κόρρας
ἤλασα, κἄλλαν αὖθις· ἀνειρύσσασα δὲ πέπλως
ἔξω ἀπῴχετο θᾶσσον. "ἐμὸν κακόν, οὔ τοι ἀρέσκω;

21. Cum supra non ἥστινος, sed ὥτινος posuerit, apertum est etiam puellas quae tunc adessent amatorum suorum nomina invocasse. Schol. αὕτη δὲ οὐκ ἔπιε παρόντος ἐμοῦ, οὐδὲ ἀποκρίσεώς με ἠξίωσεν ἐν τῷ ἐπιχεῖσθαι αὐτῇ κυάθους.

22. λύκον εἶδες. Ingeniose Schaeferus λύκος εἶδέ σ', quia putabant veteres eum mutum fieri quem prior lupus aspexisset. Vide interpp. ad Verg. Ecl. IX. 54. Ludit autem homo in nomine *Lyci*, quem putat eam nuper convenisse, eoque spernere Aeschinem.—ὡς σοφὸς respondet puella: 'quam scite tu causam intellexisti.'

23. κῆφᾶπτ' (ἐφῆπτο) Schol. ἐφλέγετο.

26. κλύμενον, i. e. κλυτὸν, *notum illum amorem*, sc. de quo omnes loquebantur. Cf. χύμενος, κτάμενος, πλήμενος.

28. Cf. X. 40.

30. τὸν ἐμὸν Λύκον. sc. σκολιὸν de rivali meo Lyco. Cantilenam de lupo accommodasse videtur ad rem quae tunc agebatur. Cf. Ar. Vesp. 1235 seqq.—ἀπ' ἀρχᾶς, *totum*, ab initio incipiens: nisi mavis, *rursus me conviciis aggressus:* denuo me provocans.—κακαὶ φρένες, homo malitiosus. Non recte Wuestemannus haec verba cantilenae initium fuisse putat. Confer Mosch. I. 8.

34. τὸν ἴσᾳς, quem bene nosti et recte dixti esse ὀξὺν v. 10.—ἐπὶ κόρρας, *in faciem canentis*, sc. Thessali. Minime vero *puellae*, quod putat Wuest., Scholiastam secutus.

“ἄλλος τοι γλυκίων ὑποκόλπιος· ἄλλον ἰοῖσα
“θάλπε φίλον· τήνῳ τὰ σὰ δάκρυα μᾶλα ῥέοντι.”
μάστακα δ᾽ οἷα τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδὼν
* * * *
ἄψορρον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν·
ὠκυτέρα μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἔδραμε τήνα
ἰθὺ δι᾽ ἀμφιθύρου καὶ δικλίδος, ᾇ πόδες ἆγον·
αἶνος θὴν λέγεταί τις· ἔβα †ποκὰ ταῦρος ἀν᾽ ὕλαν.
εἴκατι ταίδ᾽, ὀκτὼ ταίδ᾽, ἐννέα ταίδε, δέκ᾽ ἄλλαι,
σάμερον ἑνδεκάτα, ποτίθες δύο, καὶ δύο μᾶνες,
ἐξ ὧ ἀπ᾽ ἀλλάλων, οὐδὲ Θρᾳκιστὶ κέκαρμαι.
οἶ δὲ Λύκος νῦν πάντα, Λύκῳ καὶ νυκτὸς ἀνῷκται·
ἄμμες δ᾽ οὔτε λόγω τινὸς ἄξιοι, οὔτ᾽ ἀριθματοί,
δύστανοι Μεγαρῆες, ἀτιμοτάτᾳ ἐνὶ μοίρᾳ.
κεἰ μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἕρποι·
νῦν δέ πόθεν; μῦς, φαντί, Θυώνιχε, †γεύμεθα πίσσας.
χὤτι τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος,

38. *μᾶλα*, non minus dulcia quam poma sunt. Cf. XI. 10. III. 10.—*τὰ σὰ*, vide ad XXIII. 41.

39. Videtur excidisse versus, qualis est *εὑροῦσ᾽, εἶτα φίλησιν ἐπειγομένη πτερύγεσσι* etc. Schol. *τροφὴν δοῦσα*, unde *δοῖσα* pro *δ᾽ οἷα* restituunt: male, opinor. Cf. Il. IX. 323. Photius: *μάστακα· μάσημα. τροφήν. μάστακας, τὰς ἀκρίδας· Σοφοκλῆς.*

41. Hesych. *δίφραξ· κλιντήρ· θρόνος γυναικεῖος.* Idem: *δικλίδος· διθύρου.*

43. *ἔβα ποκὰ* Meinekius pro *ἔβακεν* vel vulgato *ἔβα καί*. Sensus est: dimitte aliquem, et frustra quaeres; i.e. non reditura est Cynisca. Schol. *παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ ἀναστρεφόντων.* Male Zieglerus *ἔβα κένταυρος*. Cf. Babrii Fab. XXIII. 1, *βοηλάτης ἄνθρωπος εἰς μακρὰν ὕλην ταῦρον κεραστὴν ἀπολέσας ἀνεζήτει.* Equidem conjicio, *αἶνος θὴν λέγεται τὸ, ‘βέβακεν ταῦρος ἀν᾽ ὕλαν.’*—Bekk. Anecd. *αἶνος· λόγος παροιμιώδης.*

46. *κέκαρμαι.* Cf. sup. 4. Sensus est, *Thracum more intonsus sum.* An *κοὐδὲ Θρ.*? Confer II. 25.

47. *ἀνῷκται.* Sic *patuit*, de femina domum praebente, Propert. V. 7. 74.

49. Callim. ep. XXV. 5, *τῆς δὲ ταλαίνης Νύμφης, ὡς Μεγαρέων, οὐ λόγος οὔτ᾽ ἀριθμός.* Nota urbs Megara in Sicilia, quae hic tangi videtur. Plura de eorum *δυσπραξίᾳ* Photius sub v. *ὑμεῖς ὦ Μεγαρεῖς κ.τ.λ.*

51. *γεύμεθα*, si sanum est, contra morem Graecorum pro *γεγεύμεθα* positum est. Sed fortasse legendum *ἐγεύσατο*. Cf. v. 43. Photius: *μῦς πίσσης γεύει. ἐπὶ τῶν νεωστὶ ἀπαλλασσόντων.* Schol. *λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν εἰς ἀηδὲς πρᾶγμα ἐμπεσόντων.*

οὐκ οἶδα· πλὰν Σῖμος, ὁ τᾶς Ἐπιχάλκω ἐρασθείς,
ἐκπλεύσας ὑγιὴς ἐπανῆλθ', ἐμὸς ἁλικιώτας.
πλευσοῦμαι κἠγὼ διαπόντιος, οὔτε κάκιστος
οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὁμαλὸς δέ τις † ὡς στρατιώτας.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

ὤφελε μὰν χωρεῖν κατὰ νοῦν τεὸν ὧν ἐπεθύμεις,
Αἰσχίνα. εἰ δ' οὕτῶς ἄρα σοὶ δοκεῖ, ὥστ' ἀποδαμεῖν,
μισθοδότας Πτολεμαῖος ἐλευθέρῳ οἷος ἄριστος,

[ΑΙΣΧΙΝΗΣ.]

[τἄλλα δ' ἀνὴρ ποῖός τις;

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

ἐλευθέρῳ ὅστις ἄριστος,]
εὐγνώμων, φιλόμουσος, ἐρωτικός, εἰς ἄκρον ἁδύς·
εἰδὼς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ' ἔτι μᾶλλον·
πολλοῖς πολλὰ διδούς· αἰτεύμενος, οὐκ ἀνανεύων,
οἷα χρὴ βασιλῆ'· αἰτεῖν δὲ δεῖ οὐκ ἐπὶ παντί,
Αἰσχίνα. ὥστ' εἴ τοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει
λῶπος ἄκρον περονᾶσθαι, ἐπ' ἀμφοτέροις δὲ βεβακὼς
τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν,
ᾇ τάχος εἰς Αἴγυπτον. ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα
πάντες γηραλέοι, καὶ ἐπισχερὼ ἐς γένυν ἕρπει
λευκαίνων ὁ χρόνος. ποιεῖν τι δεῖ, ἇς γόνυ χλωρόν.

56. ὡς dedi pro ὁ. Angl. '*as an average soldier.*' ἀσπιδιώτας Ahrensius. Cf. 67.

63. *αἰτεύμενος* passive, ut Pind. Isthm. VII. 6. Plat. Theaet. p. 146 D. Aesch. Cho. 471. Junge *αἰτεύμενος οἷα χρὴ κ.τ.λ.*

66. λῶπος hic est χλαμύς, Euripid. *πόρπαμα*. Photius: λῶπος· *ἱμάτιον*. Id significat in composito λωποδύτης.

68. ᾇ *τάχος*, *quam celerrime*. Cf. Pind. Ol. VI. 23.

70. ἇς, ἕως. *Dum virent genua*, Hor. Epod. XIII. 4.

XV.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΙΕ.

ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΑΙ

Η ΑΔΩΝΙΑΖΟΥΣΑΙ.

Adonidis festum ab Arsinoa Ptolemaei Philadelphi uxore et sorore Alexandriae celebratum duae mulieres Syracusanae spectatum exeunt.

ΓΟΡΓΩ.

Ἔνδοῖ Πραξινόα;

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Γοργοῖ φίλα, ὡς χρόνῳ· ἐνδοῖ.
θαῦμ', ὅτι καὶ νῦν ἦνθες· ὅρη δίφρον, Εὐνόα, αὐτᾷ·
ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον.

ΓΟΡΓΩ.

ἔχει κάλλιστα.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

καθίζευ.

ΓΟΡΓΩ.

ὢ τᾶς ἀλεμάτω ψυχᾶς· μόλις ὔμμιν ἐσώθην,

2. *ὅρη*. Hom. Od. VIII. 443, *αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα.*

3. Photius: *ποτίκρανον· προσκεφάλαιον.* — *ἔχει κάλλιστα*, ut *κάλλιστ', ἐπαινῶ*, Ar. Ran. 508, significat nolle mulierem incita sedere. Cf. v. 77.

4. Hesych. *ἠλέματος· μάταιος.* *ἀλεμάτως* *frustra* legitur Callim. h. Cer. 91. Hic valet *ἠλιθίου, ματαίας*. Libri fere *ἀδεμάτου* vel *ἀδαμάτου*.

Πραξινόα, πολλῶ μὲν ὄχλω, πολλῶν δὲ τεθρίππων·
παντᾳ κρηπῖδες, παντᾳ χλαμυδηφόροι ἄνδρες·
ἁ δ' ὁδὸς ἄτρυτος· τὺ δ' ἑκαστέρω †ὦ μέλ' ἀποικεῖς.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

ταῦθ' ὁ πάραρος τῆνος ἐπ' ἔσχατα γᾶς ἔλαβ' ἐνθὼν
ἰλεόν, οὐκ οἴκησιν, ὅπως μὴ γείτονες ὦμες
ἀλλάλαις, ποτ' ἔριν, φθονερὸν κακόν, αἰὲν ὅμοιος.

ΓΟΡΓΩ.

μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα, φίλα, Δίνωνα τοιαῦτα,
τῶ μικκῶ παρεόντος. ὅρη, γύναι, ὡς ποθορῇ τυ.
θάρσει, Ζωπυρίων, γλυκερὸν τέκος· οὐ λέγει ἀπφύν.
αἰσθάνεται τὸ βρέφος, ναὶ τὰν πότνιαν. καλὸς ἀπφύς.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

ἀπφὺς μὰν τῆνος τὰ πρώαν, (λέγομες δὲ πρώαν θὴν
πάντα) νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων
ἦνθε φέρων ἅλας ἄμμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπαχυς.

5. *ὄχλω σωθῆναι* ut *πόνων σωθῆναι* et similia.

7. *ὦ μέλ'* conjectura Meinekii pro *ἑκαστοτέρω* vel *ἑκαστέρω ἔμ'*. *ὦ μέλε* de feminis citat ille ex Ar. Lys. 157. An *ἑκαστέρω ἢ πρὶν ἀποικεῖς*? — *ἄτρυτος, ἄστειπτος*, non bene trita, sc. aspera. Sed Hesych. *ἄτρυτος· πολύπονος.* Bekk. Anecd. *ἄτρυτος· ἀκαταπόνητος*, *quae confici vix possit*. *ἀπέραντος ὁδὸς*, Plat. Theaet. p. 147 C.

8—9. Construe *ταῦτα* (*διὰ ταῦτα*) *ὅπως κ.τ.λ.* nisi malis cum Meinekio *ταῦθ' ὁ πάραρος τῆνος· ἐπ' ἔσχατα κ.τ.λ.* *id fecit stultus ille noster* cet.

9. Photius: *ἰλεός· κατάδυσις θηρίου.*

10. *αἰὲν ὅμοιος*. Cf. XIV. 10. inf. v. 50.—*πρὸς ἔριν* est: idque fecit simultatis causa. Equidem nolim construere *ὅμοιος πρὸς ἔριν* cum Wuestem.

13. Hesych. *ἀπφύς· ὁ πατήρ.*

15. *πρώαν*. Omnia, quae unquam facta sunt, quasi proverbiali locutione *nuper* facta dicimus. Photius: *πρώην· τὴν τρίτην ἡμέραν· λέγουσι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπάνω ἡμερῶν.* Ceterum *ῳ* ut in *πατρῷος* Eur. Alc. 249. El. 209. 1315 cet. Cf. autem v. 4.

16. *νίτρον*, Angl. *soda*: fortasse ad extergendam de lana *τὴν οἰσπώτην*. Attulerat autem homo inscitus *sal*, simili scilicet specie deceptus.

ΓΟΡΓΩ.

χὤμὸς ταῦτά γ' ἔχει, φθόρος ἀργυρίω, Διοκλείδας·
ἑπταδράχμως κυνάδας, γραιᾶν ἀποτίλματα πηρᾶν,
πέντε πόκως ἔλαβ' ἐχθές, ἅπαν ῥύπον, ἔργον ἐπ' ἔργῳ.
ἀλλ' ἴθι, τὠμπέχονον καὶ τὰν περονατρίδα λάζευ.
βᾶμες τῶ βασιλῆος ἐς ἀφνειῶ Πτολεμαίω,
θασόμεναι τὸν Ἄδωνιν· ἀκούω χρῆμα καλόν τι
κοσμῆν τὰν βασίλισσαν.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

ἐν ὀλβίῳ ὄλβια πάντα.

ΓΟΡΓΩ.

ὧν ἴδες, †ὧν εἴπαις κεν ἰδοῖσα τὺ τῷ μὴ ἰδόντι·
ἕρπειν ὥρα κ' εἴη·

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά.
Εὐνόα, αἶρε τὸ νᾶμα, καὶ ἐς μέσον, αἰνόθρυπτε,
θὲς πάλιν. αἱ γαλέαι μαλακῶς χρῄσδοντι καθεύδειν.
κινεῦ δή, φέρε θᾶσσον ὕδωρ. ὕδατος πρότερον δεῖ·

19. *κυνάδας pilos caninos* interpretantur. Fortasse *stercus caninum* (*καθ' ὑπερβολὴν*), ut *σφυράδες* sunt caprorum stercus, Ar. Pac. 790. Commistae erant vilissimae quisquiliae rasorum saccorum pilis. Mart. XIV. CLIX. 2, 'Vellera Leuconicis accipe rasa sagis.' Corrupte, ut videtur, Hesych. *κυνάδες· αἱ ἀπομαγδαλιαί.* Schol. *κύνεια, τραχέα.* Lege, *κυνείας τρίχας.*

25. *Quae videris, eorum partem tu, quae ipsa videris, ei narrare poteris qui non viderit.* Incerta tamen hujus versus scriptura est. *ὧν εἴπαις κεν* Meinek., ut videtur legisse Schol. Libri *χὤν εἶπας* vel *ὧν εἶπες καὶ κ.τ.λ.*

27. *αἶρε τὸ νᾶμα*, affer stamen (Angl. *the yarn*) et repone prope nos, ubi erat; amant enim feles ei incubare, sc. quod facient si relinquatur sine custode. Sic *νῆμα* ap. Hom. Od. IV. 134, *τάλαρον— νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον.* Hoc autem fieri volunt dum lavantur. Bekker. Anecd. *αἶρε· πρόσφερε.* Cf. Ar. Pac. I. Soph. Aj. 545.

29. *πρότερον*, ante omnia; sc. antequam *τὸ νῆμα* huc afferas. Inscita autem ac timida ancilla, *νᾶμα* cum *σμᾶμα* confundens, et hoc magis ad aquam, quod item

ἁ δὲ σμᾶμα φέρει. δὸς ὅμως. μὴ πουλὺ δ', ἄπληστε.
ἔγχει ὕδωρ· δύστανε, τί μευ τὸ χιτώνιον ἄρδεις;
παύε'· ὁκοῖα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι.
ἁ κλὰξ τᾶς μεγάλας πᾷ λάρνακος; ὧδε φέρ' αὐτάν.

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινόα, μάλα τοι τὸ καταπτυχὲς ἐμπερόναμα
τοῦτο πρέπει. λέγε μοι, πόσσω κατέβα τοι ἀφ' ἱστῶ;

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

μὴ μνάσῃς, Γοργοῖ· πλέον ἀργυρίω καθαρῶ μνᾶν
ἢ δίο· τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν ποτέθηκα.

ΓΟΡΓΩ.

ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

†ναί, καλὸν εἶπας.
τὠμπέχονον φέρε μοι, καὶ τὰν θολίαν κατὰ κόσμον
ἀμφίθες· οὐκ ἀξῶ τυ, τέκνον· μορμώ, δάκνει ἵππος.
δάκρυ' ὅσσ' ἐθέλεις· χωλὸν δ' οὐ δεῖ τυ γενέσθαι.
ἕρπωμες. Φρυγία, τὸν μικκὸν παῖσδε λαβοῖσα·
τὰν κύν' ἔσω κάλεσον· τὰν αὐλείαν ἀπόκλαξον.
ὦ θεοί, ὅσσος ὄχλος· πῶς καὶ πόκα τοῦτο περᾶσαι
χρὴ τὸ κακίν; μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἄμετροι.

νᾶμα vocabatur, accommodari credens, *saponem* affert. Sic enim Hermannus pro ἅδ' ἐς vel ὡς νᾶμα, quod tamen significare possit, *viden ut ferat* etc.

35. κατέβα. Cf. XVIII. 34.

37. δύο hic indeclinabile: πλέον η δύο μνᾶν ἀργυρίου καθαροῦ. Nisi forte κατέθηκα vel simile quid supplendum est. Confer autem Ar. Vesp. 1147.

38. Scriptura corrupta. Libri fere τοῦτο καλὸν εἶπες vel simile quid. Conjicere possis κρήγυον εἶπας. Cf. XX. 19, εἴπατέ μοι τὸ κρήγυον, et epigr. XXI. 3. ubi χρηστὸς vel ἀγαθὸς valet. Vide Il. I. 106. Photius, κρήγυον. ἀληθές. ἀγαθόν. Schol. autem hic, τοῦτο ἀληθὲς εἶπας. Ex glossa ἀγαθὸν vel καλὸν vulgatum facile venire potuit. Unus ex optimis τοῦτό κα εἶπες. An τοῦτό κεν εἴπαις?

πολλά τοι, ὦ Πτολεμαῖε, πεποίηται καλὰ ἔργα,
ἐξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκών. οὐδεὶς κακοεργὸς
δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων Αἰγυπτιστί·
οἷα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκροταμένοι ἄνδρες ἔπαισδον,
ἀλλάλοις ὁμαλοί, κακὰ παίγνια, πάντες †ἐρειοί.
ἁδίστα Γοργοῖ, τί γενώμεθα; τοὶ πτολεμισταὶ
ἵπποι τῶ βασιλῆος. ἄνερ φίλε, μή με πατήσῃς.
ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πύρρος· ἴδ' ὡς ἄγριος· κυνοθαρσὴς
Εὐνόα, οὐ φευξῇ; διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα.
ὠνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδον.

ΓΟΡΓΩ.

θάρσει, Πραξινόα· καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὄπισθεν·
τοὶ δ' ἔβαν ἐς χώραν.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

καὐτὰ συναγείρομαι ἤδη.
ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν ταμάλιστα δεδοίκω
ἐκ παιδός. σπεύδωμες· ὅσος ὄχλος ἄμμιν ἐπιρρεῖ.

ΓΟΡΓΩ.

ἐξ αὐλᾶς, ὦ μᾶτερ;

ΓΡΑΥΣ.

ἐγών, ὦ τέκνα.

ΓΟΡΓΩ.

παρενθεῖν
εὐμαρές;

49. Construe: *οἷα κακὰ παίγνια ἄνδρες ἔπαιζον.* Nam *παίγνιον* hic fere idem quod *παιγνιαι* Herod. I. 94. Schol. *παίζοντες κακὰ παίγνια.*——*ἐξ ἀπάτας*, cf. Propert. IV. 10, 33, 'Noxia Alexandria, dolis aptissima tellus.' *ἐρειοί* aut corruptum est, aut (ut monitum ad XXVIII. 1) *serviles* significat. Meinekius (Praef. p. vi.) *ἐρινοί*, *caprifici fructus*, conjicit. Alii aliter, sed frustra, ut videtur, omnes.

53. Hesych. *κυνοθαρσής· ἀναιδής.*

54. *διαχρήσασθαι*, *interficere*, Thuc. I. 126.

57. *ἐς χώραν*, *in locum suum.*

60. *παρενθεῖν*, *intrare.* Photius: *παρελθών· ἀντὶ τοῦ ἐσελθών.*

ΓΡΑΥΣ.

ἐς Τροίαν πειρώμενοι ἦνθον Ἀχαιοί,
κάλλιστα παίδων. πείρᾳ θὴν πάντα τελεῖται.

ΓΟΡΓΩ.

χρησμὼς ἁ πρεσβῦτις ἀπῴχετο θεσπίξασα.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἀγάγεθ' Ἥραν.

ΓΟΡΓΩ.

θᾶσαι, Πραξινόα, περὶ τὰς θύρας ὅσσος ὅμιλος.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

θεσπέσιος. Γοργοῖ, δὸς τὰν χέρα μοι· λαβὲ καὶ τύ,
Εὐνόα, Εὐτυχίδος· πότεχ' αὐτᾷ, †μὴ τὺ πλανηθῇς.
πᾶσαι ἅμ' εἰσένθωμες· ἀπρὶξ ἔχευ, Εὐνόα, ἁμῶν.
οἴμοι δειλαία, δίχα μευ τὸ θερίστριον ἤδη
ἔσχισται, Γοργοῖ. ποττῶ Διός, αἴτι γένοιο
εὐδαίμων, ὦ 'νθρωπε, φυλάσσεο τὼμπέχονόν μευ.

ΞΕΝΟΣ.

οὐκ ἐπ' ἐμὶν μέν· ὅμως δὲ φυλάξομαι.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

†ἀθρόος ὄχλος·
ὠθεῦνθ' ὥσπερ ὕες.

ΞΕΝΟΣ.

θάρσει, γύναι· ἐν καλῷ εἰμές.

64. Vide Plaut. Trinumm. 208.

67. Εὐτυχίδος, sc. χεῖρα. Pro μή τι (vel τὺ) πλανηθῇς, vide an legendum sit μή τυ (i.e. σε) πλανήσῃ. Sic ad πρόσεχε supplendum erit τὸν νοῦν, *cave ne longius a nobis te abducat.* Conf. Mosch. I. 25.

69. Photius θεριστόν (sic). καὶ θέριστρον· θερινὸν ἱμάτιον.

72. Meliores libri ὄχλος ἄθροος vel ἄθρως. Qu. ὄχλον ἄθρησον? Cf. 78.

74. Cf. 143. Nub. 562. Ran. 381, ubi ἐς τὰς ὥρας.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

κεἰς ὥρας κἤπειτα, φίλ' ἀνδρῶν, ἐν καλῷ εἴης,
ἄμμε περιστέλλων. χρηστῶ κῳκτίρμονος ἀνδρός.
φλίβεται Εὐνόα ἄμμιν· ἄγ', ὦ δειλὰ τύ, βιάζευ.
κάλλιστ'· ἐνδοῖ πᾶσαι, ὁ τὰν νυὸν εἶπ' ἀποκλάξας.

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινόα, πόταγ' ὧδε· τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον,
λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα· θεῶν περονάματα φασεῖς.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

πότνι' Ἀθαναία· ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι,
ποῖοι ζωογράφοι τἀκριβέα γράμματ' ἔγραψαν;
ὡς ἔτυμ' ἑστάκαντι, καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι.
ἔμψυχ', οὐκ ἐνυφαντά. σοφόν τοι χρῆμ' ὤνθρωπος.
αὐτὸς δ' ὡς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέω κατάκειται
κλισμῶ, πρᾶτον ἴουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων,
ὁ τριφίλητος Ἄδωνις, ὃ κἠν Ἀχέροντι φιλεῖται.

ΕΤΕΡΟΣ ΞΕΝΟΣ.

παύσασθ', ὦ δύστανοι, ἀνάνυτα κωτίλλοισαι
τρυγόνες· ἐκκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἅπαντα.

ΓΟΡΓΩ.

μᾶ, πόθεν ὤνθρωπος; τί δὲ τίν, εἰ κωτίλαι εἰμές;
πασάμενος ἐπίτασσε· Συρακοσίαις ἐπιτάσσεις;

77. *ἐνδοῖ πᾶσαι.* Dictum hoc puta a sponso, qui cum puellis thalamo inclusus nova... nuptam jocandi causa exclusit.

79. *περονάματα*, sc. *πέπλους*. Cf. v. 34.—Fort. *φάσαις.* Cf. I. 150.

80. *ἔριθοι.* Cf. XXVIII. 1.

82. *ἐνδινεῦντι*, circulo moveri videntur, tanquam *ἐν κυκλίῳ χορῷ.*

85. *καταβάλλων.* Cf. XIV. 68.

87. Photius: *κωτίλλω· λαλῶ.* De feminis proprie dici videtur. Cf. Hes. Opp. 374. Soph. Ant. 756. inf. XX. 7. Schol. *πολυλογοῦσαι· κωτίλην γὰρ λέγουσι τὴν χελιδόνα.*

88. *τρυγόνες.* Vide Photium in *τρύζει*, quod *ἀσήμως λαλεῖ* explicatur.

90. *ἐπιτάσσεις*, tanquam dominus servis. Hesych. *πασάμενος· κτησάμενος.*

ὡς δ' εἰδῇς καὶ τοῦτο, Κορίνθιαι εἰμὲς ἄνωθεν,
ὡς καὶ ὁ Βελλεροφῶν· Πελοποννασιστὶ λαλεῦμες·
Δωρίσδεν δ' ἔξεστι, δοκῶ, τοῖς Δωριέεσσι.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

μὴ φυίη, Μελιτῶδες, ὃς ἁμῶν καρτερὸς εἴη,
πλὰν ἑνός· οὐκ ἀλέγω, μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς.

ΓΟΡΓΩ.

σίγα, Πραξινόα· μέλλει τὸν Ἄδωνιν ἀείδεν
ἁ τᾶς Ἀργείας θυγάτηρ πολύϊδρις ἀοιδός,
ἅτις καὶ Σπέρχιν τὸν ἰάλεμον ἀρίστευσε·
φθεγξεῖταί τι, σάφ' οἶδα, καλόν· διαθρύπτεται ἤδη.

ΓΥΝΗ ΑΟΙΔΟΣ.

δέσποιν', ἃ Γολγώς τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλασας,
αἰπεινάν τ' Ἔρυκα, χρυσῷ παίσδοισ' Ἀφροδίτα,
οἷόν τοι τὸν Ἄδωνιν ἀπ' ἀενάω Ἀχέροντος
μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαίποδες ἄγαγον Ὧραι.
βάρδισται μακάρων Ὧραι φίλαι, ἀλλὰ ποθειναὶ
ἔρχονται, πάντεσσι βροτοῖς αἰεί τι φερεῦσαι.
Κύπρι Διωναία, τὺ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς,
ἀνθρώπων ὡς μῦθος, ἐποίησας Βερενίκαν
ἀμβροσίαν ἐς στῆθος ἀποστάξασα γυναικός·

91. *ἄνωθεν,* ab Archia Corinthio, Thuc. VI. 3.

95. *ἑνός.* Regem dicit.— *κενεὰν* (sc. *χοίνικα*) *ἀπομάσσειν* de dispensatore dicitur, qui falsam mensuram simulat se, ut plenam, admoto bacillo abstergere. Angl. *don't strike your false measures for me!* i. e. ne tu sis mihi dominus. Cf. Juv. XIV. 126, 'servorum ventres modio castigat iniquo.' Sup. X. 55. Theophr. Char. *περὶ αἰσχροκερδείας.*

98. Spurium esse hunc versum suspicor. Vix recte *ἥτις* pro *ἣ* vel *ἥπερ* hic ponitur. Cf. XIII. 22. VIII. 87.

99. *διαθρύπτεται.* Vide ad VI. 15.

101. *χρυσῷ παίσδοισα* poetice pro *χρυσέῃ.*

107. Schol. *Βερενίκην λέγει τὴν τοῦ Σωτῆρος γυναῖκα, μητέρα δὲ τοῦ Φιλαδέλφου καὶ Ἀρσινόης.*

108. *ἐς στῆθος.* Respicitur fortasse mos Aegyptius *τοῦ ταριχεύειν.* Confer autem XVII. 47, et Pind. Pyth. IX. 63.

τὶν δὲ χαριζομένα, πολυώνυμε καὶ πολίναε,
ἁ Βερενικεία θυγάτηρ, Ἑλένᾳ εἰκυῖα,
Ἀρσινόα πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἄδωνιν·
πὰρ †μέν οἱ ὥρια κεῖται, ὅσα δρύες ἄκρα φέροντι,
πὰρ δ' ἁπαλοὶ κᾶποι, πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις
ἀργυρέοις, Συρίω δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα·
εἴδατά θ' ὅσσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῳ πονέονται,
ἄνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖα μαλεύρῳ·
ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος, τά τ' ἐν ὑγρῷ ἐλαίῳ,
πάντ' αὐτῷ πετεηνὰ καὶ ἑρπετὰ τεῖδε πάρεστι.
χλωραὶ δὲ σκιάδες, μαλακῷ βρίθοντες ἀνήθῳ,
δέδμανθ'· οἱ δέ τε κῶροι ὑπερπωτῶνται Ἔρωτες,
οἷοι ἀηδονιδῆες ἀεξομενᾶν ἐπὶ δένδρων
πωτῶνται πτερύγων πειρώμενοι, ὄζον ἀπ' ὄζω.
ὢ ἔβενος, ὢ χρυσός, ὢ ἐκ λευκῶ ἐλέφαντος
αἰετώ, οἰνοχόον Κρονίδᾳ Διῒ παῖδα φέροντες,
πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω, ("μαλακώτεροι ὕπνω"
ἁ Μίλατος ἐρεῖ, χὠ τὰν Σαμίαν καταβόσκων).
ἔστρωται κλίνα τῷ Ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἄλλα·
τὰν μὲν Κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ῥοδόπαχυς Ἄδωνις.

109. *χαριζομένα*, sc. ob id beneficium.

112. *δρύες*. Vulgo *δρυός*. Vide Hes. Opp. 233. *τὰ ἀκρόδρυα*, fructus in universum innuit. Pro *πὰρ μέν οἱ* malim *πὰρ δέ οἱ*.

113. De Adonidis hortis vide Plat. Phædr. p. 276 B.

115. Hesych. *πλάθανον· κύκλον, ἐφ' οὗ πλάσσουσιν ἄρτους καὶ πλακοῦντας*.

116. Photius: *Μάλευρον· τὸ ἄλευρον· Ἀχαιός*. Correxit hic Bergkius vulg. *ἅμ' ἀλεύρῳ*.

118. *κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῆ* Aesch. Suppl. 977.

119. Photius: *σκιάς· ἀναδενδράς· σημαίνει δὲ καὶ τὴν παρὰ Ἀθηναίοις λεγομένην θόλον* (l. *θολίαν*). Hesych. *καὶ κλάδοι εὐμεγέθεις σκιάδες λέγονται*. Schol. *χλωραὶ σκηναὶ καὶ καλύβαι*. (Angl. *bowers*.)—*βρίθοντες* libb. opt. Vide ad Aesch. Ag. 545.

121. *ἀεξομενᾶν* pro *ἀεξομένων* Ahrens. Ramis interposita erant Cupidinum simulacra, quae quasi novellis alis volitare viderentur.

125. *ἄνω*, sc. in Veneris lecto. Haec 'coccina stragula' tam mollia sunt, ut ipsa Miletus dixerit ea *somno molliora*. Sic Mart. VIII. 28, 10, de pexa toga: 'Nec Miletus erat vellere digna tuo.' Cf. XXVIII. 12. Bion. I. 79. 130.

126. *καταβόσκων*, *depascens*, eo sensu quo Verg. Georg. I. 112.

ὀκτωκαιδεκέτης ἢ ἐννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός·
οὐ κεντεῖ τὸ φίλαμ'· ἔτι οἱ περὶ χείλεα πυρρά.
νῦν μὰν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτᾶς χαιρέτω ἄνδρα.
ἀῶθεν δ' ἄμμες νιν ἅμα δρόσῳ ἀθρόαι ἔξω
οἰσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' ἀϊόνι πτύοντα·
λύσασαι δὲ κόμαν καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνεῖσαι
στήθεσι φαινομένοις λιγυρᾶς ἀρξεύμεθ' ἀοιδᾶς.
ἕρπεις, ὦ φίλ' Ἄδωνι, καὶ ἐνθάδε κεἰς Ἀχέροντα
ἡμιθέων, ὡς φαντί, μονώτατος· οὔτ' Ἀγαμέμνων
τοῦτ' ἔπαθ', οὔτ' Αἴας ὁ μέγας βαρυμάνιος ἥρως,
οὔθ' Ἕκτωρ Ἑκάβας ὁ γεραίτατος εἴκατι παίδων,
οὐ Πατροκλῆς, οὐ Πύρρος ἀπὸ Τροίας ἐπανελθών,
οὔθ' οἱ ἔτι πρότεροι Λαπίθαι καὶ Δευκαλίωνες,
οὐ Πελοπηϊαδᾶν τε καὶ Ἄργεος ἄκρα Πελασγοί.
ἵλαθι νῦν, φίλ' Ἄδωνι, καὶ ἐς νέωτ' εὐθυμήσαις.
καὶ νῦν ἦνθες, Ἄδωνι, καί, ὅκκ' ἀφίκῃ, φίλος ἥξεις.

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινόα, τὸ χρῆμα σοφώτερον, ἁ θήλεια.
ὀλβία, ὅσσα ἴσατι, πανολβία, ὡς γλυκὺ φωνεῖ.
ὥρα ὅμως κεἰς οἶκον. ἀνάριστος Διοκλείδας.

130. *πυρρὰ, pubescentia.* Cf. VI. 3. Tibull. I. 8, 31, 'Carior est auro juvenis, cui levia fulgent Ora, nec amplexus aspera barba terit.' *πυρραὶ* Meinek.

131. *νῦν μέν.* Discedentes uno in lecto componunt Venerem et Adonidem, ut videtur, qui adhuc secubabant. Inde dicunt, se mane utrumque mari lavaturas, quasi post concubitum.

134. *ἐπὶ σφυρά*, ut defluat vestis superior pars ad talos, zona sc. retenta. Parant se mulieres ad *κομμὸν*, qualis deinceps canitur v. 136—44.

135. *στήθεσι.* Scilicet nuda pectora pulsabant naeniam (*κομμὸν*) decantantes. Is vero mos etiam Aegyptiis fuit. Herod. II. 85, *τύπτονται (αἱ γυναῖκες) ἐπεζωσμέναι καὶ φαίνουσαι τοὺς μαζούς.*

143. Photius: *νέωτα· τὸ ἐπιὸν ἔτος, ἤτοι εἰς τὸ μέλλον.—εὐθυμήσαις*, propitius sis. Adonis, qui sex menses sub terra degebat, anni tempestates significabat. Schol. ad III. 48, *ὁ Ἄδωνις, ἤγουν ὁ σῖτος ὁ σπειρόμενος, ἓξ μῆνας ἐν τῇ γῇ ποιεῖ ἀπὸ τῆς σπορᾶς καὶ ἓξ μῆνας ἔχει αὐτὸν ἡ Ἀφροδίτη, τουτέστιν, ἡ εὐκρασία τοῦ ἀέρος.*

145. Fortasse *τό γε χρῆμα.* Cf. V. 83. Sed ingeniose Meinekius *τί χρῆμα* (malim *τί δὲ χρ.*) *σοφώτερον ἢ θήλεια*; Ut ego interpunxi, *ἁ θήλεια*, quod generaliter dictum, epexegesis est.

χὡνὴρ ὄξος ἅπαν· πεινᾶντι δὲ μηδὲ ποτένθῃς.
χαῖρε, Ἄδων ἀγαπατέ, καὶ ἐς χαίροντας ἀφίκευ.

XVI.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΙΣΤ.

ΧΑΡΙΤΕΣ Η ΙΕΡΩΝ.

Hieronis encomium; quo tecte rogat poeta ut pretium carminis sibi rependatur. Carmen epica potius quam Dorica dialecto (quanquam nec desunt dorismi) scriptum, eo, ut videtur, consilio ut per amicorum patrocinium Regi se commendet.

Αἰεὶ τοῦτο Διὸς κούραις μέλει, αἰὲν ἀοιδοῖς,
ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.
Μῶσαι μὲν θεαὶ ἐντί, θεοὺς θεαὶ ἀείδοντι·
ἄμμες δὲ βροτοὶ οἵδε· βροτοὺς βροτοὶ ἀείδωμες.
τίς γὰρ τῶν ὁπίσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' ἀῶ,
ἡμετέρας Χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἴκῳ
ἀσπασίως, οὐδ' αὖθις ἀδωρήτους ἀποπεμψεῖ;
αἳ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ' ἴασιν,
πολλά με τωθάσδοισαι, ὅτ' ἀλιθίαν ὁδὸν ἦνθον·
ὀκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐν πυθμένι χηλῶ
ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι,

149. Ἄδων Meinekius pro Ἄδων', i.e. Ἄδωνι. Hesych. Ἄδωνα· τὸν Ἄδωνιν. Pronunciatur Ϝάδων, quasi ab ἁνδάνω. — καὶ ἀφίκευ, *ut nunc venisti.*

2. His heroum laudes, illis deos celebrare. Hoc planius distinguit v. seq.

5. τίς γάρ. (At cur ego alios celebrem?) Quis enim hodie, etc.

8. αἳ δὲ κ.τ.λ. Nunc enim solent carmina mea (χάριτες) irrita domum redire, et in arcam conjici.

9. Photius: τωθάζει· σκώπτει· χλευάζει· λοιδορεῖ.

11. Carmina sua (χάριτας) tanquam ἀγυρτρίας describit, quae domum frustra redeuntes vacuae in arcae fundo resident. Simile est illud Persii II. 51, 'fundo suspirat nummus in imo.' Simonidis κιβώτια innui dicit Schol., quo-

ἔνθ' αἰεὶ σφίσιν ἕδρα, ἐπὴν ἄπρακτοι ἵκωνται.
τίς τῶν νῦν τοιόσδε; τίς εὖ εἰπόντα φιλησεῖ;
οὐκ οἶδ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργμασιν, ὡς πάρος, ἐ-
 σθλοῖς
αἰνεῖσθαι σπεύδοντι· νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων.
πᾶς δ' ὑπὸ κόλπω χεῖρας ἔχων πόθεν οἴσεται ἀθρεῖ
ἄργυρον· οὐδέ κεν ἰὸν ἀποτρίψας τινὶ δοίη,
ἀλλ' εὐθὺς μυθεῖται· "ἀπωτέρω, ἢ γόνυ, κνήμη·
"αὐτῷ μοί τι γένοιτο· θεοὶ τιμῶσιν ἀοιδούς·
"τίς δέ κεν ἄλλου ἀκούσαι; ἅλις πάντεσσιν Ὅμηρος·
"οὗτος ἀοιδῶν λῷστος, ὃς ἐξ ἐμεῦ οἴσεται οὐδέν."
 δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μυρίος ἔνδοθι χρυσὸς
κείμενος; οὐκ ἅδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις,
ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾷ, τὸ δὲ καί τινι δοῦναι ἀοιδῶν·
πολλοὺς δ' εὖ ἔρξαι παῶν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων
ἀνθρώπων· αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέζειν·
μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι, ἀλλὰ τραπέζῃ
μειλίξαντ' ἀποπέμψαι, ἐπὴν ἐθέλωντι νέεσθαι·
Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας,
ὄφρα καὶ εἰν Ἀΐδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσῃς,
μηδ' ἀκλεὴς μύρηαι ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος,
ὡσεί τις μακέλᾳ τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας,
ἀχὴν ἐκ πατέρων πενίην ἀκτήμονα κλαίων.

rum alterum res acceptas (χαρίτας), alterum res datas contineret.

16. ὑπὸ κόλπω, in sinu, ubi servabatur pecunia.

18. Schol. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀγαπώντων ἑαυτούς. Arist. Eth. IX. 8, γόνυ κνήμης ἔγγιον. Nos dicimus '*Charity begins at home.*' Haec et sequentia sunt προφάσεις aliae ab aliis allatae. Quibus omnibus δαιμόνιοι dicit poeta v. 22.

24. Mirum, quod in ἀοιδῶν offendunt editores, cum de ea ipsa liberalitate loquatur poeta, quae *vatibus* aliquid ex opibus elargiatur. Hos autem μάλιστα, *prae aliis*, honorandos addere, v. 29, non est ταυτολογία.

32. Photius: τυλοῦται· τραυματίζεται· παχύνεται. τύλος· νενεκρωμένη σάρξ· ἀποσκίρρωμα τῶν γονάτων. Vide Ar. Ach. 954.

33. Pronunciabatur ἀκχήν. Cf. v. 93. Prava forma videtur Hesychii ἠχήν. Corripitur ᾰ in ἀχηνία Aesch. Ag. 409.

πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος Ἀλεύα
ἁρμαλιὴν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται·
πολλοὶ δὲ Σκοπάδαισιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακοὺς
μόσχοι σὺν κεραῇσιν ἐμυκήσαντο βόεσσιν·
μυρία δ' ἀμπεδίον Κραννώνιον ἐνδιάασκον
ποιμένες ἔκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι Κρεώνδαις·
ἀλλ' οὔ σφιν τῶν ἦδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν
θυμὸν ἐς εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνοῦ Ἀχέροντος,
ἄμναστοι δέ, τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπόντες,
δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο,
εἰ μὴ †δεινὸς ἀοιδὸς ὁ Κήϊος αἰόλα φωνέων
βάρβιτον ἐς πολύχορδον ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστοὺς
ὁπλοτέροις· τιμᾶς δὲ καὶ ὠκέες ἔλλαχον ἵπποι,
οἵ σφισιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦνθον ἀγώνων.
τίς δ' ἂν ἀριστῆας Λυκίων ποτέ, τίς κομόωντας
Πριαμίδας, ἢ θῆλυν ἀπὸ χροιᾶς Κύκνον ἔγνω,
εἰ μὴ φυλόπιδας προτέρων ὕμνησαν ἀοιδοί;
οὐδ' Ὀδυσεύς, ἑκατόν τε καὶ εἴκατι μῆνας ἀλαθεὶς
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἀΐδαν τ' εἰς ἔσχατον ἐνθὼν
ζωός, καὶ σπήλυγγα φυγὼν ὀλοοῖο Κύκλωπος,
δηναιὸν κλέος ἔσχεν· ἐσιγάθη δ' ὁ συφορβὸς
Εὔμαιος, καὶ βουσὶ Φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελαίαις
ἔργον ἔχων, αὐτός τε περίσπλαγχνος Λαέρτης,
εἰ μὴ σφᾶς ὤνασαν Ἰάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί.

38. *ἐνδιάασκε* intransitivum est XXII. 44. Meinekius hic paullo confidentius *ἔνδι' ἔλασκον* edidit. *ἔνδῖος* utitur Theocr. inf. v. 95. Hom. Od. IV. 450. *ἔνδῖος* Callim. H. Cer. 39, et Apoll. Rhod. IV. 1312.

40. Photius: *ἦδος· ἡδονή. ὄφελος.* Cf. Il. XI. 318.

44. *κεῖνος* plerique libri. Fort. *κλεινός.* Simonides autem aequalem sibi Antiochum Thessaliae regem, et ut videtur Scopadas et Creondas, carmine celebraverat.

46. *καὶ ἵπποι.* Etiam equi, e. g. ut Hieronis Pherenicus a Pindaro laudatus Pyth. III. 74.

49. *θῆλυν κ.τ.λ.* Candorem hominis celebrasse puta Cyclicos poetas, ludentes in nomine *Κύκνου.*—*ἀπὸ χροιᾶς*, ut *ἀπὸ στέρνων πλατὺς*, XXIV. 79.

55. *Φιλοίτιος.* Od. XX. 185. Ceterum *ἂν* ex v. 48 repetendum. Sed cf. sup. 43.

ἐκ Μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι·
χρήματα δὲ ζώοντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.
ἀλλ' ἶσος γὰρ ὁ μόχθος ἐπ' ᾀόνι κύματα μετρεῖν,
ὅσσ' ἄνεμος χέρσονδε μετὰ γλαυκᾶς ἁλὸς ὠθεῖ,
ἢ ὕδατι νίζειν θολερὰν διαειδέϊ πλίνθον,
καὶ φιλοκερδείᾳ βεβλαμμένον ἄνδρα παρελθεῖν.
χαιρέτω ὅστις τοῖος· ἀνήριθμος δέ οἱ εἴη
ἄργυρος· αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἵμερος αὐτόν.
αὐτὰρ ἐγὼ τιμήν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα
πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἑλοίμαν.
δίζημαι δ' †ᾧ κεν θνατῶν κεχαρισμένος ἔνθω
σὺν Μοίσαις· χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθουσιν ἀοιδοῖς
κουράων ἀπάνευθε Διὸς μέγα βουλεύοντος.
οὔπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανός, οὐδ' ἐνιαυτούς·
πολλοὶ κινήσουσιν ἔτι τροχὸν ἅρματος ἵπποι·
ἔσσεται οὗτος ἀνήρ, ὃς ἐμεῦ κεχρήσετ' ἀοιδοῦ,
ῥέξας ἢ Ἀχιλεὺς ὅσσον μέγας, ἢ βαρὺς Αἴας
ἐν πεδίῳ Σιμόεντος, ὅθι Φρυγὸς ἠρίον Ἴλου.
ἤδη νῦν Φοίνικες ὑπ' ἠελίῳ δύνοντι

59. χρήματα. Itaque minus quam κλέος curanda.

60. μετρεῖν. ἀμιθρεῖν (i.e. ἀριθμεῖν) ingeniose Meinekius post Wartonum.

61. μετὰ ἁλός, vis venti cum vi maris.

62. διαειδέϊ, sc. διαυγεῖ, Meinek. et Ziegler. cum libb. optt. vulg. ἰοειδέϊ. Notum proverbium *laterem lavas.* Vid. Phot. in ὄνου πόκοι.—θολερὰν, sc. non coctam, lutosam.

63. Sensus est, si verba tantum spectes: *frustra cursu contendas cum eo, quem sua impedivit avaritia.* Nam βλάπτειν proprie est currenti impedimentum objicere. At hoc parum quadrat in sententiam. παρειπεῖν unus liber, quod esset, *a consiliis divertere.* παρέλκειν Ahrensius. Voluit fortasse poeta, nihil difficilius esse quam superare hominem (i. e. fallere et decipere) avaritia occaecatum. Cf. XXII. 85, ἀλλ' ἰδρίῃ μέγαν ἄνδρα παρήλυθες. Videtur φιλοκερδείᾳ et cum βεβλαμμένον et cum παρελθεῖν construendum esse.

68. ὅτινι Meinek., τίνι Ziegler.

69. σὺν Μοίσαις non est *cum carminibus,* sed, quod sequentia ostendunt, *Musarum ope.* Cf. VII. 12. inf. 107.

73. οὗτος ἀνήρ. Hieronem intelligit, qui jam in eo erat ut contra Carthaginienses, Siciliam invasuros, expeditionem faceret.

75. ἠρίον. Vid. I. 125, et cf. Hom. Il. X. 415. XXIV. 349.

οἰκεῦντες Λιβύας ἄκρον σφυρόν, ἐρρίγαντι·
ἤδη βαστάζουσι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα
ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἰτεΐνοισιν·
ἐν δ' αὐτοῖς Ἱέρων, προτέροις ἴσος ἡρώεσσι,
ζώννυται, ἵππειαι δὲ κόρυν σκεπάουσιν ἔθειραι.
αἲ γάρ, Ζεῦ κύδιστε πάτερ, καὶ πότνι' Ἀθάνα,
Κούρη θ' ἣ σὺν ματρὶ πολυκλάρων Ἐφυραίων
εἴληχας μέγα ἄστυ παρ' ὕδασι Λυσιμελείας,
ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο κακὰ πέμψειεν ἀνάγκα
Σαρδόνιον κατὰ κῦμα, φίλων μόρον ἀγγελέοντας
τέκνοις ἠδ' ἀλόχοισιν, ἀριθματοὺς ἀπὸ πολλῶν·
ἄστεα δὲ προτέροισι πάλιν ναίοιτο πολίταις,
δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατ' ἄκρας·
ἀγροὺς δ' ἐργάζοιντο τεθαλότας· αἵ τ' ἀνάριθμοι
μήλων χιλιάδες βοτάναις διαπιανθεῖσαι
ἀμπεδίον βληχοῖντο, βόες δ' ἀγελαδὸν ἐς αὖλιν
ἐρχόμεναι σκνιπαῖον ἐπισπεύδοιεν ὁδίταν·
νειοὶ δ' ἐκπονέοιντο ποτὶ σπόρον, ἁνίκα τέττιξ
ποιμένας ἐνδίους πεφυλαγμένος ἔνδοθι δένδρων
ἀχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν· ἀράχνια δ' εἰς ὅπλ' ἀράχναι
λεπτὰ διαστήσαιντο, βοᾶς δ' ἔτι μηδ' ὄνομ' εἴη.
ὑψηλὸν δ' Ἱέρωνι κλέος φορέοιεν ἀοιδοὶ
καὶ πόντου Σκυθικοῖο πέραν, καὶ ὅπῃ πλατὺ τεῖχος
ἀσφάλτῳ δήσασα Σεμίραμις ἐμβασίλευεν.
εἷς μὲν ἐγώ, πολλοὺς δὲ Διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους
θυγατέρες, τοῖς πᾶσι μέλοι Σικελὰν Ἀρέθοισαν
ὑμνεῖν σὺν λαοῖσι, καὶ αἰχματὰν Ἱέρωνα.

83. *Κούρη*, sc. Proserpina.—*Ἐφυραίων*, h e. *Συρακοσίων*. Cf. xv. 91.—Lysimelea stagni nomen est prope Syracusas.

85. *ἐχθροὺς*, sc. Mamertinos.

87. *ἀριθματοὺς*, *paucos*.

93. *σκνιπαῖον*, id. quod *κνεφαῖον* (*κνέπφας*), *vespertinum*. Hesych. *σκνίφος, τὸ σκότος*.

95. *ἐνδίους*, meridiano tempore ab opere cessantes. Cf. Plat. Phaedr. p. 230 C.—*πεφυλαγμένος*, *observans*, ut Hes. Opp. 763.

97. *ἤτριον διεστηκὸς* Plat. Phaedr. p. 268 A, i.e. *rarum*.

ὦ Ἐτεόκλειοι θύγατρες θεαί, αἳ Μινύειον
Ὀρχομενὸν φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε Θήβαις,
ἄκλητος μὲν ἔγωγε μένοιμί κεν· ἐς δὲ καλεύντων
θαρσήσας Μοίσαισι σὺν ἁμετέραισιν ἱκοίμαν·
καλλείψω δ' οὐδ' ὔμμε· τί γὰρ Χαρίτων ἀγαπατὸν
ἀνθρώποις ἀπάνευθεν; ἀεὶ Χαρίτεσσιν ἅμ' εἴην.

XVII.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΙΖ.

ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΕΙΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΝ.

Encomium Ptolemaei Philadelphi. Stilus carminis epicus, dictio fere Ionica.

Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα, καὶ ἐς Δία λήγετε Μοῖσαι,
ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἐπὴν ᾄδωμεν ἀοιδαῖς·
ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω,
καὶ πύματος, καὶ μέσσος· ὁ γὰρ προφερέστατος ἀνδρῶν.
ἥρωες, τοὶ πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο,

105. *Ὀρχομενόν.* Cf. Pind. Ol. XIV. 4, unde *ἀπεχθομέναν* hic legendum videtur. *Ἐτεόκλειοι* dicuntur Gratiae sorores utpote quarum cultus ab Eteocle institutus dicitur. Laudat Wuest. Pausan. IX. 34—5, *τὸν δ' Ἐτεοκλέα λέγουσιν οἱ Βοιωτοὶ Χάρισιν ἀνθρώπων θῦσαι πρῶτον.* Schol. *Ἐτεοκλέους θυγατέρας ἔφη τὰς Χάριτας διὰ τὸ Ἐτεοκλέα τὸν Κηφισοῦ πρῶτον ἀποθῦσαι Χάρισιν ἐν Ὀρχομένῳ τῷ Μινυείῳ.—Ἐργῖνος δὲ ἀναιρεθέντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Κλυμένου ὑπὸ Θηβαίων, εἷλε τὰς Θήβας καὶ φόρους ἔταξεν.*

106. *καλεύντων.* Ad Ptolemaeum in Aegyptum se recepturum profitetur, si nullus favor poetis in aula Hieronis. Erat autem Ptolemaeus poetis admodum liberalis, XVII. 113—4.

108. *Χαρίτων.* Pind. Ol. IX. 28, *κεῖναι γὰρ ὤπασαν τὰ τερπνά.* ib. I. 30, *Χάρις, ἅπερ ἅπαντα τεύχει τὰ μείλιχα θνατοῖς.*

2. *κλείωμεν* conj. Schaeferus.

3. *ἐνὶ πρώτοισι, ἐν τοῖς πρῶτος,* h. e. *πρῶτος, μέσος, πύματος,* cum Zeus *πρῶτος* et *πύματος* laudari soleat, aliis rebus argumento carminis intextis.

ῥέξαντες καλὰ ἔργα σοφῶν ἐκύρησαν ἀοιδῶν·
αὐτὰρ ἐγὼ Πτολεμαῖον, *ἐπιστάμενος καλὰ εἰπεῖν,*
ὑμνήσαιμ᾽· ὕμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν.
Ἴδαν *ἐς πολύδενδρον ἀνὴρ ὑλατόμος ἐλθὼν*
παπταίνει, παρεόντος ἅδην, πόθεν ἄρξεται ἔργου.
τί πρῶτον καταλέξω; ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπεῖν,
οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλήων.
ἐκ πατέρων οἷος μὲν ἔην τελέσαι μέγα ἔργον
Λαγιάδας Πτολεμαῖος, *ὅκα φρεσὶν ἐγκατάθοιτο*
βουλάν, ἃν οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι.
τῆνον καὶ μακάρεσσι πατὴρ ὁμότιμον ἔθηκεν
ἀθανάτοις, καί οἱ χρύσεος δόμος ἐν Διὸς *οἴκῳ*
δέδμηται· παρὰ δ᾽ αὐτὸν Ἀλέξανδρος *φίλα εἰδὼς*
ἑδριάει, Πέρσαισι *βαρὺς θεὸς αἰολομίτραις.*
ἀντία δ᾽ Ἡρακλῆος *ἕδρα σφιν ταυροφόνοιο*
ἵδρυται στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος·
ἔνθα σὺν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει οὐρανίδαισι,
χαίρων υἱωνῶν περιώσιον υἱωνοῖσιν,
ὅττι σφέων Κρονίδας *μελέων ἐξείλετο γῆρας·*
ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται ἑοὶ νέποδες γεγαῶτες.
ἄμφω γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερὸς Ἡρακλείδας,

9. *ἐς.* Fortasse *ὡς*, ut intelligatur *οὕτως ἐγὼ τί πρῶτον* etc. Sed similis comparatio est Pind. Ol. II. 98—9.

13. *οἷος.* Illud primum dicere possim, *ὁποῖος ἦν κ.τ.λ.*—*Λαγίδας.* *Λαγιάδας* et *Λαγείδας* alii. Libri fere *ὁ Λαγίδας.* Intelligitur Ptolemaeus I, Soter appellatus, Lagi filius, et Philadelphi pater.

18. *φίλα εἰδώς.* Ptolemaeum admodum dilexerat Alexander, et socium in bellis habuerat.

22. *ἔχει*, sc. Ἡρακλῆς, posteris suis, Alexandro et Ptolemaeo, gavisus.

25. *νέποδες* vocabulum Alexandrinum est, eoque sensu usurpatum quo Romani *nepotes* dicebant. Cf. Ap. Rhod. IV. 1747, *εἶμι δ᾽ ἐς αὐγὰς ἠελίου μετόπισθε, τεοῖς νεπόδεσσιν ἑτοίμη.* Ex noto loco, Od. IV. 404, ubi phocae *νέποδες καλῆς ἁλοσύδνης* vocantur, facile fluxit haec recentiorum interpretatio, quibus scilicet obversabatur simile Romanorum verbum *nepos.* Homero fortasse *νέποδες*, fere ut *ἔλλοπες*, epithetum fuit quod phocarum *τὸ ἄπουν* describeret.

26. *ἄμφω*, id. qu. *ἀμφοῖν*, quod vulgo legitur. Utrique, sc. et

ἀμφότεροι δ' ἀριθμεῦνται ἐς ἔσχατον Ἡρακλῆα.
τῷ καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν ἴοι κεκορημένος ἤδη
νέκταρος εὐόδμοιο φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,
τῷ μὲν τόξον ἔδωκεν ὑπωλένιόν τε φαρέτραν,
τῷ δὲ σιδάρειον σκύταλον κεχαραγμένον ὄζοις·
οἱ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρου Ἥβας
ὅπλα καὶ αὐτὸν ἄγοντι γενειήταν Διὸς υἱόν.
  οἵα δ' ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα
ἔπρεπε θηλυτέραις, ὄφελος μέγα γειναμένοισι.
τᾷ μὲν Κύπρον ἔχοισα, Διώνας πότνια κούρα,
κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδινὰς ἐσεμάξατο χεῖρας.
τῷ οὔπω τινὰ φαντὶ ἁδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναικῶν,
ὅσσον περ Πτολεμαῖος ἑὴν ἐφίλασεν ἄκοιτιν.
ἦ μὰν ἀντεφιλεῖτο πολὺ πλέον· ὧδέ κε παισὶ
θαρσήσας σφετέροισιν ἐπιτρέποι οἶκον ἅπαντα,
ὁππότε κεν φιλέων βαίνῃ λέχος ἐς φιλεούσης.
ἀστόργου δὲ γυναικὸς ἐπ' ἀλλοτρίῳ νόος αἰεί,
ῥηΐδιαι δὲ γοναί, τέκνα δ' οὔποτ' ἐοικότα πατρί.
κάλλει ἀριστεύουσα θεάων πότν' Ἀφροδίτα,
σοὶ τήνα μεμέλητο· σέθεν δ' ἕνεκεν Βερενίκα
εὐειδὴς Ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπέρασεν·

Ptolemaeo Soteri et Alexandro, origo est ex Carano, qui Herculis se filium esse ferebat.

30. *τῷ μὲν κ.τ.λ.*, sc. Herculi ministri sive *πρόπολοι* sunt. Sumptus videtur hic locus ex Hom. Hymn. ad Apoll. 5—10.

34. *Βερενίκα.* Uxor et soror erat Plotemaei Lagidae sive Soteris. Mater hujus Plotemaei erat Arsinoe. Aurea lamina Canopi reperta, cujus exemplar Museo Cantabrigiensi asservatur, haec habet: ΒΑϹΙΛΕΥϹ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟϹ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΚΑΙ ΑΡϹΙΝΟΗϹ ΘΕΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΙ ΒΑϹΙΛΙϹϹΑ ΒΕΡΕΝΙΚΗ Η ΑΔΕΛΦΗ ΚΑΙ ΓΥΝΗ ΑΥΤΟΥ ΤΟ ΤΕΜΕΝΟϹ ΟϹΙΡΕΙ.

36. *Διώνας.* Vide xv. 106. Videtur Berenice Venerem Dionaeam summo honore ac cultu prosecuta esse.

41. *ἐπιτρέποι*, sc. *τις*. Abesse potest securus maritus, et filiis domum mandare, si de fide uxoris non timendum sit. Nihil aliud est *φιλέοντα βαίνειν ἐς λέχος κ.τ.λ.* quam *uxorem amantem habere*, quae sic fida *οἰκουρὸς* relinqui possit. Paullo aliter interpretatur J. Wordsworthius verba *παισὶ θαρσήσας σφετέροισι*, ut sit *confidens liberos suos esse ex uxore natos*.

44. *οὐποτεοικότα* Lachmannus.

ἀλλά μιν ἁρπάξασα, πάροιθ' ἐπὶ νῆα κατενθεῖν
κυανέαν καὶ στυγνὸν ἀεὶ πορθμῆα καμόντων,
ἐς ναὸν κατέθηκας, ἑᾶς δ' ἀπεδάσσαο τιμᾶς.
πᾶσιν δ' ἤπιος ἥδε βροτοῖς μαλακοὺς μὲν ἔρωτας
προσπνείει, κούφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας.
Ἀργεία κυάνοφρυ, σὺ λαοφόνον Διομήδεα
μισγομένα Τυδῆϊ τέκες, Καλυδώνιον ἄνδρα·
ἀλλὰ Θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὰν Ἀχιλῆα
Αἰακίδᾳ Πηλῆϊ· σὲ δ', αἰχμητὰ Πτολεμαῖε,
αἰχμητᾷ Πτολεμαίῳ ἀρίζαλος Βερενίκα.
καί σε Κόως ἀτίταλλε, βρέφος νεογιλὸν ἐόντα
δεξαμένα παρὰ ματρός, ὅτε πρώταν ἴδες ἀῶ.
ἔνθα γὰρ Εἰλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον
Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὠδίνεσσιν.
ἣ δέ οἱ εὐμενέοισα παρίστατο, κὰδ δ' ἄρα πάντων
νωδυνίαν κατέχευε μελῶν· ὁ δὲ πατρὶ ἐοικὼς
παῖς ἀγαπατὸς ἔγεντο. Κόως δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα,
φᾶ δέ, καθαπτομένα βρέφεος χείρεσσι φίλῃσιν·
ὄλβιε κοῦρε γένοιο, τίοις δέ με τύσσον, ὅσον περ
Δῆλον ἐτίμασεν κυανάμπυκα Φοῖβος Ἀπόλλων·
ἐν δὲ μιᾷ τιμᾷ Τρίοπος καταθεῖο κολώναν,
ἶσον Δωριέεσσι νέμων γέρας ἐγγὺς ἐοῦσιν,
ὅσσον καὶ Ῥήναιαν ἄναξ ἐφίλασεν Ἀπόλλων.
ὣς ἄρα νᾶσος ἔειπεν· ὁ δ' ὑψόθεν ἔκλαγε φωνᾷ
ἐς τρὶς ὑπαὶ νεφέων μέγας αἰετὸς αἴσιος ὄρνις·

53. *Ἀργεία κ.τ.λ.* Deipyle. Apollodor. III. 6, 1. Schol. *ἡ τοῦ Διομήδους μήτηρ Δηϊπύλη, καθὰ ἐξ Ἄργους ἦν, Ἀδράστου θυγάτηρ.*

54. Schol. *Καλυδώνιόν φησι τὸν Διομήδην, ὅτι ὁ Τυδεὺς ἦν ἐκεῖθεν.*

58. Hesychius: *νεογιλόν. νεογνόν, νέον.* Photius: *νεογιλόν* (MS. *νεογιλλόν*). *νεογέννητον.* "Ptolemaeum Philadelphum in Co insula natum esse, ex hoc uno loco constat." *Meinekius.* Verum fallitur vir doctissimus. Id memorat Callim. Hymn. in Delum 165, ubi vide Schol.

66. *ὄλβιε* pro *ὄλβιος.*

67. *κυανάμπυκα,* nigris scopulis cinctam.

68. Triopium, promontorium Cnidi, ab insula Co non longe aberat, ut nec Rhenaea a Delo.

Ζηνός που τόδε σᾶμα. Διὶ Κρονίωνι μέλοντι
αἰδοῖοι βασιλῆες· ὃ δ' ἔξοχος, ὅν κε φιλάσῃ
γεινόμενον ταπρῶτα· πολὺς δέ οἱ ὄλβος ὀπαδεῖ.
πολλᾶς μὲν κρατέει γαίας, πολλᾶς δὲ θαλάσσας.
μυρίαι ἄπειροί τε καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν
λήϊον ἀλδήσκουσιν ὀφελλόμενον Διὸς ὄμβρῳ·
ἀλλ' οὔτις τόσα φύει, ὅσα χθαμαλὰ Αἴγυπτος,
Νεῖλος ἀναβλύζων διερὰν ὅτε βώλακα θρύπτει.
οὐδέ τις ἄστεα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων.
τρεῖς μέν οἱ πολίων ἑκατοντάδες ἐνδέδμηνται,
τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι,
δοιαὶ δὲ τριάδες, μετὰ δέ σφισιν ἐννεάδες τρεῖς.
τῶν πάντων Πτολεμαῖος ἀγάνωρ ἐμβασιλεύει.
καὶ μὴν Φοινίκας ἀποτέμνεται Ἀρραβίας τε
καὶ Συρίας Λιβύας τε κελαινῶν τ' Αἰθιοπήων·
Παμφύλοισί τε πᾶσι καὶ αἰχμηταῖς Κιλίκεσσι
σαμαίνει Λυκίοις τε φιλοπτολέμοισί τε Καρσί,
καὶ νάσοις Κυκλάδεσσιν· ἐπεί οἱ νᾶες ἄρισται
πόντον ἐπιπλώοντι· θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἶα
καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται Πτολεμαίῳ.
πολλοὶ δ' ἱππῆες, πολλοὶ δέ μιν ἀσπιδιῶται
χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀμφαγέρονται.
ὄλβῳ μὲν πάντας κε καταβρίθοι βασιλῆας·
τόσσον ἐπ' ἆμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνεὸν ἔρχεται οἶκον
πάντοθε. λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλουσιν ἕκηλοι.
οὐ γάρ τις δηΐων πολυκήτεα Νεῖλον ὑπερβὰς
πεζὸς ἐν ἀλλοτρίαισι βοὰν ἐστάσατο κώμαις·

83. In numero ternario mysticum quid subesse putabant veteres ; itaque totum numerum urbium (333 33) confictum puta a poeta, ut regni opes ac potentiam ostenderet. Confer Plat. Rempubl. p. 587 D.

86. *ἀποτέμνεται*, magnam earum regionum partem possidet.

88. *Παμφυλίοισι τε* Libri : cui formae (*υ* sc. brevi) metrum favet, refragantur libri, Aesch. Suppl. 546 (552).—*σημαίνει*, *imperat.* Cf. Oed. Col. 703. Photius: *σημαίνει· ἐπιτάττει.*

92. *ἀνάσσονται ἐμοὶ Od.* IV. 177.

99. *βοὰν στήσασθαι* ut *βοὰν κτίσαι* Aesch. Suppl. 627.

οὐδέ τις αἰγιαλόνδε θοᾶς ἐξάλατο ναὸς
θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος Αἰγυπτίῃσιν.
τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνίδρυται πεδίοισι
ξανθοκόμας Πτολεμαῖος, ἐπιστάμενος δόρυ πάλλειν·
ᾧ ἐπίπαγχυ μέλει πατρώϊα πάντα φυλάσσειν,
οἷ᾽ ἀγαθῷ βασιλῆϊ, τὰ δὲ κτεατίζεται αὐτός.
οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πίονι χρυσός,
μυρμάκων ἅτε πλοῦτος ἀεὶ κέχυται μογεόντων·
ἀλλὰ πολὺν μὲν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἶκοι,
αἰὲν ἀπαρχομένοιο, σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι·
πολλὸν δ᾽ ἰφθίμοισι δεδώρηται βασιλεῦσιν,
πολλὸν δὲ πτολίεσσι, πολὺν δ᾽ ἀγαθοῖσιν ἑταίροις.
οὐδὲ Διωνύσου τὶς ἀνὴρ ἱεροὺς κατ᾽ ἀγῶνας
ἵκετ᾽ ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι ἀοιδάν,
ᾧ οὐ δωτίναν ἀντάξιον ὤπασε τέχνας.
Μουσάων δ᾽ ὑποφῆται ἀείδοντι Πτολεμαῖον
ἀντ᾽ εὐεργεσίας. τί δὲ κάλλιον ἀνδρί κεν εἴη
ὀλβίῳ, ἢ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι;
τοῦτο καὶ Ἀτρείδαισι μένει· τὰ δὲ μυρία τῆνα,
ὅσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἑλόντες,
ἀέρι πᾳ κέκρυπται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος.
μοῦνος ὅδε προτέρων τε καὶ ὧν ἔτι θερμὰ κονία
στειβομένα καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἴχνη,
ματρὶ φίλᾳ καὶ πατρὶ θυώδεας εἵσατο ναούς·
ἐν δ᾽ αὐτοὺς χρυσῷ περικαλλέας ἠδ᾽ ἐλέφαντι
ἵδρυσεν πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἀρωγούς.

102. *ἐνίδρυται*, tanquam *θεὸς σωτήρ*. Cf. v. 125.

105. Hesych. *κτεατίσασθαι· κτήσασθαι*. Schol. *καρποῦται ἀφόβως τὰ ἑαυτοῦ*. Qui *αὑτοῦ* pro *αὐτὸς* legisse videtur.

118. *τοῦτο*, sc. *κλέος*, manet etiam Atridis, opes autem non manserunt.

121. Solus hic omnium qui unquam fuerunt, aut qui adhuc etiam vivunt, h. e. quorum vestigia recentia super terram signata sunt, suis ipse parentibus aras consecravit. Ipse pulvis dicitur *exprimere* calida vestigia eorum, qui modo pedem solo posuerunt. Cf. *ποδῶν ἔκμακτρον*, Eur. El. 535. Vide ad III. 29.

125. *ἀρωγούς*. Utpote *Σωτῆρα* appellatum Philadelphi patrem. —*ἵδρυσεν*, statuas fecit.

πολλὰ δὲ πιανθέντα βοῶν ὅγε μηρία καίει
μασὶ περιπλομένοισιν ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν,
αὐτός τ' ἰφθίμα τ' ἄλοχος· τᾶς οὔτις ἀρείων
νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ' ἀγοστῷ,
ἐκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε.
ὧδε καὶ ἀθανάτων †ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη,
οὓς τέκετο κρείοισα Ῥέα βασιλῆας Ὀλύμπου·
ἐν δὲ λέχος στόρνυσιν ἰαύειν Ζηνὶ καὶ Ἥρᾳ
χεῖρας φοιβήσασα μύροις ἔτι παρθένος Ἶρις.
χαῖρε, ἄναξ Πτολεμαῖε· σέθεν δ' ἐγὼ ἶσα καὶ ἄλλων
μνάσομαι ἡμιθέων· δοκέω δ', ἔπος οὐκ ἀπίβλητον
φθέγξομαι ἐσσομένοις· ἀρετάν γε μὲν ἐκ Διὸς ἕξεις.

XVIII.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΙΗ.

ΕΛΕΝΗΣ ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ.

Epithalamium Helenae.

Ἔν ποκα τᾷ Σπάρτᾳ ξανθότριχι πὰρ Μενελάῳ
παρθενικαί, θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχοισαι,
πρόσθε νεογράπτω θαλάμω χορὸν ἐστάσαντο,
δώδεκα ταὶ πρᾶται πόλιος, μέγα χρῆμα Λακαινᾶν,
ἁνίκα Τυνδαρίδα κατεκλάξατο τὰν ἀγαπατὰν

129. *γυνὰ*, Arsinoe.

131. *ὧδε.* Sic Jupiter etiam sororem et uxorem Junonem amabat.—*ἀθ. αὐτῶν ἱερὸς γάμος* unus ex optimis. Legendum fortasse *ἀθανάτων αὐτῶν γάμος.*

134. Photius: *φοιβάσασα· λαμπρύνασα.* Qui Doricam formam hic legisse videri potest.

1. *παρὰ* ut x. 16. Plat. Phaedr. init. *παρ' Ἐπικράτει.*

3. *νεογράπτω*, recens decoratum vel pictum dicit, sc. ad novam nuptam recipiendam. *ποικίλμασι κεκοσμημένου* Xen. Oecon. IX. 2.

5. *κατεκλάξατο.* Cf. XV. 77. *ὁ τὰν νυὸν εἴπ' ἀποκλάξας.*

μναστεύσας Ἑλέναν ὁ νεώτερος Ἀτρέος υἱός.
ἄειδον δ' ἄρα πᾶσαι ἐς ἓν μέλος ἐγκροτέοισαι
ποσσὶ περιπλέκτοις, περὶ δ' ἴαχε δῶμ' ὑμεναίῳ.
 οὕτω δὴ πρώϊζα κατέδραθες, ὦ φίλε γαμβρέ;
ἦ ῥά τις ἐσσὶ λίαν βαρυγούνατος; ἦ ῥα φίλυπνος;
ἦ ῥα πολύν τιν' ἔπινες, ὅτ' εἰς εὐνὰν κατεβάλλευ;
εὕδειν μὰν χρῄζοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχρῆν τυ,
παῖδα δ' ἐᾶν σὺν παισὶ φιλοστόργῳ παρὰ ματρὶ
παίσδειν ἐς βαθὺν ὄρθρον· ἐπεὶ καὶ ἔνας, καὶ ἐς ἀῶ,
κἠς ἔτος ἐξ ἔτεος, Μενέλαε, τεὰ νυὸς ἅδε.
ὄλβιε γάμβρ', ἀγαθός τις ἐπέπταρεν ἐρχομένῳ τοι
ἐς Σπάρταν, ὅποι ὧλλοι ἀριστέες, ὡς ἀνύσαιο.
μοῦνος ἐν ἀμιθέοις Κρονίδαν Δία πενθερὸν ἑξεῖς.
Ζανός τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ἵκετο χλαῖναν,
οἵα Ἀχαιϊάδαν γαῖαν πατεῖ οὐδεμί' ἄλλα.
ἦ μέγα κέν τι τέκοιτ', εἰ ματέρι τίκτοι ὁμοῖον.

7. *πᾶσαι ἐς ἓν μέλος.* Quae deinceps sequuntur usque ad v. 21, ea decantari videntur a singulis puellis (*δώδεκα* v. 4) se invicem excipientibus. Mutatur, ut opinor, persona ad *ἐπεὶ καὶ* in v. 14. Ad *ἄμμες γὰρ πᾶσαι* v. 22 totum chorum incipere puta.

8. *περιπλίκτοις* si sanum est, conferri potest Callim. H. in Artem. 242, *ὑπήεισαν δὲ λίγειαι λεπταλέον σύριγγες, ἵνα πλίσσωσιν ὁμαρτῇ.* Sed libri plerique *περιπλέκτοις.*

9 seqq. Simulant se nescire quanam causa se ad thalamum receperit sponsus. Est hoc omnino ingenium carminis hujusmodi, sc. *εἰρωνεύεσθαι* et *αἰνίττεσθαι.* Cf. Ar. Pac. ult. et Catull. LXI. 126, 'procax Fescennina locutio,' etc. Donaldson ad Pind. Pyth. III. 17.—*πρώϊζα, πρωΐ,* quod Photius inter alia explicat *πρὸ τοῦ καιροῦ, θᾶττον τοῦ δέοντος, πρὸ ὥρας.* Cf. Il. II. 303, *χθιζά τε καὶ πρώϊζα.*

12. *αὐτόν, solum.* cf. XXI. 2. Hesych. *καθ' ὥραν· κατὰ καιρόν.* Cf. *ἐν ὥρᾳ* XXI. 40.

14. *ἔνας, perendie.* Ar. Ach. 172. Hesych. *ἔνας· ἐς τρίτην.* Idem: *ἐς ἀῶ· εἰς μίαν ἡμέραν.*

16. *ἐπέπταρεν,* VII. 96.—*ἀνύσασθαι, sponsam adipisci,* ut v. 144. Ar. Plut. 196, *κἂν ταῦτ' ἀνύσηται τετταράκοντα βούλεται.* Audacter Meinekius *ἅπερ ὧλλοι ἀριστέες οὐκ ἀνύσαντο.* Sed *ἅπερ* etiam Ziegler. cum multis libris. Supplendum *αὐτὴν* ex *τεὰ νυὸς* v. 15.

18. Cf. Od. IV. 569, *οὕνεκ' ἔχεις Ἑλένην, καί σφιν γαμβρὸς Διός ἐσσι.*

19. Soph. Trach. 539, *μιᾶς ὑπὸ χλαίνης ὑπαγκάλισμα.*

21. *τέκοιτε* sc. communi conjugio. Sic Soph. Trach. 31, *κάφύσαμεν δὴ παῖδας.* Sed fortasse

ἄμμες γὰρ πᾶσαι συνομάλικες, αἷς δρόμος ὠυτὸς
χρισαμέναις ἀνδριστὶ παρ' Εὐρώταο λοετροῖς,
τετράκις ἑξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία·
τᾶν οὐδ' ἄν τις ἄμωμος, ἐπεί χ' Ἑλένᾳ παρισωθῇ.
†πότνι' ἅτ' ἀντέλλοισα καλὸν διέφανε πρόσωπον
ἀώς, ἢ ἅτε λευκὸν ἔαρ, χειμῶνος ἀνέντος,
ὧδε καὶ ἁ χρυσέα Ἑλένα διεφαίνετ' ἐν ἁμῖν.
πιείρᾳ μεγάλα ἅτ' ἀνέδραμε κόσμος ἀρούρᾳ
ἢ κάπῳ κυπάρισσος, ἢ ἅρματι Θεσσαλὸς ἵππος,
ὧδε καὶ ἁ ῥοδόχρως Ἑλένα Λακεδαίμονι κόσμος.
οὔτε τις ἐς ταλάρως πανίσδεται ἔργα τοιαῦτα,
οὔτ' ἐνὶ δαιδαλέῳ πυκινώτερον ἄτριον ἱστῷ
κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεόντων.
οὐ μὰν οὐ κιθάραν τὶς ἐπίσταται ὧδε κροτῆσαι
Ἄρτεμιν ἀείδοισα καὶ εὐρύστερνον Ἀθάναν,
ὡς Ἑλένα, τᾶς πάντες ἐπ' ὄμμασιν ἵμεροί ἐντι.
ὦ καλά, ὦ χαρίεσσα κόρα, τὺ μὲν οἰκέτις ἤδη·
ἄμμες δ' ἐς δρόμον ἦρι καὶ ἐς λειμώνια φύλλα

legendum *ἦ μεγα τοί κε τέκοι τᾷ ματέρι τέκνον ὅμοιον*, h. e. *μέγα ἂν εἴη τέκνον, εἰ τίκτοι ὅμοιον ἑαυτῇ.*

24. *νεολαία.* Huc respicere videtur Hesych. *νέαι· ἀγωνισάμεναι γυναῖκες τὸν ἱερὸν δρόμον.*

25. *ἄμωμος*, sc. *τὸ εἶδος*, *sine labe.* *τάων οὔ τις ἄμωμος* bene conjecit Meinekius.

26. Locus dubiae scripturae. Videtur sensus esse: Pulcra ut est Aurora, cum verno tempore surgit, tam pulcra nobis est Helena: Seges ut decori est arvo, tale decus nobis Helena. Vulgata scriptura *ἀὼς ἀντέλλοισα καλὸν διέφαινε πρόσωπον Πότνια νὺξ ἅτε* ab Hermanno correcta est, quem sequitur Meinekius. Sed locum nondum persanatum puto. Respondent *διέφανε* et *διαφαίνεται* (i. e. *διαπρέπει*), et *κόσμος* v. 29 et 31.—*μέγα λᾷον* Ahrens. pro *μεγάλα ἅτε.* Verg. Ecl. v. 33, 'segetes ut pinguibus arvis, Tu decus omne tuis.' *ἐλάτα* pro *μεγάλα* Wordsworthius. *μελία* alii. Cf. autem VIII. 79.

32. *πηνίζεσθαι ἐς ταλάρους* est calathos implere *πηνίοις*, Angl. *reels.* Photius: *πηνίον· ὁ ἄτρακτος, ἐν ᾧ εἱλεῖται ἡ κρόκη.*

33. *πυκνὸν ἤτριον* est *densa trama*, Angl. *close warp*, opposita *τῷ διεστηκότι*, Plat. Phaedr. p. 268.—Photius: *κελέοντες. ἱστόποδες.* Hinc *καταβῆναι ἀφ' ἱστοῦ* dicitur tela, XV. 35.

37. *ἵμεροι.* Vide Plat. Phaedr. p. 251 C. Aesch. Ag. 409.

38. Hesych. *οἰκέτις· κατοικίδιος.* Cf. Eur. El. 104, ubi *οἰκέτις γυνή.*

39. *ἐς δρόμον*, sc. ad fluvii ripas. Cf. v. 23.

ἑρψοῦμες στεφάνως δρεψεύμεναι ἁδὺ πνέοντας,
πολλὰ τεοῦς, Ἑλένα, μεμναμέναι, ὡς γαλαθηναὶ
ἄρνες γειναμένας ὄϊος μαστὸν ποθέοισαι.
πράτᾳ τοι στέφανον λωτῶ χαμαὶ αὐξομένοιο
πλέξασαι σκιερὰν καταθήσομεν ἐς πλατάνιστον·
πράτᾳ δ' ἀργυρέας ἐξ ὄλπιδος ὑγρὸν ἄλειφαρ
λασδόμεναι σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον·
γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψεται, ὡς παριών τις
ἀννείμῃ Δωριστί, "σέβου μ'· Ἑλένας φυτὸν εἰμί."
  χαίροις, ὦ νύμφα, χαίροις, εὐπένθερε γαμβρέ.
Λατὼ μὲν δοίη, Λατὼ κουροτρόφος, ὔμμιν
εὐτεκνίαν· Κύπρις δέ, θεὰ Κύπρις, ἶσον ἔρασθαι
ἀλλάλων· Ζεὺς δέ, Κρονίδας Ζεύς, ἄφθιτον ὄλβον,
ὡς ἐξ εὐπατριδᾶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἔνθῃ.
εὕδετ' ἐς ἀλλάλων στέρνον φιλότητα πνέοντες
καὶ πόθον· ἔγρεσθαι δὲ πρὸς ἀῶ μὴ 'πιλάθησθε.
νεύμεθα κἄμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεί κα πρᾶτος ἀοιδὸς
ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ ἀνασχὼν εὔτριχα δειράν.
Ὑμάν, ὦ Ὑμέναιε, γάμῳ ἐπὶ τῷδε χαρείης.

40. Eur. El. 778, *δρέπων τερείνης μυρσίνης κάρᾳ πλόκους.*

41. *μεμναμέναι.* Cf. III. 27. 'De te loquentes ut agnae balant ad matrem,' sc. non minore desiderio.

46. *σταξεῦμες,* sc. ut libum (oleo autem utebantur virgines, sup. 23. cf. v. 54,) quia sacra arbor erat Helenae, quippe ejus nomine inscripta. De hoc more vide ad Aesch. Eum. 773.

48. *ἀννείμῃ Δωριστί,* Dorica dialecto scriptum legat. Probabiliter Ahrensius *δώροις τι (δώροισι?) σέβου μ'.* *ὤριστε σέβου μ'* Meinekius post Hauptium; quod minus placet.—*ἐμμὶ* pro *εἰμὶ* fortasse restituendum.

55. *ἔγρεσθαι.* Sic *εὕδειν ἐγέρσιμον ὕπνον* XXIV. 7. Vide ad III. 49.

XIX.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΙΘ.

ΚΗΡΙΟΚΛΕΠΤΗΣ.

Τὸν κλέπταν ποτ' Ἔρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα,
κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον· ἄκρα δὲ χειρῶν
δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν· ὁ δ' ἄλγεε, καὶ χέρ' ἐφύση,
καὶ τὰν γᾶν ἐπάταξε, καὶ ἅλατο· τᾷ δ' Ἀφροδίτᾳ
δεῖξεν τὰν ὀδύναν, καὶ μέμφετο, ὅττι γε τυτθὸν
θηρίον ἐντὶ μέλισσα, καὶ ἁλίκα τραύματα ποιεῖ.
χἀ μάτηρ γελάσασα, Τὺ δ' οὐκ ἴσον ἐσσὶ μελίσσαις;
† *χὠ τυτθὸς μὲν ἔῃς, τὰ δὲ τραύματα ἁλίκα ποιεῖς.*

XX.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Κ.

ΒΟΥΚΟΛΙΣΚΟΣ.

Queritur bubulcus spretum se ab Eunica urbica puella.—Theocrito hoc carmen abjudicant Meinekius et Ahrensius: Wuestemanno genuinum videtur.

Εὐνείκα μ' ἐγέλαξε θέλοντά μιν ἁδὺ φιλᾶσαι,
καί μ' ἐπικερτομέοισα τάδ' ἔννεπεν· Ἔρρ' ἀπ' ἐμεῖο·
βωκόλος ὢν ἐθέλεις με κύσαι, τάλαν; οὐ μεμάθηκα

8. Fort. *ὃς τυτθὸς μὲν ἔεισθα, τὰ τραύματα δ' ἁλίκα ποιεῖς*, fere ut conjecit Hermannus.

ἀγροικως φιλέειν, ἀλλ' ἀστικὰ χείλεα θλίβειν.
μή τύ γέ μευ κύσσῃς τὸ καλὸν στόμα, μηδ' ἐν ὀνείροις.
οἷα βλέπεις, ὁπποῖα λαλεῖς, ὡς ἄγρια παίσδεις·
[ὡς τρυφερὸν καλέεις, ὡς κωτίλα ῥήματα φράσδεις·]
ὡς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις, ὡς ἁδέα χαίταν.
χείλεά τοι νοσέοντι, χέρες δέ τοι ἐντὶ μέλαιναι,
καὶ κακὸν ἐξόσδεις. ἀπ' ἐμεῦ φύγε, μή με μολύνῃς.
τοιάδε μυθίσδοισα τρὶς εἰς ἑὸν ἔπτυσε κόλπον,
καί μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τὼ πόδε συνεχὲς εἶδεν
χείλεσι μυχθίσδοισα, καὶ ὄμμασι λοξὰ βλέποισα·
καὶ πολὺ τᾷ μορφᾷ θηλύνετο, καί τι σεσαρὸς
καὶ σοβαρόν μ' ἐγέλαξεν. ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔζεσεν αἷμα,
καὶ χρόα φοινίχθην ὑπὸ τὤλγεος, ὡς ῥόδον ἔρσᾳ.
χἃ μὲν ἔβα με λιποῖσα· φέρω δ' ὑποκάρδιον ὀργάν,
ὅττι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἑταίρα.
ποιμένες, εἴπατέ μοι τὸ κρήγυον· οὐ καλὸς ἐμμί;
ἆρά τις ἐξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξε;
καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπάνθεεν ἁδύ τι κάλλος,
ὡς κισσὸς ποτὶ πρέμνον, ἐμὰν δ' ἐπύκαζεν ὑπήναν·
χαῖται δ', οἷα σέλινα, περὶ κροτάφοισι κέχυντο·
καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις·
ὄμματά μοι γλαυκᾶς χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας·

6. *οἷα κ.τ.λ.* *δεικτικῶς* et *εἰρωνικῶς*. At qualis aspectus, etc.—*ὁπποῖα* ineleganter pro *οἷα* hic positum.

7. Versus fortasse spurius, et in duobus MSS. aut omissus aut alibi positus. *φράζειν ῥήματα* vix recte dicitur, nec quicquam hoc pertinet ad causas, cur hominis osculum aversetur mulier. —*καλέεις*, sc. vocas me. Alii *λαλέεις*, quod tamen modo praecessit v. 6. *κωτίλα*, vide xv. 87.

8. *ἁδέα*. Cf. I. 65.

9. *νοσέοντι*. Similiter Mart. XI. 98, 6, de noxiis basiatoribus, 'nec labra pingui delibuta cerato.' Sine causa *νοτέοντι* dedit Meinekius.

19. *κρήγυον*. Vide ad xv. 38.

21. *κάλλος*. Ridicule hoc de se dicit, utpote crasse barbato. Hinc intellige etiam ironiam in *μαλακὸν γένειον* v. 8.

23. *σέλινα*. Lucianus Ἔρωτες p. 427, *βοστρύχων ἕλικες— παρ' ὦτα καὶ κροτάφους πολὺ τῶν ἐν λειμῶνι οὐλότεροι σελίνων.*

25. *χαροπώτερα*. Cf. XII. 35. De oculis sine dubio hoc vocabulo utitur Theocritus, ut de leonibus XXV. 142.

τὸ στόμα δ' ἦν πακτᾶς †γλυκερώτερον· ἐκ στομάτων δὲ
ἔρρεέ μοι φωνὰ γλυκερωτέρα ἢ μέλι κηρῶ.
ἁδὺ δέ μοι τὸ μέλισμα, καὶ ἢν σύριγγι μελίσδω,
κἢν αὐλῷ λαλέω, κἢν δώνακι, κἢν πλαγιαύλῳ.
καὶ πᾶσαι καλόν με κατ' ὤρεα φαντὶ γυναῖκες,
καὶ πᾶσαί με φιλεῦντι· τὰ δ' ἀστικά μ' οὐκ ἐφίλασεν,
ἀλλ', ὅτι βωκόλος ἐμμί, παρέδραμε· κ' οὔποτ' ἀκούει,
ὡς καλὸς Διόνυσος ἐπ' ἄγκεσι πόρτιν ἐλαύνει·
οὐκ ἔγνω δ', ὅτι Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μήνατο βώτᾳ,
καὶ Φρυγίοις ἐνόμευσεν ἐν ὤρεσιν· αὐτὸν Ἄδωνιν
ἐν δρυμοῖσι φίλασε, καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἔκλαυσεν.
Ἐνδυμίων δὲ τίς ἦν; οὐ βωκόλος; ὅν γε Σελάνα
βωκολέοντα φίλασεν· ἀπ' Οὐλύμπω δὲ μολοῖσα
Λάτμιον ἂν νάπος ἦλθε, καὶ †εἰς ἕνα παιδὶ κάθευδεν.
καὶ τύ, Ῥέα, κλαίεις τὸν βωκόλον. οὐχὶ δὲ καὶ τύ,
ὦ Κρονίδα, διὰ παῖδα βοηνόμον ὄρνις ἐπλάγχθης;
Εὐνείκα δὲ μόνα τὸν βωκόλον οὐκ ἐφίλασεν,
ἁ Κυβέλας κρέσσων καὶ Κύπριδος, ἁ δὲ Σελάνας.

26. *γλυκερώτερον* corruptum videtur. *γλαγερώτερον* ingeniose Meinekius. Nec bene repetitur *στόμα—στομάτων* (*στόματος* Meinek.). Notandum tamen, singulis fere versibus hic respondere pastorem iis quae supra exprobraverat puella. Cf. *χείλεα* v. 9.

31. *τὰ ἀστικά*, contemptim, quasi de meretricibus loqueretur. (Cf. v. 18.) Angl. *These city girls.*

33. Hunc versum omittunt Meinekius et Zieglerus, cum nusquam mentio fiat Dionysi pastoris munere fungentis; iidemque in fine v. 32 *κοὐ ποτακούει* vel *ποτάκουεν* scribunt; quod *ὑπακούει* debebat esse, cum *προσακούειν* *insuper audire* significet. Rectius fortasse (quanquam displicet praesens *ἀκούει* pro *ἀκήκοεν*) alii conjiciunt *ὡς καλὸς Διὸς υἱὸς*, h. e. *Ἀπόλλων*, *ἔλαυνεν*. Et *καλὸς* vocatur Apollo etiam Callimacho, H. Ap. 36.

34. Hesych. *μήνατο· ἐμάνη, ἤρατο.*

35. *αὐτὸν*, *solum.* Cf. XXI. 2. Sed non male Wassenberghius *καὶ τὸν Ἄδωνιν.*

37. *ὅν γε.* imo pastor quem etc.

39. Ad *ἕνα* vix intelligi potest *χῶρον*, et libri meliores *εἰς ἐμὰ, ἐὰ, ἁμὰ* exbibent. Fortasse *καὶ ᾧ ἅμα παιδὶ κ.* Meinekius *καὶ εἰς ἕω παιδὶ παρεῦδεν*, h. e. donec lucesceret.

40. *τὸν βωκόλον*, Atyn.

41. *ὄρνις*, sc. ipse in aquilam mutatus. Aliter XV. 124.

μηκέτι μηδὲ σύ, Κύπρι, τὸν Ἄρεα μήτε κατ᾽ ἄστυ
μήτ᾽ ἐν ὄρει φιλέοις, μούνη δ᾽ ἀνὰ νύκτα καθεύδοις.

XXI.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΚΑ.

Α Λ Ι Ε Ι Σ.

Colloquium inter duos piscatores, quorum alter somnium narrat de aureo pisce quem cepisse sibi visus sit; alter somnium interpretatur, monetque ut ex labore potius quam ex somniis vitae subsidium quaerat.

Ἁ πενία, Διόφαντε, μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει·
αὐτὰ τῶ μόχθοιο διδάσκαλος· οὐδὲ γὰρ εὕδειν
ἀνδράσιν ἐργατίναισι κακαὶ παρέχοντι μέριμναι.
κἂν ὀλίγον νυκτός τις †ἐπιψαύσῃσι, τὸν ὕπνον
αἰφνίδιον θορυβεῦσιν ἐφιστάμεναι μελεδῶναι.
ἰχθύος ἀγρευτῆρες ὁμῶς δύο κεῖντο γέροντες,
στρωσάμενοι βρύον αὖον ὑπὸ πλεκταῖς καλύβαισι,
κεκλιμένοι τοίχῳ τῷ φυλλίνῳ· ἐγγύθι δ᾽ αὐτοῖν
κεῖτο τὰ ταῖν χειροῖν ἀθλήματα, τοὶ καλαθίσκοι,
τοὶ κάλαμοι, τἄγκιστρα, τὰ φυκιόεντα δέλητα,

44. *Ἄρεα* pro *ἀδέα* Hermannus. Simpliciter intellige: posthac ne dii quidem osculari audeant etc.—*κατ᾽ ἄστυ* facete additur propter v. 4.

4. *ἐπιψαύειν νυκτὸς*, si sana lectio, significat *ὕπνου ἀπολαύειν*, noctis dona sc. somnum carpere. Durum est *ὕπνου* supplere vel ex sequentibus vel ex praegresso *εὕδειν*. Certatim reponunt *ἐπιβρίσῃσι*, *ἐπιμύσῃσι*, *ἐπημύσῃσι*, *ἐπιβρίξῃσι*, *ἐπισβέσσῃσι*, *ἐπιζήτησι*. Mihi praeplacet Hermanni *ἐπημύσῃσι*, cum quidam libri *ἐπιβησέῃσι* vel *-εισι* praebeant.

7. *βρύον*, algam. Piscatoris *καλύβη σχοινῖτις* memoratur Anthol. Pal. VII. 295. 7.

8. *τοῖχος φύλλινος* est paries casulae sive tugurii virgis vel juncis et foliis intextus, ad quae capita deponebant jacentes (v. 35) vel sedentes, utpote sellas non habentes. Cubantes *φορμῷ* utebantur, v. 13.

9. *καλαθίσκοι*, Angl. *creels*; *sirpiculi piscarii* Plaut. Capt. 816, h. e. bascaudae quibus servarentur pisces.—*δέλητα*, (*δέλεαρ.*) escae ad pisces capiendos. Putabant enim eos alga marina

ὁρμειαί, κύρτοι τε, καὶ ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι,
μήρινθοι, κῶάς τε, γέρων τ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος,
νέρθεν τᾶς κεφαλᾶς φορμὸς βραχύς, εἵματα, πῖλοι·
οὗτος τοῖς ἁλιεῦσιν ὁ πᾶς πόνος, οὗτος ὁ πλοῦτος.
οὐδὸς δ' οὐχὶ θύραν εἶχ', οὐ κύνα· πάντα περισσὰ
πάντ' ἐδόκει τήνοις· ἁ γὰρ πενία σφιν ἑταίρα.
οὐδεὶς δ' ἐν μέσσῳ γείτων, παντᾷ δὲ παρ' αὐτὰν
θλιβομένα καλύβαν τρυφερὸν προσέναχε θάλασσα.
οὔπω τὸν μέσατον δρόμον ἄνυεν ἅρμα Σελάνας,
τοὺς δ' ἁλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος· ἐκ βλεφάρων δὲ
ὕπνον ἀπωσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἤρεθον ᾠδάν.

ΑΣΦΑΛΙΩΝ.

ψεύδονται, φίλε, πάντες, ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον
τῶ θέρεος μινύθειν, ὅτε τἄματα μακρὰ φέρει Ζεύς·

vesci. Cf. Babrii Fab. VI. 10, *ἐπὴν δὲ πλησθεὶς φυκίων θαλασσαίων μέγας γένωμαι.* Oppian. Hal. III. 414.

11. *ὁρμειαί*, *lina*, Verg. Georg. I. 142. Cf. Eur. Hel. 1615. Hesych. *σχοινίον λεπτόν.—κύρτοι*, ut et *λαβύρινθοι*, sunt texta vimine aut junco decipula, quibus eae escae insertae sunt. *εὔαγροι κύρτοι* Anth. Pal. l. l. Babrius, Fab. LXI. 2, *ᾔει δὲ γριπεὺς κύρτον ἰχθύων πλήσας.* Hesych. *κύρτος. ἀγγεῖον σχοινῶδες, ᾧ οἱ ἁλιεῖς χρῶνται.*

12. *κῶας* sive tegmen humeris seu *ὑπηρέσιον* remigantibus. Ziegler. Meinek. Ahrens. *κώπα τε.* Conferri posset Anth. Pal. VII. 505, *τῷ γριπεῖ Πελάγωνι πατὴρ ἀνέθηκε Μενίσκος κύρτον καὶ κώπαν, μνᾶμα κακοζοΐας.* Ceterum Photius: *μήρυνθος· σπάρτος ἤτοι σχοινίον.* Ar. Thesm. 928, *αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.*

14. *πόνος*, ut *ἀθλήματα* v. 9. Plaut. Rud. Act. II. init., 'hice hami atque haece harundines sunt nobis quaestu et cultu.'—*πόρος* Meinekius.

15. Briggsii emendationem admisi cum Ziegl. Meinek. pro *οὐδεὶς δ' οὐ χύτραν εἶχ'.* Cf. Mart. Ep. XI. 32, 4, 'nec sera nec clavis nec canis atque calix,' de homine pauperrimo.

16. Fort. *ταῦτ'* pro *πάντ'.—ἁ γὰρ* Reiskius pro *τήνας ἄγρας πενία κ.τ.λ.* Libri aliquot *σφᾶς* pro *σφιν*, unde *ἁ γὰρ πενία σφας ἐτήρει* Ahrens. Meinek. Zieglerus. Suspicor, *αὐτὰ πενία σφιν ἑταίρα*, h. e. *sola*, ut v. 2.

17. *παντᾷ*, *utrimque.* Vide ad I. 55. *θλιβομένα* Reiskius pro *θλιβομέναν.* Utrumque casulae latus placide alluebat angusti sinus unda. Erat scilicet in promontoriolo constructa, atque adeo remota ab omnibus.

19. Malim *ἄνυσεν.* Vide ad VII. 10. III. 41.

21. *ᾠδάν*, *colloquium.*

ἤδη μυρί' ἐσεῖδον ὀνείρατα, κοὐδέπω ἀώς.
μὴ λαθόμαν; τί τὸ χρῆμα; χρόνον δ' αἱ νύκτες ἔχοντι.

ΕΤΑΙΡΟΣ.

'Ασφαλίων, μέμφῃ τὸ καλὸν θέρος· οὐ γὰρ ὁ καιρὸς
αὐτομάτως παρέβα τὸν ἑὸν δρόμον· ἀλλὰ τὸν ὕπνον
ἁ φροντὶς κόπτοισα μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῖ τίν.

ΑΣΦΑΛΙΩΝ.

ἆρ' ἔμαθες κρίνειν ποκ' ἐνύπνια; χρηστὰ γὰρ εἶδον.
οὐ σ' ἐθέλω τὠμῶ φαντάσματος ἦμεν ἄμοιρον·
ὡς καὶ τὰν ἄγραν, τὠνείρατα πάντα μερίζευ.
ὃς γὰρ ἂν εἰκαξῇ κατὰ τὸν νόον, οὗτος ἄριστος
ἐστὶν ὀνειροκρίτας, ὁ διδάσκαλός ἐστι παρ' ᾧ νοῦς.
ἄλλως καὶ σχολὴ ἐντί· τί γὰρ ποιεῖν ἂν ἔχοι τὶς
κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι, μηδὲ καθεύδων
†ἄσμενος ἐν ῥάμνῳ; τὸ δὲ λύχνιον ἐν πρυτανείῳ·
φαντὶ γὰρ αἰὲν ἄγραν τόδ' ἔχειν.

ΕΤΑΙΡΟΣ.

λέγε μοί ποτε νυκτὸς
ὄψιν, πάντα τεῷ δὲ λέγων μάνυσον ἑταίρῳ.

25. *χρόνον ἔχοντι, διατρίβουσι*, praeter solitum tardantur; praeter anni tempus fiunt longiores.

26. *οὐ γάρ.* Supple, 'Noli sic facere, nam' etc. Sed vix sanum est nomen 'Ασφαλίων, quod non alibi occurrit in hoc idyllio, quanquam legitur Od. IV. 216. Quod ego conjeci, *ἀλεμάτως*, *frustra*, (vid. ad XV. 4,) idem Meinekius excogitavit.

32. Scaligeri emendationem exhibui pro vulg. *οὐ γὰρ νικαξῇ.* Qui *θυμόμαντις* est, (Æsch. Pers. 226,) sc. qui ingenio, non arte divinat, is optimus est conjector. Sequens versus, qui *ταυτολογίαν* continet, nescio an spurius sit.

36. *ἐν ῥάμνῳ*, in lecto spinoso. Cf. IV. 57. *ἀλλ' ὄνος ἐν ῥάμνῳ* Boisonadius, proxime ad meliorum librorum scripturam, ut sit proverbium de iis quibus parum suppetunt necessaria.—*τὸ δὲ λύχνιον κ.τ.λ.*, servatur in prytaneo sc. curia metropolitana perpetuus ignis. Proverbio significat, ipsis nunc abesse lumen.

37. *ἄγραν*, h. e. copiam lucis. Verbo utitur accommodato ad quæstum suum. Cf. 31.

38. Versus incertae admodum scripturae.

ΑΣΦΑΛΙΩΝ.

δειλινὸν ὡς κατέδαρθον ἐν εἰναλίοισι πόνοισιν,
(οὐκ ἦν μὰν πολύσιτος· ἐπεὶ δειπνεῦντες ἐν ὥρᾳ,
εἰ μέμνῃ, τᾶς γαστρὸς ἐφειδόμεθ'·) εἶδον ἐμαυτὸν
ἐν πέτρᾳ μεμαῶτα· καθεσδόμενος δ' ἐδόκευον
ἰχθύας, ἐκ καλάμων δὲ πλάνον κατέσειον ἐδωδάν.
καί τις τῶν τραφερῶν ὠρέξατο· (καὶ γὰρ ἐν ὕπνοις
πᾶσα κύων ἄρκτως μαντεύεται, ἰχθύα κἠγών.)
χὠ μὲν τὠγκίστρῳ ποτεφύετο, καὶ ῥέεν αἷμα·
τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τῶ κινήματος ἀγκύλον εἶχον.
τὼ χέρε τεινόμενος περὶ κνώδαλον εὖρον ἀγῶνα,
πῶς κεν ἕλω μέγαν ἰχθὺν ἀφαυροτέροισι σιδάροις.
εἶθ' ὑπομιμνάσκων τῶ τρώματος, ἠρέμ' ἔνυξα,
καὶ νύξας ἐχάλαξα, καὶ οὐ φεύγοντος ἔτεινα.
† ἤνυσ' ἰδὼν τὸν ἄεθλον· ἀνείλκυσα χρύσεον ἰχθύν,
παντᾶ τοι χρυσῷ πεπυκασμένον· εἶχε δὲ δεῖμα,
μήτι Ποσειδάωνι πέλοι πεφιλαμένος ἰχθύς,
ἢ τάχα τᾶς γλαυκᾶς κειμήλιον Ἀμφιτρίτας.
ἠρέμα δ' αὐτὸν ἐγὼν ἐκ τὠγκίστρω ἀπέλυσα,
μή ποτε τῶ στόματος τἀγκίστρια χρυσὸν ἔχοιεν.
λέμβον μὲν πειστῆρσι κατῆγον ἐπ' ἠπείροιο,

39. *ἐν πόνοις*, inter instrumenta laboris. Aesch. Cho. 130, *ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα*, *in tuis opibus.*

40. *ἐν ὥρᾳ*, tempestive, *οὐκ ὀψέ.* Ar. Pac. 123, *ἕξετ' ἐν ὥρᾳ κολλύραν μεγάλην.* Bekk. Anecd. *ἐν ὥρᾳ· οὐ μόνον καθ' ὥραν.* Non, inquit, somni causa erat venter nimis cibo repletus, cum neque sero et parce caenatum esset.

42. *βεβαῶτα* Steph. Hesych. *μεμαῶτες· σπεύδοντες.* Vid. I. 40.

45. *ἄρκτως* pro *ἄρτῳ* Ahrensio debetur. Sensus est: ut non minorem feram quam ursam somno imaginatur canis (cf. Aesch. Eum. 127), sic, h. e. aeque magnum, *τραφερὸν*, ego piscem. Lectionem *ἄρτον* vel *ἄρτως* absurdum est, cum panem fere aversetur canis. De venandis ursis cf. XXV. 185. Hom. Hymn. Aphrod. 159.

49. *πῶς κεν ἕλω* sc. *ὅπως ἕλοιμι.* Confer XVI. 68.

52. *ἤνυσα δ' ὦν* Scaligerus. *Ne longum faciam* etc. Fortasse, *ἤνυσα δ' ὡς, cum finitum esset certamen.*

58. Scripsi *λέμβον μὲν* pro *καὶ τὸν μὲν*, quod sensu caret. Hoc dicit; traxisse se fune cymbam (cf. 12) in terram, et jurasse se non iterum ea navigaturum. *κατάγειν* hic ut *κάταγε τοῖσιν κάλῳς* Ar. Pac. 458.

ὤμοσα δ' οὐκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θεῖναι,
ἀλλὰ μενεῖν ἐπὶ γᾶς καὶ τῶ χρυσῶ βασιλεύσειν.
ταῦτά με κἀξήγειρε· τὺ δ', ὦ ξένε, λοιπὸν ἔρειδε
τὰν γνώμαν· ὅρκον γὰρ ἐγὼ τὸν ἐπώμοσα ταρβῶ.

ΕΤΑΙΡΟΣ.

†καὶ σύ γε μὴ τρέσσῃς· οὐκ ὤμοσας· οὐδὲ γὰρ ἰχθὺν
χρύσεον ὡς ἴδες εὗρες· ἴσαι δὲ ψεύδεσιν ὄψεις.
εἰ δ' ὕπαρ, †οὐ κνώσσων τὺ τὰ χωρία ταῦτα ματεύσεις,
ἐλπὶς τῶν ὕπνων· ζάτει τὸν σάρκινον ἰχθύν,
μὴ σὺ θάνῃς λιμῷ, καίτοι χρυσοῖσιν ὀνείροις.

XXII.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΚΒ.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ.

Narratio de virtute Tyndaridarum ; Pollucis, quum pugilatu cum Amyco congressus est ; Castoris, quum Lynceum, cujus sponsam rapuisset, cominus interfecit. Stilus epicus est, paucis tantummodo dorismis distinctus.

Ὑμνέομες Λήδας τε καὶ αἰγιόχω Διὸς υἱώ,
Κάστορα καὶ φοβερὸν Πολυδείκεα πὺξ ἐρεθίζεν

59. Qui in *οὐκέτι* offendunt, ii cum Hermanno *ὤμοσα μηκέτι* scribentes sententiam sine ullo nexu relinquunt.

61. *ἔρειδε τὰν γνώμαν*, applica judicium tuum, ut *θυμόμαντις*, v. 32.

63. Corrupta videtur scriptura. Fort. *μή σύ γέ μοι τρέσσῃς*, vel *ἀλλὰ σὺ μὴ τρέσσῃς*, quanquam vix recte se habet *σὺ* et hic et 65, 67.

65. Recte dicitur *τὰ χωρία ταῦτα* pro *ταῦτα τὰ χωρία*. Cf. v. 32, *τἄλσεα ταῦτα*, et ibid. 117, *τᾶς δρυὸς τήνας*. Raro sic scribunt alii auctores.—*ὕπαρ*, Hesych. *μεθ' ἡμέραν· ἀληθές*.—Omnino nihil frigidius quam ultimi hujus carminis versus. Qui totum Theocrito abjudicant, non inepte ad stili et argumenti diversitatem provocant.

2. *φοβερὸν κ.τ.λ.* virum non

χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσας βοέοισιν ἱμᾶσιν.
ὑμνέομες καὶ δὶς καὶ τὸ τρίτον ἄρσενα τέκνα
κούρης Θεστιάδος, Λακεδαιμονίους δύ' ἀδελφούς,
ἀνθρώπων σωτῆρας ἐπὶ ξυροῦ ἤδη ἐόντων,
ἵππων θ' αἱματόεντα ταρασσομένων καθ' ὅμιλον,
ναῶν θ', αἳ δύνοντα καὶ †οὐρανοῦ ἐξανιόντα
ἄστρα βιαζόμεναι χαλεποῖς ἐνέκυρσαν ἀήταις.
οἱ δὲ σφέων κατὰ πρύμναν ἀείραντες μέγα κῦμα,
ἠὲ καὶ ἐκ πρώραθεν, ἢ ὅππᾳ θυμὸς ἑκάστου,
ἐς κοίλαν ἔρριψαν, ἀνέρρηξαν δ' ἄρα τοίχους
ἀμφοτέρους· κρέμαται δὲ σὺν ἱστίῳ ἄρμενα πάντα
εἰκῆ ἀποκλασθέντα· πολὺς δ' ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος
νυκτὸς ἐφερποίσας· παταγεῖ δ' εὐρεῖα θάλασσα
κοπτομένη πνοιαῖς τε καὶ ἀρρήκτοισι χαλάζαις.
ἀλλ' ἔμπας ὑμεῖς γε καὶ ἐκ βυθοῦ ἕλκετε νᾶας
αὐτοῖσιν ναύταισιν ὀϊομένοις θανέεσθαι.
αἶψα δ' ἀπολήγοντ' ἄνεμοι, λιπαρὰ δὲ γαλάνα
ἂμ πέλαγος· νεφέλαι δὲ διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι·
ἐκ δ' ἄρκτοι τ' ἐφάνησαν, ὄνων τ' ἀνὰ μέσσον ἀμαυρὴ
φάτνη, σημαίνοισα τὰ πρὸς πλόον εὔδια πάντα.
ὦ ἄμφω θνατοῖσι βοηθόοι, ὦ φίλοι ἄμφω,
ἱππῆες, κιθαρισταί, ἀεθλητῆρες, ἀοιδοί.
Κάστορος, ἢ πρώτου Πολυδεύκεος ἄρξομ' ἀείδειν;
ἀμφοτέρους ὑμνέων Πολυδεύκεα πρῶτον ἀείσω.
ἣ μὲν ἄρα προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἓν ξυνιούσας

temere provocandum ad pugilatum.

5. Θεστιάδος, Ledae Thestii filiae. Apollodor. I. 7. 10.

6. ἐπὶ ξυροῦ, in summo discrimine. Vid. Aesch. Cho. 869.

8. οὐρανὸν εἰσανιόντα Meinekius. Vulgo οὐρανοῦ ἐξανιόντα. Fortasse καὶ ὠκεανοῦ ἀνιόντα.

17. καὶ ἐκ βυθοῦ. Horatii *ab infimis quassas eripiunt aequoribus rates,* Carm. IV. 8, 32, bene contulit Wuest.

21. ἀμαυρὴ φάτνη, obscurum, h. e. parvum, sidus (seu potius nebula) *praesepe* nominatum, quod medium inter *asellos* spatium in signo Cancri obtinet et quasi explet.

26. ἀείσω. Cf. III. 52.

Ἀργώ, καὶ νιφόεντος ἀταρτηρὸν στόμα Πόντου,
Βέβρυκας εἰσαφίκανε θεῶν φίλα τέκνα φέροισα·
ἔνθα μιᾶς πολλοὶ κατὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἒξ
τοίχων ἄνδρες ἔβαινον Ἰησονίης ἀπὸ νηός.
ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα βαθὺν καὶ ὑπήνεμον ἀκτήν,
εὐνάς τ' ἐστόρνυντο πυρεῖά τε χερσὶν ἐνώμων.
Κάστωρ δ' αἰολόπωλος ὅ τ' οἰνωπὸς Πολυδεύκης
ἄμφω ἐρημάζεσκον ἀποπλαγχθέντες ἑταίρων
παντοίην ἐν ὄρει θηεύμενοι ἄγριον ὕλην.
εὗρον δ' ἀέναον κράναν ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ
ὕδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτῳ· αἱ δ' ὑπένερθεν
λάλλαι κρυστάλλῳ ἠδ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο
ἐκ βυθοῦ· ὑψηλαὶ δὲ πεφύκεσαν ἀγχόθι πεῦκαι,
λεῦκαί τε πλάτανοί τε καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι,
ἄνθεά τ' εὐώδη, λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις,
ὅσσ' ἔαρος λήγοντος ἐπιβρύει ἂν λειμῶνας.
ἔνθα δ' ἀνὴρ ὑπέροπλος ἐνήμενος ἐνδιάασκε,
δεινὸς ἰδεῖν, σκληραῖσι τεθλασμένος οὔατα πυγμαῖς·
στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια καὶ πλατὺ νῶτον
σαρκὶ σιδαρείῃ, σφυρήλατος οἷα κολοσσός.
ἐν δὲ μύες στερεοῖσι βραχίοσιν ἄκρον ὑπ' ὦμον
ἕστασαν, ἠΰτε πέτροι ὀλοίτροχοι, οὕστε κυλίνδων

29. **Βέβρυκας.** Similis narratio Apoll. Arg. II. 1—10.

33. Photius: *πυρεῖον· θυμιατήριον.* Hesych. *ἀγγεῖον κεράμιον ἐς πυρὸς ἔνθεσιν.* Apoll. Rhod. I. 1184, *τοὶ δὲ λεχαίην φυλλάδα λειμώνων φέρον ἄσπετον ἀμήσαντες στόρνυσθαι, τοὶ δ' ἀμφὶ πυρήϊα δινεύεσκον.* Ubi Schol. *τὰ προστριβόμενα ἀλλήλοις* (sc. *ξύλα*) *πρὸς τὸ πῦρ ἐκγεννᾶν.*

34. Eur. Bacch. 438, *οὐδ' ἤλλαξεν οἰνωπὸν γένυν.*

36. *θηεύμενοι, ut explorarent.* Iones *θηέομαι* pro *θεάομαι* usurpabant. Cf. XXV. 108.

39. Hesych. *λάλλαι· λάλλας λέγουσι τὰς παραθαλασσίους καὶ παραποταμίους ψήφους.*

44. *ἐνδιάασκε.* Cf. XVI. 38.

45. Mart. VII. 32, 5 'At juvenes alios fracta colit aure magister.' Plat. Protag. p. 342 B. *ὦτά τε κατάγνυνται μιμούμενοι αὐτούς, καὶ ἱμάντας περιειλίττονται.*

48. *ὑπ' ὦμον, juxta humerum.* Hesych. *μύες. αἱ πεπυκνωμέναι ἐν ἡμῖν σάρκες.*

49. *ὀλοίτροχοι.* Vide Buttm. Lexil. in v. Photius: *ὀλοίτροχος· στρογγύλος λίθος· ἢ ὁ ἐπ' ὀλέθρῳ τρέχων.* Alii scilicet (ut fortasse

χειμάρρους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις·
αὐτὰρ ὑπὲρ νώτοιο καὶ αὐχένος ᾐωρεῖτο
ἄκρων δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεώνων.
τὸν πρότερος προσέειπεν ἀεθλοφόρος Πολυδεύκης.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

χαῖρε ξεῖν᾽, ὅτις ἐσσί. τίνες βροτοί, ὧν ἴδε χῶρος;

ΑΜΥΚΟΣ.

χαίρω πῶς, ὅτε γ᾽ ἄνδρας ὁρῶ, τοὺς μήποτ᾽ ὄπωπα;

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

θάρσει· μήτ᾽ ἀδίκους μήτ᾽ ἐξ ἀδίκων φάθι λεύσσειν.

ΑΜΥΚΟΣ.

θαρσέω· κοὐκ ἐκ σοῦ με διδάσκεσθαι τόδ᾽ ἔοικεν.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ἄγριος εἶ, πρὸς πάντα παλίγκοτος, ἢ ὑπερόπτης.

ΑΜΥΚΟΣ.

τοιόσδ᾽ οἷον ὁρᾷς· τῆς σῆς γε μὲν οὐκ ἐπιβαίνω.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ἔλθοις, καὶ ξενίων γε τυχὼν πάλιν οἴκαδ᾽ ἱκάνοις.

ΑΜΥΚΟΣ.

μήτε σύ με ξείνιζε, τά τ᾽ ἐξ ἐμεῦ οὐκ ἐν ἑτοίμῳ.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

δαιμόνι᾽, οὐδ᾽ ἂν τοῖδε πιεῖν ὕδατος σύ γε δοίης;

Theocritus) ab ὅλος et τροχὸς, alii rectius ab ὀλοὸς et τρέχειν derivabant. Vide Hesych. in v. ὀλοοίτροχος, et confer XXV. 149.

52. Photius: ποδεών.—ἤτοι τῶν ποδῶν τὰ δέρματα.

55. Notandum μή. Latine vertas: *quos nunquam viderim.*

58. ἤ, *aut me temnis.* ἠδ᾽ Valcken.

ΑΜΥΚΟΣ.

γνώσεαι, εἴ σου δίψος ἀνειμένα χείλεα τέρσει.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ἄργυρος, ἢ τίς ὁ μισθός, ἐρεῖς, ᾧ κέν σε πίθοιμεν;

ΑΜΥΚΟΣ.

εἷς ἑνὶ χεῖρας ἄειρον ἐναντίος ἀνδρὶ καταστάς.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

πυγμάχος; ἢ καὶ ποσσὶ θένων σκέλος, †ὄμματα δ' ὀρθά;

ΑΜΥΚΟΣ.

πὺξ διατεινάμενος σφετέρης μὴ φείδεο τέχνης.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

τίς γάρ, ὅτῳ χεῖρας καὶ ἐμοὺς συνερείσω ἱμάντας;

ΑΜΥΚΟΣ.

ἐγγὺς ὁρᾷς· οὐ †γύννις ἐὼν κεκλήσεθ' ὁ πύκτης.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ἦ καὶ ἄεθλον ἑτοῖμον, ἐφ' ᾧ δηρισόμεθ' ἄμφω;

ΑΜΥΚΟΣ.

σὸς μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεαι, αἴκε κρατήσω.

63. *γνώσεαι.* Minandi formula est: de qua dixi ad Aesch. Cho. 297. Cf. etiam XXVI. 19.—*τέρσει*, *arefacit.* Cf. Od. VII. 124. Futurum esse contendunt Buttmannus et Meinekius: quod non credam. Hesych. *τέρσει· ξηραίνει.*

66. *ποσσὶ θένων.* Pancratium intelligit. Cf. XXIV. 113. In fine versus legendum fortasse *ὄμμασιν ὀρθοῖς*, i.e. *κατεναντίον.* Cf. v. 36. *ὀρθὸς* Zieglerus et Meinek. cum uno libro.

69. Locus affectus. *γύννις* est *homo effeminatus.* Cf. Ar. Thesm. 136. Bekk. Anecd. *γύννις· ὁ ἀσθενής.* Hesych. *δειλός· ἄνανδρος· γυναικώδης.* Sed non recte additur *ἐών*, pro quo Cod. Vat. E. *ἀμὸς* praebere dicitur.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ὀρνίχων φοινικολόφων τοιοίδε κυδοιμοί.

ΑΜΥΚΟΣ.

εἴτ' οὖν ὀρνίχεσσιν ἐοικότες εἴτε λέουσι
γινόμεθ', οὐκ ἄλλῳ γε μαχεσσαίμεσθ' ἐπ' ἀέθλῳ.
ἦ ῥ' Ἄμυκος, καὶ κόχλον ἑλὼν μυκάσατο κοῖλον.
οἱ δὲ θοῶς συνάγερθεν ὑπὸ σκιερὰς πλατανίστους,
κόχλω φυσαθέντος, ἀεὶ Βέβρυκες κομόωντες.
ὡς δ' αὔτως ἥρωας ἰὼν ἐκαλέσσατο πάντας
Μαγνήσσης ἀπὸ ναὸς ὑπείροχος ἐν δαῒ Κάστωρ.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπείραισιν ἐκάρτυναν βοέῃσι
χεῖρας, καὶ περὶ γυῖα μακροὺς εἵλιξαν ἱμάντας,
ἐς μέσσον σύναγον φόνον ἀλλάλοισι πνέοντας.
ἔνθα πολύς σφισι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη,
ὁππότερος κατὰ νῶτα λάβῃ φάος ἠελίοιο.
ἀλλ' ἰδρίῃ μέγαν ἄνδρα παρήλυθες, ὦ Πολύδευκες·
βάλλετο δ' ἀκτίνεσσιν ἅπαν Ἀμύκοιο πρόσωπον.
αὐτὰρ ὅγ' ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἵετο πρόσσω,
χερσὶ τιτυσκόμενος. τοῦ δ' ἄκρον τύψε γένειον
Τυνδαρίδης ἐπιόντος· ὀρίνθη δὲ πλέον ἢ πρίν,
σὺν δὲ μάχαν ἐτίναξε, πολὺς δ' ἐπέκειτο νενευκὼς
ἐς γαῖαν. Βέβρυκες δ' ἐπαΰτεον· ἐκ δ' ἑτέρωθεν
ἥρωες κρατερὸν Πολυδεύκεα θαρσύνεσκον,

72. *τοιοίδε.* Sic pugnant galli gallinacei, sc. nullo praemio proposito, nisi ut victus in potestate victoris sit.

74. *μαχησεύμεσθ'* Meinekius.

75. *μυκάσατο κοῖλον* construenda sunt. Bene comparavit F. Jacobs (ap. Wuestem.) Philostr. Vit. Apoll. III. 38. p. 128, *βαρὺ φθέγγεται καὶ κοῖλον.* Lucian. Nero, c. 6, *φθέγγεται δὲ κοῖλον μὲν φύσει καὶ βαρύ.*

80. Vulg. *ἐκαρτύναντο.* Recte *ἐκάρτυναν* Meinekius, ut *οἳ δ'* ad amicos referatur. Sic Apoll. Arg. II. 61, *τοῦ δ' ἀντίον ἤλυθε Κάστωρ ἠδὲ Βιαντιάδης Ταλαὸς μέγας, ὦκα δ' ἱμάντας ἀμφέδεον μάλα πολλὰ παρηγορέοντες ἐς ἀλκήν.* Equidem non dubitavi Wakefieldii emendationem *πνέοντας* in v. 82 admittere, ut *σύναγον* transitivum sit. Vulgo *πνέοντες.*

84. *λάβῃ.* Fort. *λάβοι.*

89. *ὀρίνθη,* non tam domuit eum quam irritavit plaga.—*πολὺς δ' κ.τ.λ.,* capite depresso, sc. ad vitandos ictus, tota vi adversario incubuit.

δειδιότες, μήπως νιν ἐπιβρίσας δαμάσειε
χώρῳ ἐνὶ στεινῷ Τιτυῷ ἐναλίγκιος ἀνήρ.
ἤτοι ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα παριστάμενος Διὸς υἱὸς
ἀμφοτέραισιν ἄμυσσεν ἀμοιβαδίς· ἔσχεθε δ' ὁρμῆς
παῖδα Ποσειδάωνος, ὑπερφίαλόν περ ἐόντα.
ἔστη δὲ πλαγαῖς μεθύων, ἐκ δ' ἔπτυσεν αἷμα
φοίνιον· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀριστῆες κελάδησαν,
ὡς ἴδον ἕλκεα λυγρὰ περὶ στόμα τε γναθμούς τε·
ὄμματα δ' οἰδήσαντος ἀπεστείνωτο προσώπου.
τὸν μὲν ἄναξ ἐτάραξεν ἐτώσια χερσὶ προδεικνὺς
πάντοθεν· ἀλλ' ὅτε δή μιν ἀμηχανέοντ' ἐνόησε,
μέσσας ῥινὸς ὕπερθε κατ' ὀφρύος ἤλασε πυγμήν,
πᾶν δ' ἀπέσυρε μέτωπον ἐς ὀστέον. αὐτὰρ ὁ πλαγεὶς
ὕπτιος ἐν φύλλοισι τεθαλόσιν ἐξετανύσθη.
ἔνθα μάχη δριμεῖα πάλιν γένετ' ὀρθωθέντος·
ἀλλάλους δ' ὄλεκον στερεοῖς θείνοντες ἱμᾶσιν.
ἀλλ' ὁ μὲν ἐς στῆθός τε καὶ ἔξω χεῖρας ἐνώμα
αὐχένος ἀρχαγὸς Βεβρύκων· ὁ δ' ἀεικέσι πλαγαῖς
πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκατος Πολυδεύκης.
σάρκες δ' οἳ μὲν ἱδρῶτι συνίζανον· ἐκ μεγάλου δὲ
αἶψ' ὀλίγος γένετ' ἀνδρός· ὁ δ' αἰεὶ μάσσονα γυῖα
ἁπτόμενος φορέεσκε πόνου, χροιὴ δ' ἔτ' ἀμείνων.
πῶς γὰρ δὴ Διὸς υἱὸς ἀδηφάγον ἄνδρα καθεῖλεν;
εἰπὲ θεά, σὺ γὰρ οἶσθα· ἐγὼ δ' ἑτέρων ὑποφήτης
φθέγξομαι ὅσσ' ἐθέλεις σύ, καὶ ὅππως τοι φίλον αὐτῇ.
ἤτοι ὅγε ῥέξαι τὶ λιλαιόμενος μέγα ἔργον

102. *προδεικνύς.* Angl. *by making feints.* Cf. Oed. R. 457, *σκήπτρῳ προδεικνύς.*

104. *μέσσας.* Cum *ὀφρύος* construendum.

110. *ἔξω αὐχένος,* sc. *ὥστε ἁμαρτεῖν αὐτοῦ.*

112. Fortasse *αἰὲν*, vel etiam *ᾧ μὲν* (vid. XV. 25), pro vulg. *αἱ μέν.*

114. *ἀμείνων*, supple *ἦν. χροιῇ δ' ἔτ' ἀμείνω* Valck.

115. Photius: *ἀδηφάγος· ἀθρόως ἐσθίων. πολυφάγος. γαστρίμαργος.—καὶ οἱ γυμναστικοὶ παρὰ Ἀργείοις οὕτως.*

116. *οἶσθα.* Fort. *οἶδας*, ut Eur. Alcest. 780. Babrius, Fab. XCV. 14.

σκαιῇ μὲν σκαιὴν Πολυδεύκεος ἔλλαβε χεῖρα
δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθείς· ἑτέρᾳ δ' ἐπιβαίνων
δεξιτερῆς ἤνεγκεν ἀπαὶ λαγόνος πλατὺ γυῖον.
καί κε τυχὼν ἔβλαψεν Ἀμυκλαίων βασιλῆα·
ἀλλ' ὅγ' ὑπεξανέδυ κεφαλῇ· στιβαρᾷ δ' ἄρα χειρὶ
πλᾶξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον, καὶ ἐπέμπεσεν ὤμῳ·
ἐκ δ' ἐχύθη μέλαν αἷμα θοῶς κροτάφοιο χανόντος·
ἄλλῃ δὲ στόμα τύψε, πυκνοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες·
αἰεὶ δ' ὀξυτέρῳ πιτύλῳ δαλεῖτο πρόσωπον,
μέχρι συνηλοίησε παρήϊα· πᾶς δ' ἐπὶ γαῖαν
κεῖτ' ἀλλοφρονέων, καὶ ἀνέσχεθε νεῖκος ἀπαυδῶν
ἀμφοτέρας ἅμα χεῖρας, ἐπεὶ θανάτου σχεδὸν ἦεν.
τὸν μὲν ἄρα κρατέων περ ἀτάσθαλον οὐδὲν ἔρεξας,
ὦ πύκτα Πολύδευκες· ὄμοσσε δέ τοι μέγαν ὅρκον,
ὃν πατέρ' ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνα κικλήσκων,
μήποτ' ἔτι ξείνοισιν ἑκὼν ἀνιηρὸς ἔσεσθαι.
καὶ σὺ μὲν ὕμνησαί μοι ἄναξ. σὲ δέ, Κάστορ, ἀείσω,
Τυνδαρίδα, ταχύπωλε, δορυσσόε, χαλκεοθώραξ.
τὼ μὲν ἀναρπάξαντε δύω φερέτην Διὸς υἱὼ
δοιὰς Λευκίπποιο κόρας· δοιὼ δ' ἄρα τώγε
ἐσσυμένως ἐδίωκον ἀδελφεώ, υἷ' Ἀφαρῆος,
γαμβρὼ μελλογάμω, Λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερὸς Ἴδας.
ἀλλ' ὅτε τύμβον ἵκανον ἀποφθιμένου Ἀφαρῆος,
ἐκ δίφρων ἄρα βάντες ἐπ' ἀλλάλοισιν ὄρουσαν

120. *προβολή*, fere ut *προσβολή*, est recta pugilum contentio, sc. ubi alter alteri ex adverso stat.—*ἑτέρᾳ*. Fort. *ἑτέρῳ*, sc. *ποδί*. Pendentem ad latus habuit dextram manum Amycus, quam nunc subito erigit ut feriat Pollucem prehensa sc. manu impeditum.

122. *Ἀμυκλαίων βασιλεὺς* est Pollux. Sed dubiae auctoritatis est hic versus, et in codicibus deesse dicitur.

123. Pollux quum demisso capite adversarii dolum elusisset, statim laevum Amyci tempus percutit, et tota humeri gravitate in eum incidit: sive mavis, in humerum ejus incidit, i.e. humerum quoque graviter ferit.

126. *ἄλλῃ*, sc. *πληγῇ*. Vulgo *λαιῇ*, sed illud in bonis libris repertum est.

127. Hesych. *πίτυλος· συστροφὴ τῆς χειρός, ὅταν πικρῶς ἐπιφέρηται.*

ἔγχεσι καὶ κοίλοισι βαρυνόμενοι σακέεσσι.
Λυγκεὺς δ' ἄρ μετέειπεν ὑπὲκ κόρυθος μέγ' ἀΰσας·
δαιμόνιοι, τί μάχης ἱμείρετε; πῶς δ' ἐπὶ νύμφαις
ἀλλοτρίαις χαλεποί, γυμναὶ δ' ἐν χερσὶ μάχαιραι;
ἁμῖν τοι Λεύκιππος ἑὰς ἔδνωσε θύγατρας
τάσδε πολὺ προτέροις· ἁμῖν γάμος οὗτος ἐν ὅρκῳ.
ὑμεῖς δ' οὐ κατὰ κόσμον ἐπ' ἀλλοτρίοις λεχέεσσι
βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ †ἀλλοτρίοις κτεάτεσσιν
ἄνδρα παρετρέψασθε, γάμον δ' ἐκλέψατε δώροις.
ἦ μὰν πολλάκις ὔμμιν ἐνώπιος ἀμφοτέροισιν
αὐτὸς ἐγὼ τάδ' ἔειπα, καὶ οὐ πολύμυθος ἐών περ·
"*οὐχ οὕτω, φίλοι ἄνδρες, ἀριστήεσσιν ἔοικε*
"*μναστεύειν ἀλόχους, αἷς νυμφίοι ἤδη ἑτοῖμοι.*
"*πολλά τοι Σπάρτα, πολλὰ δ' ἱππήλατος Ἆλις,*
"*Ἀρκαδία τ' εὔμαλος Ἀχαιῶν τε πτολίεθρα,*
"*Μεσσάνα τε καὶ Ἄργος ἅπασά τε Σισυφὶς ἀκτά·*
"*ἔνθα κόραι τοκέεσσιν ὑπὸ σφετέροισι τρέφονται*
"*μυρίαι οὔτε φυῆς ἐπιδευέες οὔτε νόοιο.*
"*τάων εὐμαρὲς ὔμμιν ὀπυίειν ἅς κ' ἐθέλητε·*
"*ὡς ἀγαθοῖς πολέες βούλοιντό γε πενθεροὶ εἶναι·*
"*ὔμμες δ' ἐν πάντεσσι διάκριτοι ἡρώεσσι,*
"*καὶ πατέρες καὶ ἄνωθεν ἅπαν πατρώϊον αἷμα.*
"*ἀλλά, φίλοι, τοῦτον μὲν ἐάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν*
"*νῶϊ γάμον· σφῷν δ' ἄλλον ἐπιφραζώμεθα πάντες.*"
ἴσκον τοιάδε πολλά· τὰ δ' εἰς ὑγρὸν ᾤχετο κῦμα
πνοιὴ ἔχοισ' ἀνέμοιο· χάρις δ' οὐχ ἕσπετο μύθοις.
σφὼ γὰρ ἀκηλήτω καὶ ἀπηνέες. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν

145—166. Notandum, quod in epico carmine Dorica dialecto utitur Lynceus. Itaque hic fortasse *μάχας* et in v. 160 *φυᾶς* legendum est.

151. *ἄνδρα κ.τ.λ.· hominem* (sc. Leucippum) *a consilio divertistis.* In v. praeced. *ἀλλοτρίοις* fortasse corruptum est, nisi totus versus abjiciendus. Pendent hi dativi a *παρετρέψασθε*, donis sc. datis.

165. *ἐς τέλος* potius expectabas. *τούτου — γάμου* Meinekius post Schaeferum.

167. *ἴσκον, dicebam.* Vide Buttm. Lexil. in v. *ἐΐσκειν*.

πείθεσθ᾽· ἄμφω δ᾽ ἄμμιν ἀνεψιὼ ἐκ πατρὸς ἐστόν.
εἰ δ᾽ ὑμῖν κραδία πόλεμον ποθεῖ, αἵματι δὲ χρὴ
νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοίϊον ἔγχεα λοῦσαι,
Ἴδας μὲν καὶ ὅμαιμος ἑὸς κρατερὸς Πολυδεύκης
χεῖρας ἐρωήσουσιν ἀποσχομένω ὑσμίνης·
νῶϊ δ᾽ ἐγὼ Κάστωρ τε διακρινώμεθ᾽ Ἄρηϊ
ὁπλοτέρω γεγαῶτε. γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος
ἁμετέροισι λίπωμεν· ἅλις νέκυς ἐξ ἑνὸς οἴκου
εἷς. ἀτὰρ ἄλλοι πάντας ἐϋφρανέουσιν ἑταίρους
νυμφίοι ἀντὶ νεκρῶν, ὑμεναιώσουσι δὲ κούρας
τάσδ᾽· ὀλίγῳ τοι ἔοικε κακῷ μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν.
εἶπε· τὰ δ᾽ οὐκ ἄρ᾽ ἔμελλε θεὸς μεταμώνια θήσειν.
τὼ μὲν γὰρ ποτὶ γαῖαν ἀπ᾽ ὤμων τεύχε᾽ ἔθεντο,
τοὶ γενεᾷ προφέρεσκον· ὁ δ᾽ εἰς μέσον ἤλυθε Λυγκεύς,
σείων καρτερὸν ἔγχος ὑπ᾽ ἀσπίδος ἄντυγα πράταν·
ὣς δ᾽ αὔτως ἄκρας ἐτινάξατο δούρατος ἀκμὰς
Κάστωρ· ἀμφοτέροις δὲ λόφων ἐπένευον ἔθειραι.
ἔγχεσι μὲν πράτιστα τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον
ἀλλάλων, εἴπου τι χροὸς γυμνωθὲν ἴδοιεν.
ἀλλ᾽ ἤτοι τὰ μὲν ἄκρα, πάρος τινὰ δηλήσασθαι,
δοῦρ᾽ ἐάγη, σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι παγέντα.
τὼ δ᾽ ἄορ᾽ ἐκ κολεοῖο ἐρυσσαμένω φόνον αὖτις
τεῦχον ἐπ᾽ ἀλλάλοισι· μάχης δ᾽ οὐ γίνετ᾽ ἐρωή.
πολλὰ μὲν εἰς σάκος εὐρὺ καὶ ἱππόκομον τρυφάλειαν
Κάστωρ, πολλὰ δ᾽ ἔνυξεν ἀκριβὴς ὄμμασι Λυγκεὺς

170. *ἀνεψιώ.* Scilicet Aphareus et Tyndareus fratres erant a communi matre, quanquam patre diverso.

172. *ἔγχεα λοῦσαι*, h. e. *hastas tingere*, Meinek. Ziegl. Ahrens., quae librorum lectio est. Sic Callim. H. Del. 95, *ταχινός σε κιχήσομαι, αἵματι λούσων τόξον ἐμόν.* Vulgo *ἔχθεα λῦσαι.*

174. χεῖρας et ad *ἐρωήσουσιν* pertinet et ad *ἀποσχομένω.* Vide ad Aesch. Suppl. 736.

178. *ἄλλοι*, alii supererunt qui etc.

190. Comparat Meinekius Il. x. 254, *ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.* Sic Scut. Herc. 236, *ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοις.*—*ἐν ἰτεΐνοισι* Reiskius. Ceterum simillima est *μονομαχίας* descriptio Eur. Phoen. 1380 seqq.

τοῖο σάκος, φοίνικα δ' ὅσον λόφον ἵκετ' ἀκωκή.
τοῦ μὲν ἄκραν ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαιὸν γόνυ χεῖρα
φάσγανον ὀξὺ φέροντος ὑπεξαναβὰς ποδὶ Κάστωρ
σκαιῷ· ὁ δὲ πλαγεὶς ξίφος ἔκβαλεν, αἶψα δὲ φεύγειν
ὡρμάθη ποτὶ σᾶμα πατρός, ὅθι καρτερὸς Ἴδας
κεκλιμένος θαεῖτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν.
ἀλλὰ μεταΐξας πλατὺ φάσγανον ὦσε διαπρὸ
Τυνδαρίδας λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ· ἔγκατα δ' εἴσω
χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν· ὁ δ' εἰς χθόνα κεῖτο νενευκὼς
Λυγκεύς, κὰδ δ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν ὕπνος.
οὐ μὰν οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἑστίῃ εἶδε πατρῴῃ
παίδων Λαοκόωσα φίλον γάμον ἐκτελέσαντα.
ἦ γὰρ ὅγε στάλαν Ἀφαρηΐου ἐξανέχουσαν
τύμβω ἀναρρήξας ταχέως Μεσσάνιος Ἴδας
μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέροιο φονῆα·
ἀλλὰ Ζεὺς ἐπάμυνε, χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτὰν
μάρμαρον, αὐτὸν δὲ φλογέῳ συνέφλεξε κεραυνῷ.
οὕτω Τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν οὐκ ἐν ἐλαφρῷ.
αὐτοί τε κρατέοντε, καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν.
χαίρετε Λήδας τέκνα, καὶ ἁμετέροις κλέος ὕμνοις
ἐσθλὸν ἀεὶ πέμποιτε. φίλοι δέ τε πάντες ἀοιδοὶ
Τυνδαρίδαις Ἑλένᾳ τε καὶ ἄλλοις ἡρώεσσιν,
Ἴλιον οἳ διέπερσαν ἀρήγοντες Μενελάῳ.
ὑμῖν κῦδος, ἄνακτες, ἐμήσατο Χῖος ἀοιδός,
ὑμνήσας Πριάμοιο πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Ἰλιάδας τε μάχας Ἀχιλῆά τε πύργον ἀϋτᾶς·
ὑμῖν δ' αὖ καὶ ἐγὼ λιγεῶν μειλίγματα Μουσῶν,
οἷ' αὐταὶ παρέχουσι, καὶ ὡς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει,
τοῖα φέρω. γεράων δὲ θεοῖς κάλλιστον ἀοιδή.

199. *σᾶμα πατρός.* Cf. v. 141.

213. Fort. *αὐτοὶ γὰρ κρατέοντε κ.τ.λ.* Ad *κρατέοντε* supplendum *εἰσί.*

222. *ὑπάρχει*, *suppeditat;* active, ut videtur.

XXIII.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΚΓ.

ΕΡΑΣΤΗΣ Η ΔΥΣΕΡΩΣ.

De fato amasii, amatorem suum inclementer repudiantis. Carmen difficillimum et corruptissimum. Theocrito plane indignum putat Wordsworthius.

Ἀνήρ τις πολύφιλτρος ἀπηνέος ἤρατ' ἐφάβω,
τὰν μορφὰν ἀγαθῶ, τὸν δὲ τρόπον οὐκέθ' ὁμοίω.
μίσει τὸν φιλέοντα, καὶ οὐδὲ ἓν ἅμερον εἶχε·
κοὐκ ᾔδει τὸν Ἔρωτα, τίς ἦν θεός, ἡλίκα τόξα
χερσὶ κρατεῖ, πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ παιδία βάλλει·
πάντα δὲ κὴν μύθοισι καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτειρής.
οὐδ' ἦν τῶν πυρσῶν παραμύθιον, οὐκ ἀμάρυγμα
χείλεος, οὐκ ὄσσων λιπαρὸν σέλας, οὐ ῥοδόμαλον,
οὐ λόγος, οὐχὶ φίλαμα τὸ κουφίζοι τὸν ἔρωτα.

1. *πολύφιλτρος*, amori multum deditus.

2. *οὐκέτι, non item.*

5. *ποτὶ παιδία.* Probabiliter H. Stephanus *ποτικάρδια*, ut *ὑποκάρδιον ἕλκος* XI. 15. Vix recte dicitur quis *βάλλειν βέλη πρὸς παῖδα*, verum potius *βάλλειν παῖδα τόξοις*, ut VII. 118. XXVII. 16. Quanquam Callimachus H. in Apoll. 101 *βάλλων ὀϊστὸν* (subaudito *ἐπί τινι*) similiter usurpavit.

6. In omnibus, et in colloquiis et in occursationibus, obstinatus erat;' h. e. nec blandis eum verbis nec visendi ac conveniendi assiduitate mollire potuit amator.

7. *οὐδ' ἦν.* Codices *οὐδέ*. *Nec erat* (sc. ab eo) *quod flagrantem amorem sedaret.* Bekk. Anecd. *ἀμάρυγμα· φόρημα, κίνησιν, λαμπηδόνα.*—*ῥοδόμαλον, rubor genarum.*

9. *τὸ κουφίζοι, quod solaretur.* Libri *κουφίζον, -ει*, vel *-ειν*. Confer *οὐκ ἦν ὅντιν' ἐροίμην* XXV. 219. Syntaxis est Latinis quam Graecis propior. Vide Od. V. 240.

οἷα δὲ θὴρ ὑλαῖος ὑποπτεύησι κυναγώς,
οὕτω πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν †βροτόν· ἄγρια δ' αὐτῷ
χείλεα, καὶ κῶραι δεινὸν βλέπος εἶχον ἀνάγκας·
τᾷ δὲ χολᾷ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο· φεῦγε δ' ἀπὸ χρὼς
ὕβριν τᾶς ὀργᾶς περικείμενος. ἀλλὰ καὶ οὕτως
ἦν καλός· ἐξ ὀργᾶς δ' ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐραστάς.
λοίσθιον οὐκ ἤνεικε τόσαν φλόγα τᾶς Κυθερείας,
ἀλλ' ἐνθὼν ἔκλαιε ποτὶ στυγνοῖσι μελάθροις,
καὶ κύσε τὰν φλιάν· οὕτω δ' ἀνενείκατο φωνάν·
ἄγριε παῖ καὶ στυγνέ, κακᾶς ἀνάθρεμμα λεαίνας,
λάϊνε παῖ καὶ ἔρωτος ἀνάξιε, δῶρά τοι ἦνθον
λοίσθια ταῦτα φέρων, τὸν ἐμὸν βρόχον· οὐκέτι γάρ σε,
κῶρ', ἐθέλω λυπῆν κεχολωμένον· ἀλλὰ βαδίζω
ἔνθα τύ μευ κατέκρινας· ὅπῃ λόγος ἦμεν ἀταρπὸν
ξυνὰν, τοῖσιν ἐρῶσι τὸ φάρμακον ἔνθα τὸ λάθας.
ἀλλὰ καὶ ἢν ὅλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω,
οὐδέ κε τὼς σβέσσω τὸν ἐμὸν πόθον. ἄρτι δὲ χαίρων
τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιβάλλομαι. οἶδα τὸ μέλλον·
καὶ τὸ ῥόδον καλόν ἐστι, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει·
καὶ τὸ ἴον καλόν ἐστιν ἐν εἴαρι, καὶ ταχὺ γηρᾷ·
†λευκὸν τὸ κρίνον ἐστί, μαραίνεται, ἁνίκα πίπτει·

11. Versus corruptus. Fort. *ποτὶ τὸν φίλον*. Cf. 44. MSS. *ἄρια*, non *ἄγρια*.

12. *βλέπος—ἀνάγκας* Meinekius pro *βλέπον* et *ἀνάγκαν*.

13. *Ira autem mutabatur vultus, et fugiebat color furoris insolentiam prae se ferens.* Pro *ὕβριν* Ahrens. Meinek. *ὁ πρίν*. Recte dicitur *περίκεισθαι ὕβριν*, ut *κάρα κυνέας ἐπικείμενον* Eur. Suppl. 716. *πόλεις κυάθους προσκείμεναι* Ar. Pac. 542, ubi male vulgo *κυάθοις*.

23. *κατέκρινας*, sc. quem in locum ablegasti me. *μευ* autem ut in *κατειπεῖν, κατηγορεῖν τινός* etc.

24. *τὸ φάρμακον*. Cf. XI. 17.

27. *ἐπιβάλλομαι*, *accedo*, ut Callim. H. in Del. 68, *πολίεσσιν ὅσαις ἐπεβάλλετο Λητώ*.—*χαίρων* Meinekius pro *χαίρειν*. Videtur hoc voluisse poeta: *non iterum vestibulum tuum laetabundus insistam.*—*τὸ μέλλον*, sc. v. 33, sed ut simul innuat quod sibi etiam facturus est v. 49 seqq.

30. Pro *ἐστὶ* fortasse *ἀλλά*, vel *καὶ ἄζεται ἁνίκα κ.τ.λ.* Nisi hic et sequens versus insiticii sunt.

ἁ δὲ χιὼν λευκά, καὶ τάκεται, ἁνίκα παχθῇ·
καὶ κάλλος καλόν ἐστι τὸ παιδικόν, ἀλλ' ὀλίγον ζῇ.
ἥξει καιρὸς ἐκεῖνος, ὁπανίκα καὶ τὺ φιλάσεις,
ἁνίκα τὰν κραδίαν ὀπτεύμενος ἁλμυρὰ κλαύσεις.
ἀλλὰ τύ, παῖ, κἂν τοῦτο πανύστατον ἁδύ τι ῥέξον·
ὁππόταν ἐξενθὼν ἠρτημένον ἐν προθύροισι
τοῖσι τεοῖσιν ἴδῃς τὸν τλάμονα, μή με παρένθῃς·
στᾶθι δέ, καὶ βραχὺ κλαῦσον· ἐπισπείσας δὲ τὸ δάκρυ
λῦσον τῶ σχοίνω με, καὶ ἀμφίθες ἐκ ῥεθέων σῶν
εἵματα, καὶ κρύψον με, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον,
κἂν νεκρῷ χάρισαι τὰ σὰ χείλεα. μή με φοβαθῇς·
† οὐ δύναμαι ζῆν, εἴγε διαλλάξας με φιλάσεις·
χῶμα δέ μοι κοίλανον, ὅ μευ κρύψει τὸν ἔρωτα.
κἢν ἀπίῃς, τόδε μοι τρὶς ἐπάϋσον· Ὦ φίλε, κεῖσαι·
ἢν δέ γε λῇς, καὶ τοῦτο· Καλὸς δέ μοι ὤλεθ' ἑταῖρος.
γράψον καὶ τόδε γράμμα, τὸ σοῖς τοίχοισι χαράξω·
"τοῦτον ἔρως ἔκτεινεν, ὁδοιπόρε· μὴ παροδεύσῃς,
"ἀλλὰ στὰς τόδε λέξον, ἀπηνέα δ' εἶχεν ἑταῖρον."
ὧδ' εἰπὼν † λίθον εἷλεν· ἐρεισάμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ
† ἄχρι μέσων οὐδῶν φοβερὸν λίθον, ἧπτεν ἀπ' αὐτῶ
τὰν λεπτὰν σχοινῖδα· βρόχον δ' ἔμβαλλε τραχήλῳ·

31. *παχθῇ*. Nam nix glacie arescit, et quasi putris fit, *πήγνυται* autem, *conglobatur*, cum in eo est ut solvatur.

34. Hesych. *ἁλμυρὰ δάκρυα· χαλεπά· πικρά.*—*κλαύσῃ* Meinek.

35. *κἂν*, sc. *ut supremum sit*, i. e. *hoc saltem*. *καὶ* Ziegler. cum bonis libb.

41. *κἂν*, i. e. *καὶ ἐν*.—pro *τὰ σὰ* et hic et XIV. 38 legendum forsan *τεὰ*, cum desit *σὰ* in cod. uno et altero.

42. Locus corruptus. Pro *ζῆν* lib. *ειν*, *ει*, vel *ην*. Fort. *οὐ δύναμαι λυπεῖν γέ σ', ἀπαλλάξει δὲ φιλάσας*, h. e. *dato osculo abibis*.

43. *κοίλανον*. MSS. *κοῖλον τί τὸ* etc. Hinc *χῶσόν τι* Ahrens. *χεῦε καλόν τι* Meinekius. Aoristum certe requiritur, ut in ceteris a v. 35 usque ad 48. *Exequias amoris* dixit Propertius v. 7, 5.

44. *ἐπαπύσον* Zieglerus et Meinekius post Briggsium.

48. Addidi *δ'* propter hiatum.

49. Depravatum videtur *λίθον εἷλεν*. Desideratur vox quae *restem* significet, e. g. *λίνον* vel *μίτον*.

50. Locus corruptus. Lapidem advolvit ad limen, cui insisteret: sed et *μέσων* et *φοβερὸν* inepta videntur.

τὰν ἕδραν δ' ἐκύλισεν ἄπαι ποδός, ἠδ' ἐκρεμάσθη
νεκρός. ὃ δ' αὖτ' ᾤϊξε θύρας, καὶ τὸν νεκρὸν εἶδεν
αὐλᾶς ἐξ ἰδίας ἠρτημένον· οὐδ' ἐλυγίχθη
τὰν ψυχάν, οὐ κλαῦσε νέον φόνον, ἀλλ' ἐπὶ νεκρῷ
εἵματα πάντ' ἐμίανεν ἐφαβικά· βαῖνε δ' ἐς ἄθλως
γυμναστῶν, καὶ τῆλε φίλων ἐπεμαίετο λουτρῶν,
καὶ ποτὶ τὸν θεὸν ἦνθε, τὸν ὕβρισε· λαϊνέας δὲ
ἵστατ' ἐπὶ κρηπῖδος Ἔρως ὑδάτων ἐφύπερθεν.
ἅλατο καὶ τὤγαλμα, κακὸν δ' ἔκτεινεν ἔφαβον·
νᾶμα δ' ἐφοινίχθη· παιδὸς δ' ἐπενάχετο φωνά·
χαίρετε τοὶ φιλέοντες· ὁ γὰρ μισῶν ἐφονεύθη.
στέργετε δ' ὔμμες αἶται· ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικάζειν.

XXIV.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΚΔ.

ΗΡΑΚΛΙΣΚΟΣ.

Narratur infantis Herculis virtus, qua immissos a Junone binos serpentes compresserit: quae de eo vaticinatus sit Teiresias, et quomodo educatus robur aetatis attigerit.

Ἡρακλέα δεκάμηνον ἐόντα ποχ' ἁ Μιδεᾶτις

52. ἄπαι Ahrensius pro ὑπὲκ, quod Calliergi conjectura est. Lib. αἶται vel αἶτε.

54. ἐλυγίχθη. Vide ad I. 97.

56. ἐμίανεν, sc. tangendo cadaver. Hinc postea vult se lavacro purgare. ἐφαβικὰ dicit, quia prodibat ut certamen cum ἐφήβοις, sc. ἀγενείοις, iniret.

57. τῆλε φίλων, procul ab amicis; quo factum ut morienti nemo auxilium afferret.

61. σῶμα pro φωνά Meinekius. At ἔκτεινεν potest esse pro ἐξέτεινεν, nam ἐκτείνειν proprie dicitur de sternendo adversario, ut Eur. Med. 585, ἓν γὰρ ἐκτενεῖ σ' ἔπος. Ridiculum, qui occisus esset, eum loqui potuisse. Sed epigr. de στήλῃ μητρυιῆς, Anth. Pal. IX. 67, 3, ἡ δὲ τάφῳ κλινθέντα κατέκτανε παῖδα πεσοῦσα. Libri autem ἵστατ' ἀπὸ κρηπῖδος. Verisimile videtur totum locum ita restituendum esse, omisso v. 60:—

λαϊνέας δὲ
ἅλατ' ἀπὸ κρηπῖδος Ἔρως ὑδάτων
ἐφύπερθεν·
νᾶμα δ' ἐφοινίχθη κ.τ.λ.

1. Μιδεᾶτις. Vide ad XIII. 20.

Ἀλκμήνα καὶ νυκτὶ νεώτερον Ἰφικλῆα,
ἀμφοτέρους λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος,
χαλκείαν κατέθηκεν ἐς ἀσπίδα, τὰν Πτερελάου
Ἀμφιτρύων καλὸν ὅπλον ἀπεσκύλευσε πεσόντος.
ἁπτομένα δὲ γυνὰ κεφαλᾶς μυθήσατο παίδων·
εὕδετ', ἐμὰ βρέφεα, γλυκερὸν καὶ ἐγέρσιμον ὕπνον,
εὕδετ', ἐμὰ ψυχά, δύ' ἀδελφεώ, εὔσοα τέκνα,
ὄλβιοι εὐνάζοισθε, καὶ ὄλβιοι ἀῶ ἵκοισθε.
ὣς φαμένα δίνασε σάκος μέγα· τοὺς δ' ἔλαβ' ὕπνος.
ἆμος δὲ στρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος
Ὠρίωνα κατ' αὐτόν, ὃ δ' ἀμφαίνει μέγαν ὦμον·
τᾶμος ἄρ' αἰνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος Ἥρη,
κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας,
ὦρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδόν, ὅθι σταθμὰ κοῖλα θυράων
[οἴκου, ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος Ἡρακλῆα.]
τὼ δ' ἐξειλυσθέντες ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω
αἱμοβόρους ἐκύλιον· ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ
ἐρχομένοις λάμπεσκε, βαρὺν δ' ἐξέπτυον ἰόν·
ἀλλ' ὅτε δὴ παίδων λιχμώμενοι ἐγγύθεν ἦλθον,
καὶ τότ' ἄρ' ἐξέγροντο (Διὸς νοέοντος ἅπαντα)
Ἀλκμήνας φίλα τέκνα· φάος δ' ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη.
ἤτοι ὅγ' εὐθὺς ἄϋσεν, ὅπως κακὰ θηρί' ἀνέγνω

4. Plaut. Amph. 251, 'ipsusque Amphitryo regem Pterelam suapte optruncavit manu.' Cf. Apollodor. II. 4. 4. *ὅπλον* similiter de Herculis clava usurpavit Eurip. Herc. F. 942. Sic scutum est *ἔντος ἀμώμητον* Archilocho ap. Ar. Pac. 1299.

12. *κατὰ*, *ex adverso*. Cf. Od. V. 274.

14 seqq. Totam rem lepide et eleganter narrat Plaut. Amph. 1106 seqq. Adde Eur. Herc. F. 1266.

15. Qui *σταθμὰ καλὰ* legendum putat Meinekius, is non intellexit *cavos* postes dici, qui latebras serpentibus praeberent. Angulum inter postes et muros describere videtur.

16. Ineptus versus, et me judice non a poeta profectus.

20. *λιχμώμενοι*, sc. *γένυν*, *linguam vibrantes*, cf. XXIV. 226. et vide ad Hes. Theog. 826. Scut. Herc. 235. Junge *παίδων ἐγγύθεν*, i. e. *ἐγγύς*.

21. *νοέοντος*, intelligentis et permittentis, quo sc. clarior filii sui virtus appareret.

κοίλου ὑπὲρ σάκεος, καὶ ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας,
Ἰφικλέης· οὔλαν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν
φευγέμεν ὁρμαίνων· ὁ δ' ἐναντίος εἴχετο χερσὶν
Ἡρακλέης, ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῷ
δραξάμενος φάρυγος, τόθι φάρμακα λυγρὰ τέτυκται
οὐλομένοις ὀφίεσσι, τὰ καὶ θεοὶ ἐχθαίροντι.
τὼ δ' αὖτε σπείρῃσιν ἑλισσέσθην περὶ παῖδα
ὀψίγονον, γαλαθηνόν, ὑπὸ τροφῷ αἰὲν ἄδακρυν·
ἂψ δὲ πάλιν διέλυον, ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάνθας,
δεσμοῦ ἀναγκαίου πειρώμενοι ἔκλυσιν εὑρεῖν.
Ἀλκμήνα δ' ἐσάκουσε βοᾶς, καὶ ἐπέγρετο πράτα.
  ἄνσταθ' Ἀμφιτρύων· ἐμὲ γὰρ δέος ἴσχει ὀκνηρόν·
ἄνστα, μηδὲ πόδεσσι τεοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείῃς.
οὐκ ἀΐεις, παίδων ὁ νεώτερος ὅσσον ἀϋτεῖ;
οὐ νοέεις, ὅτι νυκτὸς ἀωρί που, οἵδε τε τοῖχοι
πάντες ἀριφραδέες, καθαρᾶς ἅτερ ἠριγενείας;
ἔστι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, ἔστι, φίλ' ἀνδρῶν.
  ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐξ εὐνᾶς ἀλόχῳ κατέβαινε πιθήσας·
δαιδάλεον δ' ὥρμησε μετὰ ξίφος, ὅ οἱ ὕπερθε
κλιντῆρος κεδρίνω περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρτο.
ἤτοι ὅγ' ὠριγνᾶτο νεοκλώστου τελαμῶνος,
κουφίζων ἑτέρᾳ κολεὸν μέγα, λώτινον ἔργον·
ἀμφιλαφὴς δ' ἄρα παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνης.
δμῶας δὴ τότ' ἄϋσεν ὕπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας·
  οἴσετε πῦρ ὅτι θᾶσσον ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἑλόντες,

26. *ἐναντίος*, sc. *στάς*. Plaut. Amph. 1116, 'alterum altera prehendit eos manu perniciter.' Pictura Herculaneo effossa totam rem ut hic narratur pulcherrime depingit (Raccolta etc. di Ercolano, Napoli, 1854).

28. Nescio an legendum sit *τέτυκτο*, omisso versu proxime sequente.

31. *ὀψίγονον*. Herculem dicit, *ἀρτιγενῆ, νεογενῆ ὄντα*. Sed et hic versus mihi suspectus est.

35. *ἴσχει*. Fort. *ἔσχεν*, cum duo libb. *ἔχει* praebeant.

36. Cf. *σύθην ἀπέδιλος*, Prom. V. 137, ibique Blomf.

39. *ἅπερ* Wordsworthius.

46. *ὄρφνης*. Interfectis sc. serpentibus. Cf. 18 et 58. Hesych. *παστάς· στοά· προστάς*. Imo hic valet *θάλαμος*.

δμῶες ἐμοί, στιβαροὺς δὲ θυρᾶν ἀνακόψατ' ὀχῆας.
ἄνστατε δμῶες ταλασίφρονες. αὐτὸς ἀϋτεῖ.
οἱ δ' αἶψα προγένοντο λύχνοις ἅμα δαιομένοισι
δμῶες· ἐνεπλήσθη δὲ δόμος, σπεύδοντος ἑκάστου.
ἤτοι ἄρ' ὡς εἴδοντ' ἐπιτίτθιον Ἡρακλῆα
θῆρε δύω χείρεσσιν ἀπρὶξ ἁπαλαῖσιν ἔχοντα,
συμπλήγδην ἰάχησαν· ὁ δ' ἐς πατέρ' Ἀμφιτρύωνα
ἑρπετὰ δεικανάασκεν, ἐπάλλετο δ' ὑψόθι χαίρων
κωροσύνᾳ, γελάσας δὲ πάρος κατέθηκε ποδοῖϊν
πατρὸς ἑοῦ θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.
Ἀλκμήνα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον λάβε κόλπον
ξηρὸν ὑπαὶ δείους ἀκράχολον Ἰφικλῆα·
Ἀμφιτρύων δὲ τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμνείαν θέτο χλαῖναν
παῖδα· πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο κοίτω.
ὄρνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον ὄρθρον ἄειδον·
Τειρεσίαν τόκα μάντιν, ἀλαθέα πάντα λέγοντα,
Ἀλκμήνα καλέσασα χρέος κατέλεξε νεοχμόν,
καί νιν ὑποκρίνεσθαι, ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν,
ἠνώγει. μηδ', εἴ τι θεοὶ νοέοντι πονηρόν,
αἰδόμενός †μ' ἐπίκρυπτε· καὶ ὡς οὐκ ἔστιν ἀλύξαι
ἀνθρώποις ὅ,τι Μοῖρα κατὰ κλωστῆρος ἐπείγει,
†μάντι Εὐηρείδα, μάλα σε φρονέοντα διδάσκω.
τὼς ἔλεγεν βασιλεια· ὁ δ' ἀνταμείβετο τοίως·
θάρσει, ἀριστοτόκεια γύναι, Περσήϊον αἷμα·

51. Si genuinus est versus, qui post hunc e duobus codd. a quibusdam admissus est, ἦ ῥα γυνὴ Φοίνισσα μύλαις ἐπὶ κοῖτον ἔχουσα, necesse est plura interciderint.—Hesych. προγένοντο· παρεγένοντο.

55. συμπλήγδην, simul percussis pectoribus. Ingeniose Meinekius ἔχοντα συμπλέγδην, ἰάχησαν.

58. κεκαρωμένα, stupefacta. Hesych. κάρος· σκοτόδινος.

61. τὸν ἄλλον. Vide ad VI. 46.

68. μ' ἐπίκρυπτε Zieglerus pro κρύπτε vel ἐμὲ κρύπτε. Fort. κρύψῃς με.—Junge autem σε νοέοντα ὡς etc.—κατὰ κλωστῆρος, *de fuso;* quae quasi *decursu staminis* hominibus apportat.

70. Eueres Teiresiae pater est Apollodoro III. 6, 6. Scribendum videtur vel ὦ Εὐηρείδα vel cum Meinekio Εὐηρηιάδα. Illud equidem praetulerim. Cf. XXV. 193. Callim. Lav. Pall. 81.

72. Περσήϊον. Electryo scilicet Alcmenae pater, Persei filius

θάρσει· μελλόντων δὲ τὸ λώϊον ἐν φρεσὶ θέσθαι.
ναὶ γὰρ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὄσσων,
πολλαὶ Ἀχαιϊάδων μαλακὸν περὶ γούνατι νῆμα
χειρὶ κατατρίψοντι, ἀκρέσπερον ἀείδοισαι
Ἀλκμήναν ὀνομαστί· σέβας δ' ἔσῃ Ἀργείαισιν.
τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρα φέροντα
ἀμβαίνειν τεὸς υἱός, ἀπὸ στέρνων πλατὺς ἥρως,
οὗ καὶ θηρία πάντα καὶ ἀνέρες ἥσσονες ἄλλοι.
δώδεκά οἱ τελέσαντι πεπρωμένον ἐν Διὸς οἰκῆν
μόχθους· θνητὰ δὲ πάντα πυρὰ Τραχίνιος ἑξεῖ.
γαμβρὸς δ' ἀθανάτων κεκλήσεται, οἳ τάδ' ἐπῶρσαν
κνώδαλα φωλεύοντα βρέφος διαδηλήσασθαι.
ἔσται δὴ τοῦτ' ἆμαρ, ὁπηνίκα νεβρὸν ἐν εὐνᾷ
καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐθελήσει.
ἀλλά, γύναι, πῦρ μέν τοι ὑπὸ σποδῷ εὔτυκον ἔστω,
κάγκανα δ' ἀσπαλάθω ξύλ' ἑτοιμάσατ', ἢ παλιούρω,
ἢ βάτω, ἢ ἀνέμῳ δεδονημένον αὖον ἄχερδον·
καῖε δὲ τῷδ' ἀγρίαισιν ἐπὶ σχίζῃσι δράκοντε
νυκτὶ μέσᾳ, ὅκα παῖδα κανεῖν τεὸν ἤθελον αὐτοί.
ἦρι δὲ συλλέξασα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις
ῥιψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέροισα,
ῥωγάδας ἐς πέτρας ὑπερούριον· ἂψ δὲ νέεσθαι
ἄστρεπτος· καθαρῷ δὲ πυρώσατε δῶμα θεείῳ
πρᾶτον· ἔπειτα δ' ἄλεσσι μεμιγμένον, ὡς νενόμισται,

erat ex Andromeda, Apollodor. II. 4, 5.

74. *γλυκὺ φέγγος.* Cf. VI. 22. XI. 53.

75. Manu genibus imposita teritur lana dum trahitur filum. *καταστρέψοντι* H. Steph.

83. *ἀθανάτων*, h.e. *Ἥρας*, cujus filia erat Hebe, Herculi nupta.

85. Tanta scil. pax terras per Herculis labores pacatas exceptura est.

87. *ὑπὸ σποδῷ.* Cf. XI. 51. Od. V. 488.

88. Photius: *κάγκανον· ξηρόν.* Hesych. *κάγκανα ξύλα· ξηρά· ἐλαφρά.*

89. *δεδονημένον*, *dejectum.*

90. Bekk. Anecd. I. p. 10; *ἀγρίοις κατακαῦσαι ξύλοις· τὰ τερατώδη τὴν φύσιν ἐπ' ἀγρίοις ἔκαιον ξύλοις.*

94. Hesych. *ῥωγάδες· κρημνοὶ διεσχισμένοι.*

95. *ἄστρεπτος.* Vide ad Aesch. Cho. 90.

θαλλῷ ἐπιρραίνειν †ἐστεμμένον ἀβλαβὲς ὕδωρ·
Ζηνὶ δ' ἐπιρρέξαι καθυπερτέρῳ ἄρσενα χοῖρον,
δυσμενέων αἰεὶ καθυπέρτεροι ὡς τελέθοιτε.
φᾶ, καὶ ἐρωήσας ἐλεφάντινον ᾤχετο δίφρον
Τειρεσίας, πολλοῖσι βαρύς περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς.
Ἡρακλέης δ' ὑπὸ ματρί, νέον φυτὸν ὡς ἐν ἀλωᾷ,
ἐτρέφετ', Ἀργείου κεκλημένος Ἀμφιτρύωνος.
γράμματα μὲν τὸν παῖδα γέρων Λίνος ἐξεδίδαξεν,
υἱὸς Ἀπόλλωνος, μελεδωνεὺς ἄγρυπνος, ἥρως·
τόξον δ' ἐντανύσαι καὶ ἐπίσκοπον εἶναι ὀϊστῶν
Εὔρυτος, ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.
αὐτὰρ ἀοιδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἔπλασσεν
πυξίνᾳ ἐν φόρμιγγι Φιλαμμονίδας Εὔμολπος.
ὅσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἑδροστρόφοι Ἀργόθεν ἄνδρες
ἀλλάλους σφάλλοντι παλαίσμασιν, ὅσσα τε πύκται
δεινοὶ ἐν ἱμάντεσσιν, ἅ τ' εἰς γαῖαν προπεσόντες
παμμάχοι ἐξεύροντο παλαίσματα σύμφορα τέχνᾳ,
πάντ' ἔμαθ' Ἑρμείαο διδασκόμενος παρὰ παιδὶ
Ἁρπαλύκῳ Φανοτῆϊ· τὸν οὐδ' ἂν τηλόθι λεύσσων

97. *ἐστεμμένῳ*, lana vestito. Ita Schaeferus. *ἐστεμμένον* si sanum, dictum est ut *κρατῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο* ap. Homerum.—*θαλλῷ*, h. e. tanquam aspergillo.—*ἀβλαβές*, illaesum, *καθαρόν*.

98. Hesych. *ἐπιρρέξαι. ἐπιθῦσαι.*

100. *ἐρωήσας.* Cf. XIII. 74.

105. Photius: *μελεδωνοί. ἐπίτροποι.* Hesych. *μελεδωνεύς· ὁ φύλαξ.*

110. *ἑδροστρόφοι* cet. sc. luctatores, pugiles, pancratiastae. Bene contulit Wuest. Theophr. Char. 27, (*περὶ ὀψιμαθίας* ad fin.):—*καὶ παλαίων δ' ἐν τῷ βαλανείῳ πυκνὰ ἕδραν στρέφειν, ὅπως πεπαιδεῦσθαι δοκῇ. ὅσσα* est *quot modis*. Suppleri possit *ὅσσα σφάλματα*.

106. *ἐπὶ σκοπὸν εἶναι οἰστὸν* Meinekius cum Heinsio, cum unus codex *ὀϊστὸν* praebeat. Rarum quidem, sed sanum est simplex *εἶναι*, (Ar. Ran. 133), satis illud frequens in compositis.

113. *σοφίσματα* Meinekius.

115. *Αὐτολύκῳ* Ahrensius post Heynium pro *Ἁρπαλύκῳ*. Apollodor. II. 4, 9, *ἐδιδάχθη μὲν Ἡρακλῆς ἁρματηλατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος, παλαίειν δὲ ὑπὸ Αὐτολύκῳ, τοξεύειν δὲ ὑπὸ Εὐρύτου, ὁπλομαχεῖν δὲ ὑπὸ Κάστορος, κιθαρῳδεῖν δὲ ὑπὸ Λίνου.* De Euryto confer etiam Hom. Od. VIII. 224. Soph. Trach. 266. Hic autem (v. 128) Castor Hippali

θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι·
τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῷ ἐπέκειτο προσώπῳ.
ἵππους δ' ἐξελάσασθαι ὑφ' ἅρματι, καὶ περὶ νύσσαν
ἀσφαλέως κάμπτοντα τροχῶ σύριγγα φυλάξαι,
'Αμφιτρύων ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδασκεν
αὐτός, ἐπεὶ μάλα πολλὰ θοῶν ἐξήρατ' ἀγώνων
Ἄργει ἐν ἱπποβότῳ κειμήλια· καί οἱ ἀαγεῖς
δίφροι, ἐφ' ὧν ἐπέβαινε, χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας.
δούρατι δὲ προβολαίῳ, ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα,
ἀνδρὸς ὀρέξασθαι, ξιφέων τ' ἀνέχεσθαι ἀμυχμόν,
κοσμῆσαί τε φάλαγγα, λόχον τ' ἀναμετρήσασθαι
δυσμενέων ἐπιόντα καὶ ἱππήεσσι κελεῦσαι
Κάστωρ 'Ιππαλίδας ἔδαεν, φυγὰς Ἄργεος ἐλθών,
ὁππόκα κλᾶρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα Τυδεὺς
ναῖε παρ' 'Αδρήστοιο λαβὼν ἱππήλατον Ἄργος.
Κάστορι δ' οὔτις ὁμοῖος ἐν ἁμιθέοις πολεμιστὴς
ἄλλος ἔην, πρὶν γῆρας ἀποτρίψαι νεότητα.
ὧδε μὲν 'Ηρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ.
εὐνὰ δ' ἦς τῷ παιδὶ τετυγμένα ἀγχόθι πατρός,
δέρμα λεόντειον μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῷ·
δεῖπνον δὲ κρέα τ' ὀπτὰ καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος
Δωρικός· ἀσφαλέως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι·
αὐτὰρ ἐπ' ἄματι τυννὸν ἄνευ πυρὸς αἴνυτο δόρπον·
εἵματα δ' οὐκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἕννυτο κνάμας.

filius, ignoti hominis, fuerit necesse est, siquidem *ἱππαλίδας* (ut vulgo legebatur) non potest esse epithetum, ut *ἱππεύς*.

124. *προβολαίῳ*. Vide ad XXII. 120.

128. *ἔδαεν*, *docebat*. Hesych. *ἔδαες· ἔδειξας*.

132. *ἀποτρίψαι*. Fortasse *ἀποξῦσαι*. Hom. Hymn. *εἰς 'Αφροδ.* 224, *ἥβην αἰτῆσαι, ξῦσαί τ' ἀπὸ γῆρας ὀλοιόν*.

133. *παιδεύσατο*, educandum curavit. Cf. 102.

137. *Δωρικός*. i. e. *μέλας ἄρτος*. *ἀκάθαρτος καὶ εὐτελής*, sec. Schol. ad Apollon. I. 1077, monente Meinekio:—*ἐπ' ἄματι*, post diem peractum; ad vesperam.

138. Hesych. *τυννός· μικρός*.

139. *οὐκ ἀσκητά*. Alludit ad Dorica *κράσπεδα στεμμάτων*, Ar. Vesp. 475.

XXV.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΚΕ.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΛΕΟΝΤΟΦΟΝΟΣ,

Η ΑΥΓΕΙΟΥ ΚΛΗΡΟΣ.

Fragmentum, ut videtur, epici carminis de Herculis congressu cum Augea Rege. Theocrito abjudicat Ahrensius, post alios; sine idonea causa, ut opinor. Est autem praeclare scriptum, et ad rerum veritatem accuratissime expressum. Dialectus Ionica sc. epica est, non ut alibi immistis Dorismis.

[Λείπει ἡ ἀρχή.]

Τὸν δ' ὁ γέρων προσέειπε, φυτῶν ἐπίουρος ἀροτρεύς,
παυσάμενος ἔργοιο, τό οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο·
ἔκ τοι, ξεῖνε, πρίφρων μυθήσομαι ἅσσ' ἐρεείνεις,
Ἑρμέω ἁζόμενος δεινὴν ὄπιν εἰνοδίοιο·
τὸν γάρ φασι μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι,
εἴ κεν ὁδοῦ ζαχρεῖον ἀνήνηταί τις ὁδίτην.
ποῖμναι μὲν βασιλῆος ἐΰφρονος Αὐγείαο
οὐ πᾶσαι βόσκονται ἴαν βόσιν, οὐδ' ἕνα χῶρον·
ἀλλ' αἱ μέν ῥα νέμονται ἐπ' ὄχθαις †ἀμφ' Ἐλισοῦντος,

1. *προσέειπε.* Puta Herculem, aut revera ignorantem aut nescire se simulantem, quaesivisse ex aliquo cujusnam essent greges quos conspicatus esset, et quaenam via ad Augeam duceret.

5. *μέγιστον* neutro genere: *magis quam ceteros Deos iratum esse.*

7. *ἐπίφρονος* conjecit Meinekius, cum tres libri *ἐΰφρονος* praebeant, pro vulg. *ἐΰτριχες.* Cf. v. 29.

9. In corruptis *ἀμφ' Ἐλισοῦντος* fluvii nomen latere videtur. Cf. Homericum *ἀμφιέλισσα. ἐπ' ὄχθαις Εἰλισσόντος* Meinekius, cum Ἑλισσόντα fluvium memoret Strabo VIII. 3, 4. Pausan. II. 12. 2, alibi. Fort. *ἐπ' ὄχθαισιν Ϝελίσουντος.* Ut Ἅλεις v. 123, *παρὰ τὸ ἁλῆναι τὸ ὕδωρ,* sic

αἱ δ' ἱερὸν θείοιο παρὰ ῥόον Ἀλφειοῖο,
αἱ δ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυβότρυος, αἱ δὲ καὶ ὧδε.
χωρὶς δὲ σηκοί σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἑκάσταις.
αὐτὰρ βουκολίοισι περιπλήθουσί περ ἔμπης
πάντεσσιν νομοὶ ὧδε τεθηλότες αἰὲν ἔασι
Μηνίου ἂμ μέγα τῖφος· ἐπεὶ μελιηδέα ποίην
λειμῶνες θαλέθουσιν ὑπόδροσοι εἰαμεναί τε
εἰς ἅλις, ἥ ῥα βόεσσι μένος κεραῇσιν ἀέξει.
αὖλις δέ σφισιν ἥδε τεῆς ἐπὶ δεξιὰ χειρὸς
φαίνεται εὖ μάλα πᾶσα πέρην ποταμοῖο ῥέοντος,
κείνῃ ὅθι πλατάνιστοι ἐπηεταναὶ πεφύασι
χλωρή τ' ἀγριέλαιος, Ἀπόλλωνος νομίοιο
ἱερὸν ἁγνόν, ξεῖνε, τελειοτάτοιο θεοῖο.
εὐθὺς δὲ σταθμοὶ περιμήκεες ἀγροιώταις
δέδμηνθ', οἳ βασιλῆϊ πολὺν καὶ ἀθέσφατον ὄλβον
ῥυόμεθ' ἐνδυκέως, τριπόλοις σπόρον ἐν νειοῖσιν
ἔσθ' ὅτε βάλλοντες, καὶ τετραπόλοισιν ὁμοίως.
οὔρους μὴν ἴσασι φυτοσκάφοι οἱ πολυεργοὶ,
ἐς ληνοὺς δ' ἱκνεῦνται, ἐπὴν θέρος ὥριον ἔλθῃ.
πᾶν γὰρ δὴ πεδίον τόδ' ἐπίφρονος Αὐγείαο
πυροφόροι τε γύαι καὶ ἀλωαὶ δενδρήεσσαι,
μέχρι πρὸς ἐσχατιὰς πολυπίδακος ἀκρωρείης·

Ἐλισσὼν a torto cursu nomen habuisse putandus est, fere ut *Ilissus* fluvius.

12. *χωρὶς σηκοί.* Hoc ex loco Homerico Od. IX. 220 seqq. sumptum videtur.

15. *Μηνίου.* Pausan. V. 1. 7, *τοῦ Μινυηΐου τὸ ῥεῦμα* memorat, quod in Aegeae stabula verterit Hercules; ubi legendum videtur *τοῦ Μηνίου.*—*τῖφος*, Hesych. *ἕλος.*—*θαλέθουσιν*, ut *θαλλούσης βίον* de oliva Aesch. Pers. 618. *καλὰ δένδρε' ἔθαλλε χῶρος* Pind. Ol. III. 40. Sic *βλαστεῖν τι* interdum dicitur.

19. *φαίνεται πᾶσα*, tota tibi patet. *πᾶσι* sine ulla causa Meinekius. *εὖ μάλα πᾶσαν* legitur etiam XXIV. 93.

20. *ἐπηεταναὶ, πυκναὶ, δαψιλεῖς.*

23. *ἱερὸν* hic *τέμενος* valere videtur. *νόμιος* cur vocetur Apollo vid. ap. Callim. H. Ap. 47.

24. *δέδμηνται.* Cf. XV. 120.

26. Ter et quater provenire dicit segetes quotannis. Confer XVI. 94.—*νειὸς τρίπολος* Od. V. 127.

27. *οὔρους.* Etsi lata est regio, agros tamen unusquisque descriptos habet, in quibus suum opus exerceat, sc. ut fossor aut vinitor; qui etiam fit uvæ calcator, quo-

ἃς ἡμεῖς ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἦμαρ,
ᾗ δίκη οἰκήων, οἷσιν βίος ἔπλετ' ἐπ' ἀγροῖς·
ἀλλὰ σύ πέρ μοι ἔνισπε, (τό τοι καὶ κέρδιον αὐτῷ
ἔσσεται) οὗ τινος ὧδε κεχρημένος εἰλήλουθας·
ἠέ τοι Αὐγείην ἢ καὶ δμώων τινὰ κείνου
δίζεαι, οἵ οἱ ἔασιν. ἐγὼ δέ κέ τοι σάφα εἰδὼς
ἀτρεκέως εἴποιμ'· ἐπεὶ οὔ σέ γε φημὶ κακῶν ἐξ
ἔμμεναι, οὐδὲ κακοῖσιν ἐοικότα φύμεναι αὐτόν,
οἷόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει. ἦ ῥά νυ παῖδες
ἀθανάτων τοιοίδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Διὸς ἄλκιμος υἱός·
ναί, γέρον, Αὐγείην ἐθέλοιμί κεν ἀρχὸν Ἐπειῶν
εἰσιδέειν· τοῦ γάρ με καὶ ἤγαγεν ἐνθάδε χρειώ.
εἰ δ' ὁ μὲν ἂρ κατὰ ἄστυ μένει παρὰ οἷσι πολίταις
δήμου κηδόμενος, διά τε κρίνουσι θέμιστας,
δμώων δή τινα, πρέσβυ, σύ μοι φράσον ἡγεμονεύσας,
ὅστις ἐπ' ἀγρῶν †τῶνδε γεραίτερος αἰσυμνήτης,
ᾧ κε τὸ μὲν εἴποιμι, τὸ δ' ἐκ φαμένοιο πυθοίμην.
ἄλλου δ' ἄλλον ἔθηκε θεὸς ἐπιδευέα φωτῶν.
τὸν δ' ὁ γέρων ἐξαῦτις ἀμείβετο, δῖος ἀροτρεύς·
ἀθανάτων, ὦ ξεῖνε, φραδῇ τινος ἐνθάδ' ἱκάνεις·
ὥς τοι πᾶν ὃ θέλεις αἶψα χρέος ἐκτετέλεσται.
ὧδε γὰρ Αὐγείης υἱὸς φίλος Ἠελίοιο,

tiens ad id opus anni tempus eum invitat.

32. *ἃς* ad *ἀλωαὶ* pertinet, monente Meinekio. Cf. inf. 176.

39. *αὐτὸν* pertinet ad *σέ*. Ipsum te, sc. non minus quam Augeam, generosum esse autumo.

46. De *διακρίνειν θέμιστας* vide ad Hesiod. Theog. 15. Nominativus est *πολῖται*, sive *οἱ κριταί*. Vulgata lectio *μένῃ—διακρίνησι* in eo peccat, quod hic nullus locus subjunctivo.

47. *φράσον*, *indica.*

48. *αἰσυμνήτης*. Villicum dicit, qualis fuit Dolius, Od. IV. 735. XXIV. 222.—*ἀγρῶν τῶνδε γεραίτατος* Ziegler. pro *ἀγρῶν τῶν γεραρώτατος*.

54. *ὧδε*, subaudi *προσέρχεται*. Digito accedentem monstrat. De Augeae Solis filio cf. Pausan. V. I. 6: *τῶν δὲ Ἐπειῶν ἔσχεν ἀρχὴν Ἠλεῖος—Ἠλείου δὲ ἦν Αὐγέας· οἱ δὲ ἀποσεμνύνοντες τὰ ἐς αὐτὸν παρατρέψαντες τοῦ Ἠλείου τὸ ὄνομα Ἡλίου φασὶν Αὐγέαν παῖδα εἶναι.*

σφωϊτέρῳ σὺν παιδί, βίῃ Φυλῆος ἀγαυοῦ.
χθιζὸς δ' εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστεος, ἤμασι πολλοῖς
κτῆσιν ἐποψόμενος, ἥ οἱ νήριθμος ἐπ' ἀγρῶν·
ὥς που καὶ βασιλεῦσιν ἐείδεται ἐν φρεσὶν ᾗσιν
αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος.
ἀλλ' ἴομεν μάλα πρός μιν· ἐγὼ δέ τοι ἡγεμονεύσω
αὖλιν ἐφ' ἡμετέρην, ἵνα κεν τέτμοιμεν ἄνακτα.
ὣς εἰπὼν ἡγεῖτο· νόῳ δ' ἔτι πολλὰ μενοίνα,
δέρμα τε θηρὸς ἰδὼν χειροπληθῆ τε κορύνην,
ὁππόθεν ὁ ξεῖνος· μεμόνει δέ μιν αἰὲν ἐρέσθαι.
ἂψ δ' ὄκνῳ ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα,
μή τί οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος ποτιμυθήσαιτο
σπερχομένου· χαλεπὸν δ' ἑτέρου νόον ἴδμεναι ἀνδρός.
τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπροθεν αἶψ' ἐνόησαν,
ἀμφότερον, ὀδμῇ τε χροός, δούπῳ τε ποδοῖϊν.
θεσπέσιον δ' ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος
Ἀμφιτρυωνιάδῃ Ἡρακλέϊ· τὸν δὲ γέροντα
ἀχρεῖον κλάζον τε περίσσαινόν θ' ἑτέρωθεν.
τοὺς μὲν ὅγε λάεσσιν, ἀπὸ χθονὸς ὅσσον ἀείρων,
φευγέμεν ἂψ ὀπίσω δειδίσσετο· τρηχὺ δὲ φωνῇ
ἠπείλει μάλα πᾶσιν, ἐρητύσασκε δ' ὑλαγμοῦ,
χαίρων ἐν φρεσὶν ᾗσιν, ὅθ' οὕνεκεν αὖλιν ἔρυντο
αὐτοῦ γ' οὐ παρεόντος· ἔπος δ' ὅγε τοῖον ἔειπεν·
ὦ πόποι, οἷον τοῦτο θεοὶ ποίησαν ἄνακτες

56. *ἤμασι πολλοῖς*, per plures dies. Sic *πολλοστῷ χρόνῳ ἀσπάσασθαι*, *breviter alloqui*, Ar. Pac. 559.

61. *ἵνα* est *ubi*: nisi legendum *ἵνα καὶ τέτμωμεν*.

63. *κορύνην*. *κορύναν* VII. 19. IX. 23. *ἰδὼν* Ziegler. pro *ἑλὼν* vel *ὁρῶν*.

62. *ἔτι*, praeter ea quae dixerat. Libri fere *νόῳ δέ τοι* vel *δέ τε*. *νόῳ δ' ὅγε* Meinek.

67. *σπερχομένου*, *festinante eo*, sc. Hercule.

72. Od. XVI. 5, *Τηλέμαχον δὲ περίσσαινον κύνες ὑλακόμωροι, οὐδ' ὕλαον προσιόντα. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς σαίνοντάς τε κύνας, περὶ δὲ κτύπος ἦλθε ποδοῖιν*—*ἀχρεῖον* non tanquam fures arcerent, nec aliam ob causam quam propter gaudium.

73. *ὅσσον*, *tantum tollens*, sc. non jaciens. Alii *ἆσσον*. Cf. Od. XIV. 35, *τοὺς μὲν ὁμοκλήσας σεῦεν κύνας ἄλλυδις ἄλλον πυκνῇσιν λιθάδεσσιν.*

θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμεναι· ὡς ἐπιμηθές.
εἴ οἱ καὶ φρένες ὧδε νοήμονες ἔνδοθεν ἦσαν,
ᾔδει δ᾽, ᾧτε χρὴ χαλεπαινέμεν, ᾧτε καὶ οὐκί,
οὐκ ἄν οἱ θηρῶν τις ἐδήρισεν περὶ τιμῆς·
νῦν δὲ λίην ζάκοτόν τι καὶ ἀρρηνὲς γένετ᾽ αὔτως.
 ἦ ῥα· καὶ ἐσσυμένως ποτὶ ταὔλιον ἷξον ἰόντες.
Ἠέλιος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους
δείελον ἦμαρ ἄγων· τὰ δ᾽ ἐπήλυθε πίονα μῆλα
ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ᾽ αὔλιά τε σηκούς τε.
αὐτὰρ ἔπειτα βόες μάλα μυρίαι ἄλλαι ἐπ᾽ ἄλλαις
ἐρχόμεναι φαίνονθ᾽, ὡσεὶ νέφη ὑδατόεντα,
ὅσσα τ᾽ ἐν οὐρανῷ εἶσιν ἐλαυνόμενα προτέρωσε
ἠὲ νότοιο βίῃ, ἠὲ Θρῃκὸς βορέαο·
τῶν μέν τ᾽ οὔτις ἀριθμὸς ἐν ἠέρι γίνετ᾽ ἰόντων,
οὐδ᾽ ἄνυσις· τόσα γάρ τε μετὰ προτέροισι κυλίνδει
ἶς ἀνέμου, τὰ δέ τ᾽ ἄλλα κορύσσεται αὖθις ἐπ᾽ ἄλλοις·
τόσσ᾽ αἰεὶ μετόπισθε βοῶν ἐπὶ βουκόλι᾽ ᾔει.
πᾶν δ᾽ ἄρ᾽ ἐνεπλήσθη πεδίον, πᾶσαι δὲ κέλευθοι,
ληΐδος ἐρχομένης· στείνοντο δὲ πίονες ἀγροὶ
μυκηθμῷ· σηκοὶ δὲ βοῶν ῥεῖα πλήσθησαν
εἰλιπόδων· ὄϊες δὲ κατ᾽ αὐλὰς ηὐλίζοντο.
ἔνθα μὲν οὔτις ἔκηλος, ἀπειρεσίων περ ἐόντων,
εἱστήκει παρὰ βουσὶν ἀνὴρ κεχρημένος ἔργου·
ἀλλ᾽ ὃ μὲν ἀμφὶ πόδεσσιν ἐϋτμήτοισιν ἱμᾶσι

79. *ἐπιμηθές*. Expectabas fortasse *προμηθές*. Sed revera sensus est, ut sequentia docent: *εἰ οὕτω προμηθὲς εἴη ὡς νῦν ἐστὶν ἐπιμηθές*: si sic ante adventum intellexisset qualis quis esset, ut nunc non nisi post adventum intelligit, qui quis sit. Hoc autem non tam in laudem canis quam in opprobium: cf. v. 83.

83. *ἀρρηνές*, *ferox*. Videtur *ἅπαξ λεγόμενον*. Agnoscit vocem Hesychius, qui *ἄγριον, δυσχερὲς* interpretatur.

86. *δείελον ἦμαρ*, *vesperam*, *δείλην ὀψίαν*. Buttmanno equidem assentiri nequeo, ab *εἵλη* derivanti. (Lexil. in v.) Est potius *δήλη* (*δεϝέλη*) *ἡμέρα*, dies nondum obscurata; et *εὐδείελος* non *apricus*, sed *conspicuus*.

89. *νέφε᾽* Meinekius. *νέφη ὑδρηλὰ* dixit Aesch. Suppl. 773.

95. *ἐπήει*, *prioribus succedebant*.

98. Fort. *μυκηθμῶν*, collato Od. IX. 219.

καλοπέδιλ' ἀράρισκε παρασταδὸν ἐγγὺς ἀμέλγειν·
ἄλλος δ' αὖ φίλα τέκνα φίλαις ὑπὸ μητράσιν ἵει,
πινέμεναι λαροῖο μεμαότα πάγχυ γάλακτος·
ἄλλος ἀμόλγιον εἶχ', ἄλλος τρέφε πίονα τυρόν·
ἄλλος ἐσῆγεν ἔσω ταύρους δίχα θηλειάων.
Αὐγείης δ' ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βοαύλους,
ἥντινά οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆες.
σὺν δ' υἱός τε βίη τε βαρύφρονος Ἡρακλῆος
ὡμάρτευν βασιλῆϊ διερχομένῳ μέγαν ὄλβον.
ἔνθα καὶ ἄρρηκτόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμὸν
Ἀμφιτρυωνιάδης καὶ ἀρηρότα νωλεμὲς αἰεί,
ἐκπάγλως θαύμαζε βοῶν τόγε μυρίον ἔθνος
εἰσορόων. οὐ γάρ κεν ἔφασκέ τις οὐδὲ ἐώλπει
ἀνδρὸς ληΐδ' ἑνὸς τόσσην ἔμεν, οὐδὲ δέκ' ἄλλων,
οἵτε πολλύρρηνες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλήων.
Ἠέλιος δ' ᾧ παιδὶ τόδ' ἔξοχον ὤπασε δῶρον,
ἀφνειὸν μήλοις περὶ πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν·
καί ῥά οἱ αὐτὸς ὄφελλε διαμπερέως βοτὰ πάντα
ἐς τέλος· οὐ μὲν γάρ τις ἐπήλυθε νοῦσος ἐκείνου
βουκολίοις, αἵτ' ἔργα καταφθινύουσι νομήων.
αἰεὶ δὲ πλέονες κεραοὶ βόες, αἰὲν ἀμείνους
ἐξ ἔτεος γίνοντο μάλ' εἰς ἔτος· ἦ γὰρ ἅπασαι
ζωοτόκοι τ' ἦσαν περιώσια θηλυτόκοι τε·
ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι σύναμ' ἐστιχόωντο
κνήμαργοί θ' ἕλικές τε· διηκόσιοί γε μὲν ἄλλοι

103. *καλοπέδιλα* sunt pedicae ligneae quibus constringuntur vaccarum pedes posteriores dum mulgentur.—*ὑπὸ—ἵει.* Cf. IX. 3.

106. *τρέφε, coagulabat.* Cf. XI. 66. Od. IX. 246. Photius: *τρέφεσθαι· πήγνυσθαι.* Statim id fieri solebat, simul ac lac collectum esset. Cf. VIII. 70.

114. *ἐκπάγλως, cum quadam trepidatione,* vel *commotione animi.*

117. *οἵτε κ.τ.λ.* *Etiam qui maxime locupletes inter reges essent.* Hesych. *πολύρρην· πολυπρόβατος, ἢ πολύαρνος.*

121. *νοῦσος—αἵ.* h. e. *οὔτις ἐκείνων τῶν νόσων αἳ κ.τ.λ.*

127. Hesychius: *ἕλιξ. μέλας.* Idem: *κνήμαργος· κνημώδης· παχύκνημος.* Imo: *albi a pedibus usque ad genua.*

φοίνικες· πάντες δ' ἐπιβήτορες οἵγ' ἔσαν ἤδη.
ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι δυώδεκα βουκολέοντο
ἱεροὶ 'Ηελίου· χροιὴν δ' ἔσαν ἠΰτε κύκνοι
ἀργησταί, πᾶσιν δὲ μετέπρεπον εἰλιπόδεσσιν·
οἳ καὶ ἀτιμαγέλαι βόσκοντ' ἐριθηλέα ποίην
ἐν νομῷ, ὧδ' ἔκπαγλον ἐπὶ σφίσι γαυριόωντες.
καί ῥ' ὁπότ' ἐκ λασίοιο θοοὶ προγενοίατο θῆρες
ἐς πεδίον δρυμοῖο βοῶν ἕνεκ' ἀγροτεράων,
πρῶτοι τοί γε μάχηνδε κατὰ χροὸς ἤεσαν ὀσμήν·
δεινὸν δ' ἐβρυχῶντο φόνον λεύσσοντε προσώπῳ.
τῶν μέν τε προφέρεσκε βίηφί τε καὶ σθένεϊ ᾧ
ἠδ' ὑπεροπλίῃ Φαέθων μέγας· ὅν ῥα βοτῆρες
ἀστέρι πάντες ἔϊσκον, ὅθ' οὕνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις
βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν, ἀρίζηλος δ' ἐτέτυκτο.
ὃς δή τοι σκύτος αὖον ἰδὼν χαροποῖο λέοντος
αὐτῷ ἔπειτ' ἐπόρουσεν ἐϋσκόπῳ 'Ηρακλῆϊ
χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη στιβαρόν τε μέτωπον.
τοῦ μὲν ἄναξ προσιόντος ἐδράξατο χειρὶ παχείῃ
σκαιοῦ ἄφαρ κέραος· κατὰ δ' αὐχένα νέρθ' ἐπὶ γαίης
κλάσσε βαρύν περ ἐόντα· πάλιν δέ μιν ὦσεν ὀπίσσω
ὤμῳ ἐπιβρίσας· ὁ δέ οἱ περὶ νεῦρα τανυσθεὶς
μυὼν ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη.
θαύμαζον δ' αὐτός τε ἄναξ υἱός τε δαΐφρων
Φυλεύς, οἵ τ' ἐπὶ βουσὶ κορωνίσι βουκόλοι ἄνδρες,

130. *ἱεροί.* Cf. v. 21.—*ἀτιμαγέλαι,* IX. 5. Hic valet *segregantes se a ceteris.* Hom. Hymn. in Merc. 193, *ὁ δὲ ταῦρος ἐβόσκετο μοῦνος ἀπ' ἄλλων, κυάνεος.*

137. *λεῦσσόν τε* Zieglerus. Dualem pro plurali saepius usurpavit Homerus.

142. *σκύτος αὖον.* Pellem scilicet quasi vivum leonem suspectans. Hesych. *σκῦτος· πᾶν δέρμα.*

143. *ἐϋσκόπῳ, caute circumspicienti. Clare videnti* interpretatur Wuest.

144. *χρίμψασθαι κ.τ.λ.* Ut frontem Herculis lateri impingeret.

149. *μυὼν,* (Il. XVI. 315), musculus in summo Herculis humero extabat, nervis circumvolutus, sc. quo nervi muniebantur. Cf. XXII. 48. Scilicet humero suo in taurum strenue innixus erat Hercules; id enim est *ὤμῳ ἐπιβρίσας.*

151. *κορωνίσι,* i.q. *ἑλίκεσσι, curva* sc. unca *cornua habentibus.*

Ἀμφιτρυωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες.
τὼ δ' εἰς ἄστυ λιπόντε κατ' αὐτόθι πίονας ἀγροὺς
ἐστιχέτην, Φυλεύς τε βίη θ' Ἡρακληείη.
λαοφόρου δ' ἐπέβησαν ὅθι πρώτιστα κελεύθου,
λεπτὴν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες,
ἥ ῥα δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταθμῶν τετάνυστο,
οὔτι λίην ἀρίσημος ἐν ὕλῃ †χλωρᾷ ἐούσῃ·
τῇ μὲν ἄρα προσέειπε Διὸς γόνον ὑψίστοιο
Αὐγείω φίλος υἱὸς ἕθεν μετόπισθεν ἰόντα,
ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον·
ξεῖνε, πάλαι τινὰ πάγχυ σέθεν πέρι μῦθον ἀκούσας,
ὡσεί περ σφετέρῃσιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι·
ἤλυθε γὰρ στείχων τίς ἀπ' Ἄργεος ὡς μέσος ἀκμῆς
ἐνθάδ' Ἀχαιὸς ἀνήρ, Ἑλίκης ἐξ ἀγχιάλοιο,
ὃς δή τοι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν Ἐπειῶν,
οὕνεκεν Ἀργείων τις, ἕθεν παρεόντος, ὄλεσσε
θηρίον, αἰνολέοντα, κακὸν τέρας ἀγροιώταις,
κοίλην αὖλιν ἔχοντα Διὸς Νεμέοιο παρ' ἄλσος·
οὐκ οἶδ' ἀτρεκέως, ἢ Ἄργεος ἐξ ἱεροῖο
αὐτόθεν, ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιν, ἠὲ Μυκήνην.
ὣς κεῖνος ἀγόρευε· γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν
(εἰ ἐτεόν περ ἐγὼ μιμνήσκομαι) ἐκ Περσῆος.
ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι Αἰγιαλήων

155. *ὅθι κ.τ.λ.* Ubi primum viam publicam institissent, relicta semita quae per vineta a stabulis ferebat.—illic alloquitur Herculem Phyleus etc. Respondent *ὅθι—τῇ* v. 159.—*ἐπεὶ ἦσαν* Herm. pro *ἐπέβησαν*, excidisse ratus versum qui proxime sequeretur.

158. *χλωρὰ θεούσῃ* temere ex conjectura Meinekius, sequente Zieglero. Aliud enim est *ὀδόντων λευκὰ θεόντων*, de *serie* dictum, Hes. Scut. 146.

162. Junge *πάγχυ πάλαι*, et sequentia sic accipe: *quasi modo mente reminiscor.* Non dicit *plane memini*, sed incertam quandam recordationem animum subire. *ὡς εἶ περ* Zieglerus cum Hermanno, collato Il. I. 211, quod *ὥσπερ εἶ* significet. *σφέτερος* hic est *meus*, ut *tuus* in XXII. 67.

164. *μέσος ἀκμῆς, τὸ μέσον ἥβης ἔχων.* Vulgo *νέος ἀκμήν*. Cf. IV. 60.

172. Fort. *κεῖνος δ' ὣς ἀγόρευε*, *veruntamen sic ille dicebat.*—*ἐκ Περσῆος*, vid. XXIV. 72.

174. *Αἰγιαλήων*, Achaeorum.

ἠὲ σέ, δέρμα δὲ θηρὸς ἀριφραδέως ἀγορεύει
χειρῶν καρτερὸν ἔργον, ὅ τοι περὶ πλευρὰ καλύπτει.
εἴπ᾽ ἄγε νῦν μοι πρῶτον, ἵνα γνώω κατὰ θυμόν,
ἥρως, εἴτ᾽ ἐτύμως μαντεύομαι, εἴτε καὶ οὐκί,
εἰ σύ γ᾽ ἐκεῖνος, ὃν ἄμμιν ἀκουόντεσσιν ἔειπεν
οὑξ Ἑλίκηθεν Ἀχαιός, ἐγὼ δέ σε φράζομαι ὀρθῶς.
εἰπὲ δ᾽, ὅπως ὀλοὸν τόδε θηρίον αὐτὸς ἔπεφνες,
ὅππως τ᾽ εὔυδρον Νεμέης εἰσήλυθε χῶρον.
οὐ μὲν γάρ κε τοσόνδε κατ᾽ Ἀπίδα κνώδαλον εὕροις
ἱμείρων ἰδέειν· ἐπεὶ οὐ μάλα τηλίκα βόσκει,
ἀλλ᾽ ἄρκτους τε σύας τε λύκων τ᾽ ὀλοφώϊον ἔρνος.
τῷ καὶ θαυμάζεσκον ἀκούοντες τότε μῦθον·
οἱ δέ νυ καὶ ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἀνέρ᾽ ἔφαντο,
γλώσσης μαψιδίοιο χαριζόμενον παρεοῦσιν.
ὣς εἰπὼν μέσσης ἐξηρώησε κελεύθου
Φυλεύς, ὄφρα κιοῦσιν ἅμα σφίσιν ἄρκιος εἴη,
καί ῥά τε ῥηΐτερον φαμένου κλύοι Ἡρακλῆος,
ὅς μιν ὁμαρτήσας τοίῳ προσελέξατο μύθῳ·
ὦ Αὐγηϊάδη, τὸ μὲν ὅττι με πρῶτον ἀνήρευ,
αὐτὸς καὶ μάλα ῥεῖα κατὰ στάθμην ἐνόησας.
ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου,
ὅππως ἐκράανθεν, ἐπεὶ λελίησαι ἀκούειν,
νόσφιν γ᾽ ἢ ὅθεν ἦλθε· τὸ γάρ, πολέων περ ἐόντων
Ἀργείων, οὐδείς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι·
οἶον δ᾽ ἀθανάτων τιν᾽ ἐΐσκομεν ἀνδράσι πῆμα
ἱρῶν μηνίσαντα Φορωνείδῃσιν ἐφεῖναι.

176. *ὃ* pertinet ad *δέρμα*. Cf. 32.

180. *φράζομαι*, agnosco, intelligo.

183. *κατ᾽ Ἀπίδα*, in Peloponneso. Vide ad Aesch. Suppl. 956.

185. *ἔρνος*, *prolem*. Frustra *ἔθνος* Lennepius. Sic VII. 44. Aesch. Eum. 631. 636. Eur. Bacch. 1307.

188. *γλώσσης χάριν*, Aesch. Cho. 258. *γλώσσῃ χαρίζεσθαι*, Eur. Orest. 1514.

192. *ὁμαρτήσας*, *ἑξῆς χωρῶν*, *ἅμα πορευόμενος*.

194. *κατὰ στάθμην*, *ὀρθῶς*, *ἀκριβῶς*.

200. *Φορωνεῖς* vel *Φορωνεῖδαι* (ut sup. v. 174, Achaei *Αἰγιαλεῖς*) vocantur Argivi, antiquis nominibus, ex quibus ficta postea

πάντας γὰρ †πισῆας ἐπικλύζων ποταμὸς ὥς,
λῖς ἄμοτον κεράϊζε· μάλιστα δὲ Βεμβιναίους,
οἳ ἕθεν ἀγχίμολοι ναῖον ἄτλητα παθόντες.
τὸν μὲν ἐμοὶ πρώτιστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον
Εὐρυσθεύς, κτεῖναι δέ μ' ἐφίετο θηρίον αἰνόν.
αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὑγρὸν ἑλὼν κοίλην τε φαρέτρην
ἰῶν ἐμπλείην νεόμην· ἑτέρηφι δὲ βάκτρον
εὐπαγές, αὐτόφλοιον ἐπηρεφέος κοτίνοιο,
ἔμμητρον· τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ ζαθέῳ Ἑλικῶνι
εὑρὼν σὺν πυκινῇσιν ὁλοσχερὲς ἔσπασα ῥίζαις.
αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον, ὅθι λῖς ἦεν, ἵκανον,
δὴ τότε τόξον ἑλὼν στρεπτῇ ἐπέλασσα κορώνῃ
νευρειήν, περὶ δ' ἰὸν ἐχέστονον εἶθαρ ἔβησα.
πάντῃ δ' ὄσσε φέρων ὀλοὸν τέρας ἐσκοπίαζον,
εἴ μιν ἐσαθρήσαιμι, πάρος γ' ἐμὲ κεῖνον ἰδέσθαι.
ἤματος ἦν τὸ μεσηγύ, καὶ οὐδέπῃ ἴχνια τοῖο
φρασθῆναι δυνάμην, οὐδ' ὠρυθμοῖο πυθέσθαι.
οὐδὲ μὲν ἀνθρώπων τις ἔην ἐπὶ βουσὶ καὶ ἔργοις
φαινόμενος σπορίμοιο δι' αὔλακος, ὅντιν' ἐροίμην·
ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον.
οὐ μὴν πρὶν πόδας ἔσχον ὄρος τανύφυλλον ἐρευνῶν
πρὶν ἰδέειν ἀλκῆς τε παραυτίκα πειρηθῆναι.
ἤτοι ὃ μὲν σήραγγα προδείελος ἔστιχεν εἰς ἥν,
βεβρωκὼς κρειῶν τε καὶ αἵματος· ἀμφὶ δὲ χαίτας
αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνῳ χαροπόν τε πρόσωπον

sunt fratrum nomina Φορωνεὺς et Αἰγιαλεύς. Sic Ἀπιδανῆας Arcadas dixit Callim. H. Jov. 14.—ἱρῶν κ.τ.λ., cf. Hom. Il. v. 178.

201. πισῆας si vera lectio est, ii significari videntur qui τὰ πίση habitant, iidemque sunt atque οἱ ἕλειοι. Ita recte se habet comparatio ποταμὸς ὥς. — πεδιῆας Meinek. ex conject., sequente Zieglero.

203. Versus fortasse spurius.

205. ἐφίετο, *jussit.*

206. ὑγρὸν, *incurvum.*

209. ἔμμητρον (μήτρα), "ramum cujus medulla nondum exaruit, vegetum." Meinekius. Imo opponitur τὸ ἔμμητρον, sc. δένδρον ὁλοσχερὲς, baculo ex trabe excisa confecto, cui deest medulla.

223. Hesych. σήραγξ. σπηλαῖον· κοιλότης.

στήθεά τε· γλώσσῃ δὲ περιλιχμᾶτο γένειον.
αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἄφαρ σκιεροῖσιν ἐκρύφθην
ἐν ῥίῳ ὑλήεντι, δεδεγμένος ὁππόθ' ἵκοιτο·
καὶ βάλον ἆσσον ἰόντος ἀριστερὸν εἰς κενεῶνα
τηϋσίως· οὐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὄλισθεν
ὀκριόεν, χλωρῇ δὲ παλίσσυτον ἔμπεσε ποίῃ.
αὐτὰρ ὃ κρᾶτα δαφοινὸν ἀπὸ χθονὸς ὦκ' ἐπάειρεν
θαμβήσας, πάντῃ δὲ διέδρακεν ὀφθαλμοῖσι
σκεπτόμενος, λαμυροὺς δὲ χανὼν ὑπ' ὀδόντας ἔφηνε.
τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆς προΐαλλον,
ἀσχαλόων ὅτι μοι πρὶν ἐτώσιος ἔκφυγε χειρός·
μεσσηγὺς δ' ἔβαλον στηθέων, ὅθι πνεύμονος ἕδρη.
ἀλλ' οὐδ' ὧς ὑπὸ βύρσαν ἔδυ πολυώδυνος ἰός·
ἀλλ' ἔπεσε προπάροιθε ποδῶν ἀνεμώλιος αὔτως.
τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς
αὖ ἐρύειν· ὁ δέ μ' εἶδε περιγληνώμενος ὄσσοις
θὴρ ἄμοτος· μακρὴν δὲ παρ' ἰγνύῃσιν ἕλιξε
κέρκον, ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο· πᾶς δέ οἱ αὐχὴν
θυμοῦ ἐνεπλήσθη, πυρσαὶ δ' ἔφριξαν ἔθειραι
σκυζομένῳ· κυρτὴ δὲ ῥάχις γένετ' ἠΰτε τόξον,
πάντοθεν εἰληθέντος ὑπαὶ λαγόνας τε καὶ ἰξύν.
ὡς δ' ὅταν ἁρματοπηγὸς ἀνήρ, πολέων ἴδρις ἔργων,
ὅρπηκας κάμπτῃσιν ἐρινεοῦ εὐκεάτοιο,
θάλψας ἐν πυρὶ πρῶτον, ἐπαξονίῳ κύκλα δίφρῳ·
τοῦ μὲν ὑπ' ἐκ χειρῶν ἔφυγεν τανύφλοιος ἐρινεὸς

226. Cf. XXIV. 20.

228. *ἐν δρίῳ* Valck.

230. Sensus est: *ὄλισθε γὰρ τὸ βέλος, οὐ περαῖνον διὰ σαρκός.*

236. Aut *ὅτι μοι πρὶν ἐτώσιον* aut *ὅ μοι ὁ πρὶν ἐτώσιος* scribendum videtur. Hoc praetulerunt Meinek. Ziegler. post Hermannum.

242. *ἰγνύῃσιν.* Cf. XXVI. 17. *ἑλίσσειν κέρκον* est caudam complicare, curvare; quod fit *ad latera. περ'* Meinek. Ziegler. cum pluribus libb.

246. *εἰληθῆναι* est *colligere et contrahere se,* (fere ut *ἀλεὶς* Il. XXII. 308,) impetum scil. in Herculem facturum. Vulg. *εἰλυσθέντος.* Cf. XXIV. 17.

248. Ex Il. XXI. 37, *ὁ δ' ἐρινεὸν ὀξέι χαλκῷ τέμνε νέους ὅρπηκας, ἵν' ἅρματος ἄντυγες εἶεν.*

καμπτόμενος, τηλοῦ δὲ μιῇ πήδησε σὺν ὁρμῇ·
ὣς ἐπ' ἐμοὶ λῖς αἰνὸς ἀπόπροθεν ἀθρόος ἆλτο,
μαιμώων χροὸς ἆσαι, ἐγὼ δ' ἑτέρηφι βέλεμνα
χειρὶ προεσχεθόμην, καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην,
τῇ δ' ἑτέρῃ ῥόπαλον κόρσης ὕπερ αὖον ἀείρας
ἤλασα κακκεφαλῆς· διὰ δ' ἄνδιχα τρηχὺν ἔαξα
αὐτοῦ ἐπὶ λασίοιο καρήατος ἀγριέλαιον
θηρὸς ἀμαιμακέτοιο· πέσεν δ' ὅγε, †πρὶν ἔμ' ἱκέσθαι,
ὑψόθεν ἐν γαίῃ, καὶ ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔστη
νευτάζων κεφαλῇ· περὶ γὰρ σκότος ὄσσε οἱ ἄμφω
ἦλθε, βίῃ σεισθέντος ἐν ὀστέῳ ἐγκεφάλοιο.
τὸν μὲν ἐγὼν ὀδύνῃσι παραφρονέοντα βαρείαις
νωσάμενος, πρὶν γ' αὖθις ὑπότροπον ἀμπνυνθῆναι,
αὐχένος ἀρρήκτοιο παρ' ἰνίον ἤλασα προφθάς,
ῥίψας τόξον ἔραζε πολύρραπτόν τε φαρέτρην·
ἦγχον δ' ἐγκρατέως στιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείσας
ἐξόπιθεν, μὴ σάρκας ἀποδρύψῃ ὀνύχεσσι·
πρὸς δ' οὖδας πτέρνῃσι πόδας στερεῶς ἐπίεζον
οὐραίους ἐπιβάς· πλευροῖσί τε μῆρ' ἐφύλασσον,
μέχρι οἱ ἐξετάνυσσα βραχίονας ὀρθὸν ἀείρας
ἄπνευστον· ψυχὴν δὲ πελώριον ἔλλαχεν ᾅδης.

252. *ἀθρόος.* Cf. XIII. 51.

253. *βέλεμνα,* sagittas tanquam hastam protentas.

254. *λώπην,* chlamydem. Cf. XIV. 66.

255. *κόρσης,* leonis, ut videtur, non Herculis.

257. *αὐτοῦ, ibi.*

258. Fort. *πρίν μ' ἐφικέσθαι. πρίν γ' ἔμ'* Herm.

259. *ἔστη.* sc. a solo surgere conatus.

263. Hesych. *νωσάμενος. κατανοήσας.*

264. *ἤλασα.* Nimirum clavae fragmento: cf. v. 256. Alia scriptura *ἔφθασα* fortasse ex *διττογραφίᾳ* fluxit, e. g. *ἔφθασα τύψας. ἔφλασα προφθὰς* dedit Zieglerus, quod verum esse non credam.

269. Corrupta plerisque videtur scriptura. *μηροῖσί τε πλεύρ' ἐφύλασσον* Meinekius et Zieglerus, ex emendatione Briggsii; quod explicant: *femoribus latera bestiae constringebam.* Frustra, opinor. Sensus fortasse est: femora, leonis lateribus tuta, sic servabam ne unguibus lacerarentur. *μῆρα* autem Homericum est.

270. *βραχίονες* hic sunt leonis *πρόσθιοι πόδες,* quos ita extendit Hercules ut pulmonem coarctet et comprimat, et sic *ἄπνευστον* reddat.

καὶ τότε δὴ βούλευον, ὅπως λασιαύχενα βύρσαν
θηρὸς τεθνειῶτος ἀπαὶ μελέων ἐρυσαίμην,
ἀργαλέον μάλα μόχθον· †ἐπεὶ οὐκ ἔσκε σιδήρῳ
τμητὴ οὐδὲ λίθοις πειρωμένῳ, οὐδὲ μὲν ὕλῃ.
ἔνθα μοι ἀθανάτων τὶς ἐπὶ φρεσὶ θῆκε νοῆσαι,
αὐτοῖς δέρμα λέοντος ἀνασχίζειν ὀνύχεσσι.
τοῖσι θοῶς ἀπέδειρα καὶ ἀμφεθέμην μελέεσσιν,
ἕρκος ἐνυαλίου ταμεσίχροος ἰωχμοῖο.
οὗτός τοι Νεμέου γένετ', ὦ φίλε, θηρὸς ὄλεθρος,
πολλὰ πάρος μήλοις τε καὶ ἀνδράσι κήδεα θέντος.

XXVI.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΚΣΤ.

ΛΗΝΑΙ Η ΒΑΚΧΑΙ.

Pentheus Baccharum speculator a sua ipsius matre discerptus perit.

Ἰνὼ κ' Αὐτονόα χ' ἁ μαλοπάρᾳος Ἀγαύα
τρεῖς θιάσως ἐς ὄρος τρεῖς ἄγαγον αὐταὶ ἐοῖσαι.
χαὶ μὲν ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα
κισσόν τε ζώοντα καὶ ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς,
ἐν καθαρῷ λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βωμώς,
τὼς τρεῖς τᾷ Σεμέλᾳ, τὼς ἐννέα τῷ Διονύσῳ·
ἱερὰ δ' ἐκ κίστας πεποναμένα χερσὶν ἑλοῖσαι

274. *ἐπεί ῥ' οὐκ* conj. Zieglerus.

275. Sensus hic esse videtur: cum ne ferro quidem scindi posset, multo minus iis instrumentis quibus utebar, acuta silice aut ligni (fractae fortasse clavae) particula.

277. *αὐτοῖς* sc. *τοῖς αὐτοῦ*, ut sit dativus instrumenti.

1. Hesych. *μαλοπάραυος· λευκοπάρειος.*

2. *τρεῖς.* Vide Eur. Bacch. 680—2.

3. *δρυὸς φύλλα.* *Variis obsita frondibus* sacra dicit Hor. Carm. I. 18. 12.

4. Fortasse *κισσὸν ἀεὶ ζώοντα*, vel *κισσόν θ' ἑρπύζοντα.*

5. *καθαρῷ, aperto.*

7. *κίστας.* Hinc *κιστοφόροι* Dem. p. 313 fin. Cf. Mart. V. 17. 4. Phot. in v. *κιστοφόρος.*—

εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν,
ὡς ἐδίδασχ', † ὡς αὐτὸς ἐθυμάρει Διόνυσος.
Πενθεὺς δ' ἀλιβάτου πέτρας ἄπο πάντ' ἐθεώρει,
σχῖνον ἐς ἀρχαίαν καταδύς, ἐπιχώριον ἔρνος.
Αὐτονόα πράτα νιν ἀνέκραγε δεινὸν ἰδοῖσα,
σὺν δ' ἐτάραξε ποσὶν μανιώδεος ὄργια Βάκχου
ἐξαπίνας ἐπιοῦσα, τὰ δ' οὐχ ὁρέοντι βέβαλοι.
μαίνετο μέν τ' αὐτά, μαίνοντο δ' ἄρ' εὐθὺ καὶ ἄλλαι.
Πενθεὺς μὲν φεῦγεν πεφοβημένος, αἱ δ' ἐδίωκον
πέπλως ἐκ ζωστῆρος ἐπ' ἰγνύαν ἐρύσασαι.
Πενθεὺς μὲν τόδ' ἔειπε· Τίνος κέχρησθε, γυναῖκες;
Αὐτονόα δὲ τόδ' εἶπε· Τάχα γνώσῃ, πρὶν ἀκοῦσαι.
μάτηρ μὲν κεφαλὰν μυκήσατο παιδὸς ἑλοῖσα,
ὅσσον περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνης·
Ἰνὼ δ' ἐξέρρηξε σὺν ὠμοπλάτᾳ μέγαν ὦμον
λὰξ ἐπὶ γαστέρα βᾶσα· καὶ Αὐτονόᾳ ῥυθμὸς ωὑτός.
αἱ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ κρεανομέοντο γυναῖκες,
ἐς Θήβας δ' ἀφίκοντο πεφυρμέναι αἵματι πᾶσαι,
ἐξ ὄρεος πένθημα καὶ οὐ Πενθῆα φέροισαι.

πεπονᾱμένα χερσὶν, simpliciter *manu facta*. Videntur fuisse statuae, *κανῆ*, *σφαγὶς*, alia sacrificii instrumenta, sed mystica illa, et profanis oculis negata. Eadem sunt *ὄργια*, v. 13. Cf. Eur. Bacch. 471, 2.—*ποπανεύματα* Wordsworth. Meinek.

8. *νεοδρέπτων*. Cf. v. 3.—*εὐφάμως*, non *silentio*, sed *cum bonis verbis*.

9. *ὡς*. Imo *οἷς*, *quemadmodum eos docebat, quibus ipse deus gaudebat*, sc. mysteriorum suorum antistites.

14. Eur. Bacch. l. c. *ὄργια—ἄρρητ' ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν*. Dejecto pedibus altari sacra obruit et abscondit mulier. Cf. Ar. Pac. 319.

17. *ἰγνύαν*, *poplitem*, Il. XIII. 212. Photius: *ἰγνύη· ὁ ὑπὸ τὸ γόνυ τόπος, ὀπίσω τοῦ γόνατος.*—*ζωστῆρος*, cf. VII. 18. *ἐκ* hic significat *ὑπὸ*, i. e. vestes sub zonam coercendo, ut succinctae currerent.

19. *τάχα γνώσῃ*. Vide ad XXII. 63.

20. *μυκήσατο*. Putabant enim Bacchae furore correptae se esse feras, ideoque ferina voce ululabant. Vide Eur. Bacch. 1108, (ubi spuria sunt verba *μηδ'—κρυφαίους*,) et 1141.

23. Eur. Bacch. 1126, *πλευραῖσιν ἀντιβᾶσα τοῦ δυσδαίμονος ἀπεσπάραξεν ὦμον.*

24. *κρεανομέοντο* Meinekius pro *κρέα νομέοντο*, reliquam carnem inter se partiebantur.

26. Eur. Bacch. 367, Πεν-

οὐκ ἀλέγω· μηδ' ἄλλος ἀπεχθέμεναι Διονύσῳ
φροντίζοι, μηδ' εἰ χαλεπώτερα τῶνδ' ἐμόγησεν,
εἴη δ' ἐνναέτης, ἢ καὶ δεκάτῳ ἐπιβαίνοι·
αὐτὸς δ' εὐαγέοιμι καὶ εὐαγέεσσιν ἅδοιμι.
ἐκ Διὸς αἰγιόχω τιμὰν ἔχει αἰετὸς οὗτος·
εὐσεβέων παίδεσσι τὰ λώϊα, δυσσεβέων δ' οὔ.
χαίροι μὲν Διόνυσος, ὃν ἐν Δρακάνῳ νιφόεντι
Ζεὺς ὕπατος μεγάλαν ἐπιγουνίδα κάτθετο λύσας·
χαίροι δ' εὐειδὴς Σεμέλα, καὶ ἀδελφεαὶ αὐτᾶς
Καδμεῖαι πολλαῖς μεμελημέναι ἡρωΐναις,
αἳ τόδε ἔργον ἔρεξαν ὀρίναντος Διονύσου
οὐκ ἐπιμωματόν. μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο.

XXVII.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΚΖ.

ΟΑΡΙΣΤΥΣ ΔΑΦΝΙΔΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΗΣ.

Daphnis puellae amore fruitur, postquam nolentem illecebris irretivit. Theocrito hoc carmen abjudicat Ahrensius post alios; deesse initium verisimile est.

ΚΟΡΗ.

Τὰν πινυτὰν Ἑλέναν Πάρις ἥρπασε βωκόλος ἄλλος.

θεὺς δ' ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει δόμοις.

27—9. Videtur hic locus corruptus esse, nisi forte mysticum quid latet in numero *ἐνναέτης*. *Ego nil curo* (sc. *ἐγὼ Διονύσῳ οὐ μέμφομαι ταῦτα*, Angl. *'tis no concern of mine;* conf. xv. 95,) *et tantum opto, nemo alius sic deo inimicus fiat, ne si pejora quidem passus fuerit*, sc. quam passa est mater filio orbata. Confer autem v. ult.

30. Callim. Hymn. in Del. 98, *εὐαγέων δὲ καὶ εὐαγέεσσι μελοίμην*. Vid. Eur. Bacch. 1009.

31. *αἰετός*. Hoc omen, sc. haec lex ac vitae ratio, *τοῦ εὐαγεῖν*, Jovi probatur; ac piorum liberis meliora evenire solent.

34. *ἐπιγουνίδα*, sc. *μηρόν*, Eur. Bacch. 286. Cf. Od. xvii. 225.—*κάτθετο*, seposuit, a Junonis ira tutum removit.

ΔΑΦΝΙΣ.

μᾶλλον †ἔμ' ἤδ' Ἑλένα τὶν βωκόλον ἐστὶ φιλεῦσα.

ΚΟΡΗ.

μὴ καυχῶ, σατυρίσκε· κενὸν τὸ φίλαμα λέγουσιν.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἁδέα τέρψις.

ΚΟΡΗ.

τὸ στόμα μευ πλύνω καὶ ἀποπτύω τὸ φίλαμα.

ΔΑΦΝΙΣ.

πλύνεις χείλεα σεῖο; δίδου πάλιν, ὄφρα φιλάσω.

ΚΟΡΗ.

καλόν σοι δαμάλας φιλέειν, οὐκ ἄζυγα κώραν.

ΔΑΦΝΙΣ.

μὴ καυχῶ· τάχα γάρ σε παρέρχεται, ὡς ὄναρ, ἥβη.

ΚΟΡΗ.

ἁ σταφυλὶς σταφίς ἐστι, καὶ οὐ ῥόδον αὖον ὀλεῖται.

ΔΑΦΝΙΣ.

δεῦρ' ὑπὸ τὰς κοτίνους, ἵνα σοι τινὰ μῦθον ἐνίψω.

ΚΟΡΗ.

οὐκ ἐθέλω· καὶ πρίν με παρήπαφες ἁδέϊ μύθῳ.

2. Corrupta scriptura. Codex optimus *μᾶλλον ἐδοῖς* habet, unde Ahrensius *μᾶλλον ἑκοῖσ'*, quem sequuti sunt Meinekius et Zieglerus. Fortasse *μᾶλλον ἐμοὶ 'στθ' Ἑλένα τὸν βωκόλον ἅδε φιλεῦσα.* Vulgata lectio ita fortasse explicari potest: *μᾶλλον ἥδε Ἑλένη ἐστὶ, φιλεῦσα ἐμὲ τὸν βωκόλον*,—'At magis etiam haec mihi Helena est, quae me pastorem deosculetur.'

4. Vide III. 20.

6. *ὄφρα φιλάσω*, sc. quum sint munda et, ut dicis, lavando quasi expurgata.

9. Etiam quibus praeteriit aetas, iis suavitas manet.—*σταφὶς ἐστι*, in uvam passam converti solet. Sensus; etiamsi senescam, non plane contemnar.

11. *μύθῳ*. Ludit in ambigua vocis significatione, et *fabula* et *promissis.*

ΔΑΦΝΙΣ.

δεῦρ' ὑπὸ τὰς πτελέας, ἵν' ἐμᾶς σύριγγος ἀκούσῃς.

ΚΟΡΗ.

τὰν σαυτῶ φρένα τέρψον· †οἴζυον οὐδὲν ἀρέσκει.

ΔΑΦΝΙΣ.

φεῦ φεῦ, τᾶς Παφίας χόλον ἅζεο καὶ σύ γε κώρα.

ΚΟΡΗ.

χαιρέτω ἁ Παφία· μόνον ἵλαος Ἄρτεμις εἴη.

ΔΑΦΝΙΣ.

μὴ λέγε, μὴ βάλλῃ σε καὶ ἐς λίνον ἄλλυτον ἔλθῃς.

ΚΟΡΗ.

βαλλέτω ὡς ἐθέλει· πάλιν Ἄρτεμις ἄμμιν ἀρήγοι.

ΔΑΦΝΙΣ.

* * * * *

ΚΟΡΗ.

μὴ 'πιβάλῃς τὰν χεῖρα· καὶ εἰσέτι χεῖλος ἀμύξω.

ΔΑΦΝΙΣ.

οὐ φεύγεις τὸν Ἔρωτα, τὸν οὐ φύγε παρθένος ἄλλα.

ΚΟΡΗ.

φεύγω, ναὶ τὸν Πᾶνα· σὺ δὲ ζυγὸν αἰὲν ἀείρεις.

13. 'Fortasse scripsit *οἴζυρὸν*, correpta penultima.' Ziegler.

15. Eur. Hipp. 113, *τὴν σὴν δὲ Κύπριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω.*

17. *ἀρήγοι*, ut sup. 15 *ἵλαος εἴη*. Sed fortasse leg. *ἀρήξει*. Artemis autem virginum custos respicitur.

19. Si genuinus est hic versus (quem tamen excludunt Ahrensius et Zieglerus, Meinekius cum Hermanno duorum partes confusas esse putat et post v. 2 collocat,) legendum fortasse est *μὴ εἰσέτι κ.τ.λ.*, *ne unguibus etiam os tibi lacerem*, vel morsu vulnerem. Ita perditus fuerit praecedens Daphnidis versus. Possis etiam sic interpungere: *καὶ εἰσέτι; χεῖλος ἀμύξω*, h. e. iterum vero? Faciem tibi lacerabo.

ΔΑΦΝΙΣ.

δειμαίνω, μὴ δή σε κακωτέρῳ ἀνέρι δώσει.

ΚΟΡΗ.

πολλοί μ' ἐμνώοντο, νόον δ' ἐμὸν οὔτις †ἕαδε.

ΔΑΦΝΙΣ.

εἷς καὶ ἐγὼ πολλῶν μνηστὴρ τεὸς ἐνθάδ' ἱκάνω.

ΚΟΡΗ.

καὶ τί, φίλος, ῥέξαιμι; γάμοι πλήθουσιν ἀνίας.

ΔΑΦΝΙΣ.

οὐκ ὀδύναν, οὐκ ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χορείαν.

ΚΟΡΗ.

ναὶ μάν φασι γυναῖκας ἑοὺς τρομέειν παρακοίτας.

ΔΑΦΝΙΣ.

μᾶλλον ἀεὶ κρατέουσι· τίνα τρομέουσι γυναῖκες;

ΚΟΡΗ.

ὠδίνειν τρομέω· χαλεπὸν βέλος Εἰλειθυίας.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλὰ τεὰ βασίλεια μογοστόκος Ἄρτεμίς ἐστιν.

ΚΟΡΗ.

ἀλλὰ τεκεῖν τρομέω, μὴ καὶ χρόα καλὸν ὀλέσσω.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἢν δὲ τέκῃς φίλα τέκνα, νέον φάος ὄψεαι υἷας.

22. *δώσει*, sc. ὁ Ἔρως.

23. *ἔπειθεν* Zieglerus et Meinekius. Formam antiquam ἔϜαδε (cf. ἅδδην) fortasse a deperdito poeta mutuatus est auctor hujus carminis. Hesych. ἕαδεν· ἤρεσεν· ἔδοξεν.—νόῳ δ' ἐμῷ Schaeferus.

25. Vereor ne corrupta sit hujus versus scriptura.

27. *ναὶ μάν*. Fort. *καὶ μὰν*, *at vero*.

30. At patrona tua (cf. v. 17) utero male laborantibus assistere solet. Locus ex Il. XI. 269 adumbratus.

ΚΟΡΗ.

καὶ τί μοι ἕδνον ἄγεις γάμου ἄξιον, ἣν ἐπινεύσω;

ΔΑΦΝΙΣ.

πᾶσαν τὰν ἀγέλαν, πάντ' ἄλσεα καὶ νομὸν ἑξεῖς.

ΚΟΡΗ.

ὄμνυε, μὴ μετὰ λέκτρα λιπὼν ἀέκουσαν ἀπενθεῖν.

ΔΑΦΝΙΣ.

οὐ μάν, οὐ τὸν Πᾶνα, καὶ ἤν κ' ἐθέλῃς με διῶξαι.

ΚΟΡΗ.

τεύχεις μοι θαλάμως, τεύχεις καὶ δῶμα καὶ αὐλάς;

ΔΑΦΝΙΣ.

τεύχω σοι θαλάμως, τὰ δὲ πώεα καλὰ †νομεύω.

ΚΟΡΗ.

πατρὶ δὲ γηραλέῳ τίνα κεν τίνα μῦθον ἐνίψω;

ΔΑΦΝΙΣ.

αἰνήσει σέο λέκτρον, ἐπὴν ἐμὸν οὔνομ' ἀκούσῃ.

ΚΟΡΗ.

οὔνομα σὸν λέγε τῆνο· καὶ οὔνομα πολλάκι τέρπει.

ΔΑΦΝΙΣ.

Δάφνις ἐγώ, Λυκίδας δὲ πατήρ, μάτηρ δὲ Νομαία.

ΚΟΡΗ.

ἐξ εὐηγενέων· ἀλλ' οὐ σέθεν εἰμὶ χερείων.

33. Fort. ἀλλὰ τί ἕδνον. Vide ad VIII. 13.

34. Fortasse τάνδ' ἀγέλαν.

36. Cf. v. 14.—διῶξαι, ἀποδιῶξαι, *abigere*.

37. τεύξεις facilis emendatio: sed vult fortasse, Jamne mihi domum paras? etc. Cf. 20.

38. Non καλὰ pro καλῶς, ut inf. 48; sed potius, *et pulcrae sunt quas pasco oves*. Sed legendum puto νομευσεῖς, sc. ἐν αὐλαῖς.

ΔΑΦΝΙΣ.

οὐδ' ἄκρα τιμήεσσα· πατὴρ δέ σοί ἐστι Μενάλκας.

ΚΟΡΗ.

δεῖξον ἐμοὶ σέθεν ἄλσος, ὅπῃ σέθεν ἵσταται αὖλις.

ΔΑΦΝΙΣ.

δεῦρ' ἴδε, πῶς ἀνθεῦσιν ἐμαὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι.

ΚΟΡΗ.

αἶγες ἐμαί, βόσκεσθε· τὰ βωκόλω ἔργα νοήσω.

ΔΑΦΝΙΣ.

ταῦροι, καλὰ νέμεσθ', ἵνα παρθένῳ ἄλσεα δείξω.

ΚΟΡΗ.

τί ῥέζεις, σατυρίσκε; τί δ' ἔνδοθεν ἅψαο μαζῶν;

ΔΑΦΝΙΣ.

μᾶλα τεὰ πρώτιστα τάδε χνοάοντα †διδάξω.

ΚΟΡΗ.

ναρκῶ, ναὶ τὸν Πᾶνα. τεὰν πάλιν ἔξελε χεῖρα.

ΔΑΦΝΙΣ.

θάρσει, κῶρα φίλα. τί μοι ἔτρεμες; ὡς μάλα δειλά.

ΚΟΡΗ.

βάλλεις εἰς ἀμάραν με, καὶ εἵματα καλὰ μιαίνεις.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλ' ὑπὸ σοὺς πέπλους ἁπαλὸν νάκος ἠνίδε βάλλω.

44. Μενάλκας, sc. pastor aut caprarius. Hoc dicit, ne ultra modum genere suo placeat sibi puella. Ipsa autem capraria est, ut patet a v. 47. Alii οἶδ', ἄκρα τ.

50. διδαχθῶ Hermannus et Meinekius. φιλάσω hic etiam proponit. An διδράξω? Cf. μαστοῦ δραγμὸς, Eur. Cycl. 170.

53. ἀμάραν, *fossam*, Il. XXI. 259.

ΚΟΡΗ.

φεῦ φεῦ, καὶ τὰν μίτραν ἀπέσχισας· ἐς τί δ' ἔλυσας;

ΔΑΦΝΙΣ.

τᾷ Παφίᾳ πράτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάζω.

ΚΟΡΗ.

μίμνε, τάλαν· τάχα τίς τοι ἐπέρχεται· ἦχον ἀκούω.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλάλαις λαλέοντι τεὸν γάμον αἱ κυπάρισσοι.

ΚΟΡΗ.

τὠμπέχονον ποίησας ἐμοὶ ῥάκος· εἰμὶ δὲ γυμνά.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἄλλαν ἀμπεχόναν τᾶς σᾶς τοι μείζονα δωσῶ.

ΚΟΡΗ.

φῄς μοι πάντα δόμεν· τάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἅλα δοίης.

ΔΑΦΝΙΣ.

αἴθ' αὐτὰν δυνάμαν καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλειν.

ΚΟΡΗ.

Ἄρτεμι, μὴ νεμέσα· †σὴ ἐρημιὰς οὐκέτι πιστή.

ΔΑΦΝΙΣ.

ῥέξω πόρτιν Ἔρωτι καὶ αὐτᾷ βῶν Ἀφροδίτᾳ.

55. Vulgatum *μικρὰν ἀπέστιχες* correxit Scaliger. Dubitationem de ᾰ brevi tollit *κῶρᾰ* sup. 52. Cf. Callim. Ep. XXXVIII. *τὴν μίτρην ἢ μαστούς σφιν ἔδησε.* Photius: *μίτρα· διάδημα ἢ ζώνη.* Cf. Mosch. II. 73.

57. *ἐπέρχεται, supervenit,* ut IV. 60.

61. Cf. Od. XVII. 455, *οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σῷ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἅλα δοίης.* Hesych. *οὐδ' ἅλα· οὐδὲ τὸ ψυχρὸν* (*ψιχίον* Schmidt) *καὶ ἄφθονον εἰς χρῆσιν.*

62. *ἐπιβάλλειν*, promissis addere. Confer autem XV. 37.

63. *σοῖς ῥήμασιν—πιστῇ* Herm. pro *σοι ἔρημας—πιστή.* *Noli succensere ei quae non jam tuis* (s. de virginitate) *paret praeceptis.* Vulgo legitur *σὴ ἐρημιάς.—σέο ῥήμασιν—πιστὴ* Meinekius.

ΚΟΡΗ.

παρθενος ἔνθα βέβηκα, γυνὴ δ' εἰς οἶκον ἀφερψῶ.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλὰ γυνὴ μήτηρ, τεκέων τροφός, οὐκέτι κώρα.
ὣς οἳ μὲν χλοεροῖσιν ἰαινόμενοι μελέεσσιν
ἀλλήλοις ψιθύριζον· ἀνίστατο φώριος εὐνή.
χἣ μὲν ἀνεγρομένη σῖγ' ἔστιχε μᾶλα νομεύειν
ὄμμασιν αἰδομένη· κραδίη δέ οἱ ἔνδον ἰάνθη·
ὃς δ' ἐπὶ ταυρείας ἀγέλας κεχαρημένος εὐνᾶς.

XXVIII.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΚΗ.

Η Λ Α Κ Α Τ Α.

Carmen Aeolicum choriambico metro (ut Hor. Od. I. 18) pereleganter compositum. Colum ex ebore affabre factam alloquitur poeta, eam scilicet secum Miletum ducturus, Theagenidi, Niciae medici uxori, donum non indignum ratus.

Γλαυκᾶς, ὦ φιλέριθ' ἀλακάτα, δῶρον Ἀθανάας
γυναιξίν, νόος οἰκωφελίας αἶσιν ἐπάβολος,
θαρσεῖσ' ἄμμιν ὑμάρτη πόλιν ἐς Νείλεω ἀγλαάν,

65. Cf. II. 41.

69. *σῖγ' ἔστιχε* Herm. pro *διέστιχε* vel *γε διέστιχε*.

1. *φιλέριθε, servis* sc. ancillis pensa carpentibus *amica*. *ἔριθος* etsi proprie non ab *ἔριον*, sed a radice *ειρ=ser* (confer *servus, εἴρερος*, et fortasse *ἐρειὸς servilis* XV. 50,) provenit, tamen hic et XV. 80 propter soni similitudinem videtur poeta pro *ἐριουργὸς* usurpasse. Et sic Photius: *ἔριθος. ἡ μισθοῦ ἔρια ἐργαζομένη.* (l. *μισθωτὴ, ἣ ἔρια κ.τ.λ.*) Rectius Hesych. *καταχρηστικῶς δὲ καὶ οἱ ἐριουργοί.*

2. *νόος κ.τ.λ.*, quae mentem habent rei domesticae augendae studiosam. Hesych. *ἐπήβολος· ἔμπειρος, μέτοχος.*

3. *ὑμάρτη, ὁμάρτει ἡμῖν, ἐς Νειλέω πόλιν*, sc. ad Miletum a Neleo fundatam. Callimach. *εἰς Ἄρτεμιν* 225, *χαῖρε Χιτώνη, Μι-*

ἴππα Κύπριδος ἶρον καλάμω χλωρὶν †ὐπ' ἀπαλῶ.
τυῖδε γὰρ πλόον εὐάνεμον αἰτήμεθα πὰρ Διός,
ὄππως ξεῖνον ἔμὶν τέρψομ' ἴδων κἀντιφιλήσομαι
Νικίαν, Χαρίτων ἰμεροφώνων ἴερὶν φυτόν,
καὶ σὲ τὰν ἐλέφαντος πολυμίχθω γεγενημέναν
δῶρον Νικιάας εἰς ἀλόχω χέρρας ὀπάσσομεν·
σὺν τᾷ πολλὰ μὲν ἔργ' ἐκτελέσεις ἀνδρείοις πέπλοις,
πολλὰ δ' οἶα γυναῖκες φορέοισ' ὐδάτινα βράκη.
δὶς γὰρ ματέρες ἀρνῶν μαλακοὶς ἐν βοτάνᾳ πόκοις
πέξαιντ' αὐτοετεί, Θευγενίδος γ' ἔννεκ' ἐϋσφύρω·
οὕτως ἀνυσιεργός· φιλέει δ' ὄσσα σαόφρονες.
οὐ γὰρ εἰς ἀκίρας οὐδ' ἐς ἀέργω κεν ἐβολλόμαν
ὀππάσαι σὲ δόμοις, ἀμετέρας ἔσσαν ἀπὸ χθονός.
καὶ γάρ σοι πατρίς, ἂν ὢξ Ἐφύρας κτίσσε ποτ' Ἀρχίας,

λήτῳ ἐπίδημε· σὲ γὰρ ποιήσατο Νηλεὺς ἡγεμόνην, ὅτε νηυσὶν ἀνήγετο Κεκροπιῆθεν.

4. καλάμω ὐπ' ἀπαλῶ, *sub tenero arundineto;* fortasse corrupta scriptura. Templum Veneris τῆς ἐν καλάμοις, quae Sami colebatur, memoratur Athen. XIII. p. 572; ac fieri potest, quod putat Wuestemannus, ut simile deae fanum Mileti in litore structum fuerit, quia deam maris Venerem coluerint navigantes. Videntur etiam medici, propter usum arundinis, quam ad fracta ossa adhibebant, Καλαμίτην ἥρωα coluisse; vide interpp. ad Dem. de Coron. p. 270. Ceterum ἀπαλῶ (h.e. ἀπαλοῦ) quasi ἀππαλῶ pronunciandum, ut Hes. Opp. 131, ἐτρέφετ' ἀτάλλων, et Ἀπόλλωνα (ᾱ) Theog. 14. Sic ἐννοχλεῖς inf. XXIX. 36.

6. ἀντιφιλήσομαι, invicem hospitio excipiar. Cf. XII. 16.

7. Χαρίτων φυτὸν, scil. utpote poeta, XI. 6. Sic ἔρνος vocatur poeta VII. 44.

10. πέπλοις Aeolice pro πέπλους, ut πόκοις v. 12 δόμοις v. 16 et νόσοις v. 20.

11. ὐδάτινα, *tenuia;* quales vestes Romani *Coas* et *bombycinas* appellabant. βράκη pro Ϝράκη, ut βρόδον pro Ϝρόδον. Hesych. βράκος· ἱμάτιον πολυτελές.

12. δίς. Fortasse τρίς. Nam ex Ar. Av. 714, ubi ἠρινοῦ πόκου mentio fit, non inepte conjicias illud vulgo factum esse. Vide tamen Photium in ἠρινοῦ πόκου.—πέξαιντο, cf. v. 98.—μαλακοὶς, ut in Mileto. Cf. XV. 125.

13. αὐτοενεὶ Bergk.—ἔννεκα, si ea res ab ejus arbitrio penderet.

14. Vide Od. VII. 111.

15. ἀκίρας, *ignavae.* ἀκίδρας Ahrensius, quod ab α et κυδρὸς formari potuit, ut ἄκιδνος e κεδνός. Corrupte Hesych. ἀκηρῆ· ἀσθενῆ· οὐκ ἐπιτεταγμένα. Corrigunt ἀκιρῆ· ἀσθενῆ· οὐκ ἐπιτεταμένα.—ἔσσαν, h.e. οὖσαν. Vide ad II. 3.

17. ἐξ Ἐφύρας, ex Corintho. Cf. XV. 91.

νάσω Τρινακρίας μυελόν, ἀνδρῶν δοκίμων πόλιν.
νῦν μὰν οἶκον ἔχοισ' ἀνέρος, ὃς πόλλ' ἐδάη σοφὰ
ἀνθρώποισι νόσοις φάρμακα λυγραὶς ἀπαλαλκέμεν,
οἰκήσεις κατὰ Μίλλατον ἐραννὰν μετ' Ἰαόνων,
ὡς εὐαλάκατος Θευγενὶς ἐν δαμότισιν πέλῃ,
καί οἱ μνᾶστιν ἀεὶ τῶ φιλαοιδῶ παρέχῃς ξένω.
κεῖνο γάρ τις ἐρεῖ τῳ ποτιδών σ'· ἦ μεγάλα χάρις
δώρῳ σὺν ὀλίγῳ· πάντα δὲ τιμᾶντα τὰ πὰρ φίλω.

XXIX.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΚΘ.

Π Α Ι Δ Ι Κ Α.

Amasium alloquitur sive poeta sive quis alius, hortaturque ut spretis aliorum promissis sibi soli fidus maneat. Hoc quoque carmen Aeolicum est. Metrum glyconei genus esse videtur, dactylicum praeeunte trocheo vel spondeo.

Οἶνος, ὦ φίλε παῖ, λέγεται καὶ ἀλάθεα·
κἄμμε χρὴ μεθύοντας ἀλαθέας ἔμμεναι.
κἠγὼ μὲν †τὰ φρενῶν ἐρέω κέατ' ἐν μυχῷ.
οὐχ ὅλας φιλέειν μ' ἐθέλῃσθ' ἀπὸ καρδίας.
γινώσκω, τὸ γὰρ ἄμισυ τᾶς ζοΐας ἔχω
ζὰ τὰν σὰν ἰδέαν, τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο.

25. *τιμᾶντα, τιμήεντα.* Cf. Il. XVIII. 475. *τίματα* Ahrensius et Meinekius ex codd.

1. *ἀλάθεα* pro *ἀλήθεια*, fere ut *ἀδέα* pro *ἡδεῖα* I. 65.—Plat. Symp. p. 217 E, *εἰ μὴ πρῶτον μέν, τὸ λεγόμενον, οἶνος ἄνευ τε παίδων καὶ μετὰ παίδων ἦν ἀληθής.* (Hinc corrige Photium in *οἶνος ἄνευ παιδευτῶν*, ubi citatur proverbium *οἶνος καὶ παῖδες ἀληθεῖς.*)

2. *ἀλαθέας*, *veraces*. Cf. II. 154.

3. *κἠγὼ μὲν Ϝερέω κ.τ.λ.* vix dubitandum quin vera scriptura sit, monente Meinekio.

4. *ἐθέλῃσθα* ut *ποθόρῃσθα* VI. 8.

6. *ζὰ*, i.e. *διά*. Vulgo *ζῇ* vel *ζᾷ*.

χὤταν μὲν σὺ θέλῃς, μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω
ἁμέραν· ὅκα δ' οὐκ ἐθέλῃς τύ, μάλ' ἐν σκότῳ.
πῶς ταῦτ' ἄρμενα, τὸν φιλέοντ' ἀνίαις διδῶν;
ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο νέος προγενεστέρῳ,
τῷ κα λώϊον αὐτὸς ἔχων ἔμ' ἐπαινέσαις·
ποίησαι καλιὰν μίαν εἰν ἑνὶ δενδρίῳ,
ὅππᾳ μηδὲν ἀπίξεται ἄγριον ὄρπετον.
νῦν δὲ τᾶδε μὲν ἄματος ἄλλον ἔχεις κλάδον,
ἄλλον δ' αὔριον, ἐξ ἑτέρω δ' ἕτερον μάτης.
καἴ κεν σεῦ τὸ καλόν τις ἰδὼν ῥέθος αἰνέσῃ,
τῷδ' εὐθὺς πλέον ἢ τριέτης ἐγένευ φίλος,
τὸν πρᾶτον δὲ φιλεῦντα τριταῖον ἐθήκαο.
ἀνδρῶν τῶν ὑπερανορέων δοκέεις πνέειν.
φίλη δ', ἇς κε ζόῃς, τὸν ὔμοιον ἔχειν ἀεί.
αἰ γὰρ ὧδε ποιῇς, ἀγαθὸς μὲν ἀκούσεαι
ἐξ ἀστῶν· ὁ δέ τοί κ' ἔρος οὐ χαλεπῶς ἔχοι,
ὃς ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμναται,
κἠμὲ μαλθακὸν †ἐξεποίησε σιδάριον.
ἀλλ' †ἀπρὶξ ἁπαλῶ στύματός σε πεδέρχομαι.
ὀμνάσθην, ὅτι πέρρυσιν ἦσθα νεώτερος,

12. Apte dicit *καλιὰν*, quod et *casam* et *nidum* significat. Photius: *καλιά. νοσσιά. ἢ οἶκος ξύλινος κυρίως· κάλα γὰρ τὰ ξύλα.* Eadem fere Hesych.

13. *ἄγριον ὄρπετον* (*ἑρπετὸν*, ut *ὀμνάσθην* pro *ἐμνήσθην* inf. 26,) de rivalibus intelligendum, ut de serpentibus ad nidum illabentibus. Cf. Il. II. 310 seqq.

15. *μάτης* quasi a *μάτημι*, ut *ὄρημι* VI. 25. Hesych. *ματεῖ. ζητεῖ.*

18. *ἐθήκαο*, *aestimas.*

19. *πνέειν*, spiritum habere eorum qui te promissis sollicitant. Cf. Ar. Pac. 53. Confer *πνεῖν τινος* dictum ut *ὄζειν τινος*, et Romanorum *sapere aliquem.*

20. *φίλει* (ῑ), assuescas. Construendum videtur *τὸν ὔμοιον ἀεί.* Vide ad XV. 10. Ceterum *ἇς κε* (*ὡς* pro *ἕως*, cf. XIV. 70) *ζόῃς* propter metrum suspecta est lectio.

23. Fort. *ὅς ῥ' ἀνδρῶν* vel *ἀνδρῶν ὃς φρένας κ.τ.λ.*

24. Alii *ἐξεπόνησε σιδαρέω*, *mollem me ex ferreo fecit.* Cf. Soph. Aj. 650.

25. *ἀπρὶξ*, scil. *ἐχόμενος.* Casauboni non admodum certa emendatio est pro *ἀλλὰ περὶ* vel *πέριξ.*

26. *ὀμνάσθην.* Vid. ad 13. Alii pro *ἀμνησθῆναι*, sc. *ἀναμνησθῆναι*, dictum contendunt. Im-

χὤτι γηραλέοι πέλομες, πρὶν ἀποπτύσαι,
καὶ ῥυσοί, νεότατα δ' ἔχεν παλινάγρετον
οὐκ ἔστι· πτέρυγας γὰρ ἐπωμαδίαις φορεῖ·
κἄμμες βαρδύτεροι τὰ ποτήμενα συλλαβεῖν.
ταῦτα χρὴ νοέοντα πέλειν ποτιμώτερον,
καί μοι τὠραμένῳ συνερᾶν ἀδόλως σέθεν,
ὅππως, ἁνίκα τὰν γένυν ἀνδρείαν ἔχῃς,
ἀλλάλοισι πελώμεθ' Ἀχιλλέϊοι φίλοι.
αἰ δὲ ταῦτα φέρειν ἀνέμοισιν ἐπιτρέπεις,
ἐν θυμῷ τε λέγεις, Τί με, δαιμόνι', ἐννοχλεῖς·
νῦν μὲν κἠπὶ τὰ χρύσεα μᾶλ' ἕνεκεν σέθεν
βαίην, καὶ φύλακον νεκύων πέδα Κέρβερον·
τόκα δ' οὐδὲ καλεῦντος ἐπ' αὐλείαις θύραις
προμόλοιμί κε παυσάμενος χαλεπῶ πόθω.

perativus potius requiritur, ut *εὖ μνήσθητι* vel *μέμνησο*. Vel *οὐ μέμνησαι, nonne recordaris?*

31. *ποτιμώτερον* (*πότιμος, potabilis*), h. e. molliorem.

37. *νῦν μὲν κ.τ.λ.* Etsi nunc quidem nihil tibi denegaturus sim, tunc tamen, (sc. si me spernas,) acerbo amore cum fuero liberatus, ne invitatus quidem accedam. Vv. 37, 38, ante v. 35 transposuit Ahrensius; dubito an recte.

THEOCRITI LOCA A VERGILIO EXPRESSA.

Idyl.	Eclog.
I. 1	V. 82
— 7, 8	V. 83, 4
— 14	V. 12
— 26	III. 30
— 27—31	III. 36—9
— 55	III. 45
— 59	III. 43
— 64	VIII. 21
— 66—9	X. 9—12
— 71, 2	X. 13, 14 V. 27
— 80—5	X. 19—23
— 109	X. 18
— 120	V. 43
— 127	VIII. 61
— 132	III. 89
— 132—6	VIII. 52—8
— 141	V. 20
II. 2, 3	VIII. 64—6
— 17	VIII. 68
— 18	VIII. 82
— 21	VIII. 78
— 23, 24	VIII. 83
— 28, 9	VIII. 80, 1
— 38	IX. 57, 8
— 53	VIII. 91
— 82	VIII. 41
III. 3—5	IX. 23—5
— 9	II. 7 VIII. 34
— 10	III. 70, 71

Idyl.	Eclog.
III. 15, 16	VIII. 43, 5
— 25—7	VIII. 59, 60
— 34—6	II. 40—4
IV. 1, 2	III. 1, 2
— 3	III. 5
— 13	III. 3
— 15	III. 102
— 16	V. 77
— 20	III. 100
— 30	II. 37
— 44	III. 96
V. 5—7	III. 25—7
— 12	III. 13
— 33	X. 42
— 44	III. 51
— 51	VII. 45
— 53	V. 67, 8
— 65	III. 50
— 68	III. 53
— 78	III. 52
— 88	III. 64
— 92	V. 16
— 96, 7	III. 68, 9
— 112	III. 10
— 145	III. 97
VI. 1, 2	VII. 1, 2
— 6	III. 64
— 30	III. 67
— 34, 5	II. 25, 6
VII. 36	IX. 64
— 37—41	IX. 32—6

Idyl.	Eclog.
VII. 63—6	v. 69, 70
— 71, 2	v. 72, 3
— 111—4	x. 64—8
— 128	v. 88
— 138	II. 13
— 141	I. 59
VIII. 3	v. 1, 2
— 3, 4	VII. 4, 5
— 6	III. 28
— 11, 12	III. 31
— 15, 16	III. 32—4
— 41—44	VII. 55, 6
— 49	VII. 7
— 50	x. 7
— 57—9	III. 80, 1
— 78	v. 46
— 79, 80	v. 32, 3
— 92	VII. 70

Idyl.	Eclog.
IX. 2	III. 58
— 12	VII. 51, 2
X. 28	x. 39
— 30, 1	II. 63, 4
XI. 12	IV. 21
— 19, 20	VII. 37, 8
— 25—7	VIII. 37, 8
— 31	VIII. 34
— 34—6	II. 21, 2
— 42, 3	IX. 39—43
— 65	II. 28
— 72—4	II. 69—72
— 76	II. 73
XIV. 22	IX. 54
XVII. 1	III. 60
XVIII. 29, 30	VII. 65, 6 v. 32, 3
XXIV. 92—5	VIII. 101, 2

CANTABRIGIAE TYPIS ACADEMICIS EXCUDEBAT C. J. CLAY, A.M.

EDITED BY F. A. PALEY, M.A.

THE ELEGIES OF PROPERTIUS, with English Notes and a Preface on the state of Latin Scholarship, with copious Indices. 8vo. 10*s*. 6*d*.

ÆSCHYLUS, with an English Commentary. 8vo. 18*s*.

EURIPIDES, with an English Commentary. 8vo. Vols. I., II., III. 16*s*. each.

OVID'S FASTI, with English Notes. New Edition. 5*s*.

BY J. W. DONALDSON, D.D. LATE FELLOW OF TRINITY COLLEGE.

A COMPLETE LATIN GRAMMAR. Second Edition. Very much enlarged, and adapted for the use of University Students. 8vo. 14*s.*

The enlarged Edition of the Latin Grammar has been prepared with the same object as the corresponding work on the Greek Language. It is, however, especially designed to serve as a convenient handbook for those students who wish to acquire the habit of writing Latin; and with this view it is furnished with an *Antibarbarus*, with a full discussion of the most important synonyms, and with a variety of information not generally contained in works of this description.

A COMPLETE GREEK GRAMMAR. Third Edition. Very much enlarged and adapted for the use of University Students. 8vo. 16*s.*

This enlarged Edition has been prepared with the intention of placing within the reach of Students at the Universities, and in the highest classes at Schools, a Manual of Instruction and Reference, which, without exceeding the limits of the most popular Works of the kind, would exhibit a more exact and philosophical arrangement of the materials than any similar book; would connect itself more immediately with the researches of comparative Philologers; and would contain the sort of information which the Author's long experience as a Teacher and Examiner has indicated to him as most likely to meet the actual wants of those who are engaged in the critical study of the best Greek Authors.

Without being formally based on any German work, it has been written with constant reference to the latest and most esteemed of Greek Grammars used on the Continent.

VARRONIANUS. A Critical and Historical Introduction to the Philological Study of the Latin Language. Third Edition, considerably enlarged. 16*s.*

[*Continued*]

The following Volumes are already in progress.

ELEMENTARY HYDROSTATICS. By W. H. BESANT, M.A., Late Fellow of St John's College. *Nearly ready.*

ELEMENTARY GEOMETRICAL CONIC SECTIONS. By W. H. BESANT, M.A., Late Fellow of St John's College.

ELEMENTARY CHEMISTRY. By G. D. LIVEING, M.A., Late Fellow of St John's College.

MENSURATION. By B. T. MOORE, M.A., Fellow of Pembroke College, Professor of Mathematics, Royal Staff College, Sandhurst. *Nearly ready.*

Now in course of Publication,

Cambridge Greek and Latin Texts,

CAREFULLY REPRINTED FROM THE BEST EDITIONS.

THIS series is intended to supply for the use of Schools and Students cheap and accurate editions of the Classics, which shall be superior in mechanical execution to the small German editions now current in this country, and more convenient in form.

The texts of the "*Bibliotheca Classica*" and "*Grammar-School Classics,*" so far as they have been published, will be adopted. These editions have taken their place amongst scholars as valuable contributions to the Classical Literature of this country, and are admitted to be good examples of the judicious and practical nature of English scholarship; and as the editors have formed their texts from a careful examination of the best editions extant, it is believed that no texts better for general use can be found.

The volumes are well printed at the Cambridge University Press, in a 16mo. size, and are issued at short intervals.

The following are now ready.

NOVUM TESTAMENTUM Graecum, Textus Stephanici, 1550. Accedunt variae lectiones editionum Bezae, Elzeviri, Lachmanni, Tischendorfii, Tregellesii. Curante F. H. SCRIVENER, A.M. 4*s.* 6*d.*

An Edition on writing paper, for Notes. 4to. *half-bound.* 12*s.*

AESCHYLUS, ex novissima recensione F. A. PALEY, A.M. Price 3*s.*

CAESAR DE BELLO GALLICO, recensuit G. LONG, A.M. 2*s.*

CICERO DE SENECTUTE ET DE AMICITIA ET EPISTOLAE SELECTAE, recensuit G. LONG, A.M. 1*s.* 6*d.*

EURIPIDES, ex recensione F. A. PALEY, A.M. Vol. I. 3*s.* 6*d.* Vol. II. 3*s.* 6*d.* Vol. III. 3*s.* 6*d.*

HERODOTUS, recensuit J. W. BLAKESLEY, S.T.B. 2 Vols. 7*s.*

HORATIUS, ex recensione A. J. MACLEANE, A.M. Price 2*s.* 6*d.*

LUCRETIUS, recognovit H. A. J. MUNRO, A.M. 2*s.* 6*d.*

SALLUSTI CATILINA ET JUGURTHA, ex recensione G. LONG, A.M. 1*s.* 6*d.*

THUCYDIDES, recensuit J. G. DONALDSON, S.T.P. 2 Vols. 7*s.*

VERGILIUS, ex recensione J. CONINGTON, A.M. 3*s.* 6*d.*

XENOPHONTIS EXPEDITIO CYRI, recensuit J. F. MACMICHAEL, A.B. 2*s.* 6*d.*

OTHERS IN PREPARATION

ARITHMETIC AND ALGEBRA.

Arithmetic for the use of Schools and Colleges. By A. WRIGLEY, M.A., Professor of Mathematics in the late Royal Military College, Addiscombe. 3*s.* 6*d.*

Principles and Practice of Arithmetic. By the Rev. J. HIND. Ninth Edition, with Questions, 4*s.* 6*d.*

*** KEY, with Questions for Examination. Second Edition. 5*s.*

A Progressive Course of Examples in Arithmetic. With Answers. By the Rev. JAMES WATSON, M.A., of Corpus Christi College, Cambridge, and formerly Senior Mathematical Master of the Ordnance School, Carshalton. *Second Edition, revised and corrected.* Fcp. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Principles and Practice of Arithmetical Algebra, with Examples. By the Rev. J. HIND. Third Edition. 12mo. 5*s.*

Elements of Algebra. By the Rev. J. HIND. Sixth Edition, revised. 540 pp. 8vo. 10*s.* 6*d.*

Treatise on the Theory of Algebraical Equations. By the Rev. J. HYMERS, D.D. Third Edition. 8vo. 10*s.* 6*d.*

Collection of Examples and Problems in Arithmetic, Algebra, Geometry, Logarithms, Trigonometry, Conic Sections Mechanics, &c. with Answers and Occasional Hints. By the Rev A. WRIGLEY. Sixth Edition. 8vo. 8*s.* 6*d.*

A Companion to Wrigley's Collection of Examples and Problems, being Illustrations of Mathematical Processes and Methods of Solution. By J. PLATTS, Esq., and the Rev. A. WRIGLEY, M.A. 8vo. 15*s.*

Elementary Course of Mathematics. By the Very Rev. HARVEY GOODWIN, D.D. Dean of Ely. Fifth Edition. 8vo. 15*s.*

Collection of Problems and Examples, adapted to the Elementary Course of Mathematics. By the Very Rev. HARVEY GOODWIN, D.D. Dean of Ely. Third Edition revised, with Additional Examples in Conic Sections and Newton. 8vo.

Solutions to Problems and Examples adapted to DEAN GOODWIN'S Elementary Course of Mathematics. By W. W. Hutt, M.A. Third Edition, edited by T. G. Vyvyan, M.A. Fellow of Caius College.

TRIGONOMETRY.

Elementary Trigonometry. By T. P. HUDSON, M.A., Fellow of Trinity College. 3*s*. 6*d*.

Elements of Plane and Spherical Trigonometry. By the Rev. J. HIND. Fifth Edition. 12mo. 6*s*.

Syllabus of a Course of Lectures upon Trigonometry and the Application of Algebra to Geometry. 8vo. 7*s*. 6*d*.

MECHANICS AND HYDROSTATICS.

Elementary Hydrostatics. By W. H. BESANT, M.A., Late Fellow of St John's College. [*Nearly Ready*.

Elementary Hydrostatics for Junior Students. By R. POTTER, M.A. late Fellow of Queens' College, Cambridge, Professor of Natural Philosophy and Astronomy in University College, London. 7*s*. 6*d*.

The Propositions in Mechanics and Hydrostatics which are required for those who are not Candidates for Honours. By A. C. BARRETT, M.A. Third Edition. Crown 8vo. 6*s*.

Mechanical Euclid. Containing the Elements of Mechanics and Hydrostatics. By W. WHEWELL, D.D. Fifth Edition. 5*s*.

Elementary Statics. By the Very Rev. H. GOODWIN, D.D. Dean of Ely. Fcp. 8vo, cloth, 3*s.*

Elementary Dynamics. By the Very Rev. H. GOODWIN, D.D. Dean of Ely. Fcp. 8vo, cloth, 3*s.*

A Treatise on Statics. By the Rev. S. EARNSHAW, M.A. Fourth Edition. 8vo. 10*s.*

Dynamics, or, a Treatise on Motion. By the Rev. S. EARNSHAW. Third Edition. 8vo. 14*s.*

A Treatise on the Dynamics of a Rigid Body. By the Rev. W. N. GRIFFIN. 8vo. 6*s.* 6*d.*

*** SOLUTIONS OF THE EXAMPLES. 8vo. 6*s.*

Problems in illustration of the Principles of Theoretical Mechanics. By W. WALTON, M.A. Second Edition. 8vo. 18*s.*

Treatise on the Motion of a Single Particle and of two Particles acting on one another. By A. SANDEMAN. 8vo. 8*s.* 6*d.*

Of Motion. An Elementary Treatise. By the Rev. J. R. LUNN, M.A. Fellow and Lady Sadleir's Lecturer of St John's College. 8vo. 7*s.* 6*d.*

Chapter I. General principles of velocity and acceleration. Chapter II. Of the motion of a point in general Analytical expressions for velocities and accelerations in certain directions. Chapter III. Of the motion of a point affected by a constant acceleration, the direction of which is always the same. Chapter IV. Of the motion of a point affected by an acceleration, the direction of which always passes through a fixed point. Chapter V. Of matter and force. Chapter VI. Of the dynamical laws of force, commonly called the laws of motion. Chapter VII. Of certain cases of free motion in nature. Chapter VIII. Of constrained motion of particles. Chapter IX. Of impulses and collision of particles. *Appendix.* Of the Cycloid.

Treatise on Hydrostatics and Hydrodynamics. By W. H. BESANT, M.A. 8vo. 9*s.*

The Principles of Hydrostatics. By T. WEBSTER, M.A. 8vo. 7*s.* 6*d.*

Problems in illustration of the Principles of Theoretical Hydrostatics and Hydrodynamics. By W. WALTON, M.A. 8vo. 10*s.* 6*d.*

Collection of Elementary Problems in Statics and Dynamics. Designed for Candidates for Honours, first three days. By W. WALTON, M.A. 8vo. 10*s.* 6*d.*

CONIC SECTIONS AND ANALYTICAL GEOMETRY.

Elementary Geometrical Conic Sections. By W. H. BESANT, M.A., Late Fellow of St John's College. [*Preparing.*

Exercises on Euclid and in Modern Geometry, containing Applications of the Principles and Processes of Modern Pure Geometry. By J. McDOWELL, B.A., Pembroke College. [*Nearly Ready.*

Conic Sections. Their principal Properties proved Geometrically. By W. WHEWELL, D.D. Master of Trinity. Third Edition. 8vo. 2*s.* 6*d.*

The Geometrical Construction of a Conic Section. By the Rev. T. GASKIN. 8vo. 3*s.*

Treatise on Conic Sections. By the Rev. J. HYMERS, D.D. Third Edition. 8vo. 9*s.*

A Treatise on the Application of Analysis to Solid Geometry. By D. F. GREGORY, M.A. and W. WALTON, M.A. Second Edition. 8vo. 12*s.*

The Elements of Conic Sections. By J. D. HUSTLER, B.D. Fourth Edition. 8vo. 4*s*. 6*d*.

A Treatise on Plane Co-ordinate Geometry. By the Rev. M. O'BRIEN. 8vo. 9*s*.

A Treatise on Analytical Geometry of Three Dimensions. By J. HYMERS, D.D. Third Edition. 8vo. 10*s*. 6*d*.

Problems in illustration of the Principles of Plane Co-ordinate Geometry. By W. WALTON, M.A. 8vo. 16*s*.

DIFFERENTIAL AND INTEGRAL CALCULUS.

An Elementary Treatise on the Differential Calculus. By W. H. MILLER, M.A. Third Edition. 8vo. 6*s*.

Treatise on the Differential Calculus. By W. WALTON, M.A. 8vo. 10*s*. 6*d*.

A Treatise on the Integral Calculus. By the Rev. J. HYMERS, D.D. 8vo. 10*s*. 6*d*.

Geometrical Illustrations of the Differential Calculus. By M. B. PELL. 8vo. 2*s*. 6*d*.

Examples of the Principles of the Differential and Integral Calculus. Collected by D. F. GREGORY. Second Edition. Edited by W. WALTON, M.A. 8vo. 18*s*.

ASTRONOMY.

A Treatise on Astronomy. By the Rev. R. MAIN, M.A., Radcliffe Observer. [*In the Press.*

Brünnow's Spherical Astronomy. Translated by the Rev. R. MAIN, M.A. F.R.S. Radcliffe Observer. Part. I. Including the Chapters on Parallax, Refraction, Aberration, Precession, and Nutation. 8vo. 8*s.* 6*d.*

Elementary Chapters on Astronomy from the "Astronomie Physique" of Biot. By the Very Rev. HARVEY GOODWIN, D.D. Dean of Ely. 8vo. 3*s.* 6*d.*

"They were translated with a different intention, but the admirable precision and clearness of description which characterise them led me to think that the publication of them would make a useful addition to our present list of elementary books."—*Translator's Preface.*

Elements of the Theory of Astronomy. By the Rev. J. HYMERS, D.D. 8vo. 14*s.*

Lectures on Practical Astronomy. By the Rev. J. CHALLIS, M.A., F.R.S., F.R.A.S., Plumian Professor of the University. [*Preparing.*

Newton's Principia. First Three Sections, with Appendix, and the Ninth and Eleventh Sections. By the Rev. J. H. EVANS, M.A. Fourth Edition. 8vo. 6*s.*

Series of Figures Illustrative of Geometrical Optics. From SCHELLBACH. By the Rev. W. B. HOPKINS. Plates. Folio. 10*s.* 6*d.*

A Treatise on Crystallography. By W. H. MILLER, M.A. 8vo., 7*s.* 6*d.*

A Tract on Crystallography. By W. H. MILLER, M.A. 8vo. [*In the Press.*

Physical Optics, Part II. The Corpuscular Theory of Light discussed Mathematically. By RICHARD POTTER, M.A. Late Fellow of Queens' College, Cambridge, Professor of Natural Philosophy and Astronomy in University College, London. 7*s.* 6*d.*

The Greek Testament: with a critically revised Text; a Digest of Various Readings; Marginal References to Verbal and Idiomatic Usage; Prolegomena; and a Critical and Exegetical Commentary. For the use of Theological Students and Ministers. By HENRY ALFORD, D.D. Dean of Canterbury.

Vol. I. Fifth Edition, containing the Four Gospels. 1*l.* 8*s.*

Vol. II. Fourth Edition, containing the Acts of the Apostles, the Epistles to the Romans and Corinthians. 1*l.* 4*s.*

Vol. III. Third Edition, containing the Epistles to the Galatians, Ephesians, Philippians, Colossians, Thessalonians,—to Timotheus, Titus and Philemon. 18*s.*

Vol. IV. Part I. Second Edition, containing the Epistle to the Hebrews, and the Catholic Epistle of St James and St Peter. 18*s.*

Vol. IV. Part II. Second Edition, containing the Epistles of St John and St Jude, and the Revelation. 14*s.*

A Companion to the New Testament. Designed for the use of Theological Students and the Upper Forms in Schools. By A. C. BARRETT, M.A. Caius College. Fcap. 8vo. 5*s.*

A general Introduction to the Apostolic Epistles, With a Table of St Paul's Travels, and an Essay on the State after Death. *Second Edition, enlarged.* To which are added a Few Words on the Athanasian Creed, on Justification by Faith, and on the Ninth and Seventeenth Articles of the Church of England. By A BISHOP'S CHAPLAIN. 8vo. 8*s.* 6*d.*

Butler's Three Sermons on Human Nature, and Dissertation on Virtue. Edited by W. WHEWELL, D.D. With a Preface and a Syllabus of the Work. Third Edition. Fcp. 8vo. 3*s*. 6*d*.

An Historical and Explanatory Treatise on the Book of Common Prayer. By W. G. HUMPHRY, B.D. Second Edition, enlarged and revised. Post 8vo. 7*s*. 6*d*.

Annotations on the Acts of the Apostles. Original and selected. Designed principally for the use of Candidates for the Ordinary B.A. Degree, Students for Holy Orders, &c., with College and Senate-House Examination Papers. By the Rev. T. R. MASKEW, M.A. Second Edition, enlarged. 12mo. 5*s*.

Hints for some Improvements in the Authorised Version of the New Testament. By the late J. SCHOLEFIELD, M.A. Fourth Edition. Fcap. 8vo. 4*s*.

A Plain Introduction to the Criticism of the New Testament. With 40 facsimiles from Ancient Manuscripts. For the use of Biblical Students. By F. H. SCRIVENER, M.A. Trinity College, Cambridge. 8vo. 15*s*.

The Apology of Tertullian. With English Notes and a Preface, intended as an Introduction to the Study of Patristical and Ecclesiastical Latinity. By H. A. WOODHAM, LL.D. Second Edition. 8vo. 8*s*. 6*d*.

Passages in Prose and Verse from English Authors for translation into Greek and Latin; together with selected Passages from Greek and Latin Authors for Translation into English: forming a regular course of Exercises in Classical Composition. By H. ALFORD, D.D. 8vo. 6*s*.

Arundines Cami: sive Musarum Cantabrigiensium Lusus Canori. Collegit atque ed. H. DRURY, A.M. Editio quinta. Cr. 8vo. 7*s*. 6*d*.

Demosthenes de Falsa Legatione. Second Edition, carefully revised. By R. SHILLETO, A.M. 8vo. 8*s*. 6*d*.

Select Private Orations of Demosthenes. After the text of DINDORF, with the Various Readings of REISKE and BEKKER. With English Notes. For the use of Schools. By C. T. PENROSE, A.M. Second Edition. Revised and corrected. 12mo. 4*s*.

A Complete Greek Grammar. For the use of Students. By the late J. W. DONALDSON, D.D. Third Edition, considerably enlarged. 8vo. 16*s*.

This enlarged Edition has been prepared with the intention of placing within the reach of Students at the Universities, and in the highest classes at Schools, a Manual of Instruction and Reference, which without exceeding the limits of the most popular Works of the kind would exhibit a more exact and philosophical arrangement of the materials than any similar book; would connect itself more immediately with the researches of comparative Philologers; and would contain the sort of information which the Author's long experience as a Teacher and Examiner has indicated to him as most likely to meet the actual wants of those who are engaged in the critical study of the best Greek authors.

Without being formally based on any German Work, it has been written with constant reference to the latest and most esteemed of Greek Grammars used on the Continent.

A Complete Latin Grammar. For the use of Students. By the late J. W. DONALDSON, D.D. Second Edition, considerably enlarged. 8vo. 14*s*.

The enlarged Edition of the Latin Grammar has been prepared with the same object as the corresponding work on the Greek language. It is, however, especially designed to serve as a convenient handbook for those students who wish to acquire the habit of writing Latin; and with this view it is furnished with an Antibarbarus, with a full discussion of the most important synonyms, and with a variety of information not generally contained in works of this description.

Varronianus. A Critical and Historical Introduction to the Ethnography of Ancient Italy, and to the Philological Study of the Latin Language. By the late J. W. DONALDSON, D.D. Third Edition, revised and considerably enlarged. 8vo. 16*s*.

The Theatre of the Greeks. A Treatise on the History and Exhibition of the Greek Drama: with various Supplements. By the late J. W. DONALDSON, D.D. *Seventh Edition,* revised, enlarged, and in part remodelled, with numerous illustrations from the best ancient authorities. 8vo. 14*s.*

Classical Scholarship and Classical Learning considered with especial reference to Competitive Tests and University Teaching. A Practical Essay on Liberal Education. By the late J. W. DONALDSON, D.D. Crown 8vo. 5*s.*

Euripides. Fabulæ Quatuor, scilicet, Hippolytus Coronifer, Alcestis, Iphigenia in Aulide, Iphigenia in Tauris. Ad fidem Manuscriptorum ac veterum Editionum emendavit et Annotationibus instruxit J. H. MONK, S.T.P. Editio nova. 8vo. 12*s.*

Separately—Hippolytus, 8vo, cloth, 5*s.*; Alcestis, 8vo, sewed, 4*s.* 6*d.*

Foliorum Silvula. Part the first. Being Passages for Translation into Latin Elegiac and Heroic Verse. Edited with Notes by the Rev. H. A. HOLDEN, M.A. Third Edition. Post 8vo. 7*s.* 6*d.*

Foliorum Silvula. Part II. Being Select Passages for Translation into Latin Lyric and Greek Verse. Arranged and edited by the Rev. H. A. HOLDEN, M.A. Second Edition. Post 8vo 7*s.* 6*d.*

Foliorum Centuriæ. Being Select Passages for Translation into Latin and Greek Prose. Arranged and edited by the Rev. H. A. HOLDEN, M. A. Second Edition. Post 8vo. 8*s.*

Kennedy (Rev. Dr). Progressive Exercises in Greek Tragic Senarii, followed by a Selection from the Greek Verses of Shrewsbury School, and prefaced by a short Account of the Iambic Metre and Style of Greek Tragedy. For the use of Schools and Private Students. Se Edition, altered and revised. 8vo. 8*s.*

Plato, The Protagoras. The Greek Text, with English Notes. By W. WAYTE, M.A. 8vo. 5*s.* 6*d.*

M. A. Plauti Aulularia. Ad fidem Codicum qui in Bibliotheca Musei Britannici exstant aliorumque nonnullorum recensuit, Notisque et Glossario locuplete instruxit J. HILDYARD, A.M. Editio altera. 8vo. 7*s.* 6*d.*

M. A. Plauti Menæchmei. Ad fidem Codicum qui in Bibliotheca Musei Britannici exstant aliorumque nonnullorum recensuit, Notisque et Glossario locuplete instruxit J. HILDYARD, A.M. Editio altera. 7*s.* 6*d.*

The Elegies of Propertius. With English Notes, and a Preface on the State of Latin Scholarship. By F. A. PALEY, M.A. With copious Indices. 10*s.* 6*d.*

The Œdipus Coloneus of Sophocles, with Notes, intended principally to explain and defend the Text of the manuscripts as opposed to conjectural emendations. By the Rev. C. E. PALMER, M.A. 9*s.*

Tacitus (C.). Opera, ad Codices antiquissimos exacta et emendata, Commentario critico et exegetico illustrata. 4 vols. 8vo. Edidit F. RITTER, Prof. Bonnensis. 1*l.* 8*s.*

Theocritus, recensuit brevi commentario instruxit F. A. PALEY, M.A.

Cambridge Examination Papers. Being a Supplement to the Cambridge University Calendar, 1859. 12mo. 5*s.*

Containing those set for the Tyrwhitt's Hebrew Scholarships.—Theological Examinations.—Carus Prize.—Crosse Scholarships.—Mathematical Tripos.—The Ordinary B.A. Degree.—Smith's Prize.—University Scholarships.—Classical Tripos.—Moral Sciences Tripos.—Chancellor's Legal Medals.—Chancellor's Medals.—Bell's Scholarships.—Natural Sciences Tripos.—Previous Examination.—Theological Examination. With Lists of Ordinary Degrees, and of those who have passed the Previous and Theological Examinations.

The Examination Papers of 1856, *price* 2*s.* 6*d.*, 1857 *and* 8, 3*s.* 6*d.* *each, may still be had.*

A Manual of the Roman Civil Law, arranged according to the Syllabus of Dr HALLIFAX. By G. LEAPINGWELL, LL.D. Designed for the use of Students in the Universities and Inns of Court. 8vo. 12*s.*

The Mathematical and other Writings of ROBERT LESLIE ELLIS, M.A., late Fellow of Trinity College, Cambridge. Edited by WILLIAM WALTON, M.A. Trinity College, with a Biographical Memoir by the Very Reverend HARVEY GOODWIN, D.D. Dean of Ely. [*In the Press.*

Lectures on the History of Moral Philosophy in England. By the Rev. W. WHEWELL, D.D. Master of Trinity College, Cambridge. New and Improved Edition, with Additional Lectures. Crown 8vo. 8*s.*

The Additional Lectures are printed separately in Octavo for the convenience of those who have purchased the former Edition. Price 3s. 6d.

Bentleii Critica Sacra.

Notes on the Greek and Latin Text of the New Testament, extracted from the Bentley MSS. in Trinity College Library. With the Abbé Rulotta's Collation of the Vatican MS., a specimen of Bentley's intended Edition, and an account of all his Collations. Edited, with the permission of the Master and Seniors, by the Rev. A. A. ELLIS, M.A., late Fellow of Trinity College, Cambridge. 8vo. 8*s.* 6*d.*

Wieseler's Chronological Synopsis of the Four Gospels. Translated by the Rev. E. VENABLES, M.A. [*Preparing.*

Codex Bezæ Cantabrigiensis. Edited with Prolegomena, Notes, and Facsimiles. By F. H. SCRIVENER, M.A. [*In the Press.*

The Historical and Descriptive Geography of the Holy Land. With an Alphabetical List of Places, and Maps. By the Rev. GEORGE WILLIAMS, B.D. Fellow of King's College, Cambridge. [*Preparing.*

A Concise Grammar of the Arabic Language. Revised by SHEIKH ALI NADY EL BARRANY. By W. J. BEAMONT, M.A. Fellow of Trinity College, Cambridge, and Incumbent of St Michael's, Cambridge, sometime Principal of the English College, Jerusalem. Price 7*s.*

CAMBRIDGE: PRINTED AT THE UNIVERSITY PRESS.